

Giới thiệu Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê

Editor: Nhà Tĩnh

Chị họ không muốn già liễn đào hôn, cô là người bị thay thế, nhưng cô cũng đào hôn! Cuối cùng nửa đường bị người đàn ông kia bắt về!

Nghe nói hân là người lạnh lùng, tính khí nóng nảy thất thường, nhưng đối với cô, nhường nhịn mọi thứ, có đủ kiên nhẫn, cho đến khi gia đình thất thế phá sản thì cô mới hay từ đầu đến cuối chỉ là một vở kịch.

Vì tình nhân của hân, hân đem cô giao cho kẻ thù, bỏ đi không thêm để ý.

"Cố Bình An, trong tự điển cuộc sống của Mục Lăng tôi sẽ không bao giờ có cái từ hối hận này."

"Rất tốt, bắt đầu từ hôm nay, trong tự điển của anh không có những từ nào, tôi sẽ dạy anh những từ đó."

Một trận đấu đá về tình cảm giữa nam và nữ, cuối cùng cả hai đều thua.

"Cố Bình An, xin lỗi, anh yêu em"

"Xin lỗi, tôi không yêu anh."

Mấy năm sau.

Cô trở về nước, con gái lên sân khấu cứu giúp: "Hắc, soái ca, anh là ai vậy, sao lại dám gào mẹ tôi?"

Mục Lăng gào thét: "Cố Bình An, một mình em chạy còn chưa tính, vậy mà còn dám mang theo con gái của anh cùng chạy?"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Mục Boss ra lệnh truy bắt

Thành phố S, tại văn phòng cục trưởng.

Cố Bình An, nữ, 28 tuổi, chiều cao 1m66, quốc tịch nước A.

8 năm trước, là hôn ngọc quý trên tay Cố thị trưởng, làm sao có thể xoay người biến hóa, thay đổi quốc tịch?

Bàn cục trưởng nhìn người phụ nữ trước mặt, trong lòng có cảm giác đau thương nhàn nhạt, Mục đại thiếu gia, lúc nào cậu mới tới đây, bị người phụ nữ này cười híp mắt nhìn, cục trưởng đại nhân tò vè, có chút không chịu nổi.

Người phụ nữ trước mặt có khuôn mặt trái xoan, da dẻ trắng nõn, đeo đồ trang sức trang nhã, đường nét ngũ quan không mang vẻ hiện đại, mà ôn hòa như nước, như mỹ nhân cổ điển, khí chất tao nhã, một khuôn mặt cười híp mắt, mỹ lệ đến tận tột. Rõ ràng khuôn mặt đang cười, nhưng trong lòng cục trưởng đại nhân lại cảm thấy sợ hãi, chỉ là một người phụ nữ thôi mà, hơn nữa lại là một người phụ nữ hiền lành thích cười, nhưng tại sao trong lòng hân lại sợ hãi đến vậy.

Chắc chắn là ảo giác, ảo giác!!!

Đột nhiên, điện thoại vang lên, Cố Bình An lấy điện thoại di động ra quơ quơ trước mặt cục trưởng, cười dịu dàng: "Tôi có thể nghe điện thoại được không?"

Cục trưởng đại nhân nghĩ đến câu kia của Mục đại thiếu gia, coi chừng cô, đừng làm tổn thương cô, trong lòng im lặng giờ ngón giữa, "Cố tiểu thư, xin cứ tự nhiên!"

"Hắc, báo bối, làm sao vậy?"

Advertisement / Quảng cáo

.....

"A, mẹ vừa ra sân bay đã bị mạng đi." Cố Bình An cười khẽ reu ghẹo, "Lần này đã có kinh nghiệm đi máy bay, thích ứng rồi."

.....

"Bọn họ không hung dữ chút nào." Ánh mắt Cố Bình An lướt qua cục trưởng, mang theo một vết ý cười, giống như châm biếm, hoặc giống như là bắt đắc đi "Mẹ cho bọn họ cũng không dám."

Cục trưởng nghe xong câu này, yên lặng nuốt nước trà trong miệng xuống, rồi thăm mắng Mục đại thiếu gia tiểu nhân, hân được gọi là cục trưởng trẻ tuổi nhất ở thành phố S, trên có thị trưởng che chở, thuận buồm xuôi gió, rung chuyển trời đất, nhưng vẫn không dám làm gì Cố Bình An.

Một câu nói của Mục đại thiếu gia là có thể lấy cái mạng nhỏ của hân.

Hướng chỉ, trên đường còn khách sáo nhần hân một câu quan trọng, cần phải xem chừng cô, người phụ nữ này rất xảo quyệt, thiếu một sợi tóc, không thấy người, sẽ hỏi hân, nên hân luôn luôn để Cố Bình An trong tầm mắt, ngay cả phòng rửa tay cũng không cho cô đi.

Ai, lương thiện thật một.

"Trụ sở chính của cục trưởng." Cố Bình An khẽ mỉm cười, "Ồ trên đường lớn, con nhớ cẩn thận một chút."

Advertisement / Quảng cáo

.....

Cố Bình An cúp điện thoại, cặp mí mắt xuống, lòng hiếu kỳ của cục trưởng đại nhân ngày càng lớn, rất muốn biết người phụ nữ này và Mục đại thiếu gia rốt cuộc có quan hệ gì, Cố Bình An vừa bước vào thành phố S đã bị đưa đi, không nói hai lời.

Chẳng lẽ là ân oán sâu đậm?

Nhưng một ác ma tồn tại thật sự như Mục đại thiếu gia, sao có thể trêu chọc một đóa mỹ nữ thuần khiết như vậy?

Cục trưởng đang suy nghĩ lung tung, đột nhiên cửa phòng làm việc bị một người đá văng ra, cục trưởng giật dử: "Mẹ kiếp, mày không biết... A, Mục đại thiếu gia, ngài đã tới, chuyện này..."

Đang mắng, cục trưởng đại nhân bỗng cứng đờ, hết sức khó xử nhìn người đang ông anh tuần có khí thế hung hăng ở ngoài cửa.

"Cút ra ngoài!" Giọng nói trầm thấp từ phía sau truyền đến, sống lưng Cố Bình An giống như bị một con gió lạnh thổi qua, từ đầu đến gót chân đều ớn lạnh, đột nhiên cô nhắm hai mắt lại, lòng mi khẽ run.

Giọng nói lạnh lùng, thô bạo, như khơi lên kỷ ức sâu xa nhất ở trong lòng, từng đoạn từng đoạn như phim hiện ra trong đầu, giống như muốn xé nát tim, đắng cay ngọt bùi chịu không được mà ừ ừ kêu đến, nhắm mắt lại, đơn giản chỉ là che đi tâm tình của cô.

Cục trưởng sững sờ nhìn Cố Bình An, rồi liếc nhìn Mục đại thiếu gia, sau đó phản ứng lại, vội vàng đứng dậy, câu cút này, chắc chắn không phải nói Cố Bình An, hân thức thời im lặng đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Ông xã, đã lâu không gặp!

Đột nhiên Cố Bình An bị một lực mạnh kéo, ghế dựa xoay một vòng, đối diện với Mục Lăng, người còn chưa kịp phản ứng gì, đã bị Mục Lăng kéo dậy, ngã vào vách tường, trong nháy mắt tiếp theo cổ họng bị Mục Lăng bóp chặt.

Cái cổ bị hân bóp tàn nhẫn, trong nháy mắt hô hấp trở nên khó khăn, sắc mặt Cố Bình An đột nhiên tái xanh, hô hấp dồn dập, cặp mắt đón nhận ánh mắt hung ác của Mục Lăng.

“Cố Bình An...” Từng chữ từng chữ, tràn đầy oán hận, như là hét lên nỗi oán hận của mười kiếp.

Cố Bình An muốn cười, nhưng không cười nổi, lực tay của Mục Lăng rất lớn, cô cảm giác cái cổ của mình sắp bị đứt ra, ánh mặt quen thuộc lọt vào con mắt, mặc kệ anh tuấn như thế nào đi nữa, nhìn người đàn ông này cũng không phải là một... Người tốt.

“Này, ông xã, đã lâu không... A...”

Một câu đã lâu không gặp này chưa kịp nói hết, môi đã bị hân ngăn chặn một cách tàn nhẫn, hân hôn một cách hung hăng, ý muốn sở hữu cực kỳ mãnh liệt, giống như là một con thú hoang đang găm nhấm con mồi của mình, không cho phép người khác mơ tưởng, thô lỗ, dã man, hoặc giống như mang theo tâm tình trả thù, Cố Bình An chỉ cảm thấy hô hấp của mình giống như bị hân đoạt hết.

Cô quay trái quay phải né tránh, nhưng không cách nào né tránh được nụ hôn thô bạo của Mục Lăng, hai tay gầy dựa bị hân trói chéo ra sau, thân thể dần ông cứng trắng, gất gao đè cô vào vách tường và trong lòng ngực, gất gao ngăn chặn, một tay cô định đầu cô.

Không thể trốn đi đâu được.

Bảy năm, người phụ nữ này đã chạy trốn suốt bảy năm.

Hân tốn hết tâm tư, dùng hết các mối quan hệ, nhưng vẫn không tìm được chút manh mối nào về cô, giống như biến mất không chút tăm hơi vậy, không bao giờ tìm được nữa, hân vốn tưởng rằng, cả đời này sẽ không còn được gặp lại.

Advertisement / Quảng cáo

Bình An... Bình An của hân.

Hôn thô bạo, rồi từ từ chuyển sang dịu dàng, tìm Cố Bình An giống như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực, không cách nào dịu xuống, hiếm thấy Mục Lăng dịu dàng, làm tay chân cô như nhũn ra, không biết làm thế nào.

Cô nghĩ, cô vẫn quen với cách hân thô bạo hơn.

Dịu dàng chiếm lấy, cô chưa nhận bao giờ nên chấn động, Cố Bình An cố gắng ngăn chặn tâm tình trong lòng, nhẹ nhàng xoay mặt, môi Mục Lăng rơi vào mặt cô, cái trán chạm vào gò má của cô, im lặng một chút.

Im lặng, bao trùm toàn bộ phòng làm việc.

Không người nói chuyện.

Cố Bình An cố gắng nén lại hô hấp và tất cả tâm tình, người đàn ông này đã không còn quan hệ gì với cô, hân bước ra khỏi cuộc sống của cô đã quá lâu rồi, lâu đến nỗi làm cô cho rằng, hân đã không còn tồn tại.

Một giây trước còn muốn giết cô, một giây sau lại dịu dàng với cô.

Cố Bình An cười nhạt, Mục Lăng, anh giỏi nhất là diễn kịch như thế.

“Tha lỗi cho tôi lúc này nói lời, phải gọi là Mục tiên sinh, đã lâu không gặp.” Cố Bình An nhẹ nhàng đẩy hân ra.

Advertisement / Quảng cáo

Cô và Mục Lăng đã ly hôn, giấy trắng mực đen, rõ ràng ràng, không còn bất kỳ quan hệ nào.

Trong nháy mắt sắc mặt Mục Lăng trở nên cực kỳ khó coi, “Cố Bình An, em cứ như vậy không thể chờ thêm được nữa muốn rũ sạch quan hệ với anh sao?”

“Năm đó, người vợ và rũ sạch mọi quan hệ với tôi hân là anh, bây giờ Mục đại thiếu gia đã được đền bù như mong muốn, ôm mỹ nhân về.” Cố Bình An cười dịu dàng, “Diễn kịch đừng quá nghiêm túc, Mục Lăng.”

“Diễn kịch... Người đang diễn kịch là em” Mục Lăng lên tiếng một cách thô bạo.

Cố Bình An cười nhạt một tiếng, “Kẻ xấu cáo trạng trước.”

“Anh chẳng muốn tính nợ cũ với em, theo anh về nhà!” Mục Lăng lời cô một cách thô bạo, nắm thật chặt, giống như một giấy sau, cô sẽ biến mất không còn tăm hơi.

“Về nhà?” Giọng Cố Bình An tự giễu, “Nhà tôi ở đâu? Nhà của tôi đã bị anh làm tan nát, bây giờ anh nói với tôi, về nhà? Lúc anh bắt tôi đi đổi lấy tình nhân của anh, sao lúc đó anh không nghĩ tới Cố Bình An tôi là vợ của anh?”

Trong chốc lát Mục Lăng buông lỏng tay, thả Cố Bình An ra.

Bầu không khí im lặng đến cực điểm.

Xưa nay Cố Bình An cũng không phải là người phụ nữ dễ bị ức hiếp, hiếm thấy đáng về một bạo hòa long xụ mặt không nói tiếng nào, khá là mới mẻ.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ông xã, đưa bé tùy tiện sinh

Xưa nay Cố Bình An cũng không phải là người phụ nữ dễ bị ức hiếp, hiếm thấy đáng về một bạo hòa long xụ mặt không nói tiếng nào, khá là mới mẻ, “Mục Lăng, tính hết mưu kế, tôi đã ly hôn như mong muốn, thành toàn cho anh, rời xa thành phố S thương tâm này, sống chung một lần nữa, anh đúng là hài hước, tôi vừa xuống sân bay đã bị anh điều động người đến tìm, có cần làm lớn chuyện như vậy hay không?”

“Cố Bình An, chuyện năm đó, anh có thể giải thích.” Hai mắt Mục Lăng nhìn chăm chăm cô, đề lại tính nóng này, “Em đừng một mực chầm biếm, nói chung chỉ có một câu, lần này trở về, em đừng hòng rời khỏi anh lần nữa!”

“A, tại sao?” Cố Bình An hỏi ngược lại, nhũn mày cười yếu ớt, “Vào lúc ly hôn năm đó, ai đã từng nói, không yêu tôi từ lâu a, không, là từ trước đến giờ chưa từng yêu tôi, chỉ luôn diễn kịch mà thôi, chẳng lẽ sau bảy năm ly hôn, Mục tiên sinh đột nhiên phát hiện, anh đã từng yêu vợ trước, vậy có thể đây là câu nói buồn cười nhất mà năm nay tôi từng nghe.”

“A.... Yêu em?” Mục Lăng gặng dữ, nhìn thấy nụ cười cứng đờ của Cố Bình An, hân hận không thể tự tát mình một cái, rõ ràng không muốn nói như vậy, rõ ràng muốn nói với cô, hân nhớ cô cỡ nào, mấy năm qua vẫn luôn tìm cô, luôn chờ cô, nhưng giờ lại nói ra một câu nói như vậy.

Mục Lăng, con mẹ nó mày thật là một thiên tài.

Nhưng mà, nhìn thấy nét mặt chế cười của Cổ Bình An, sao mà một câu nói anh thích em, anh yêu em, anh nhớ em hoặc là tương tự như vậy hẳn cũng không nói ra được, người phụ nữ này đúng là có bản lĩnh làm cho người khác tức chết mà, cho dù đã qua bao nhiêu năm, một chút cũng không giảm xuống.

“Nếu như anh yêu tôi thì lộn cái cũng có thể leo cái đấy.” Cổ Bình An quên đi một chút khó chịu trong lòng, “Cứ như vậy, tạm biệt đi.”

Cổ Bình An rời khỏi văn phòng cục trưởng, Mục Lăng giận dữ đuổi theo, “Cổ Bình An, em đứng lại đó cho anh, không cho phép đi, ai cho phép em đi?”

Ở bên ngoài cửa phòng làm việc của cục trưởng, một đồng người đang đứng, cục trưởng và các anh em đồng nghiệp, người đến người đi, còn có người ở bên cạnh Mục Lăng, một trong số đó có một người phụ nữ, làm con mắt Cổ Bình An đau nhói.

Cô ta mặc một bộ đầm màu trắng, đáng đáp điểm lệ, quyến rũ mê người, như một đóa bạch liên hoa thuần khiết, không nhiễm một hạt bụi, ánh mắt mỉm cười nhìn Cổ Bình An, “Bình An, cô trở về rồi, tôi rất nhớ cô đấy.”

Advertisement / Quảng cáo

Cô ta bước tới, muốn ôm Cổ Bình An, tò vò mình rất nhớ nhung.

Cổ Bình An nghiêng người tránh cô ta, không quan tâm chút nào, trong mắt cô ta chợt lóe ra vẻ lúng túng, “Đừng đụng tôi, lúc này mới ăn thứ gì đó buồn nôn, muốn ới.”

Mục Lăng giận, con mắt nhìn chằm chằm Cổ Bình An, đột nhiên gào thét, “Cổ Bình An, em... nói lại lần nữa, dám nói nước miếng của anh buồn nôn?”

Cổ Bình An, “.....”

Toàn bộ anh em trong cục không nói gì vừa muốn cười lại không dám cười mà nhìn Mục Lăng, giống như một người ngoài hành tinh.

Ai cũng nhìn ra Cổ Bình An đang chế giễu Lâm Viện Viện.

Mục đại thiếu, sao mà suy nghĩ của anh và những người khác lại khác nhau đến như vậy, có thể nghĩ đến nước miếng của anh buồn nôn luôn hả?

Cái này có phần quá hiếm có rồi.

Lâm Viện Viện nhìn chằm chằm môi đỏ búng của Cổ Bình An, nắm chặt tay.

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Bình An đau đầu đến cực điểm, cô vừa định nói chuyện, đột nhiên nghe một giọng nói quen thuộc của trẻ con vang lên, “Hắc, anh chàng đẹp trai, anh là ai vậy, sao lại dám gào thét với mẹ tôi?”

Một đứa bé gái xinh đẹp bảy, tám tuổi đứng ở cửa thang máy, bên cạnh có một chú giúp đẩy hai cái hành lý to đùng, tóc mái của cô bé ngang trán, còn tóc sau buộc hai bên, da dẻ trắng nõn, mắt to như quả nho giống như có thể nói, rất có linh hồn, áo sơ mi trắng, quần cộc màu đen, mang một đôi giày thể thao màu đen, khắp toàn thân lộ ra một luồng hơi thở tiểu chị đại, ra vẻ thô bạo, giống như ngấm một liều thuốc mà nói, hắc, tiểu tử, báo danh tên họ lên, chị sẽ dạy ngươi cách làm người!

Mục Lăng nhìn hai người họ không nói gì, chỉ cảm thấy tác phong của cô bé này rất giống hẳn, y như bản sao vậy.

Thô bạo, thẳng thắn, đơn giản.

Cổ Bình An nhịn không được xoa xoa huyệt thái dương.

Trời ạ, ngày đầu tiên về nước, đừng nói loạn đến như thế chứ, giờ còn có thể vui chơi nữa hay không đây.

Mục Lăng nheo con mắt nguy hiểm lại, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chằm chằm Cổ Bình An, “Mẹ?”

“Nếu anh là con của tôi, tôi đã sớm bóp chết, không có chuyện gì thì đừng nhận người thân bữa bãi.”

Mục Lăng gào thét: “Cổ Bình An, một mình em chạy còn chưa tính, vậy mà còn dám mang theo con gái của anh cùng chạy?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phức Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ba, ba đã bán con với giá bao nhiêu?

8 năm trước.

Tại nhà lớn Cổ gia.

Cổ Bình An trợn mắt há hốc mồm nhìn Cổ Vân: “Ba, ba đùa gì thế? Con mới 20 tuổi đã bán con lấy chồng?”

Sấm sét giữa trời quang!

Hôm nay vừa về tới nhà đã nghe một tin sét đánh giữa trời quang này, Cổ Bình An cảm giác mình không có cách nào tiếp thu được, thật ngoài dự đoán, ba mẹ muốn gả cô đi?

Cổ Vân lúng túng nói: “Bình An, không phải nghiêm trọng như vậy, thật ra là đính hôn trước rồi thử ở chung.”

“Cái gì đính hôn? Con không đồng ý!” Cổ Bình An nghiêm túc kháng nghị, “Ngay cả đối phương là tròn hay dẹp con cũng không biết, tại sao con phải đính hôn với hắn, ba, không phải là ba đã làm việc gì trái với lương tâm nên muốn con gả đi để trả nợ chứ?”

“Bình An, dựa con này, sao lại nói như vậy.” Cổ Vân già bộ tức giận, sức lực có hơi không đủ, thực ra cũng không tính là hắn xảy ra chuyện, mà là nhà mẹ vợ của hắn xảy ra chuyện, Lâm Tú Lan kiên nghị đính hôn với Mục gia, chuyện lớn hóa nhỏ.

“Mẹ.” Cổ Bình An oan ức nhìn Lâm Tú Lan.

Lâm Tú Lan nói: “Việc này hãy nghe theo ba con đi.”

Advertisement / Quảng cáo

“Mẹ, mẹ thật bất công, nếu như là em, mẹ chắc chắn không bỏ mặc.”

Cổ Bình An cảm thấy mẹ rất bất công, đều là chị em trong nhà, nhưng lại chỉ thương em gái, không thương chị gái, các cô chỉ cách nhau một tuổi, Cổ Doanh Doanh lại được tất cả sự quan tâm của mẹ, hỏi han ân cần, xin gì được nấy.

Còn với cô, mẹ rất lạnh nhạt, tình cảm không được thân thiết như thế, nếu không phải ba thương cô, thì cô sẽ hoài nghi mình không phải là con ruột của Cổ gia, có một lần cô cũng nghi ngờ, có phải tính cách của cô không biết làm nũng nên không được mẹ yêu thương không.

“Ý của con là muốn đem em gái của mình vào hồ lừa sao?” Lâm Tú Lan hơi giận.

Cố Bình An hỏi ngược lại: “Vây phải đưa con đến hồ lửa hay sao? Chờ chút, hồ lửa là có ý gì? Ba, ba muốn gả con cho ai? Lão già nát rượu hay là cái quý gi? Ba mau nói cho con biết, rốt cuộc ba muốn gả con cho ai?”

Cố Văn áp úng nửa ngày, nặn ra một cái tên: “Mục Lăng.”

“Cái gì?” Cố Bình An sững sờ cả người, giống như mình đã nghe nhầm rồi: “Ba, ba nói ai?”

“Mục Lăng.”

Cố Bình An lập tức xui xuống mặt đất, không thể tin ba mình.

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng là ai, ở thành phố S không ai là không biết.

Một nhân vật oai phong một phương, người nắm quyền Mục gia, hai giới hắc đạo của thành phố S cũng phải nhường hẳn ba phần, Mục gia lập nghiệp từ kinh doanh bất động sản, dưới kỳ lại có rất nhiều tài chính xí nghiệp, từ bất động sản chuyển thành tài chính quốc tế, nắm trong tay mạch máu tài chính của thành phố S.

Hon nữa nghe đồn, hẳn là ác ma tái thế.

Đại gia nghiệp của Mục gia, trên có lão thái gia, dưới có một đồng chí bên, Mục lăng là con cháu chính thống duy nhất, vì thế từ nhỏ đã gặp ám hại, tính cách vô cùng quái lạ, vừa âm u, vừa tàn nhẫn. Ba năm trước, Mục lão thái gia bị tai nạn xe cộ, nằm ở bệnh viện, biến thành người thực vật, Mục Lăng vội vàng kết thúc việc học ở nước ngoài trở về cai quản Mục thị.

Con cháu chi bên của Mục gia cướp quyền, đều bị hấn loại bỏ, cuối cùng giết tận, cuối cùng hấn ngồi vững chắc trên vị trí người cai quản Mục gia.

Có người nói, sinh mệnh của người này vô cùng tốt.

Khắc cha khắc mẹ, người có mệnh cô đơn, năm ngoài vừa đính hôn với tiểu thư Tôn gia, tiểu thư Tôn gia liền mất mạng xuống cửu tuyền, nửa năm sau đính hôn với con gái Bành gia, con gái Bành gia lại vô duyên vô cớ tự vẫn ở trong nhà.

Trong mắt tất cả mọi người ở thành phố S, Mục Lăng chính là ác ma.

Cố Bình An không hề thích thú một chút nào đối với những chuyện này, tất cả chỉ là nghe người khác nói, cô và Lý Hoan Tinh là bạn bè thân thiết, lớn lên cùng nhau, Lý gia thì ở cách vách, hai người tình như chị em, quan hệ với cô ấy còn tốt hơn với Cố Doanh Doanh.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Bà xã, em thật tùy hứng

Lý Hoan Tinh là hậu duệ quý tộc của thành phố S, tuy rằng Lý gia đã bắt đầu sa sút, nhưng vẫn như trước có rất nhiều người ra sức, thêm vào cách giao thiệp của Lý gia rất thủ đoạn, bất kể là thương trường hay là giới chính trị, tin tức đều vô cùng nhanh nhẹn.

Những tin đồn về Mục Lăng, Cố Bình An toàn nghe từ Lý Hoan Tinh.

Mặc kệ nơi mà Lý Hoan Tinh nghe nói, vẫn theo cách nói của cô, Mục Lăng ở trong lòng Cố Bình An giống như lão yêu quái ở trong tháp chuông, vừa xấu vừa hung ác, bây giờ, ba lại muốn đem cô gả cho Mục Lăng.

A, không, bán cho Mục Lăng.

Lâm Tú Lan không đánh lòng, nhân nhát nói: “Bình An, con đừng trách ba mẹ lòng dạ độc ác, lần này cậu của con chọn đến rắc rối, không cách nào giải quyết, chỉ có thể dựa vào Mục Lăng mới có thể giải quyết, chị họ của con vừa nghe nói phải gả cho Mục Lăng, đã chạy trốn không còn hình bóng, không tìm được tung tích, chúng ta cũng hết cách rồi, nếu không phải đến đường cùng thì ba mẹ cũng không bắt con gả cho Mục Lăng.”

“Cậu xảy ra chuyện, dựa vào đâu mà bắt con phải gả, con không muốn.” Khóc mất Cố Bình An ươn ướt, nắm chặt tay Lâm Tú Lan, “Mẹ, cầu xin mẹ, đừng làm như thế.”

Lâm Tú Lan thở dài, “Bình An, mẹ chỉ có một đứa em trai, ông ngoại cũng lớn tuổi rồi, có thể xảy ra chuyện bất cứ lúc nào, cậu của con không trốn được mười năm lao tù, cuộc đời lam ăn của ba con cũng sẽ lưu lại vết bẩn, có thể giúp chúng ta chỉ có Mục gia, ý của Mục lão thái gia là để Viện Viện gả cho Mục Lăng, việc này sẽ xong hết, ai ngờ Viện Viện lại chạy mất, Bình An, ba mẹ cũng không muốn gả con cho hấn, nhưng mà không còn cách nào nữa, con suy nghĩ cho ông ngoại một chút, bình thường ông cũng rất thương con, từ khi bị té ngã, thân thể không còn được như trước, con nhân tâm để ông nhìn cậu con ngồi tù sao?”

Lòng Cố Bình An cứng lại, cô đương nhiên không đánh lòng.

Advertisement / Quảng cáo

Nhưng mà, không đánh lòng là một chuyện, phá hủy cả cuộc đời cô là một chuyện, nói cái gì đi nữa cô cũng sẽ không lấy chồng.

Lâm Viện Viện, chị làm ra hậu quả thật đẹp!

Bình thường thì thấy thủy mị nét na, là người hiền lành, nhưng đến lúc máu chốt lại biết chạy trốn.

“Người mà người ta muốn là Lâm Viện Viện, không phải con, nói không chừng Mục Lăng sẽ cảm thấy chương mắt với con.” Cố Bình An nói.

Lâm Tú Lan thấy lời nói của cô dịu lại, mỉm cười nói: “Vây thì ngoan, chuyện này giao cho ba con, để ba con quyết định.”

Cố Văn quyết định như thế nào, Cố Bình An không biết. Ngày hôm sau cô phò phạc đi học, tiết của Mã Khắc Tư quá tệ nhạt, cô không thể làm gì khác hơn là lướt điện thoại, đúng lúc lướt đến một bảng tin, Mục đại thiếu gia Mục Lăng sắp đám cưới với thiên kim thị trường.

Chính thương kết hợp, một lần sóng ba tầng nổi lên, dẫn tới vô số người vây xem, click counts trong nháy mắt lên cao, Cố Bình An tức giận tắt điện thoại.

Advertisement / Quảng cáo

Sao lại có lý đó!

Cố Bình An thu dọn sách vở, mang theo cặp nhỏ của mình, chạy ra khỏi phòng học trước mặt lão sư của mình, lão sư dạy chính trị hô to, “Học trò, tôi còn chưa điểm danh, trò chạy cái gì? Thật tệ nhạt như vậy sao?”

Cố Bình An nằm ở trên sân cỏ, tâm tình vô cùng khó chịu.

Mục Lăng, Mục Lăng, nói không chừng cái gì mà hai mươi mấy tuổi đều là lừa người, là lão già nát rượu thì có, vợ chưa cưới của hấn đều chết một cách không rõ ràng, cô có thể cũng chết một cách không rõ ràng như thế hay không?

“Bình An, quả nhiên cậu ở đây.” Lý Hoan Tinh đến gần Cố Bình An, ngồi xuống bên cạnh cô, Cố Bình An quay đầu nhìn cô, Lý Hoan Tinh là cô gái tài trí nhất mà cô từng gặp, nhỏ hơn cô một tuổi, nhưng lại cùng lớp. Mặc kệ là xảy ra chuyện gì, trên khuôn mặt của Lý Hoan Tinh chưa bao giờ xuất hiện nét hoảng loạn, một thân phong độ của người tri thức, vừa nhìn là biết con gái được nuôi từ dòng dõi quý tộc, tuyệt mỹ xuất trần.

Bình thường Cố Bình An toàn triệu ghẹo Lý Hoan Tinh, không dính khói bụi trần gian, không biết nhân gian sâu khổ.

“Cậu đã biết?”

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Ông xã, đây là thời điểm bỏ trốn

“Cậu đã biết?”

“Bà nội nói cho mình biết.” Lý Hoan Tinh mỉm cười nói, “Sáng sớm hôm nay cũng nghe anh Mục nói nữa, sắp làm cô dâu rồi, trong lòng cảm thấy thế nào?”

“Cậu đừng cười trên sự đau khổ của người khác.”

“Mình đâu có cười trên sự đau khổ của người khác đâu.” Lý Hoan Tinh nhún nhát mỉm cười, “Cậu là chị em tốt nhất của mình, mình làm sao có thể cười trên sự đau khổ của cậu được, nghe đồn Mục Lăng thật sự rất đáng sợ, mình đã từng thấy qua một lần, tính khí rất thô bạo, cứ chi cũng rất thô lỗ, có điều có một chút rất hợp với tâm ý của cậu.”

Mắt Cố Bình An chợt sáng lên, tò vè nịnh nọt: “Chỗ nào?”

“Vóc dáng rất khá.”

“.....” Cố Bình An không có gì để nói, “Mình thật sự đã kết nhầm bạn xấu rồi.”

Lý Hoan Tinh cười khẽ, “Từ trước tới giờ mình luôn tin vào vận mệnh, việc gì tới thì cũng sẽ tới, không thể tránh khỏi, hãy dũng cảm đối mặt đi.”

“Cậu và Tần Mục là thanh mai trúc mã, tính cảm rất tốt, đương nhiên nói rất nhẹ nhàng, nếu có một ngày ác ma xuất hiện phá vỡ đôi uyên ương, cậu sẽ không nói được dễ dàng như vậy đâu.” Cố Bình An thờ dãi, cô luôn luôn hoạt bát, rộng rãi, cũng như thuyền đến cầu, tính tình dĩ nhiên thẳng thắn, nhưng mà, “Gã cho Mục Lăng, mình không làm được, Viện Viện chết tiết, đều do cô ta, nếu như cô ta không bỏ trốn thì đâu xảy ra chuyện gì.”

Advertisement / Quảng cáo

Lý Hoan Tinh vỗ tay, “Mình vẫn luôn không thể nào yêu thích cái người chị họ kia của cậu được.”

“Nói rất hay, thật giống ý của mình.” Cố Bình An nhin không được nhủ nước bọt, “Tuy rằng đều là bạch liên hoa giống nhau, nhưng xem ra vẫn là người hiền lành, hay là chúng ta tuyển người yêu thích bạch liên hoa về nhà vui vẻ đi.”

Lý Hoan Tinh: “.....”

Cố Bình An, cậu không biết hiện tại bạch liên hoa là một nghĩa xấu sao?

“Không nói giỡn.” Lý Hoan Tinh hỏi, “Cậu định làm như thế nào?”

Cố Bình An nằm ở trên sân cỏ, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, chỉ thiếu một chút nữa là long lanh đau thương bụi ngủi, “Hoan Hoan, mình cảm thấy... Đây là thời điểm bỏ trốn.”

Lý Hoan Tinh đang muốn nói, Cố Bình An đột nhiên ngồi dậy từ trên sân cỏ, nắm chặt quyền, “Trước khi rời nhà trốn đi, mình phải đi thổ lộ cho nam thần của mình biết mới được.”

Lý Hoan Tinh, “.....”

Advertisement / Quảng cáo

Cố Bình An và Lý Hoan Tinh đều là sinh viên trường đại học A, năm nay học năm hai, đều là khoa tài chính, nhưng Lý Hoan Tinh học bằng kép, vẫn là sinh viên tài cao khoa tiếng Trung, nam thần của Cố Bình An là sư huynh năm cuối khoa tài chính, tài tử khoa tài chính Dương Sâm, lại là hotboy của khoa, Cố Bình An thầm thương đã lâu.

Lý Hoan Tinh đi theo trên đường lối cớ Cố Bình An, “Cậu đừng náo loạn, Dương Sâm sư huynh chỉ một lòng muốn tốt nghiệp, nhanh chóng tìm được việc làm, không quan tâm đến việc tìm bạn gái trong trường học đâu.”

“Không thử một lần làm sao biết?” Cố Bình An luôn tin tưởng, thử một lần thì mới biết được kết cục, nếu không phải thử một lần thì cô có chết cũng không cam lòng.

Lại nói, cô định trốn khỏi nhà, không biết lúc nào mới có thể gặp lại được đây.

Lý Hoan Tinh thấy cô quen cửa quen nẻo chạy đến phòng học số sáu, không nhịn được hỏi, “Sao cậu biết ngày hôm nay sư huynh có khóa học tại phòng số sáu ở trên lầu?”

“Thời khóa biểu của sư huynh, mình còn thuộc hơn thời khóa biểu của mình nữa.” Cố Bình An cười híp mắt nói, “Mình gọi hay không?”

“Mình bái cậu, cậu không nhớ rõ thời khóa biểu của bản thân, nhưng lại nhớ rõ thời khóa biểu của người khác, xin lỗi, không có cách nào để nói cậu thật tuyệt, mê trai.” Lý Hoan Tinh không nói gì nhìn cô, người này quá mê trai, “Nếu không nhờ có ba cậu, với kết quả học tập luôn đứng bét của cậu thì làm sao có thể vào trường đại học A?”

“....Làm người phải hiền hậu, đừng dâm vờ cho đau của mình.” Thật ra Cố Bình An không quan tâm chút nào về lời nói của Lý Hoan Tinh, cho dù ai cũng nói cô có người ba thật tốt, thiếu mười mấy điểm so với điểm chuẩn vẫn vào được trường đại học A, cô cũng không bao giờ quan tâm, cô là một người chủ nghĩa kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Bà xã, em muốn thổ lộ với nam thần?

Lúc tan học, Cố Bình An nhìn thấy nam thần của mình đang theo dòng người ra khỏi phòng học, cô nhảy lên khua tay một cái, chỉ lo nam thần không nhìn thấy cô, bên cạnh nam thần rõ ràng có một cô gái, đối với Cố Bình An tràn đầy địch ý, vô cùng cảnh giác nhìn Cố Bình An.

Một bạn trai bên cạnh Dương Sâm chọc chọc hấn, “Hắc, tiểu sư muội lại đến tìm cậu kia, điếm phúc không nhỏ nha.”

Lý Hoan Tinh ở bên cạnh không nói gì, rất muốn bước đến chỗ các đàn anh đàn chị đang nhìn với ánh mắt kỳ lạ nói, cái người mê trai này em không quen biết.

Dương Sâm bước đến, mỉm cười chào hỏi, “Bình An, Hoan Tinh, tìm anh có chuyện gì?”

Cố Bình An theo đuổi nam thần, đuổi hơn một tháng, nam thần đương nhiên sẽ khắc sâu ấn tượng đối với cô, hơn nữa còn có Lý Hoan Tinh giúp đỡ, quan hệ của Cố Bình An và nam thần cũng coi như không tệ, thỉnh thoảng cũng cùng đi ăn ở quán, nhưng chưa bao giờ đi riêng hai người.

Nói cách khác, Cố Bình An hơi lúng túng, nếu không có Lý Hoan Tinh ở bên cạnh, chỉ có cô và nam thần ở cùng nhau sẽ rất căng thẳng.

“Sư huynh, là Bình An tìm anh.” Lý Hoan Tinh nói, đang muốn kéo kéo hỏi Dương Sâm có muốn cùng đi ăn cái gì hay không, để thuận tiện nói chuyện, coi như là thổ lộ, cũng phải tìm nơi chỉ có hai người để thổ lộ chứ, nơi này nhiều người như vậy.

“Dương sư huynh, em có thể làm bạn gái anh hay không?”

Dương Sâm, “.....”

Lý Hoan Tĩnh, “.....”

Các đàn anh đàn chị đang xem vui, “.....”

Lý Hoan Tĩnh ở bên cạnh không nói gì nhìn Cố Bình An, mặt cô đỏ hồng, rõ ràng căng thẳng, nhưng gương mặt lại mong chờ nhìn Dương Sâm, bên cạnh một đồng người, hoặc chế giễu, hoặc xem trò vui mà nhìn bọn họ, còn có người cầm điện thoại chụp ảnh nữa.

Cố Bình An vẫn luôn là người đơn giản, chăm chú, thoải mái, không có tâm nhân, chính vì như thế, cô mới thích kết bạn với Cố Bình An, không cần lo Cố Bình An sẽ lừa gạt và tính toán với mình.

“Bình An, sao đột nhiên em lại nói những lời này?” Dĩ nhiên Dương Sâm cũng không nghĩ tới, nên thấy hơi kinh hãi, cô bé trước mắt hần vẫn luôn được người ta yêu thích, chỉ là, loại cảm giác bị người khác chú ý, hần rất không thích.

Người đến người đi, tất cả mọi người đều đến xem náo nhiệt, hần khá là tức giận, cảm giác như Cố Bình An cố ý xuất hiện vào lúc tan học, cố ý để nhiều người xem như vậy, có một loại cảm giác cô ép hần làm bạn trai.

Nhiều người như vậy, một người đàn ông như hần, không thể làm mất mặt con gái, chỉ có thể đồng ý.

Cố Bình An, em là đang chắc điểm này sao?

“Em đủ xinh đẹp, cũng thông minh, tính cách cũng tốt, làm bạn gái của anh không tốt sao?” Cố Bình An hỏi, một điểm cũng không nhận ra được Dương Sâm đang rất khó chịu, “Sư huynh, em yêu anh, anh có yêu em không?”

“Xin lỗi, anh không có dự định yêu đương trong lúc còn ở trường học.” Dương Sâm nói, sắc mặt có chút lạnh, nhiều người đang nhìn náo nhiệt như vậy, hần rất là không thoải mái, “Nếu như không còn chuyện gì thì anh đi trước.”

Dương Sâm vừa bước đến cầu thang, cô gái lúc này ở bên cạnh hần đuổi tới, “Dương Sâm, cùng đi ăn cơm đi.”

“Được.”

Cố Bình An cúi đầu, trong lòng rất khó vượt qua, lần đầu tiên cô lấy hết dũng khí nói yêu một người, nhưng đối phương lại cự tuyệt cô một cách rõ ràng như thế, trong lòng cô vô cùng khó chịu, mọi người xung quanh cười nhạo, một chút cũng không đáng kể, cô không thêm quan tâm, thái độ của Dương Sâm làm cho cô rất thương tâm.

Nếu như Dương Sâm đồng ý làm bạn trai cô, có lẽ, cô có thể tranh luận với ba một chút, là cô đã có người yêu, không muốn gả cho Mục Lăng, có thể ba sẽ mềm lòng, không bắt cô gả cho Mục Lăng nữa.

Cô yêu Dương Sâm như vậy.

Cũng sợ sệt, một khi đi rồi, sẽ không còn được gặp lại Dương Sâm nữa, lần đầu tiên yêu thích một người, tình tình mê mẩn, cứ như vậy kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Chống Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Ông xã, anh thật hoang dã (1)

Càng muốn, trong lòng càng tội thân, có chút muốn khóc.

“Tiểu sư muội này thật không biết tự lượng sức, theo đuổi Dương Sâm lâu như vậy, nên tự cho là mình có thể theo đuổi được.”

“Đừng nói nữa.”

“Tiểu sư muội, đừng buồn nữa, chúng ta đều là tài tử khoa tài chính, nên kiên cường tự mãn, em nhìn sư huynh làm gì, anh cũng rất yêu em a, anh làm bạn trai của em được không?” Một sư huynh bên cạnh Cố Bình An sợ cô quá thương tâm, quá khổ xử nên bước đến chọc cô cười.

Cố Bình An nhìn hần rất chăm chú nói: “Không muốn.”

Mọi người, “.....”

Lý Hoan Tĩnh mỉm cười nhìn những cô gái đang vây xem, “Các cô có thể cười nhạo cô ấy, thế nhưng, tôi cảm thấy các cô không có đủ tư cách, ít nhất cô ấy còn có dũng khí thổ lộ với người mình yêu, các cô dám không?”

“Ở các cô thấy Bình An không biết tự lượng sức, nhưng theo tôi thấy thì là Dương Sâm đã bỏ mất một viên minh châu, sau này chắc chắn sẽ hối hận.”

Các cô gái lục tục tản đi, Lý Hoan Tĩnh dắt Cố Bình An xuống lầu.

Không tới hai tiếng, đoán chừng chuyện này sẽ truyền khắp cả trường, tin đồn về thiên kim thị trưởng tỏ tình với sư huynh bị cự tuyệt lan xa, nếu Cố Bình An không có thân phận gì thì chuyện này cũng không gây rắc rối quá lớn, nhưng mà, thân phận cô lại đặc biệt nên mọi hành động đều là một chuyện lớn.

Thật ra, cô rất hâm mộ Cố Bình An.

Có thể thẳng thắn nói lời yêu đối với một người con trai như vậy.

Cô yêu Tần Mục nhiều năm như thế, nhưng vẫn không thể mở miệng được, hai người vẫn cứ mãi là thanh mai trúc mã, trước sau họ hần một lời yêu thương, cô rõ ràng nhỏ hơn Cố Bình An, nhưng lại thiếu đi tính thần phần chần và thanh xuân như Cố Bình An.

“Đừng đau lòng nữa.” Lý Hoan Tĩnh nói, “Về nhà thôi.”

“Cậu nói, tại sao anh ấy lại không thích mình? Cô gái bên cạnh anh ấy đẹp hơn mình ở chỗ nào? Vóc dáng đẹp hơn vóc dáng của mình ở chỗ nào? Cùng lắm là kết quả học tập tốt hơn mình một chút mà thôi, vừa nhìn là thấy cứng nhắc vô vị.” Cố Bình An không phục lắm, tại sao nam thần lại không thích mình.

Lý Hoan Tĩnh nói: “Cậu vẫn tự luẩn như thế, mình thực rất lo lắng cho trái tim pha lê của cậu đấy.”

Mất Cố Bình An đỏ lên, “Mình thực sự rất đau lòng.”

“Không sao, cậu hãy thử nghĩ một chút, chồng tương lai của cậu chắc chắn sẽ tốt hơn anh ấy, cậu sẽ cân bằng lại.”

Cố Bình An tức giận, “Có thể đừng nói tới Mục Lăng hay không?”

Lý Hoan Tĩnh kinh ngạc, “Mình chưa nói gì, cậu đã nói Mục Lăng, chính cậu đã tự cảm thấy Mục Lăng là chồng tương lai của cậu rồi sao? Đúng là có chút tự giác mà, Mục đại thiếu phu nhân.”

Cố Bình An, “.....”

Ba muốn bán cô, người bạn xấu xa mà cô đã làm kỷ kết giao lại đang cười trên nỗi đau của cô, thế giới này thật là tăm tối.

Đây là thời điểm trốn khỏi nhà.

Cố Bình An luôn thực hiện hành động thực tế hơn là hành động suy nghĩ, về nhà một lần rồi đặt vé máy bay đi Vân Nam, cô vẫn luôn thích Vân Nam, nhưng chưa từng được đi du lịch qua, điều này làm cho cô có chút tiếc nuối, lúc này dù sao cũng trốn khỏi nhà nên sẵn tiện đi Vân Nam luôn.

Mang chứng minh thư, hộ chiếu và thẻ ngân hàng, Cố Bình An mang theo hai bộ quần áo, thừa dịp đêm khuya chạy ra khỏi nhà lớn Cố Gia, đón taxi đến sân bay, lần đầu tiên đi du lịch một mình, trong lòng Cố Bình An có cảm giác thấp thòm bất an.

Có thể gặp phải người xấu hay không?

Bỏ đi, cho dù gặp phải người xấu, cũng đỡ hơn làm vợ chưa cưới của Mục Lăng, nói không chừng lúc nào đó ngay cái mạng cũng không còn.

Đột nhiên, xe taxi thắng gấp, dừng ngay tại đường cao tốc, Cố Bình An suýt chút nữa bị đập chấn thương, xoa trán hỏi, “Tại sao lại dừng lại vậy?”

“Cô gái, có phải cô đã chọc phải người nào hay không?” Giọng nói của người lái taxi có chút run rẩy, Cố Bình An nhìn phía trước, trợn tròn cặp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Ông xã, anh thật hoang dã (2)

Trên đoạn đường cao tốc vắng vẻ không một bóng người, cô dừng nấy chiếc xe màu đen việt dã, còn có một chiếc xe thể thao màu đen, chặn ở giữa đường, một người đàn ông ngồi dựa vào đầu xe, hai chân để chéo, trong tay có cầm một điều thuốc lá, hơi cô đầu, khói thuốc lượn lờ, như là một âm hồn trong đêm tối. Khoảng cách khá xa, không thấy rõ khuôn mặt, nhưng mà, loại khí thế thô bạo không che giấu kia, đập vào mắt, làm Cố Bình An căng thẳng chảy mồ hôi.

Hai bên đường có hai người đàn ông mặc đồ tây đen, ai nấy đều cao to hung mãnh, tâm Cố Bình An nhìn không được nhỏ nước bọt.

Vãi, làm phim, quay phim hay hù dọa ai đây.

Tưởng cô chưa xem 007 sao?

“Cô gái, cô vẫn nên xuống xe đi, tôi không trêu nổi những người này được đâu.”

Cố Bình An tức giận, làm như cô muốn trêu vậy, cô cũng đâu có trêu nổi đâu a, dưới sự cầu xin của tài xế, Cố Bình An đành bắt tắc đi phải xuống xe, tốt xấu gì cô cũng phải hỏi một câu, ai biết được cô vừa mới bước xuống xe, tài xế đã quay đầu xe chạy mất.

“.....”

Thật sự không có chút nghĩa khí nào mà.

Advertisement / Quảng cáo

Để một cô gái ở nơi hoang vu vắng vẻ, đối mặt với một đám vệ sĩ trong phim điện ảnh này, thích hợp sao? Cô sẽ bị người khác ăn đến xương cốt cũng không còn sao?

“Các người là ai?” Trong đêm tối, không biết là lạnh hay sợ hãi, giọng nói Cố Bình An hơi run rẩy, cô nhìn không được ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, một vầng trăng sáng ở trên cao, gió lạnh thổi nhẹ.

Ừ, chắc chắn là khí trời quá lạnh rồi.

Người đàn ông ngẩng đầu lên, cà lơ phát phơ hút thuốc lá, phun ra một làn khói trắng, cuối cùng Cố Bình An cũng thấy rõ được mặt mũi hắn, người đàn ông này vô cùng anh tuấn, không giống với những vẻ đẹp của ngôi sao Nhật Bản đương thời, hắn đẹp theo kiểu kiên cường và kiêu ngạo, đôi mắt thâm thúy như là con sói trong bóng tối, phát ra ánh sáng khiến người ta khiếp sợ. Anh tuấn nhưng lại có tính xâm lược vô cùng mạnh liệt, xem ra cũng không dễ trêu chọc, mặc kệ nhìn từ góc độ nào, người đàn ông này xem ra cũng không phải là một người hiền lành tốt bụng gì.

Vóc người rất cường tráng, cổ lể cao 1m85 trở lên, một thân quần áo thể dục, nhưng lại không sinh ra chút khí chất tầm thường nào của bộ quần áo.

Thật là đẹp trai, vóc dáng cũng rất tốt, hai điểm này nằm ở trọng tâm, trong lòng Cố Bình An rất tò mò, hắn là ai?

Nếu lấy động vật để hình dung thì người đàn ông này tuyệt đối là một con sói hung ác.

Advertisement / Quảng cáo

Cố Bình An cảm giác mình giống như một con thỏ trắng nhỏ, đã đưa đến bên miệng sói.

“Cô chính là Cố Bình An?” Giọng nói trầm thấp mang theo một tia trào phúng, người đàn ông này phun ra một làn khói, “Cố thị trưởng đã tân bốc con gái mình đến mức ba hoa chích chòe rồi, tôi còn tưởng là tiền nữ hạ phạm gì, chà chà sách, thật là thất vọng.”

Cố Bình An nghiêng đầu, khẽ mỉm cười, “Trái ngược lại với anh, tôi lại cảm thấy mình lớn lên thật là xinh đẹp, không tin anh có thể hỏi bọn đàn em.”

Bọn đàn em, “.....”

Này này này, theo thiếu phu nhân, chúng tôi chỉ là bức tranh phong cảnh, đứng xa như vậy cũng bị dính chương sao?

Đối với việc vừa thấy mặt cô đã bắt đầu nói lời công kích về bề ngoài, Cố Bình An chưa từng có lời tốt đẹp nào, mở chuyện cười thế giới sao, cô là hoa khôi năm hai của khoa tài chính, luôn tự nhận mình lớn lên vẫn rất là xinh đẹp trong mắt mọi người, tuy rằng phần lớn là bởi vì cô là con gái thị trưởng nên mới bầu cô làm hoa khôi, nhưng tốt xấu gì cô cũng rất là xinh đẹp mà? Đúng là người đàn ông không có mắt nhìn, hừ!

Mục Lăng không ngờ tới Cố Bình An lại phản bác lại, hơi dừng một chút, hừ lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ông xã, anh thật hoang dã (3)

Có chút thú vị, hẳn cho rằng thiên kim thị trưởng là tiểu thư khuê các, không ngờ cô lại đảo hồn giữa đường, nhanh nhồm nhanh nhẹn, xem ra đây là loại người thông minh nhanh trí được người khác yêu thích.

“Mục Lăng?” Cố Bình An nghi hoặc hỏi.

Mục Lăng gầy gầy tàn thuốc, “Cô rất thông minh.”

Cố Bình An càng nghi ngờ, “Không phải khi còn nhỏ anh bị lửa thiêu nửa khuôn mặt nên dẫn đến hủy cả khuôn mặt luôn sao?”

“Con mẹ nó có nghe ai nói?” Mục Lăng ném điều thuốc lá đi, dẫm tắt trên đất, bộ mặt tức giận.

Hắn bị hủy khuôn mặt?

Tên khốn khiếp nào dám bịa đặt?

“Đại ca, đại ca, anh bình tĩnh, bình tĩnh... Xem ra người ta nói tính khí anh không tốt, đúng là không sai.” Cố Bình An lùi về sau hai bước, lại không sợ chết nói thêm một câu, trong lòng vô cùng không vui, “Anh phải người giám sát tôi?”

Mục Lăng cười, “Nếu lão tử không phải người giám sát cô, thì làm sao biết được cô nửa đường chạy trốn? Người mà Mục Lăng tôi muốn, nửa đường chạy mất, cô xem mặt mũi của tôi nên đặt ở chỗ nào?”

Cố Bình An cũng cười, “Thứ cho tôi nhắc nhớ anh một câu, cô đầu tương lai là Lâm Viện Viện, đã chạy mất, mặt mũi của anh đặt ở trong áo hay trong chân đã sớm mất rồi, nhìn chăm chăm tôi làm cái gì, dù sao đây cũng không phải là lần đầu tiên vợ chưa cưới của anh chạy mất.”

Advertisement / Quảng cáo

“Cố Bình An, cô muốn chết sao?” Mục Lăng một cái đã nhanh chân bước đến, có một loại khí thế giống như muốn bóp chết Cố Bình An vậy.

Trong nháy mắt Cố Bình An lúng túng, “Đại ca, có chuyện gì từ từ nói, từ từ nói nha, chúng ta là người văn minh, phải biết lễ độ.”

“Văn minh?” Mục Lăng buồn cười nhìn cô, “Trong tự điển của Mục Lăng tôi không có cái từ này!”

Cố Bình An trầm nghĩ, quả nhiên lãnh khốc, thô bạo, dã man.

Lý Hoan Tinh đánh giá thật sự rất đúng “Nhất châm kiến huyết.” (*)

(*) Nhất châm kiến huyết: Một châm thấy máu.

“Đào hôn trốn thoát được thật sự rất vui vẻ sao?” Mục Lăng hỏi, nhìn từ trên cao nhìn xuống Cố Bình An, khoảng cách gần như thế, Cố Bình An mới phát hiện, người đàn ông này thật cao, khí thế càng bộc lộ tính xâm lược, lần đầu tiên Cố Bình An tiếp xúc với loại đàn ông này, càng thẳng đến nỗi tưởng nhảy ra khỏi lồng ngực, không nhìn được lùi về sau một bước, Cố Bình An thừa nhận kinh hãi luôn là một kỹ năng hộ mệnh của cô, cái này vừa nhìn đã biết cô đánh không lại rồi.

“Sợ?” Mục Lăng nheo mắt lại, “Đề tôi cho cô biết thế nào gọi là văn minh, mang người ra đây.”

Mục Lăng mới xong, trở về đầu xe, vẫn tựa người vào đầu xe, một tên áo đen dè Dương Sâm lại, đột nhiên đẩy về phía trước, Dương Sâm nho nhã yếu ớt bị ngã xuống đường, Cố Bình An kinh hãi, cuốn quạt chạy tới đỡ hắn, “Sư huynh, anh không sao chứ?”

Cô ngừng đầu tròn mắt lên giận dữ nhìn Mục Lăng, “Anh khốn nạn!”

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng giờ ngón cái hướng về phía cô, thái độ thô bạo, ngữ khí trào phúng. “Cô đúng là có dũng khí, lần trước có người mắng tôi khốn nạn, tôi đã quăng thi thể của người đó ở giữa dòng sông rồi.”

Trên đoạn đường tối thui, hoang vu có một chiếc xe, bình thường xe đến xe đi qua nơi này, trong nháy mắt đã biến thành đường núi hoang vắng.

“Bình An, chuyện gì thế này?” Dương Sâm hỏi, hắn không hiểu tại sao lại bị đánh ngã rồi trời lại, đến khi tỉnh lại đã bị ngã ở giữa đường, đầu óc mơ hồ, có thể nhìn thấy người có tư thế ở trước mắt cũng không phải dễ trêu vào.

“Sư huynh, xin lỗi.” Cố Bình An cắn răng, nhìn về phía Mục Lăng, “Anh muốn thế nào?”

Mục Lăng nói, “Còn chạy không?”

“Không chạy nữa.”

“Ba ngày sau chính là lễ đính hôn...”

“Tôi sẽ xuất hiện đúng giờ.”

Mục Lăng cười, nụ cười như thể kết hợp với một mũi của hắn, nhìn sâu cũng không giống là thiện ý, “Sớm ngoan như vậy thì đâu có xảy ra chuyện gì.”

“Bình An, anh ta là ai, anh ta là đang bức hôn, tại sao em lại đồng ý...” Dương Sâm nói cũng chưa nói xong, cũng không nhìn thấy động tác của Mục Lăng như thế nào, chỉ cảm thấy có một cơn gió thổi qua, người hắn đã bị Mục Lăng đánh cho một quyền, ngã văng trên thân xe việt dã, Dương Sâm hoa hết cả mắt, bụng đau giống như là bị lửa đốt vậy, Mục Lăng nắm lấy cổ của hắn, “Tao nói chuyện với bà xã, chỗ nào đến lượt con tin như này xen mồm vào hả?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 11: Bà xã, em nóng tính quá

Cố Bình An chạy tới bảo vệ Dương Sâm, “Mục Lăng, anh thả sư huynh ra.”

“Bà xã, em nghĩ cho kĩ, em chạm vào một đầu ngón tay của hắn, anh sẽ chặt một đầu ngón tay của hắn, em chạm vào một cánh tay của hắn, anh sẽ chặt một cánh tay của hắn, em thử xem.” Mục Lăng cười hi hi hời, Cố Bình An thấy ý của nụ cười này vừa khát máu vừa tàn nhẫn.

Cô vội vàng rút tay ở giữa không trung về, không dám đụng vào Dương Sâm, chỉ có thể tròn mắt lên giận dữ nhìn Mục Lăng.

“Ai là bà xã của anh.”

“Rất nhanh sẽ đúng thôi.” Mục Lăng thả Dương Sâm ra, nhìn Dương Sâm ôm bụng thống khổ kêu rên, một mặt khinh thường, “Thật yếu ớt, Cố Bình An, con mắt của em thật kém, khi làm chồng của em, anh cảm thấy thật tự hạ thấp bản thân mình.”

Cố Bình An giận mà không dám nói gì, thật sợ hắn sẽ thay đổi rồi thật sự nhìn thấy đổ máu ở nơi này.

“Việc tình sinh này, anh đây là đang phạm pháp...A.....” Dương Sâm chưa kịp nói xong, Mục Lăng đã tàn nhẫn đá một cái vào bụng hắn, tức giận thét lên, “Tiếng tâm của lão tử không đủ lớn sao, mày nghe không hiểu tiếng người thật à? Cần mấy xen mồm vào phản tranh sao?”

Bọn đàn em vây xem, ai nấy đều cảm thấy bị thương thay Dương Sâm, chọc đại thiếu gia của bọn họ, quả thực chính là trêu chọc ác ma.

Advertisement / Quảng cáo

Cố Bình An quýnh lên, mặt mũi ồm lấy eo của Mục Lăng, kéo hắn lại, “Anh dừng lại ngay, đừng bắt nạt sư huynh của tôi.”

Cô đau lòng muốn chết, bị Mục Lăng đập như vậy, ai biết cô vừa định thả Mục Lăng ra lại bị hắn kéo một cái, cả người cô rơi vào lồng ngực hắn, một tay của Mục Lăng nắm lấy eo của cô, ánh mắt hung ác giống như đang suy nghĩ

cái gì đó, trong nháy mắt từ bạo hóa long biến thành một tên bi ối, “Bà xã, em ôm anh nhiệt tình như vậy, chồng em có chút được sủng ai mà lo sợ đấy, cảm giác không tồi.”

Vừa nói, thừa dịp Cố Bình An không đề phòng, một tay xoa xoa nơi mềm mại của cô, rồi lại bóp bóp, thỏa mãn nhứ mây, về mặt vô tội chứng minh hắn đang thử cảm giác.

“Lưu manh!” Khuôn mặt Cố Bình An đỏ bừng lên, giương tay lên định đánh hắn, Mục Lăng bắt được tay cô, nắm chặt đưa về phía sau, “Anh còn có thể lưu manh hơn nữa.”

Dứt lời, hắn cúi đầu hôn lên môi cô, tay còn lại nắm lấy eo Cố Bình An, giam chặt chẽ ở trong lồng ngực, bá đạo cướp đoạt nơi ngọt ngào thuộc về hắn, đây là cô gái của hắn, vị hôn thê của hắn, ý thức được chuyện này, trong lòng Mục Lăng dâng lên một luồng cảm giác mãnh liệt ý muốn sở hữu, giống như cô đã là vật sở hữu của hắn.

Hắn đã đánh dấu chủ quyền của hắn trên người cô.

Cố Bình An tròn mắt ngạc nhiên, nhất thời đầu óc đều trống rỗng, không biết phản ứng như thế nào, cô chưa bao giờ thân mật với người khác quá mức như vậy, ở thể bị động bị hắn ôm vào ngực, tùy ý để hắn cướp đoạt, tấn công chớp nhoáng, giống như muốn đoạt đi hết hô hấp.

Hôn bá đạo, ý muốn sở hữu mãnh liệt, chính xác là cô chưa bao giờ được lĩnh hội qua cảm xúc mãnh liệt như vậy, hơi thở của đàn ông như rơi vào trên người cô, không cách nào thoát ra, sống lưng Cố Bình An đều tê dại, lại không biết nên làm như thế nào, thật giống người bị cô định vậy.

Advertisement / Quảng cáo

Mối Cố Bình An bị hôn có hơi tê, sắc mặt đỏ lên, chờ cô phản ứng lại, cảm thấy hô hấp rất khó khăn, liều mạng đẩy Mục Lăng ra, Mục Lăng nhận ra được cô không chịu nổi nữa, buông cô ra, trong đôi mắt lập lờ hiện ra tia chiếm giữ cùng thỏa mãn.

Cô gái trước mắt, môi sưng đỏ, về mặt ngữ ngữ vô tội, sắc mặt đỏ bừng, trông giống một bức tranh cô gái vô tội bị người khác chà đạp, nhìn thế nào cũng thấy đẹp không sao tả xiết, đôi mắt ngập nước, chỉ có hai chữ.

Câu dẫn!

Thật con mẹ nó câu dẫn!

Cố Văn đứng là sinh ra một đứa con gái thật tốt, hắn thật sự là điểm phúc không cạn đây.

Dương Sâm ở một bên nhìn thấy, cả hai mắt đều đau.

Cố Bình An... Cố Bình An....

Ngón tay của Mục Lăng nhẹ nhàng lướt qua môi của cô, nửa là mỉm cười nửa là sùng nịch, đối với người phụ nữ sạch sẽ như vậy, hắn bằng lòng sùng nịch: “Nụ hôn đầu?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ông xã, đây đâu phải là lần đầu tiên vợ chưa cưới của anh chạy

“Thà thì ra.” Cố Bình An hơi giận, thật sự xấu hổ vô cùng, cô vậy mà lại chìm đắm trong nụ hôn của hắn, bá phục kỹ thuật hôn cao siêu của hắn, quả thực mất mặt, Mục Lăng cười ha ha ha, tâm tình đặc biệt vui vẻ.

“Ngay cả tỏ tình với hắn em cũng dám, sao lại không dám hiến hôn cho hắn, nếu như em hiến hôn cho hắn, nói không chừng hắn sẽ yêu em, em cũng sẽ không biến thành trò cười cho cả toàn trường.” Mục Lăng nói, “Coi hết quần áo ngủ ở trên giường hiệu suất càng tốt hơn.”

“Vô liêm sỉ!” Quả thực Cố Bình An không dám nhìn vào mắt của Dương Sâm, đối với cô mà nói, đây là chuyện rất mắc cỡ, bị Mục Lăng nói ra như thế, lần đầu tiên cô cảm thấy mình đại đột hết thuốc chữa, bị người ta lấy làm trò cười.

Đột nhiên Mục Lăng cúi đầu, lại tàn nhẫn hôn lên môi cô, lần này Cố Bình An gãy dạ kịch liệt, một mực cắn môi Mục Lăng, Mục Lăng bị đau buông cô ra, lau đi máu tươi ở khóe môi, bộ dạng khát máu lại mang theo ma tính, phóng đảng lãnh khốc, “Tính khí còn rất mạnh mẽ, anh thích nhất là thuần phục loại phụ nữ có tính khí hoang dã, càng mạnh mẽ chơi càng vui.”

“Biến thái!”

“Cố Bình An, em nhớ kỹ, nếu lần sau nói cái gì làm anh mất hứng, anh cứ ngăn chặn miệng em bằng cách như vậy.” Một tay Mục Lăng kéo cô, ôm vào lồng ngực, ánh mắt tức giận nhìn về phía Dương Sâm, “Nhớ kỹ cho tôi, đây là người phụ nữ của tôi, tôi rất ghét có người mơ tưởng đến đồ vật của tôi, hiểu chưa?”

Cố Bình An cắn chặt răng, Dương Sâm cũng là dám giận nhưng không dám nói, dù sao cũng quý trọng sinh mạng, sợ Mục Lăng thực sự kích động, lại tới thêm một lần nữa, hắn thực sự sẽ không chịu nổi, cũng sợ chọc phải loại đàn ông giống như ác ma này.

Advertisement / Quảng cáo

“Mục Lăng, anh đủ rồi.” Cố Bình An nói.

Mục Lăng cười, “Nếu giải quyết được rồi, bà xã, chúng ta về nhà thôi.”

Không thêm đề ý đến sự phản kháng của Cố Bình An, hắn lúi cò nhét vào trong xe, “Đi.”

Dương Sâm nằm ở trên mặt đất, bóng người càng ngày càng nhỏ, trong lòng Cố Bình An cảm thấy lo lắng, đã trễ thế này, Dương Sâm lại nằm ở đó, nếu như gặp phải người xấu thì phải làm sao bây giờ? Hiện nhiên Mục Lăng mặc kệ sự sống chết của Dương Sâm, cứ ném hắn ở giữa đường như thế.

“Đại thiếu gia, cục giao thông bên kia điện thoại tôi, có thể khôi phục giao thông chưa?”

“Ừ.” Mục Lăng nhắm hờ mắt, giống như đang giải lao, vừa giống như đang suy nghĩ việc gì đó, Cố Bình An nghe được trong lòng loạn lung tung từng phèo, cô đã nói đường này là con đường đi đến sân bay, sao có thể bị phong tỏa như thế, thì ra là chuyện tốt của Mục Lăng.

Chỉ vì một Cố Bình An mà phong tỏa cả một con đường lớn, hừ, Mục Lăng, anh cũng thật là giỏi.

Advertisement / Quảng cáo

Trong xe, yên lặng một hồi, Cố Bình An ôm ba lô núp ở một bên, cố gắng thu mình đến nhỏ nhất, không nhìn Mục Lăng ở bên cạnh, hơi thở trên người đàn ông này rất là bá đạo, hơi hơi tiếp xúc gần một chút là giống như đều sẽ bị ảnh hưởng.

Lâm Viện Viện chạy trốn, hắn lại không có động tĩnh gì. Có bản lĩnh thông thiên như vậy chắc chắn sẽ tìm ra Lâm Viện Viện, nhưng lại dựa vào cái gì mà nhìn chăm chăm Cố Bình An cơ?

Lẽ nào có lý đó!!

“Cố đại tiểu thư, rất tức giận?” Mục Lăng hỏi.

Cố Bình An nói, “Tôi cần bản không phải là người phụ nữ mà anh chỉ định, anh không phải rất có bản lĩnh sao? Lâm Viện Viện mới là vị hôn thê của anh, cô ta chạy, sao anh không đi tìm cô ta?”

“Muốn nghe lời thật?” Mục Lăng nhứ mây, trong lòng Cố Bình An nghĩ, chắc chắn là không phải nói lời gì tốt lành, Mục Lăng nói, “Anh cảm thấy Cố thị trường có giá trị lợi dụng hơn tổng giám đốc Lâm, giá trị của em cao hơn so với Lâm Viện Viện, hiểu chưa?”

Cố Bình An nhieu mảy, “Coi như tôi gả cho anh, ba của tôi cũng sẽ không hợp tác với anh đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ông xã, anh bắt nạt đàn ông trông ghẹo đàn bà

“Tốt nhất là em nên cầu nguyện cho ba của em có thể hợp tác với anh, nếu không, em sẽ không có tác dụng, đối với anh người phụ nữ vô dụng, kết cục chắc chắn sẽ rất thảm.” Mục Lăng mở mắt ra, ánh mắt sắc bén như là sói, “Đặc biệt là người phụ nữ mà anh đã dùng qua.”

“Vô liêm sỉ!” Mặt Cố Bình An đỏ lên, gĩa giáo tốt đẹp cũng không ngăn nổi cô kích động muốn chửi người.

“Tiểu thư khuê các đúng là tiểu thư khuê các, mắng tôi mắng lui cũng chỉ có hai chữ, cần anh dạy em hai câu không?”

Cố Bình An im lặng, quyết định không đề ý tới Mục Lăng, người đàn ông này thực sự quá bá đạo, cũng quá vô liêm sỉ, cô cứ coi như không nhìn thấy là được rồi.

“Coi như tôi gả cho anh, lúc nào thì anh có thể thả tự do cho tôi.” Cố Bình An không nhịn được hỏi, dù sao mọi chuyện cũng đã định, nhưng dù sao cô cũng phải tranh thủ dành một chút quyền lợi cho mình, cô phải biết mình bị phán mấy năm hình phạt chứ.

Đột nhiên Mục Lăng nắm chặt cằm Cố Bình An, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, “Em là tiền tài của tôi, nhớ kỹ một câu, tiền tài không có tư cách bàn điều kiện.”

Cố Bình An giãy khỏi lòng bàn tay của hắn, Mục Lăng cũng không làm khó cô, “Khuyến em một câu, ngoan một chút, nghe lời một chút, có thể, cuộc sống của em sẽ dễ chịu hơn.”

“Thiên đạo luân hồi, tôi sẽ nhớ kỹ lời nói ngày hôm nay của anh.” Cố Bình An cắn răng, “Anh đừng hối hận!”

“Ha ha ha ha, trong tự điển của Mục Lăng tôi không có cái từ này!”

“Bắt đầu từ hôm nay, trong tự điển của anh không có những từ nào, tôi sẽ dạy anh những từ đó.”

Advertisement / Quảng cáo

Văn minh, lễ phép, xin lỗi, hối hận, đừng nóng vội, tôi sẽ dạy anh từng cái một.

Hừ, xem ai dạy được ai!

Người lái xe áo đen trầm nghĩ, thiếu phu nhân này thật có dũng khí, dám tranh cãi với đại thiếu gia, hơn nữa đúng mực, nếu như là những người phụ nữ khác, thấy Mục Lăng, đã sớm sợ đến tay chân nhũn ra, chứ đừng nói chỉ là thực lực nói chuyện ngang hàng, quả thực chính là một chuyện lạ.

“Cố Bình An, khẩu khí của em không nhỏ a.” Mục Lăng nghiêng đầu nhìn cô, lúc này mới lần đầu chân chính đánh giá Cố Bình An.

Một mái tóc đen dài, không nhuộm cũng không uốn, xả xuống rất tự nhiên, da dẻ đặc biệt trắng không tỳ vết, đường nét khuôn mặt hài hòa, mắt to, mũi xinh xắn, môi đỏ hồng, tuổi còn nhỏ, gò má hơi hơi mập giống trẻ con. Mặc kệ nhìn từ góc độ nào, tuy không đẹp như tiên nữ, nhưng cũng là một mỹ nhân trăm dặm mới tìm được.

Người xinh đẹp, khí chất cao thượng, có thể nguyên nhân là do di truyền từ Cố phu nhân, nên trên người cũng có một luồng khí khái anh hùng.

Tinh thần phấn chấn của tuổi thanh xuân có chút chói mắt, hần nổi bật lên giống như là ác ma trong bóng tối không ai nhận ra.

Hừ, Cố Bình An.

Đáng tiếc, một đóa hoa đẹp dễ như thế, nhưng lại bị Lâm gia bán đi như vậy.

Advertisement / Quảng cáo

Trên đường không nói gì nữa, đến nhà lớn Cố gia, Cố Bình An mở cửa xe, Cố gia bao phủ một màu đen, cô trốn đi không tới hai tiếng đã bị bắt về, bất kể là người nào cũng sẽ bị kinh động, trong lòng Cố Bình An thoáng cảm thấy khó chịu.

Nếu ngày hôm nay cô đi rồi, ba có biết không?

“Cố Bình An, em lại trốn một lần nữa, anh sẽ chặt một tay của Dương Sâm, trốn hai lần, anh sẽ chặt hai tay của hắn.”

Cố Bình An trợn lên giận dữ nhìn Mục Lăng, nghiêng răng nghiêng lợi, “Tùy anh!”

Cô biết, cô không đấu lại Mục Lăng.

Cô cũng sẽ không tự lượng sức mà bỏ trốn nữa.

Ngày hôm sau.

Cố Doanh Doanh vui vẻ mặc một chiếc váy nhỏ xinh xắn, theo Lâm Tú Lan đi tham gia một tiệc rượu, Cố Bình An thu dọn đồ đạc đi học, trước khi đi, Cố Vân gọi cô lại, “Bình An, đừng trách ba.”

Cố Bình An không trả lời, nói không oán giận ba mẹ, đó là lừa gạt mình thôi, trong lòng cô không thoải mái chút nào, luôn cảm thấy thiếu hụt cái gì đó, mẹ không coi trọng cô, yêu thương em gái, xảy ra chuyện, ba đẩy một mình cô ra ngoài chịu chết, đây được coi là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Bạn thân, mình rất không cam tâm

“Hắc, thật đúng giờ, mình tưởng ngày hôm qua cậu đã chạy mất rồi chứ.” Lý Hoan Tinh mỉm cười chào hỏi, xe của Lý gia dừng ở bên cạnh cô, Cố Bình An lên xe, không nhịn được nhổ nước bọt, “Ngày hôm qua mình thực sự đã chạy.”

“Nha, mình đã đoán đúng mà, cậu bị bắt trở về sao?”

“Hừ, đừng tưởng là mình không biết cậu đã nhìn thấy.” Ngày hôm qua lúc đi ngang qua nhà Lý gia, rõ ràng thấy phòng của Lý Hoan Tinh vẫn sáng đèn.

Lý Hoan Tinh nói, “Trời đất chứng giám, mình thật sự không nhìn thấy.”

“Tin cậu là con ngốc.”

“Cậu thực sự chạy sao, chỉ số thông minh đâu? Cậu chạy như thế nào mà lại bị Mục Lăng tóm vào trong lòng bàn tay?”

“Lâm Viện Viện có thể chạy, sao mình không thể chạy?” Cố Bình An cũng rất không phục, Lâm Viện Viện là bông hoa nhà ẩm lại có thể chạy thoát khỏi lòng bàn tay của Mục Lăng, còn cô sao lại không thể chạy thoát được?

Lý Hoan Tinh hơi run, “Cậu nói cũng rất có lý, đúng vậy, Lâm Viện Viện làm sao có thể chạy thoát được?”

“Bỏ đi, mặc kệ hần, cậu không biết Mục Lăng biến thái như thế nào đâu, bắt cóc sư huynh để uy hiếp mình, nếu không phải như thế thì mình đã chạy thoát rồi.” Cố Bình An nghĩ đến Dương Sâm, trong lòng đau khổ, “Một chút nữa mình sẽ đi xin lỗi, tối hôm qua đã liên lụy đến anh ấy.”

Advertisement / Quảng cáo

Vừa đến trường học, Cố Bình An đã đi tìm Dương Sâm, bạn cùng phòng của Dương Sâm nói thân thể của hần không khỏe nên đang nghỉ ngơi ở trên lầu, Cố Bình An chỉ có thể đợi ở dưới lầu, đợi hơn một tiếng, Dương Sâm mới xuống lầu.

Người Dương Sâm xem ra có chút không khỏe, Cố Bình An cúi đầu áy náy nói, “Sư huynh, xin lỗi.”

“Em thật sự phải gả cho người đàn ông đáng ghét kia sao?”

Cố Bình An gật đầu, việc đã đến nước này, cô không thể nào không lấy chồng được, nói cho cùng, điều này cũng không thể nói là có bằng lòng hay không, Mục Lăng một tay che trời ở thành phố S, cô không thể nào trốn thoát được, nếu ba không phản đối, cô chỉ có thể gả cho Mục Lăng thôi.

“Sư huynh, em không còn cách nào khác, chắc chắn phải gả cho Mục Lăng.” Cố Bình An nhẹ giọng nói.

“Anh thấy em muốn gả cho hần thì đúng hơn, ba em là thị trưởng, ai dám bắt nạt em như thế nào, hà tất gì phải kiểm soát.” Về mặt Dương Sâm lạnh lùng, “Cố Bình An, em thật sự làm người quá buồn nôn rồi.”

Cố Bình An kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Dương Sâm, không ngờ Dương Sâm lại nói những lời như vậy với cô.

Cô buồn nôn?

Advertisement / Quảng cáo

Tình huống của ngày hôm qua đó, cô có thể tự quyết định sao? Mặc dù ba cô là thị trưởng, nhưng mà, thể lực của Mục Lăng mạnh hơn, ở hai giới hắc bạch đều có quyền lực, đã khống chế hết tất cả sức mạnh ở thành phố S, một chút biện pháp cô cũng không có.

Trốn lại trốn không thoát, có thể có biện pháp gì đây?

“Sư huynh, anh cần gì phải nói đến khó nghe như vậy, đó cũng không phải là ý muốn của em.”

“Tự do kết hôn, ai có thể ép em, ba em lại là thị trưởng, ai có thể bắt em làm cái gì? Trừ phi là chính em đồng ý, anh thấy Mục Lăng tuổi trẻ tài cao, lại là tổng giám đốc xí nghiệp Mục gia, chính em muốn gả vào hào môn thì có, đã như vậy, em tỏ tình với anh để làm gì? Có thấy buồn nôn hay không?”

Cố Bình An cười khổ, cô không hối hận vì đã đến xin lỗi sư huynh, chuyện này là cô liên lụy Dương Sâm, cô nên đến xin lỗi, chỉ là không ngờ tới sẽ nghe những lời khó nghe như vậy, cũng coi như đây là bài học khó quên đi.

Như vậy cũng tốt, cắt đứt sự nhớ nhung của cô.

“Sư huynh, xin lỗi, em đã quấy rầy anh, em không hối hận khi đã tỏ tình với anh, cũng cảm ơn anh để em biết, em ở trong mắt anh là hạng người gì.” Cố Bình An đứng thẳng sống lưng, từng bước từng bước rời đi.

Bước chân nặng nề đến gần như không bước nổi, trong lòng oan ức cũng không cách nào nói hết.

Tuy rằng từ nhỏ đến lớn, mẹ rất bất công với em gái, nhưng mà, thật ra đối với cô cũng không tính là tệ, em gái có, cô cũng có, ba và ông ngoại rất thương cô, hơn nữa gia đình quan chức, Lâm gia lại có tiền có thế, Cố Bình An chưa bao giờ cảm thấy có cái gì oan ức.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Bà xã, em đi đâu vậy

Mấy ngày nay, những chuyện oan ức trên thế gian đều ùn ùn xảy ra với cô, không cách nào giải quyết.

Dương Sâm nắm chặt nắm đấm, cắn chặt răng, hần tuyệt đối không thừa nhận, mình ghen tị với Mục Lăng, cũng tuyệt đối không thừa nhận, hần hối hận rồi.

Hối hận ngày đó không đồng ý với Cố Bình An, cần mặt mũi cái gì chứ, ai mà biết bỏ lỡ một ngày, thì đã thật sự bỏ lỡ mất rồi.

Hần vẫn luôn cho rằng Cố Bình An sẽ là luôn cô bé không ngừng truy đuổi theo phía sau lưng hần, không có chút mưu tính nào, ngày thơ hoàn mỹ, hần muốn tốt nghiệp thật nhanh, để có thể gánh vác trách nhiệm của một người bạn trai.

Vì thế, hần không vội vàng, hần cũng không thích scandal, Cố Bình An luôn tìm hiểu chuyện của hần, huyền não dư luận xôn xao, hần cũng bị ảnh hưởng, đi chỗ nào cũng trốn không thoát khỏi bà chữ Cố Bình An, hần cũng hơi buồn phiền.

Nhưng hần tuyệt đối chưa bao giờ chán ghét Cố Bình An.

Nếu không, vì sao không cự tuyệt cô chứ?

Cố Bình An đi vào phòng cũng cảm giác được ánh mắt khác thường của các bạn học, vừa giống thăm đoán, lại vừa giống giễu cợt, trong lòng cô thoáng kinh ngạc, Lý Hoan Tinh phất tay một cái, Cố Bình An bước đến bên cạnh cô, mơ hồ nghe có tiếng người xì xào bàn tán ở phía trước, tình cờ quay mặt lại nhìn cô, ánh mắt rất không thiện cảm.

“Tại sao bọn họ lại nhìn mình như vậy?”

Lý Hoan Tinh, “Ồ, cậu không biết sao? Cậu đã biến thành trò cười của toàn trường rồi, tất cả mọi người đều nói cậu không biết tự lượng sức đi tỏ tình với nam thần, kết quả bị nam thần từ chối.” Lý Hoan Tinh thờ dài, “Bình An của mình ơi, sao đây thân kinh của cậu lại đơn giản như vậy?”

Advertisement / Quảng cáo

Cố Bình An giận, “Mắc mớ gì đến bọn họ?”

“Được rồi, miệng là miệng của người khác, bọn họ thích nói cái gì thì nói cái đó, có bản lĩnh thì trải qua mạnh mẽ hơn cậu đi.”

Cố Bình An ưỡ ỏi nằm xuống, “Hiện tại người nào đang trải qua đau khổ hơn mình.”

Lý Hoan Tinh, “.....”

Tiết học buổi sáng của Cố Bình An kết thúc, buổi chiều lại không có tiết, nên vừa tan học liền về nhà, buổi chiều Lý Hoan Tinh còn tiết, không cùng cô về nhà được, cô cũng lười gọi điện thoại cho tài xế riêng, không ngờ vừa ra khỏi cổng trường, còn chưa kịp đón xe thì đã thấy có một chiếc xe thể thao quen thuộc đậu ở cổng trường học.

Tối hôm qua chiếc xe này dừng ở giữa đường cao tốc, một thân huyền khóc, còn có một cái biển số xe đỏ mắt, sợ người ta không biết giá trị của chiếc xe này, đặc biệt là người đàn ông đang hút thuốc tựa vào bên cạnh chiếc xe.

Đeo mắt kính che đi con mắt sắc bén hung ác, dáng người cao to, quần áo thường vừa vặn, người đàn ông này rõ ràng không thích hợp mặc quần áo thường, hai lần đều thấy hắn mặc quần áo thường, tóc ngắn gọn gàng.

Một người một xe ở cổng trường học giống như là mô hình xe.

Đặc biệt lạnh khốc.

Nhiều cô gái xinh đẹp không kiềm chế được đến gần, Mục Lăng ai đến cũng không cự tuyệt, ôm ấp duỗi huê, vô cùng vui vẻ.

Advertisement / Quảng cáo

“Nam cận bã!” Cổ Bình An nhô nước bọt một câu, làm bộ không nhìn thấy, đi đường vòng mà qua.

Vừa nhìn đã biết là bạo quân, lại còn là **, nhìn đáng vẻ như vậy chắc hưởng thụ không ít, khó trách vợ chưa cưới của hắn bỏ chạy.

Lâm Viện Viện, coi như cô chạy trốn nhanh, cô làm sao cứ hận đến sợ như vậy đây?

Ai biết đột nhiên thấy Mục Lăng đẩy cô gái xinh đẹp ở trong ngực ra, hướng cô chào hỏi, cô thể nói được ví như ánh mặt trời xán lạn, “Bà xã, anh ở đây, em muốn đi đâu thế?”

Mục Lăng tháo mắt kính xuống, dung nhan lạnh lùng, khí thế hung hăng, tỏa ra một loại thô bạo không cho cự tuyệt, làm cho cô gái xinh đẹp ở bên cạnh càng thêm chết mê chết mệt, loại đàn ông này, cho dù có vợ cũng sẽ ăn vụng.

Cổ Bình An hơi nghiến răng, bà xã?

“Ai là bà xã của anh?”

Mục Lăng nghiêng ngẫm nhìn cô, “Nếu em không phải là bà xã của anh, anh gọi bà xã, em đáp lại anh làm gì?”

Cổ Bình An, “.....”

Nói đạo lý thật hay, nhưng cô không có nói dối diện, thật là....Ngu!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phức Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Bà xã, em thật ngọt

Cổ Bình An cũng không biết hắn muốn làm gì, nhủ mày nhìn hắn, Mục Lăng đẩy cô gái xinh đẹp ở bên cạnh ra, dường như cô gái xinh đẹp kia không cam lòng, vốn cũng là học sinh của trường, đương nhiên nhận ra Cổ Bình An, “Mục thiếu, em biết điều hơn Cổ Bình An nhiều, cô ta có chỗ nào tốt hơn em, cũng uống một ly được không, rồi đi ra ngoài chơi một chút? Theo anh chơi kiểu gì cũng được.”

Mục Lăng đẩy cô gái xinh đẹp bên cạnh ra, “Bà xã của tôi chỗ nào cũng tốt hơn cô nhiều, cứ.”

Cô gái nào là cô gái đẹp, cô gái nào là cô gái xấu, chỉ cần là người có mắt đều có thể nhìn thấy.

Loại phụ nữ nào thích hợp làm vợ, loại phụ nữ nào thích hợp làm tình nhân, tùy tiện vui đùa một chút, chỉ cần một mắt của Mục Lăng cũng có thể nhìn thấu.

“Mục thiếu không biết cô ta “hồng hạnh xuất tướng” sao, cô ta đã từng tỏ tình với Dương sư huynh, chỉ tiếc rằng, bị Dương sư huynh từ chối, tính lăng lợ của người phụ nữ đó, Mục thiếu cảm thấy được không?” Cô gái xinh đẹp vô cùng không cam lòng trách mắng Cổ Bình An.

Trái lại Cổ Bình An bình tĩnh lại, đứng ở một bên xem cuộc vui.

“Cút!” Mục Lăng giận, ánh mắt quét qua, lạnh lùng nghiêm nghị bức người, “Vợ của tôi tôi tự biết dạy, không cần cô phải nói huyền thuyên.”

Cô gái xinh đẹp bị ánh mắt của hắn làm cho hết hồn, không dám nhiều lời nữa, vội vàng rời khỏi Mục Lăng, loại đàn ông này nếu không có hứng thú với cô, vậy tuyệt đối chết cũng không được dây dưa, nếu không kết cục chắc chắn sẽ rất thảm.

“Bà xã, lên xe.” Mục Lăng nhìn về phía Cổ Bình An, thái độ vẫn tính là ôn hòa, nhưng không có chút nào ăn khớp với dáng dấp của hắn, cho dù là thái độ ôn hòa, đáng đáp lại anh tuấn, nhưng vẫn nhìn ra Mục Lăng là một người vô cùng hung ác.

Advertisement / Quảng cáo

Nét mặt quá dữ, Cổ Bình An chẳng muốn có quan hệ gì với hắn, “Tôi từ chối.”

Cô xoay người vừa mới đi được hai bước vai đã bị người kéo lại, chống đỡ ở trên thân xe, tiếp theo nụ hôn của Mục Lăng rơi xuống, thân thể cứng rắn ép chặt cô, không thể động đậy, môi lưỡi của Cổ Bình An bị bá đạo cướp đoạt, tay kia đè lại eo cô, kẻ sát ở bên người hắn, tạo thành một tư thái vô cùng thân mật, Cổ Bình An quay trái quay phải cũng trốn không thoát, trong lòng lại sôi ruột, hận không thể cho hắn một cái tát.

Cổng trường học, có người xì xào bàn tán, có người huyêt gió.

Trình diễn một màn nhiệt tình, khán giả sẵn tiện xem cuộc vui, cũng không biết là ai nói một câu, a, đó là Cổ Bình An kia.

Cổ Bình An hận không thể đào một lỗ chui vào, từ đây không gặp lại ai nữa.

Hôn nhiệt tình, kéo dài đúng một phút, Mục Lăng mới nguyện buông cô ra, môi Cổ Bình An bị hôn đến sưng đỏ, môi phần nhũn đỏ bưng như đào, đôi mắt long lanh mang theo phần nộ, càng ngày càng để Mục Lăng cảm thấy gai nhán như họa, tú sắc khả xan.

“Bà xã, em thật ngọt.” Trán Mục Lăng dựa vào cô, môi gần như dán vào môi cô, mùi thuốc lá nhàn nhạt mang theo một luồng hơi thở hương bạc hà vây quanh cô, Cổ Bình An lúng túng quay đầu đi.

“Vô liêm sỉ!”

Advertisement / Quảng cáo

“Anh hôn môi vợ anh, là chuyện thường tình, sao lại là vô liêm sỉ? Vậy thì cứ coi là vô liêm sỉ đi, biết làm sao bây giờ?” Lời nói của Mục Lăng mang theo thâm ý, cả người Cổ Bình An đều nổi giận, ngẩng đầu lên đánh, “Anh cút ngay.”

Sao mà da mặt của người đàn ông này lại dày như vậy?

Lúc này hơi hột đùa giỡn, ở trong mắt Mục Lăng Cổ Bình An chính là kiêu ngạo, tâm tình của hắn trở nên vô cùng vui vẻ, không để ý sự thô lỗ của cô chút nào.

Nhiều người vây xem ở cổng trường học như vậy, Cổ Bình An xấu hổ đến muốn chui xuống đất.

Mục Lăng cũng có chừng mực, kéo cô nhét vào trong xe, quyết định làm theo ý mình, “Bà xã, chúng ta đi ăn cơm, vì chờ em, anh đã sắp đói chết rồi.”

Trong lòng Cổ Bình An nghĩ, sao anh không đói chết luôn đi.

Vừa mới quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ thì thấy Dương Sâm đứng ở cổng trường học, nét mặt xa lạ nhìn bọn họ.

Trong nháy mắt, toàn thân Cổ Bình An lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Bà xã, anh coi trọng em nha

Tình cảnh vừa này, sư huynh đã thấy toàn bộ?

Rốt cuộc là Mục Lăng có ý, hay là thật sự không nhìn thấy sư huynh đứng ở ngay cổng, anh ấy đã đứng bao lâu rồi? Bỏ đi, không nghĩ nữa, này cũng không tính là chuyện gì, ngược lại cũng không có cái gọi là, cô và Dương Sâm còn có thể có kết cục gì.

Chỉ là một đoạn yêu thầm không đau khổ mà kết thúc.

Cô thậm chí còn không thể nói là một cuộc tình, yêu thầm tỏ tình rồi bị từ chối, trở thành trò cười của toàn trường, bây giờ lại gặp phải một ác bá, cả đời không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay hắn, cô còn tâm tư đâu mà suy nghĩ đến chuyện của Dương Sâm.

Ở trong lòng Dương Sâm, chắc cô chỉ là một người phụ nữ khiến người ta ghét bỏ mà thôi.

Mục Lăng, Mục Lăng chết tiệt!

“Bà xã, đáng về khí tức giận bùng bùng của em thật là đẹp mắt.”

“Cứ” Kỳ năng nói lời ngon tiếng ngọt của Mục Lăng thật là cao siêu, điều này làm cho Cổ Bình An không nghĩ tới, “Tên khốn kiếp nào lần đầu gặp mặt nói về đẹp của tôi chỉ thường thường rất thất vọng, nói một đằng làm một nẻo, vô liêm sỉ, hạ lưu.”

“Đúng vậy a, tên khốn kiếp nào, nói cho anh biết, anh sẽ chém hắn.” Mục Lăng quyết đoán nói, “Thật cái tên mù nào dám nói bà xã của anh không đẹp.”

Cổ Bình An, “………….”

Advertisement / Quảng cáo

Đắm một đắm vào bóng cảm giác vô cùng tối tệ, đầu Cổ Bình An như muốn nổ tung.

Lần đầu gặp mặt, Mục Lăng chính là ác ma, ngang ngược thô bạo, chính là một bạo quân, ấn tượng đầu tiên đặc biệt tối tệ.

Lần thứ hai gặp mặt, Mục Lăng lại biến thành một tên nhả bĩ, hiển nhiên đùa giỡn?

Người đàn ông như vậy mà lại đùa giỡn?

Tuy rằng một chút nụ cười cũng không có, nhưng đây là chuyện cười sao?

Hắn bị cái gì nhập sao? Một người có thể thay đổi nhiều tính cách như vậy? Cổ Bình An ngược lại xem không hiểu, đơn giản không nói lời nào, rầu rĩ không vui co lại ở một bên, trong lòng vô cùng phiền muộn và rối rắm.

Cô không muốn có một chút quan hệ nào với Mục Lăng.

Vận mệnh cứ cố ý mang bọn họ lại gần với nhau, thật là hoang đường.

“Anh cảm thấy em mà uốn tóc xoắn, chắc chắn càng quyến rũ, càng phong tình hơn.” Mục Lăng nhận xét về kiểu tóc của Cổ Bình An, “Bà xã, chúng ta đổi kiểu tóc mới được không, tóc xoắn mì tôm một chút phong tình cũng không có.”

Cổ Bình An giận, “Ngày mai tôi sẽ đi cạo trọc.”

Advertisement / Quảng cáo

Tôi để tóc xoắn mì tôm thì liên quan gì đến anh?

Mục Lăng đập vô lăng, “Đẹp, trong lòng anh luôn thích ni cô đầu trọc, qua lại với nhiều phụ nữ như vậy, nhưng chưa từng có một người nào có dáng vẻ ni cô, anh vẫn rất tiếc, bà xã, em đi cạo nhanh đi, anh thật coi trọng em nha.”

Cổ Bình An xem chút nữa là phun một ngụm máu ra ngoài, con mắt tròn lên tròn tròn, tròn mắt há hốc mồm mà nhìn Mục Lăng, vốn tưởng rằng Mục Lăng sẽ tức giận, dù sao trong tự điển của người đàn ông này hẳn là không cho phép người khác cự tuyệt.

Kết quả tới đây chỉ một câu, đối với Cổ Bình An thuần khiết mà nói, đây quả thực là vô liêm sỉ.

“Sao lại giận rồi?” Trong đôi mắt như sói của Mục Lăng, dường như ẩn giấu một chút ý cười, nhìn kỹ lại không giống, vẫn là một dáng vẻ hung tàn, “Là em nói muốn cạo trọc, anh cũng nói anh có tiếc nuối, bà xã, em muốn hi sinh thỏa mãn tức nuôi của anh, anh rất cảm động, nói sai ở đâu sao.”

“Có người nào từng nói anh rất muốn ăn đòn hay không?” Cổ Bình An hỏi.

Thật sự rất muốn ăn đòn!!

Cô rất muốn đắm vào mặt hắn một quyền cho sưng phù lên, làm sao bây giờ?

Mặt mày Mục Lăng chìm xuống, khí thế bức người, “Ai dám nói anh muốn ăn đòn? Người nào nói anh muốn ăn đòn sẽ bị anh đánh cho đến vỡ của hắn cũng không nhận ra, nếu không phải vậy thì cũng bị chìm xuống giữa sông.”

“Nha.” Cổ Bình An cũng không biết dừng khi đến từ đâu, “Mục Lăng, anh thật muốn ăn đòn, tôi rất muốn đánh anh.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Bà xã, anh sẽ không ghét bỏ em

Mục Lăng nhìn về phía trước con đường, chăm chú suy nghĩ, “Bà xã, còn chưa chơi qua em, đem em đánh đến không thành hình người thì khá là đáng tiếc, em còn có giá trị lợi dụng, thì thể chìm giữa sông thì cũng có chút đáng tiếc, em nói, nên làm sao bây giờ?”

Cổ Bình An, “………….”

“Bà xã, về nhà anh liền chơi em, sau đó sẽ đánh em được không?” Mục Lăng thành tâm thỉnh cầu, đáng về hết sức chính nhân quân tử.

Mặt Cổ Bình An đều đỏ hết lên, “Mục Lăng, anh thật xấu a, nói chuyện đừng có vô liêm sỉ như vậy được không?”

“Nơi nào vô liêm sỉ? Trên là một động từ a, anh nói có đúng không? Thế nào?”

Cổ Bình An giận, đầu óc của cô bị lừa đá nên mới đi đầu vô mồm với Mục Lăng, thật là làm cho cô tức đến nội thương. Cổ Bình An vẫn luôn là một cô gái lạc quan thích ứng với mọi hoàn cảnh, đây là lần đầu tiên bị một người chọc tức đến nỗi phong độ đều mất hết.

Quá ghê tởm

Mục Lăng lại trêu Cổ Bình An vài câu, Cổ Bình An lười biếng nhắm mắt dưỡng thần, không muốn đáp lại hần chút nào, lẳng phí lời nói.

Đến chỗ đèn xanh đèn đỏ, Mục Lăng dừng xe lại, nghiêng đầu nhìn Cổ Bình An, buổi trưa ánh mặt trời vừa vãn, màu vàng kim nhàn nhạt bao phủ lên trên mặt cô, sợi tóc màu đen nhẹ nhàng lay động, mang theo một mùi hương thoang thoảng sạch sẽ.

Mục Lăng không nhịn được hít sâu, hưởng thụ loại hương thơm sạch sẽ này.

Advertisement / Quảng cáo

Người phụ nữ bên cạnh đều trang điểm dày đặc, mang theo hương nước hoa, cho dù là người phụ nữ trong lòng hần thích, cũng hầu như mang theo một luồng nước hoa nhàn nhạt, lần đầu tiên dựa gần một người phụ nữ như vậy, trên người cô lại không có chút mùi hương nhân tạo nào.

Da thịt trắng nõn, không tỳ vết, dưới ánh sáng rực rỡ lệt lệt như vậy, trên mặt cũng không tìm ra một chút tỳ vết nào, chỉ có thể nhìn thấy lông tơ lý mờ, da dẻ hồng hào, tràn đầy sức sống và trẻ trung.

Buổi tối ngày hôm ấy sắc trời quá đen, Cổ Bình An lại đi quá vội vàng, hần nhìn lầm

Hần thu hồi lời nói của hần.

Sắc đẹp chừng này, hần không thất vọng chút nào, Cổ Bình An so với trong hình, ngoài đòi đẹp và trẻ trung hơn rất nhiều, vượt qua mong đợi của hần.

Mục Lăng cười nhạt, Cổ Vân, ông đứng là sinh ra một đứa con gái thật đẹp để trả nợ.

Cho dù Cổ Bình An là người chết, bị người khác nhìn chăm chăm như thế, cũng sẽ nhảy ra khỏi quan tài, cô quay đầu qua, ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Mục Lăng, “Có phải cảm thấy bản cô nương ta xinh đẹp như hoa, như tiên nữ hạ phàm phải không?”

Mục Lăng chăm chú suy nghĩ, thực sự nghiêm túc, “Không đến mức tiên nữ hạ phàm, nhưng xinh đẹp như hoa thì đúng thật.”

Cổ Bình An, “………….”

Advertisement / Quảng cáo

Đột nhiên được Mục Lăng khen ngợi như thế, cô lập tức cảm thấy toàn thân không thoải mái, Mục Lăng nói, “Sắc đẹp như hoa, chỉ ích coi như là cảnh đẹp ý vui, phụ nữ mà, giống như một cái bình hoa, làm một cái bình hoa thật đẹp đó chính là thành công của một người phụ nữ.”

Cổ Bình An giận, “Chú nghĩa đàn ông”

“Ngoài việc sinh con, em có thể làm gì?” Mục Lăng hỏi, phụ nữ đối với Mục đại mà nói, chính là sinh con, làm bình hoa, mang đi ra ngoài để có một mùi, còn mặt khác thì không có, một chút tác dụng cũng không có, không thể đánh không thể giết, quả thực chính là cây bông trắng.

Cổ Bình An, “Cút đi, tôi cảm thấy một người có chỉ số thông minh bình thường cũng không muốn nói chuyện với anh.”

“Ồ, giao lưu với anh đều là loại người có chỉ số thông minh nhất, em xác định chỉ số thông minh của em không theo kịp?”

“Bà xã, không sao, anh sẽ không ghét bỏ em”

Cổ Bình An không còn gì để nói

Tại sao xe chạy chậm như vậy, tại sao giao thông lại tắc như vậy, tại sao cô lại ở trên xe nghe Mục Lăng nói lời vô nghĩa, nói cặn thận trăm mặc ít nói tính khí thô bạo đâu? Tính khí thô bạo thật, nhưng trăm mặc ít nói đi đâu rồi?

Chó ăn rồi sao?

Thực sự là..... Lý Hoan Tinh cậu lại gạt mình!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Bà xã, em thật xinh đẹp

Nghehnh đón là một đường trăm mặc, Mục Lăng cũng không nói thêm gì nữa một đường chạy tới khu cỏ bên kia đường, đây là một con đường phố tràn đầy hơi thở văn hóa, Cổ Bình An cũng rất thích đi đến đây dạo phố, gần đó có mấy cửa hàng điểm tâm ngọt rất ngon, cô cũng được xem là khách quen ở đây.

Đang độ mùa hoa anh đào nở, một mảnh tuyết trắng, ngấm một chút rồi lướt qua, tựa như là mùi thơm của tuyết hải, tầng tầng lớp lớp tuyết trắng, vô cùng xinh đẹp. Đặc biệt là mấy cửa hàng có chút cổ điển ở hai bên kia đường, các loại đồ chơi nhỏ được thiết kế theo phong cách cổ điển, vô cùng nghệ thuật.

Cô và Lý Hoan Tinh thường đi dạo phố, mua một ít đồ chơi nhỏ, mua đồ trang miêng, nói chuyện phiếm, lười biếng kết thúc một ngày phơi nắng thoải mái như vậy.

"Bà xã, xuống xe đi."

Cổ Bình An nhìn hần, trong lòng hoảng loạn, "Có phải anh đã điều tra hết toàn bộ về tôi phải không?"

Nếu không phải đã điều tra hết toàn bộ thì làm sao biết được thói quen của cô.

Bắt được cô lúc đang chạy trốn, trước thời gian trốn, quần lấy học trường, bây giờ ngay cả cô thích gì, thói quen là gì cũng đều biết rõ hết, chứ nhìn hần suốt dọc đường tính khí vô cùng tốt, đặc biệt muốn ăn đòn, thấy cũng không có gì đáng sợ lắm. Nhưng mà, trong lòng Cổ Bình An lại rất sợ hãi, người đàn ông này thật đáng sợ, dường như hần đã nắm hết tất cả nhược điểm của cô, đem cô ăn đến sạch sẽ.

Này thật là đáng sợ.

"Anh thích biết người biết ta." Mục đại neho mắt lại, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị liếc qua Cổ Bình An, "Không ngờ bà xã của anh lại ngây thơ như vậy, thích đến nơi này."

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Bình An xuống xe, bắt đầu đánh giá tình cảnh giữa mình và Mục đại, lúc này mới phát hiện, ngay cả một chút lợi thế cô cũng không có, cô đối với Mục Lăng không biết gì cả, còn Mục Lăng đối với cô lại rõ như lòng bàn tay, loại cảm giác này hết sức đáng sợ.

Tin tức không chính xác là..... là người kinh khủng nhất.

"Sợ?" Về mặt Mục Lăng như cũ, Cổ Bình An nhìn ánh mắt cũng không có một chút ý đùa giỡn.

Cổ Bình An giận dữ cười, sợ? Đúng vậy a, cô thật sự đang sợ hãi, nhưng mà, vậy thì tính là gì? Chuyện sợ hãi gì, cô cũng từng trải qua, ngày đó đảo hôn, cô tưởng sẽ bị Mục Lăng đánh chết đấy.

"Coi như anh điều tra kỹ càng thì đã làm sao, tôi không tin anh có thể thật sự điều tra hết tất cả mọi thứ về tôi." Cổ Bình An thực sự không tin, hẳn có thể điều tra rõ ràng như vậy, chẳng lẽ còn có thể điều tra được cô bao nhiêu tuổi thì có kinh nguyệt sao?

"Trên cơ bản anh đều biết, cũng rõ ràng, về mấy thứ khác, anh không có hứng thú." Mục Lăng nói, "Chỉ ít em dám chạy sao? Hà?"

Cổ Bình An cười lạnh lùng, "Đúng vậy, chỉ là một Cổ Bình An có thể khiến cho anh phí sức như thế, tôi thực sự được sủng mà sợ đấy."

"Em đáng giá, dù sao lớn lên cũng thật xinh đẹp."

Cổ Bình An không nói gì mà nhìn hắn, "Cùng lắm là anh lợi dụng tôi mà thôi, cần gì phải lãng phí thời gian đến cùng tôi bởi đáp tính cảm, thật đối trá a."

Advertisement / Quảng cáo

"Cổ Bình An, em khéo ăn khéo nói như vậy, cận thận một ngày nào đó anh sẽ đem hàm răng em nhỏ từng cái từng cái một."

Cổ Bình An, "....."

Hù dọa ai không biết?

"Anh đối chết rồi, em không đối bụng sao?"

Cô cũng sắp đối chết rồi, chỉ là, cùng hắn ăn cơm, thật sự không thấy ngon miệng, cô không muốn cùng Mục Lăng ăn cơm một chút nào.

"Đối bụng." Dù Cổ Bình An không muốn đến mấy cũng không từ chối, giãy vò lâu như vậy, thực sự sắp chết đối rồi.

"Đi, ăn cơm." Mục Lăng nói, sau đó cầm lấy tay cô kéo đến một tiệm cơm Tây gần đó.

Tiệm cơm kiểu Tây này là Cổ Bình An đến nhiều nhất trong các tiệm cơm kiểu Tây, bản thân cô không thích ăn món Tây lắm, cô thích ăn món Trung hơn, Mục Lăng quả nhiên hiểu cô rõ như lòng bàn tay, điều này làm cho cô hết sức bất mãn.

"Cô gái, lại tới nữa rồi, đây là bạn trai cô hả?"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20: Ông xã, anh thật giả tạo

"Cô gái, lại tới nữa rồi, đây là bạn trai của cô sao?" Bà chủ quán cơm kiểu tây biết Cổ Bình An và Lý Hoan Tình, cũng vô cùng yêu thích hai cô gái này, mỗi lần đều là hai cô gái cùng đi chung, bà còn đề đầu bếp chuyên môn làm một ít bánh ngọt ưu thích cho hai người họ.

Mang bạn trai đến, có chút mới mẻ.

"Không phải."

"Không phải!"

Hai người trầm miệng một lời, bà chủ nở nụ cười, đang muốn nói cái gì đó thì Mục Lăng đã nói, "Tôi là chồng cô ấy."

Cổ Bình An, "....."

Bà chủ sững sốt một chút, sinh nhật 20 tuổi của Cổ Bình An trôi qua ở trong tiệm, tiệc mời có rất nhiều bạn bè, bà chủ không nghĩ tới vừa qua sinh nhật 20 tuổi không bao lâu, Cổ Bình An đã kết hôn, nhưng cách xử lý tình huống của hai người không nhất trí, hơn nữa thoát nhìn tình cảm cũng không tốt như vẻ bề ngoài.

Khách thể nào, bà cũng không muốn quản, nhưng đây là khách quen, cũng phải cho Cổ Bình An một chỗ ngồi tốt, ở lâu hai cô thể trực tiếp thưởng thức hoa anh đào ở bên ngoài, Mục Lăng chọn một phần bò bit tết, một phần nộm sơi, trong lòng Cổ Bình An vô cùng bức bối, cô ý lấy một phần tôm hùm, bình thường cô không thích ăn món Tây, không phải Mục Lăng nói biết rõ sở thích của cô sao, để hắn biết, bắt đầu từ hôm nay, cô muốn xem Mục Lăng rốt cuộc có thể hiểu rõ bao nhiêu.

"Thật ầu trĩ." Mục Lăng nói.

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Bình An không trả lời, cô cao hứng, anh cần tôi a.

"Tôi nay có rảnh không?"

"Tôi không rảnh." Cổ Bình An nói, mặc kệ hắn chuẩn bị cái gì, cô cũng sẽ không phối hợp.....

"Tôi nay gia đình hai bên sẽ cùng nhau ăn cơm, xem như gặp mặt." Mục Lăng nói.

"....." Cổ Bình An cắn răng, "Mục Lăng, anh không cảm thấy nhảm chán sao? Căn bản nhà tôi không lọt mắt anh, ở thành phố S một tay che trời, vốn không cần nhà tôi làm cái gì, tại sao còn muốn quan tâm đối trả gì đó? Trong tự điển của anh không có từ lễ phép này sao? Cùng lắm là anh lợi dụng tôi mà thôi, anh diễn kịch cho ai xem? Ai thích nhìn anh diễn kịch? Ai muốn cùng anh diễn kịch?"

"Cổ Bình An, khuyên em một câu, muốn tháng này trôi qua thoải mái một chút, tốt nhất là anh nói cái gì, thì em làm cái đó." Mục Lăng không nặng không nhẹ nhắc nhở Cổ Bình An.

Cô bé này thật có chút thú vị, nhưng mà, quá cứng đầu rồi.

Lúc cần thiết, hẳn không ngại thay thế Cổ Văn, dạy dỗ thật tốt, hẳn không cho phép phụ nữ làm trái ý của hắn, lại càng không cho phép, sự việc vượt ngoài khống chế của hắn, hắn muốn tắt cả mọi việc, từng bước từng bước tiến hành theo kế hoạch của hắn.

Một bước cũng không thể sai lệch.

Advertisement / Quảng cáo

"Anh thật giả tạo."

"Đó là do em chưa quen nên thấy bất ngờ thôi." Mục Lăng nói, "Một người đàn ông thực tế giống anh, đã sớm không còn nhiều, không có mắt."

"Vì sao anh lại đến ăn cơm cùng tôi? Hay là nói đây là vô tình?"

Cô không tin, Mục Lăng có nhiều thời gian như vậy, cũng có làm loại chuyện nhảm chán này.

“Em là vợ chưa cưới của anh, giành chút thời gian cho vợ chưa cưới, là chuyện hiển nhiên, đó là chuyện anh nên làm thôi.”

"Không cần, tôi không cần có người theo chút nào." Cổ Bình An nói, "Anh muốn theo, còn nhiều phụ nữ để anh theo mà, không cần diễn kịch với tôi, tôi một chút cũng không hứng thú, coi như tôi thực sự gả cho anh, tôi quyết cũng không cùng anh diễn kịch."

"Lúc anh còn rất nhỏ, anh cho rằng anh sẽ không giết người, mãi cho đến khi anh giết một người, anh mới phát hiện, thì ra có rất nhiều lúc bạn không muốn làm việc đó, nhưng đến một ngày nào đó, bạn sẽ làm." Giọng của Mục Lăng không lớn cũng không nhỏ, nhưng lại mang đến cảm giác sợ hãi cho Cổ Bình An.

Giết người?

Bầu không khí trong nháy mắt trở nên im ắng, trong tầm mắt của Mục Lăng, chỉ có vẻ mặt kinh sợ đến trắng bệch của Cổ Bình An.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Ông xã, anh là một tên cặn bã

“Bà xã, em sợ?” Mục đại nghiêm túc nhìn cô, giống như là vô tình mở một chuyện cười, hù dọa Cổ Bình An, sau đó nghiêm túc đến xin lỗi, trong lòng Cổ Bình An loạn lung tung từng پہلو, trong lòng rất rõ ràng, Mục đại không hề có chút ý từ đùa giỡn nào, hẳn nói rất là đúng sự thật.

Người đàn ông này, tay nhuộm máu tươi.

Nếu là buổi tối ngày hôm ấy, cô không nghe lời, có thể, hẳn thật sự sẽ một súng giải quyết Dương Sâm.

Nghĩ đến đây, sống lưng Cổ Bình An một trận phát lạnh.

“Anh đã từng giết người?”

“Đùa thôi, em xem anh là người tội ác tày trời như vậy sao?” Mục đại hỏi, vô cùng chính nhân quân tử.

Cổ Bình An muốn nói, rất giống!

Nhưng mà, cô nhận được, không cần thiết vì chuyện này, làm cho lòng cô không thoải mái, Mục Lăng từng giết người thì thế nào, thực sự là tội ác tày trời thì thế nào, cô cùng lắm là bị lợi dụng, lợi dụng xong, thì kết thúc, giữa bọn họ cũng sẽ không có bất cứ quan hệ gì, Mục Lăng là hạng người gì, cũng không liên quan đến cô.

Bắt đầu ăn cơm, Cổ Bình An im lặng.

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng buông dao nĩa xuống, ưu nhã uống rượu vang đỏ, ánh mắt rơi vào trên người Cổ Bình An, vào lúc cô bé này an tĩnh, đặc biệt có một chút phong tình, như một đóa bách hợp tao nhã, ngây thơ hồn nhiên.

Nhất cử nhất động, khí chất cao quý.

Người đẹp như vậy, nhưng lại là kế hoạch của hắn, thực sự là đáng tiếc, hắn bắt đầu có chút không nỡ, bóp nát bình hoa xinh đẹp như vậy.

“Thời hạn hôn nhân là bao lâu?” Cổ Bình An hỏi: “Tôi không tính là bị anh xử từ hình, cho dù xử hình, cũng có một kỳ hạn, có thể nói cho tôi biết hay không, chờ ba tôi bị cách chức?”

Nếu ba không phải là thị trưởng, có lẽ, cô đối với Mục Lăng mà nói ngay cả một chút tác dụng cũng không có.

Nhưng mà cũng bởi vì ba cô là thị trưởng, cho nên cô phải chịu đựng bị Mục Lăng lợi dụng và hủy hoại, thực sự là quá không công bằng.

“Cổ Bình An, em thật là đơn thuần.” Mục Lăng nhu mày, mỉa mai nói: “Con gái Cổ Văn lại đơn thuần như vậy, anh thật sự không ngờ tới, dù ba em không phải là thị trưởng, chính tích tốt như vậy, một đường lên chức không thành vấn đề, ngày nào đó sẽ tiến vào trung ương, em thấy anh khờ sao? Tự nhiên bỏ một quân cờ tốt như vậy?”

Cổ Bình An kinh ngạc nhìn hắn: “Ý anh là, cả đời tôi phải làm vợ của anh?”

Advertisement / Quảng cáo

“Cả đời em phải làm quân cờ của anh.”

Quân cờ và vợ, cùng âm nhưng không cùng nghĩa.

Mục Lăng nhấn mạnh rõ hai chữ quân cờ, Cổ Bình An, cô còn vọng tưởng xứng làm vợ của tôi, thực sự quá ngây thơ rồi, vợ của Mục Lăng tôi, sao có thể là cô người của Cổ gia, từ đầu đến cuối, cô cùng lắm là kế hoạch của tôi mà thôi.

“Này không công bằng.” Cổ Bình An sốt ruột, cả đời của cô cứ bị hủy như vậy hay sao? “Anh chắc chắn sẽ gặp phải người phụ nữ mà mình thích, chẳng lẽ anh không muốn kết hôn sao?”

“Cờ đó trong nhà không ngã, cờ màu bên ngoài tung bay, là giấc mơ của bao nhiêu đàn ông, anh muốn phụ nữ, còn không đơn giản, còn như em, bày ở trong nhà làm một bình hoa thật đẹp, mang đi ra ngoài có mặt mũi là đủ rồi, em có tư cách quân anh bao nuôi bao nhiêu người phụ nữ ở bên ngoài hay sao?” Mục Lăng cả lờ phát phờ nói, thái độ vô cùng ngông cuồng, “Em không có tư cách.”

“Tên cặn bã!” Cổ Bình An tức giận đến ngay cả cơm cũng không ăn, đứng dậy xoay người đi xuống lầu, mắt hết khẩu vị.

Cô vốn tưởng rằng, đây là một cuộc hôn nhân không có ý nghĩa, Mục Lăng chỉ muốn lợi dụng cô, lợi dụng xong, sẽ thả tự do cho cô, không ngờ tới, hắn từ đầu đến cuối, cũng không tính buông tha cô.

Vừa nghĩ tới Mục Lăng kết hôn xong sẽ ở bên ngoài lăng nhăng, sẽ mang đến cho cô bao nhiêu khó xử, nghĩ đến cuộc hôn nhân này sẽ mang đến nhục nhã và lời đồn đãi gì đó, Cổ Bình An thật sự muốn đập đầu chết.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Ông xã, anh là một tên cặn bã (2)

Chẳng lẽ cả đời cô cũng không có cách nào rời khỏi Mục Lăng hay sao?

Đi trên đường phố, cũng không biết đi đâu, trong lòng Cổ Bình An không phục, quay đầu lại liếc mắt nhìn Mục Lăng, Mục Lăng cầm ly rượu, làm một động tác kính rượu, tao nhã uống rượu vang đỏ, Cổ Bình An hơi cắn răng, hướng hắn đi ngón giữa ra.

Tên cặn bã, tạm biệt!

Cố Bình An quay đầu bước đi, không bao giờ muốn gặp lại tên khốn Mực Lãng này, lại không phát hiện Mực Lãng bị rượu vang làm cho sặc, sứt chứt nửa đánh mất hình tượng, hần căn bản không nghĩ tới Cố Bình An là một cô gái có giáo dưỡn như thế mà lại làm ra động tác thô lỗ như vậy, quả nhiên tuổi trẻ, tính khí nóng nảy, vậy mà giờ ngón giữa lên, làm đẹp đến như vậy, trong cuộc đời đây là lần đầu tiên bị người khác giờ ngón giữa lên nhục nhã, trải nghiệm này cũng khá đặc biệt.

Ánh đảo như mưa rơi, thân ảnh cô gái càng ngày càng nhỏ, mãi cho đến khi không nhìn thấy nữa, ánh mắt của Mực Lãng cũng trở nên đặc biệt thâm trầm.

Có một chút phải thừa nhận rằng.

Cố Bình An rất đẹp, Cố Bình An rất thú vị, Cố Bình An rất có cá tính.

Chỉ tiếc, Cố Bình An không phải là dạng người mà hần thích, nếu là vợ, hần chỉ thích người phụ nữ ôn nhu ngoan ngoãn lại nghe lời, không phải dạng người tính khí nóng nảy như Cố Bình An này, thông minh lanh lợi lại là người phụ nữ có chủ kiến.

Chuông điện thoại reo lên, Tiểu Ngô gọi điện thoại tới, "Đại thiếu gia, có cần theo dõi thiếu phu nhân hay không?"

Mực Lãng hơi suy nghĩ một chút, "Không cần, cô ta không dám chạy đâu."

Cô ta cũng chạy không thoát.

Advertisement / Quảng cáo

"Vâng, đã biết."

Tiểu Ngô cúp điện thoại, Mực Lãng cũng không cho người theo dõi Cố Bình An nữa, ngay từ lúc mới bắt đầu điều tra Cố Bình An, hần đã biết sau khi tin tức đính hôn truyền ra, Cố Bình An chắc chắn sẽ chạy trốn, những không ngờ lại chạy nhanh như vậy, may mà hần cho người theo dõi.

Nếu không cho cho người theo dõi, hần vẫn đúng là sợ Cố Bình An sẽ chạy khỏi thành phố S như vậy, hần sẽ mất hết thẻ điện.

Vừa mới để điện thoại xuống, chuông điện thoại lại vang lên.

Mực Lãng liếc mắt nhìn màn hình hiện lên, khỏe môi xẹt qua một chút ý cười, giọng nói cũng ôn nhu hơn bình thường rất nhiều, "Choi có vui không?"

.....

"Choi vui là được rồi, chơi vài ngày rồi hẵng trở về."

.....

"Việc đính hôn để sau."

.....

Advertisement / Quảng cáo

"Anh sẽ không cưới Cố Bình An, em yên tâm, cô bé nhỏ này, em lo lắng cái gì chứ?"

.....

"Em không cần phải lo lắng Cố Bình An, chờ đến khi cô ta không còn giá trị lợi dụng nữa, anh sẽ một cước đá văng cô ta, vợ của anh vĩnh viễn là em." Ánh mắt Mực Lãng đầy ý cười, "Ở bên ngoài chơi vui vẻ, không cần nghĩ đến những chuyện lung tung này."

.....

Mực Lãng cúp điện thoại, ngón tay gõ gõ lên bàn, lông mày hơi nhíu lại.

Tất cả mọi việc, từng bước từng bước tiến hành theo kế hoạch, vô cùng hoàn mỹ, Cố Bình An trốn không thoát khỏi lòng bàn tay, Cố Văn... Mực Lãng cười lạnh, sắp đến lúc ông phải trả giá thật lớn rồi, chờ lâu như vậy, hần không sốt ruột một chút nào, hần phải từ từ hưởng thụ, quá trình hành hạ.

Cố Bình An đi dạo trên đường không có mục đích, điện thoại hết pin, cô vốn nên bắt xe về nhà, nhưng mà, vừa nghĩ đến người nhà bán đứng cô, cô lập tức không muốn trở về nhà chút nào, một chút ý trở về cũng không có.

Trong lòng càng nghĩ càng buồn, đi dạo một hồi đã đến tối.

Cả thành phố được thấp sáng rực rỡ, ai ai cũng có một mái nhà ấm áp, dường như chỉ có một mình cô, cô đơn lang thang ở bên ngoài, không có ai nói chuyện, không có ai để dựa vào.

Cố Bình An, sao cuộc sống của mày lại đến mức thê thảm như vậy rồi.

Rõ ràng là hôn ngọc quý trên tay thị trường, nhưng lại thê thảm đến như vậy, thật sự là tạo hóa trêu người.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chân trời nơi nào không tương phùng

Vì Cố Bình An là thiên kim thị trường, gia giáo đặc biệt nghiêm khắc, chưa bao giờ cho phép cô đi đến những nơi hỗn tạp.

Lý Hoan Tinh nhìn như một cô bé ngoan ngoãn, nhưng lại coi mờ hơn Cố Bình An rất nhiều, cũng thích mạo hiểm, thường hay trà trộn vào những nơi như sông bạc, quán bar, dĩ nhiên là cô ấy đi chơi cùng với bạn trai của mình, thường hay chê nhạo Cố Bình An rằng một chút trải nghiệm tinh thần cũng không có.

Đây là lần đầu tiên cô đến quán bar.

Mỉn 2, một quán bar ở khu vực phồn hoa, người đông nghịt, Cố Bình An như một bà già đi vào nơi lộng lẫy, lại làm bộ bình tĩnh, chọn một chỗ ở quầy bar ngồi xuống, em trai ở quầy bar hỏi cô muốn uống cái gì, Cố Bình An vốn không biết gọi tên, chỉ vào ly rượu cocktail, "Tôi muốn một ly như thế."

Chất lỏng màu xanh lam, nhìn thấy rất đẹp, nên chắc uống rất ngon.

Cô gái bên cạnh rất trẻ trung, nhìn đáng vẻ có lẽ nhỏ hơn cô vài tuổi, đầy thì khá tốt, răng trắng sáng, sắc mặt hơi hơi lạnh lùng, nhưng không ảnh hưởng chút nào đến vẻ đẹp diện mạo của cô ấy, Cố Bình An nhìn không được nhìn nhiều thêm một chút, ai ai cũng đều thích nhìn gái đẹp, cho dù là nam hay nữ cũng vậy.

Tuy rằng trẻ tuổi, cũng rất ngang ngược, loại cảm giác bộ lỵ tài năng kia, rất đặc biệt, cũng cực kì hiếm thấy.

"Lần đầu tiên cô đến đây?" Hạ Thanh hỏi.

Vừa nhìn là biết ngay Cố Bình An lần đầu tiên đến quán bar chơi, đặc biệt cẩn trọng, đáng vẻ cận thận từng li từng tí một, ngay cả rượu cũng không biết, tùy tiện gọi đồ uống giống cô, Hạ Thanh nói, "Rượu này rất mạnh, cô uống không được đâu."

“Ai nói tôi uống không được, tư lượng của tôi rất tốt.”

Advertisement / Quảng cáo

Hạ Thanh cười, “Hắc, cô thất tình sao?”

“Không có!”

“Cố xem lại mình đi giống như người bị bỏ rơi vậy đó.” Hạ Thanh nói, đáng vẻ buồn bã giống sắp khóc, rất giống thất tình, không biết bao nhiêu con mắt đang nhìn chăm chăm vào cô, cảm giác này giống như thỏ trắng nhỏ bước vào hang sói vậy.

Nhưng mà, cô lại không biết gì cả.

“Cô tới đây làm gì? Nhìn cô giống vị thành niên.”

“Bố mày là vị thành niên thì sao?” Hạ Thanh nói, ưỡn bộ ngực lên, “Tuy rằng là vị thành niên, nhưng tôi cũng có đáng vóc quyến rũ, cô có không? Có dám ki thị vị thành niên à?”

“Không dám.” Mặt Cố Bình An ngờ ngàng, cô ki thị vị thành niên ở chỗ nào? “Vị thành niên không thể uống rượu.”

“Cố hử, tư lượng của tôi còn tốt hơn cô đấy.” Hạ Thanh ngang ngược nói, “Có bản lĩnh thì so tư lượng với tôi đi.”

“Không thích.” Cố Bình An kinh hãi, cô không thêm so tư lượng, “Một mình vị thành niên như cô đến quán bar làm gì?”

Advertisement / Quảng cáo

“Chấp hành nhiệm vụ.” Hạ Thanh thờ dài, “Ài, đòi người khó khăn, kiếm chút tiền cũng không dễ dàng.”

Cố Bình An như hiểu mà không hiểu gì đầu, cũng không hiểu cô ấy đang thi hành nhiệm vụ gì, Hạ Thanh vốn không muốn quản việc không đâu, nhưng thấy Cố Bình An có khí chất không nhiễm một hạt bụi, nên lẩm miệng nói một câu, “Cô nên về nhà sớm một chút, chỗ này không nên ở lâu.”

Không biết bao nhiêu con mắt đang nhìn chăm chăm Cố Bình An, nếu không phải ở bên cạnh cô, nếu không phải cô vừa dạy dỗ một tên có ý nghĩ ăn đậu hũ của Cố Bình An, thì đã sớm có một đám sói lang nhào lên ăn Cố Bình An rồi.

“Tôi không muốn về nhà.” Một ly rượu cocktail thấy đáy, Cố Bình An cảm thấy ngọt ngọt uống rất ngon, lại muốn thêm một ly, “Ba tôi muốn tôi gả cho một người mà tôi không thích, tôi lại trốn không thoát, phiền chết, không muốn về nhà chút nào.”

“Tại sao trốn không thoát?” Chuyện trốn không thoát như vậy đối với Hạ Thanh mà nói, quả thực không thể tưởng tượng nổi, cô thâm nhập hang hổ đều có thể bình an trở ra, trời đất bao la, vì sao trốn không thoát đây?

Cố Bình An không nhìn được kẻ khổ, cuối cùng cũng coi như có thể tìm được một người để nói chuyện, đem toàn bộ sự việc nói hết một lần, Hạ Thanh tròn mắt ngoác mồm.

Cái quý gì?

Vợ chưa cưới của Mục đại?

Ha ha đi, quả thực là... Chân trời nơi nào không tương phùng a.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Chị dâu, chị thật nham hiểm

Ha ha đi, quả thực là... Chân trời nơi nào không tương phùng a.

Trùng hợp, mục tiêu trong nhiệm vụ lần này của cô chính là Mục đại thiếu, vừa tới thành phố S, đang lúc thư thả uống một ly rượu thì tình cờ gặp phải vợ chưa cưới của Mục đại, vận may bất ngờ đến thật tốt, không ngờ Mục đại lại là người cần bà như vậy.

Chà chà sách, thiếu tá xinh đẹp lại còn muốn đi tìm Mục đại hợp tác nữa chứ, quả thực là mắt bị mù rồi.

Cô thấy Mục đại khó chịu đã lâu.

“Cô nói, có phải là tôi rất đáng thương hay không?”

"Không không không, cô không đáng thương một chút nào." Hạ Thanh nói, Cố Bình An tỉnh là đáng thương gì đây, cô đã từng gặp qua người đáng thương hơn nhiều, "Cô không biết ở Tây Phi có rất nhiều cô gái, ăn không đủ no mặc không đủ ấm, lại còn bị lừa bán, bị tiêm thuốc phiện, sau đó phải đi tiếp khách, làm không tốt còn bị đánh, các cô gái ấy so với cô đáng thương hơn rất nhiều. Cô thì áo com không lo, gia thế lại tốt, hôn nhân cũng xem là lớn, sao lại đáng thương cơ chứ?"

Cố Bình An nghĩ nghĩ, nghiêm túc mà nói, "Nói như vậy, tôi vẫn còn rất hạnh phúc."

"....." Hạ Thanh không còn lời gì để nói, được rồi, chị gái nhỏ, nếu đã nói như vậy tôi cũng không còn gì để nói.

"Nhưng tôi phải làm sao?" Cố Bình An nói, "Tôi không muốn gả cho Mục Lăng."

Advertisement / Quảng cáo

Hạ Thanh nghiêng đầu, cô đã điều tra kỹ về Mục đại, Mục đại đã có một cô gái mà mình thích, đồng thời lại muốn làm thông gia với Cố gia, này thật là thú vị, trong nháy mắt Hạ Thanh liền cảm thấy, Mục đại, anh đúng là một tên cần bà.

Tình hình Mục gia tương đối phức tạp, Mục Lăng gây thù nhiều, những nguy hiểm đều dồn hết lên những người thân cận trong gia đình của hắn, hắn lờ Cố Bình An ra, không phải là để cho Cố Bình An ngăn chặn một chút nguy hiểm hay sao, khi người phụ nữ của hắn có kẻ chết thay, chờ hắn giải quyết xong mọi việc ở Mục gia, hắn sẽ quang minh chính đại lấy người phụ nữ mà hắn yêu về. Theo cô biết, người phụ nữ mà hắn yêu chính là chị em họ với Cố Bình An, để em họ của mình làm bia đỡ đạn cho mình, còn mình thì lại hưởng thụ sự sủng ái của người đàn ông đó, cô ta đúng là ích kỷ.

Mục Lăng chắc chắn vì muốn bảo vệ tốt người phụ nữ của mình, nên trước mắt mới đính hôn với Cố Bình An, tranh thủ thời gian sớm giải quyết mọi chuyện ở Mục gia, Cố Bình An đáng thương vẫn chưa hay biết gì, không hiểu chút nào về lòng dạ độc ác của đàn ông.

Mục đại, anh đúng là một tên quá cần bà rồi.

"Nếu chạy không thoát, thì sao cô không làm Mục Lăng yêu cô." Hạ Thanh nói, đây là cách tốt nhất để trả thù Mục Lăng.

"Cô đang mở chuyện cười quốc tế gì ở đây vậy?"

Hạ Thanh tùy tiện nắm lấy cằm của Cố Bình An, "Hắc, Cố tiểu thư, lợi dụng thật tốt khuôn mặt này của cô, nó sẽ mê hoặc rất nhiều thứ, đàn ông mà, cứ như vậy, đùa giỡn thoải mái, tâm tình sẽ vui vẻ, tình yêu sẽ tới, mấu chốt là phải xem cô lợi dụng khuôn mặt này của mình như thế nào."

Cố Bình An, ".....Không hiểu."

"Ngủ!" Hạ Thanh giận, "Cô không nghĩ sẽ trả thù Mục đại hay sao?"

"Có." Đây là không nghĩ ngờ chút nào, cô rất muốn trả thù Mục Lăng.

Hạ Thanh nói, "Cô phải tìm cách để Mục Lăng yêu cô, nhưng cô lại hận hắn, chờ đến lúc hắn yêu cô rồi, cô phải mông một cái, quăng một xấp tiền vào hắn, nói cho hắn biết đây là phí phục vụ, cô hãy tưởng tượng một số hình ảnh, thoải mái hay không thoải mái?"

"Thoải mái!" Cổ Bình An thực sự tưởng tượng đến một số hình ảnh, quả thực thoải mái đến tóc đều dựng lên, thật muốn có một màn như thế, dù lấy cái gì trao đổi cô cũng đồng ý.

Hạ Thanh ảm ý mà nói, "Cô cảm thấy đây là biện pháp trả thù tốt nhất, vậy thì mau thực hiện đi."

"Làm sao để hắn yêu tôi đây?"

"Nữ đuổi theo nam, cách tăng sa (*), lời nói này đến một chút cũng không sai." Hạ Thanh thờ ơ nói, "Không có chuyện gì thì ăn vạ làm nũng, kêu la ông xã, anh thật giỏi, anh thật soái. Dù sao cô cũng là người trưởng thành rồi, cũng sắp thành vợ của hắn, nên học một chút khi ở trên giường làm thế nào để mê hoặc đàn ông, cách này là... hiệu quả nhất, hắn thoải mái, thân thể không thể rời bỏ cô, càng ngày càng nhớ cô, lúc đó cô đã thành công hơn một nửa."

(*) Nữ đuổi theo nam, cách tăng sa nghĩa là khi phụ nữ theo đuổi đàn ông dễ dàng như xé toạc một tờ giấy.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chị dâu, chị thật là nham hiểm (2)

Cổ Bình An vô tội hỏi, "Tại sao cô nói có đạo lý đến như vậy, nhưng tôi luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào đó?"

Là cô uống nhiều rồi sao?

Nhìn như rất có đạo lý, có thể không đúng ở chỗ nào đây?

Hạ Thanh nói, "Không đúng ở chỗ nào hả? Muốn đàn ông yêu cô, thân thể chính là tiền vốn, bọn họ đều là động vật kém năng lực, chỉ ham muốn hưởng lạc, cô yên tâm, tôi sẽ dạy từng bước cho cô, vô cùng hữu hiệu, cô cứ đi thử một lần xem sao."

"Phụ nữ như vậy, hắn muốn tìm, bất cứ lúc nào cũng có thể tìm, tội gì phải tìm tôi tới?"

"Nhưng mà, khắp thế giới chỉ có một Cổ Bình An."

"Đúng vậy, vì lẽ đó khắp thế giới chỉ có một Cổ Bình An, hắn muốn yêu người Cổ Bình An, chứ không phải yêu thân thể của Cổ Bình An." Cổ Bình An nói, "Sớm muộn gì cũng sẽ già nhan sắc phai tàn, có thể sử dụng thân thể này ở lại bao lâu?"

"Ồ, cô muốn sống cùng hắn hết đời sao? Không phải để hắn yêu cô, cô lập tức bỏ hắn, để hắn hối hận sao?"

"Cũng đúng nha."

Dường như rất có đạo lý, Hạ Thanh dùng tay đập một cái, "Lời nói của tôi, luôn luôn có đạo lý như vậy."

Cổ Bình An im lặng uống rượu, nếu như Mục Lăng yêu cô, cô bỏ Mục Lăng, phải mông một cái rồi đi, hình ảnh kia quả thực rất sung sướng, cho dù chỉ nhìn thấy hắn ngã một lần, cô cũng được rồi rồi, Mục Lăng hung hăng càng quấy như vậy, cô nhìn thấy vô cùng khó chịu.

Đã như vậy, sao không phải trả giá cho hành động của mình đây?

"Cô cảm thấy hắn sẽ yêu tôi sao?"

"Cái này phụ thuộc vào cô làm sao để hắn yêu cô, tôi sẽ dạy cô vài chiêu, tự cô nhìn mà làm đi." Hạ Thanh nghiêm túc hỏi, "Cô sẽ yêu Mục Lăng không?"

"Sẽ không!"

Tuyệt đối sẽ không, vĩnh viễn sẽ không!

Cô tuyệt đối sẽ không yêu Mục Lăng một người đàn ông tàn bạo như thế, ba quan điểm của cô vẫn rất là vững chắc.

Hạ Thanh thở phào nhẹ nhõm, "Cô nói như vậy, tôi yên tâm."

Đàn ông có hai cái chân khắp nơi đều có, cần gì treo cô ở trên một cái cây đây, cô vốn còn muốn nhắc nhở Cổ Bình An, Mục đại có rất nhiều phụ nữ yêu mến, không muốn để cho Cổ Bình An yêu Mục đại, nghe Cổ Bình An nói như thế, Hạ Thanh cảm thấy không cần nhắc nhở, bất cứ phải nói lời thể sắc son sẽ không yêu Mục Lăng.

Không cần thiết làm điều thừa rồi.

Cổ Bình An cầm một ly rượu uống xong, chuông điện thoại của Hạ Thanh vang lên, cô nhận điện thoại, "Thất Thất, cô đến rồi sao?"

"Cô đang ở đâu thế, bên phía tôi xảy ra vấn đề rồi, cô trở về nhanh một chút đi."

"Được, tôi lập tức về."

Hạ Thanh cúp điện thoại, "Cổ Bình An, dừng uống nữa, về nhà sớm một chút, tôi đi đây, bye bye."

Cổ Bình An nhìn bóng lưng cô vội vội vàng vàng rồi đi, có chút nghi hoặc, "Cô ấy làm sao biết có tên Cổ Bình An?"

Kỳ lạ, trước đây mình chưa từng gặp cô ấy qua, không có chút ấn tượng nào, cô ấy có thể gọi ra tên của mình, thật sự rất kỳ lạ, uống nhiều rượu, hơi đau đầu, Cổ Bình An không để ý nữa, cũng không có gì đáng để ý.

"Người đẹp, tôi mời cô uống một ly được không?" Hạ Thanh vừa mời đi đã có một tên đàn ông khác ngồi vào vị trí của Hạ Thanh, cười híp mắt nhìn cô, Cổ Bình An nghiêng đầu nhìn hắn, người đàn ông này rất anh tuấn, hơi ôn nhu, ăn mặc rất có khí chất, rất giống phong cách của ngôi sao Nhật Hàn đương thời.

Cổ Bình An lắc đầu, "Tôi không uống, tôi phải về nhà."

Uống đến đâu có chút choáng váng, tư lượng của cô khá kém, cực kì ít uống rượu, nồng độ cồn của rượu này thực sự cao, rượu cồn tới, cảm giác bước đi đều có chút phiêu, Cổ Bình An vừa mới đi được hai bước suýt chút nữa té ngã đã được tên người đàn ông đó ôm vào ngực.

“Đừng nóng vội a, uống thêm mấy ly nữa đi.” Người đàn ông đó nói, lại gọi một ly rượu cho cô.

Em trai phục vụ ở quán bar hơi khó xử, “Mục thiếu gia?”

“Cảm ơn.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Thân mật dưới đèn flash

Rượu mời tới, Cổ Bình An có chút khó chịu, trong mơ mơ màng màng lại uống thêm một ly, đầu càng choáng váng, em trai phục vụ quán bar nhận ra người này, hẳn là Mục Phàm của tập đoàn Mục gia, **, háo sắc lại tàn bạo, cô gái bị hắn nhắm trúng, trên căn bản cũng không có kết quả gì tốt, có người nói người này khi ở trên giường rất biến thái, có một sở thích đặc biệt, trên phố lưu truyền tin tức có lúc vô cùng chính xác.

Không có lừa làm sao có khối, cô gái này bị hắn nhắm trúng, đoán chừng cũng không có kết cục tốt đẹp gì.

Người khôn giữ mình, ai nhìn thấy, cũng giả bộ như không nhìn thấy.

Mục Phàm thấy Cổ Bình An say rồi, đỡ cô đi ra ngoài, cô gái này lớn lên thật sự quá thích hợp với khẩu vị của hắn, không hái hoa thì thật có lỗi với tên Hoa Hoa đại thiếu của hắn.

Cổ Bình An say đến bất tỉnh nhân sự, bị Mục Phàm đưa đến khách sạn cũng không hay biết chút nào.

Nhắc tới cũng thật trùng hợp, khách sạn 5 sao gần quán bar đêm nay có khách quý, thành phố S liên hoan phim sắp công chiếu, đêm nay có nhiều ngôi sao lớn vào khách sạn ở, ngoài cửa có rất nhiều phóng viên, Mục Phàm bình thường có rất nhiều scandal với nữ minh tinh, đối với Mục Lăng chưa bao giờ đăng báo, thì Mục Phàm luôn đứng lên vị trí đầu đề giải trí, gia thế được, vóc người được, lại là người phong lưu, hoa bên đường rất nhiều, đối với phóng viên mà nói, hắn cũng là một người có tin tức vô cùng giá trị.

Advertisement / Quảng cáo

Mục Phàm nửa ôm Cổ Bình An bước vào đã bị chụp ảnh dồn dập, đèn flash chợt xuất hiện làm con mắt Cổ Bình An càng lơ mơ.

“Đây là đâu vậy?” Cổ Bình An có một loại linh cảm không lành, gió thổi nhiều, cũng thoáng có chút tỉnh rượu, vừa thấy nhiều người như vậy, cô có chút hoảng hốt, Mục Phàm cúi đầu, môi gần như dán vào tai Cổ Bình An, “Bảo bối, em đừng khẩn trương, anh mang em đi chơi vui vẻ.”

Đèn flash điên cuồng lấp lóe, chụp được một màn bọn họ thân mật.

Cổ Bình An bị Mục Phàm ôm một đường lên lầu, đẩy mạnh gian phòng, Cổ Bình An ngã ở trên giường, đầu choáng váng đến gần như nhấc lên không nổi, chân mềm mại quá thoải mái, nhận không được mà cọ sát, chỉ muốn cứ vậy mà ngủ thiếp đi.

Mục Phàm châm một điếu thuốc, dù bận vẫn ung dung nhìn Cổ Bình An thoải mái muốn ngủ, hắn bước ra ngoài ban công, gọi một cuộc điện thoại, Cổ Bình An vô cùng khát nước, bò lên nhìn thấy đầu giường có nước, vịn cái nấp ra rồi uống, uống nhiều rượu, đặc biệt khát nước, cô chỉ muốn uống hết một lần.

“Anh là ai?” Đột nhiên nhìn thấy Mục Phàm đi tới, Cổ Bình An sợ hết hồn, chai trước trong tay rơi xuống mặt đất, Cổ Bình An sợ đến mức hơi tỉnh rượu, vừa muốn bò dậy đã bị người đàn ông nhào tới áp đảo.

Advertisement / Quảng cáo

“Người đẹp, em muốn chạy đi đâu đây?” Mục Phàm cười híp mắt nhìn cô, hai tay giữ chặt tay Cổ Bình An, Cổ Bình An sợ đến sắc mặt trắng bệch, tóc đều dựng lên, rõ ràng cô đang ở quán bar uống rượu, vì sao lại chạy tới nơi này đây?

Người đàn ông này là ai?

“Chà chà sách, dung mạo thực sự xinh đẹp.” Mục Phàm nắm lấy cằm Cổ Bình An, đánh giá nói, “Da dẻ được, vóc dáng đẹp, khuôn mặt cũng đẹp, đêm nay điểm phúc của anh không cạn a.”

Hắn ngửi được mùi hương trên người Cổ Bình An, hết sức hài lòng, về mặt hương thụ, Cổ Bình An kinh hãi, “Anh cut ngay, tôi nhắc nhở anh, chớ làm loạn.”

Mục Phàm đề lên người Cổ Bình An hôn xuống, Cổ Bình An vội vàng né tránh, giãy dụa kịch liệt, đột nhiên Mục Phàm giương tay, một cái tát tàn nhẫn đánh lên mặt Cổ Bình An, “Động cái gì động, bản thiếu gia coi trọng cô là phúc phận của cô, bé ngoan mở chân ra hầu hạ, hầu hạ tốt, sẽ có lợi, còn hầu hạ không tốt, thì cô phải chịu đựng thật tốt!”

Cổ Bình An bị hắn đánh cho khuôn mặt sưng hết lên, gò má đau rát, trong lòng tức giận, đột nhiên đá Mục Phàm một cái bay ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 27: Vợ của tôi mà cậu cũng dám động?

Cổ Bình An bị hắn đánh cho khuôn mặt sưng hết lên, gò má đau rát, trong lòng tức giận, đột nhiên đá Mục Phàm một cái bay ra ngoài.

Mục Phàm bị đau, lại phát tay đánh Cổ Bình An mấy cái thật mạnh, giận dữ nói, “Không biết điều.”

Hắn cới quần áo của Cổ Bình An ra, con mắt Cổ Bình An ươn ướt, lần đầu tiên gặp phải chuyện như vậy, đầu óc trống rỗng, Mục Phàm với một chút công phu đã xé rách áo sơ mi, Cổ Bình An sợ đến hô to, “Ba của tôi là thị trưởng, anh đứng lại đây, nếu không ba của tôi sẽ không bỏ qua cho anh đâu.”

Mục Phàm cười lạnh lùng, “Ba của tôi là chủ tịch nước đây, thị trưởng thì tính là cái gì.”

Hắn hôn cổ Cổ Bình An, một tay ngăn chặn Cổ Bình An, tay kia cới quần bò của Cổ Bình An, Cổ Bình An la to, nhưng không có cách nào thoát khỏi tay Mục Phàm, tay chân đều bị áp chế gắt gao, bộ ngực bị đau một trận, cô có một loại cảm giác kêu trời trời không thấu kêu đất đất không thừa, không có cách nào giãy dụa tránh thoát, đột nhiên mò tới cái gạt tàn thuốc lá trên tủ đầu giường, Cổ Bình An cầm lên, tàn nhẫn mà đập lên đầu Mục Phàm.

“A…….” Mục Phàm hô to, buồm lòng Cổ Bình An ra, cô vội vàng bò lên, chạy về phía cửa, mới chạy đến cửa đã bị Mục Phàm nắm lại tóc, kéo ngã lên trên giường, Mục Phàm đỡ cái trán chảy máu, hung ác trừng mắt Cổ Bình An, máu tươi từ trong lòng bàn tay không ngừng chảy, người Cổ Bình An cũng bị đụng vào đầu giường, cái trán đau đến tê, Mục Phàm chỉ về phía cô, “Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, cô gái nhỏ, xem tôi làm sao dạy dỗ cô đây.”

Hắn nói xong rồi đến đề Cổ Bình An ra đánh một trận thật mạnh, Cổ Bình An bị hắn đánh cho suýt chút nữa ngất đi, Mục Phàm vừa đánh vừa mắng, máu trên tay nhuộm đỏ xương quai xanh và vai của Cổ Bình An, đụng trúng chỗ nào thì đánh chỗ đó.

Advertisement / Quảng cáo

Đột nhiên cửa bị một người đá văng ra, Mục Phàm vừa mới quay đầu lại đã bị một quyền đánh vào bụng, hắn vừa muốn mắng người lại hơi thay đổi sắc mặt, “Anh?”

Về mặt Mục Lăng giận dữ, khí thế hùng hổ, Cổ Bình An thấy là Mục Lăng, oa một tiếng khóc lớn chạy đến, liều mạng, nhào tới ôm Mục Lăng, thật giống gặp cứu tinh, nước mắt nước mũi chui loạn hết lên âu phục của Mục Lăng.

“.....” Mục Lăng hơi thay đổi sắc mặt, không nghĩ tới Cổ Bình An sẽ nhào tới ôm lấy hắn, sững sờ một hồi lâu.

Áo sơ mi của cô bị Mục Phàm xé rách, chỉ mặc một cái áo ngực, trên bà vai tất cả đều là máu, trên mặt càng thâm hơn, một bên gò má đều bị sưng hết lên, đầu tóc cũng rối xù, mỗi lần nhìn thấy Cổ Bình An, nha đầu này lúc nào cũng có vẻ mặt kiêu căng, đây là lần đầu tiên nhìn thấy cô có một màn thể thâm như vậy, con thịnh nộ của Mục Lăng thoáng chốc lại nổi lên, Cổ Bình An khóc ngất trong lòng ngực của hắn, rõ ràng là kinh hãi quá độ.

“Anh, sao anh lại tới đây?” Mục Phàm hỏi, tiếp theo là cáo trạng, “Cô gái nhỏ này tính tình rất hung dữ, nhìn cái trán của em bị đập đến chảy máu này.”

Sắc mặt Mục Lăng vô cùng đáng sợ, coi ai khoe của mình ra, khoắc lên người Cổ Bình An rồi ôm cô đặt lên trên giường, ung dung thông thả xắn tay áo của mình lên, sắc mặt bình tĩnh đến hơi dọa người.

Advertisement / Quảng cáo

Trong nháy mắt tay chân Mục Phàm có chút như nhũn ra.

“Anh?”

Thật là dọa người, lần đầu tiên hắn nhìn thấy Mục Lăng có sắc mặt đáng sợ đến như vậy.

“Mục Phàm, đừng có gọi một tiếng anh hai tiếng anh ở đây, mẹ của tôi không sinh cho tôi một đứa em trai nào cả, mà cho dù có sinh em trai, cũng không có loại rác rưởi như cậu.” Mục Lăng nói xong một đấm đánh tới, một quyền đánh cho Mục Phàm ngã lên trên vách tường, một tay Mục Lăng cầm lấy vạt áo Mục Phàm, đánh vài quyền vào ngực hắn cho hả giận, “Vợ của tôi mà cậu cũng dám động, cậu ăn gan hùm mật gấu? Hà?”

“Anh, em cần bản không biết....” Mục Phàm sợ hãi.

Một bàn tay của Mục Lăng tát vào mặt hắn, “Cậu đánh cô ấy mấy bạt tay?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Vợ của tôi mà cậu cũng dám động? (2)

Một bàn tay của Mục Lăng tát vào mặt hắn, “Cậu đánh cô ấy mấy bạt tay?”

“A?”

“A cái gì a? Cậu đánh cô ấy mấy bạt tay?” Mục Lăng giận dữ, giương tay tát sáu cái tát, đánh cho Mục Phàm nổ đom đóm, không phân biệt được đông tây nam bắc nữa, Mục Lăng nhìn thấy đáng vẻ của Cổ Bình An, thì có một luồng kích động khác máu, Mục Phàm ý thức được Mục Lăng sắp đại khai sát giới, vội vàng xin tha, “Anh, em không biết cô ấy là ai, em thật sự không biết, lại nói, anh cũng lắm là lợi dụng cô ấy, anh cũng đâu yêu cô ấy.”

Một chân Mục Lăng đá bay hắn, Mục Phàm ngã tại bên cạnh cửa sổ, nhất thời không dậy nổi, một chân Mục Lăng đạp lên ngực hắn, “Phụ nữ từ chối còn dư, đều là người phụ nữ của tôi, cậu là cái thá gì, ai cho phép cậu động? Hà?”

“A.....” Mục Phàm kêu thảm thiết, người cũng mất đi ý thức, Tiểu Ngô vội vàng đi vào, hắn theo đại thiếu gia lâu như vậy, cực kỳ hiếm thấy hắn nổi giận, nếu gây ra án mạng sẽ không tốt, dù sao cũng đều là họ Mục, “Đại thiếu gia, tôi thấy xương sườn của hắn cũng đã gãy mấy khúc, hay là bỏ qua đi, hắn cũng đã được dạy dỗ rồi, vẫn nên mang đại thiếu phu nhân về trước.”

Mục Lăng buông Mục Phàm ra, đi mấy bước, lại cảm thấy không cam lòng, quay đầu lại tàn nhẫn đá mấy cái cho hả giận, “Đồ rác rưởi.”

Tiểu Ngô, “.....”

Mục Lăng ôm lấy Cổ Bình An đi ra ngoài, Tiểu Ngô cuống quýt gọi điện thoại cho bệnh viện, để xe cứu thương tới thu dọn hiện trường, dù sao cũng là chuyện nhà anh em họ Mục, nên cũng không ai dám lăm miệng, Mục Lăng ôm Cổ Bình An vào trong xe, một đường đi tới biệt thự nhỏ ở trong thành phố.

Advertisement / Quảng cáo

Nhà chính của Mục gia nằm ở vùng ngoại thành giữa sườn núi, vì dễ thuận tiện đi làm, Mục Lăng rất ít trở về, hắn mua vô số biệt thự nhỏ ở trong thành phố, lấy yên tĩnh bên trong ồn ào, diện tích hai ngàn mét vuông, bình thường hơn nửa ngày ở nơi này, bảo vệ cũng đủ, giao thông lại thuận tiện.

Dọc đường đi, Mục Lăng vô cùng trầm mặc.

Tiểu Ngô từ chiếc gương trong xe liếc nhìn Mục Lăng, trong lòng thấp thòm bất an.

Vốn hôm nay người nhà họ Cổ và Mục Lăng hẹn nhau ăn cơm, thời gian đã hẹn xong, người Cổ gia cũng đã đến, chỉ thiếu mỗi mình Cổ Bình An, Mục Lăng dù bận cũng ung dung ngồi chờ, hắn không cho là Cổ Bình An có lá gan chạy trốn.

Cổ Văn làm thế nào cũng không liên lạc được với Cổ Bình An, Mục Lăng còn đoán mò, Cổ Bình An mặc cánh bay sao? Nếu là xuất cảnh hoặc là ra khỏi thành phố, hắn chắc chắn là nhận được thông báo ngay lập tức, không có thông báo người chắc chắn còn ở trong thành phố.

Đại hai tiếng đồng hồ, Cổ Văn cười làm lành, Mục Lăng nhận được một số điện thoại xa lạ, vội vàng tới quán bar, xem lại video, lại tra được tung tích của Mục Phàm, trên đường tri hoãn một thời gian, hắn vốn cho rằng lúc đến chỗ bọn họ, Cổ Bình An chắc đã biến thành một đồng bùn lầy.

Mục Phàm có sở thích đặc biệt, Tiểu Ngô cũng từng nghe qua.

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng càng trầm mặc, hắn càng hoảng sợ, lúc đại thiếu gia nổi giận, không ai dám đến làm bía đỡ đạn.

Lái xe vào biệt thự.....

Diện tích biệt thự rất lớn, lại không có người nào, quán gia là bác Lâm và vợ của bác Lâm hầu hạ Mục Lăng nhiều năm, không có con cái, ở Mục gia đã hai thế hệ, Mục Lăng đối với bọn họ cũng coi như là tôn kính, bình thường đều là bác Lâm và thím Lâm trông coi nhà cửa.

“Đại thiếu gia, trở về rồi? Ồ?” Bác Lâm hơi kinh ngạc, cô gái trong lòng ngực đại thiếu gia là ai?

Mục Lăng nói, “Thím Lâm, mở đầy nước vào bồn tắm, cô gái này cần tỉnh táo một chút.”

Thím Lâm cười, “Vâng, lập tức làm ngay.”

Một thân Cổ Bình An toàn mùi nọc còn chưa tỉnh, trên người còn toàn là vết máu, hắn thật sự rất chán ghét, trên đường cố gắng nhẫn nhịn không phát tác bệnh thích sạch sẽ, thím Lâm vừa mới xả đầy nước, Mục Lăng đã quăng Cổ Bình An vào bồn tắm....

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Bá vương cứu mỹ nhân

Một thân Cổ Bình An toàn mùi rượu còn chưa tỉnh, trên người còn toàn là vết máu, hẳn thật sự rất chán ghét, trên dọc đường cố gắng nhẫn nhịn không phát tác bệnh thích sạch sẽ, thím Lâm vừa mới xả đầy nước, Mục Lăng đã quăng Cổ Bình An vào bồn tắm. . .

Thím Lâm ở một bên nhìn không nhịn được nói, “Thiếu gia, đối với con gái phải dịu dàng một chút.”

Có thể đem người về nhà, thì quan hệ chắc cũng không tệ lắm nhì.

Mục Lăng nói, “Thím Lâm, bà đi ra ngoài trước.”

Cổ Bình An uống vài ngụm nước, nằm nhoài bên cạnh bồn tắm, khặc đến kinh thiên động địa, làm sắc mặt căng đỏ, đầu óc choáng váng, Mục Lăng đứng ở bên cạnh bồn tắm, từ trên cao nhìn xuống cô, “Tỉnh rồi? Cảm giác thế nào? Thoải mái không?”

Cổ Bình An ngẩng đầu thấy là Mục Lăng, trước tiên thở phào nhẹ nhõm, nhìn lại một chút trên người mình chật vật, chỉ mặc một cái áo ngực, sợ đến hai tay ôm chặt, đôi mắt tràn đầy sương mù, như là tổ cáo Mục Lăng rất lưu manh.

Mục Lăng giận dữ cười, lạnh lùng nhìn cô, “Bây giờ già bộ thực nữ gì đây? Lúc em uống say, sao không nghĩ đến sự việc này?”

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Bình An oan ức khóc, lần đầu tiên trong đời cô gặp phải loại chuyện như này, sợ hãi, không biết nên làm như thế nào, nước ảm cũng không cách nào làm ảm lòng cô, hoàn toàn lạnh lẽo, ánh mắt Mục Lăng vừa hung ác lại vô tình, “Cổ Bình An, em thật sự là bị mù, tình thế gì có lợi đối với em, em cũng không biết, nếu ngày hôm nay em và Mục Phàm xảy ra chuyện gì, em để mặt mũi của anh ở đâu? Em nghĩ biến thành***** còn muốn hỏi anh có cần đội nón xanh hay không sao.”

“Tôi cũng đâu có ý.” Cổ Bình An cãi lại, lại thấy mình thực sự không có cách nào cãi lại, bản thân cô không nên đi một mình đến quán bar, không nên uống say, không nên phở trương, ra việc bẽ bối như vậy, cô thật sự không có cách nào gặp người khác.

Mục Lăng chán ghét mà nhìn cô, “Em tắm cho sạch sẽ đi, thật bẩn.”

Là mọi người có thể nghe được, trong lời nói của Mục Lăng, Cổ Bình An chỉ cảm thấy lúng túng, đặc biệt là chuyện này bị Mục Lăng biết, vô cùng lúng túng, Mục Lăng ra khỏi phòng tắm, trong chốc lát, thím Lâm đi vào, đem quần áo mới để ở một bên, “Thiếu phu nhân, trong nhà cũng không có quần áo của cô gái trẻ tuổi nào, đây là quần áo lúc còn trẻ của tôi, cô chịu khó mặc vào, đồ lót bên trong đều là đồ mới.”

“Cảm ơn.” Cổ Bình An nghẹn ngào, thím Lâm đi ra ngoài, đóng cửa lại, Cổ Bình An lau chùi nước mắt.

Không khóc, Cổ Bình An, có cái gì đáng để khóc đâu, kiên cường một chút, không nên để cho người khác chê cười.

Đặc biệt là Mục Lăng, cô không muốn để cho Mục Lăng chê cười cô.

Advertisement / Quảng cáo

Cô cũng đánh người đàn ông kia một cách tàn nhẫn, dù sao cũng không tính là chịu thiệt, vết máu trên người, phần lớn đều là máu của Mục Phàm, Cổ Bình An ghét chết đi được, xả nước, lại thay nước sạch, tắm mình sơ qua.

Quần áo 10 năm trước của thím Lâm, có chút cũ, nhưng cũng rất sạch sẽ, hương thơm trong lành, mặc lên người rất mộc mạc, cũng rất thoải mái, Cổ Bình An lau khô tóc, phiền phiền nhiều nhiều (tiếng ma sát khi lau tóc) đi ra ngoài, Mục lăng đã sớm rửa mặt xong, tóc khô một nửa, mặc áo tắm ngồi trên ghế sofa xem tạp chí, phòng khách dưới lầu, không có một bóng người, bác Lâm và thím Lâm cũng không thấy đâu, yên tĩnh đến nỗi chỉ nghe được tiếng lật sách của Mục Lăng.

“Ngày hôm nay cảm ơn anh.” Cổ Bình An ân oán rõ ràng, hôm nay thật sự muốn cảm ơn Mục Lăng, nếu không phải là hắn, chắc cô đã bị người khác làm nhục rồi, cái ơn này, cô sẽ nhớ mãi, nhưng sẽ không có thay đổi gì với Mục Lăng.

Người đàn ông này cứu cô, cũng là suy nghĩ cho mặt mũi của hắn mà thôi, cũng không phải vì Cổ Bình An, mà là vì thân phận của Cổ Bình An.

“Lại đây!” Mục Lăng lạnh lùng nói.

Cổ Bình An nói, “Tôi nghĩ tôi nên về nhà, anh có thể cho người đưa tôi về nhà được không?”

Mặt mày Mục Lăng chìm xuống, “Anh nói, lại đây!”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Anh nói, lại đây!

Mặt mày Mục Lăng trầm xuống: “Anh nói, lại đây!”

Cổ Bình An không thể không thừa nhận, đáng sợ này của Mục Lăng vô cùng đáng sợ, như là muốn nổi giận nhưng lại không thể hiện ra, gió êm sóng lặng, lộ ra vài phần khát máu, ánh đèn chiếu lên sườn mặt khiến hắn càng thêm vẻ lạnh lùng.

Tim cô đập loạn, Mục Lăng cũng vừa tắm xong, tóc còn chưa sấy khô, thoát nhìn hắn so với ban ngày trẻ hơn vài tuổi, lần đầu tiên Cổ Bình An nhìn thẳng vào hắn như vậy, bình tĩnh mà xem xét, Mục Lăng rất tuần tú, chính là khi ban nhìn thấy một người đàn ông, điều đầu tiên làm bạn nhớ nhất đó chính là vẻ đẹp bề ngoài của hắn. Vừa lạnh lùng, vừa đẹp trai, vào lúc không nổi giận thật sự là một soái ca, đáng người đẹp tới nỗi có thể làm mất vị vương tử.

Người đàn ông như vậy, khiến người ta rất khó khống chế.

Đội đã, việc này có quan hệ gì với cô chứ, chẳng lẽ cô thật sự muốn làm Mục Lăng yêu cô sao? Dùa gì chứ, chuyện này vừa thấy đã biết là không có khả năng hoàn thành, rốt cuộc là cô nghĩ sao mà đi làm cái chuyện này, lời nói của cô gái kia, nghe một chút rồi bỏ qua là được rồi.

Cổ Bình An đang muốn ngồi vào ghế sofa đối diện, đột nhiên Mục Lăng duỗi tay kéo cô ngã vào người hắn một cái, dùng sức ôm chặt Cổ Bình An vào trong ngực, Cổ Bình An giãy giụa, Mục Lăng tức giận, “Không cho phép nhúc nhích!”

Cô sợ hết hồn, đôi mắt ướt át vô tội nhìn Mục Lăng, bị chuyện của Mục Phàm làm cho kinh hãi vừa mới hồi phục lại tinh thần, cô không muốn lại cùng Mục Lăng có bất kì hành động tiếp xúc da thịt nào hết, đôi mắt ắt ắt lại quật cường, khơi dậy ý muốn bảo vệ trong lòng người đàn ông, trong nháy mắt Mục Lăng cảm thấy bản thân mình thật không có tiền đồ, cô gái này nhiều lần chọc giận hắn, hắn lại chạy tới bảo vệ cô làm gì? Đúng là ăn no không có việc gì làm, hắn chỉ đơn thuần là muốn giữ lại mặt mũi mà thôi.

Nếu tin em trai của hắn chơi người phụ nữ của hắn truyền ra, thì người có vợ ngoại tình là hắn, người mất mặt cũng là hắn.

Advertisement / Quảng cáo

Nếu không phải vì mặt mũi, hắn cũng chẳng muốn quân sự sống chết của Cổ Bình An, thế mà người phụ nữ này còn dám trêu hắn.

Đáng chết!

“Cổ Bình An, hình như em đã quên mất một việc.” Giọng điệu của Mục Lăng đầy nguy hiểm, “Anh đã cảnh cáo em, tối nay chúng ta cùng nhau ăn cơm, liên quan đến chuyện訂婚, hai nhà muốn bàn bạc chi tiết hơn, nhưng còn em lại chạy lên giường của em trai anh là sao? Hừm?”

Chữ cuối cùng kéo dài, mang theo lửa giận.

“Em trai anh?” Cổ Bình An hoàn toàn không chú ý đến chuyện lời hèn, cô cần bản là không tính cùng hần duy trì cái gì gọi là lễ nghĩa tôn trọng nhau như khách, cũng không muốn đi ăn cơm, chỉ là chuyện rơi vào tay Mục Phàm là chuyện nằm ngoài ý muốn của cô.

“Em không biết?”

Cổ Bình An lắc lắc đầu, cô không biết một chút nào hết, Mục Lăng cười lạnh, “Người không quen biết, em cũng dám chạy theo, em thiếu胆 ông đến thế sao? Hừm?”

Advertisement / Quảng cáo

“Anh vô si!”

Đường như Mục Lăng không nghe thấy lời kháng nghị của Cổ Bình An, ngón tay đẩy vạt áo của cô ra, cười lạnh, “Nếu thiếu胆 ông như vậy, tại sao không đến tìm anh?”

.....

Cổ Bình An then đến muốn chui xuống đất, giữa giữa rời khỏi hần, lời nói của hần càng ngày càng quá mức, cô chẳng qua là uống say, không có ý thức, cũng không phải là muốn đi theo Mục Phàm, dựa vào đâu mà nói cô như vậy?

“Tim anh, đảm bảo sẽ làm cho em thoải mái giống như ở trên thiên đường.” Mục Lăng nói, đột nhiên ôm lấy đầu Cổ Bình An, hung hăng mà hôn lên môi cô, thò lỗ đã man, không quan tâm chút nào đến sự phản kháng của Cổ Bình An, trực tiếp đè cô xuống sofa, chặn môi Cổ Bình An lại.

Cướp đoạt một cách bá đạo, không ngừng nghỉ, Cổ Bình An vừa then lại vừa giận, nhưng không thể làm gì, sắc mặt đều trắng bệch, không biết nên làm như thế nào, sức lực của Mục Lăng mạnh hơn Mục Phàm rất nhiều, ép cô tới không thể động dậy được.

“Cổ Bình An, hần còn động vào nơi nào của em nữa?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Ông xã, anh là một cộng sự tốt

Giọng của Mục Lăng trầm ngập nguy hiểm, Cổ Bình An như con nai nhỏ đang chờ bị làm thịt, bị hần khống chế, không thể động dậy, cô chỉ có thể nghe nửa hiểu nửa không những lời Mục Lăng nói, cái gì mà chạm vào nơi nào?

“Câm sao?” Tình tình người đàn ông này hiển nhiên không tốt lắm, Cổ Bình An hoảng sợ, Mục Lăng lạnh lùng nhìn cô, ngón tay chạm rai cời bỏ cúc áo ngủ trên cùng, Cổ Bình An ý thức được cái gì, vội vàng giãy dụa, che hai tay ở trước ngực mình, khiếp sợ nhìn Mục Lăng.

Cô vừa mới bị Mục Phàm quấy rối, chẳng lẽ cô lại còn bị rơi vào tay Mục Lăng sao?

“Sợ? Nếu sợ thì em đến nơi đó làm gì? Hừm?” Ngừ khí của Mục Lăng không được tốt cho lắm.

Cổ Bình An lúng túng: “Sau này tôi sẽ không tới nữa.”

Nhìn gương mặt sưng đỏ của cô, Mục Lăng thật sự cũng không có ý định ăn cô ngay bây giờ, tương lai còn dài, muốn Cổ Bình An, đó là một chuyện rất đơn giản, “Em nhớ kỹ cho anh, em là người phụ nữ của anh, nếu em dám ở bên ngoài cho anh đội nón xanh, cận thận anh sẽ giết chết em.”

Lời này tuyệt đối không phải đe dọa, nhưng Cổ Bình An lại cười lên.

Mục Lăng khó chịu hỏi, “Em cười cái gì?”

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Bình An càng nghĩ càng cảm thấy thú vị, cười càng vui vẻ, Mục Lăng trầm nghĩ, cô nhóc này điên rồi sao?

“Mặt sưng phù như cái đầu heo rồi, còn cười thành cái bộ đáng như này, xấu muốn chết.” Mục Lăng ác độc tiến hành công kích nhân sinh, xem cô như một lũ vi khuẩn, buông cô ra, Cổ Bình An ngồi dậy, kéo lại dây áo, muốn rời khỏi chỗ Mục Lăng, lại bị hần gắt gao mà ăn xuống bên người.

Cổ Bình An nói, “Mục Lăng, anh thật nực cười, tôi từ lúc nào đã biến thành người phụ nữ của anh? Coi như là anh và tôi đã đính hôn, nhưng mà cùng lắm cũng chỉ là một cuộc hôn nhân giả dối mà thôi, tôi muốn ở bên cạnh ai, anh không quản được, anh ở cùng ai tôi cũng không quản được.”

Cuộc hôn nhân này đã định sẵn sẽ luôn là như thế.

Mục Lăng nhún mày, “Cổ Bình An, hình như em không hiểu rõ hoàn cảnh hiện tại của bản thân thì phải, em cảm thấy em có đủ tư cách nói điều kiện với anh sao?”

“Tôi có!” Cổ Bình An trầm giọng nói, hai ngày nay xảy ra quá nhiều chuyện, phiền đến mức cô chỉ lo chạy trốn, né tránh, đều không bình tĩnh suy nghĩ lại cách ứng phó ra sao, Mục Lăng thực sự đáng sợ, nhưng không phải là cô không có biện pháp nào, “Chọn tôi tôi, cùng lắm là tôi bỏ đi luôn, nếu không đi được, anh muốn cái mạng này, thì cũng có cái gì đáng sợ, anh tưởng cả đời này tôi phải làm con rỗi của anh sao, nằm mơ đi.”

Tình Cổ Bình An rất quyết liệt, Mục Lăng tiếp xúc một ngày đã nhìn thấu, cô nhóc này nếu nóng nảy, thực sự là chuyện gì cũng có thể làm được, lấy cái gạt tàn thuốc kia đánh cho Mục Phàm một mặt đầy máu, ra tay một chút cũng không lưu tình, hần cũng cảm thấy có chút đau.

Advertisement / Quảng cáo

“Em sẽ trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của anh, em chết hay không cũng không quan trọng, em còn có một em gái thể thân giúp em.” Mục Lăng nhẹ nhàng, làm sống lưng Cổ Bình An một trận ngứa ngáy, sau khi cô chết, còn có một em gái thể thân?

Đây là cái thù oán gì đây? Cô không nhớ rõ nhà cô với Mục Lăng có thâm thù đại hận gì, sao mà ngừ khí của Mục Lăng lại chứa đầy thù hận như vậy?

Từ lúc mới bắt đầu, chính là một cái bẫy sao?

“Anh có thù oán gì với nhà tôi?”

Trong nháy mắt gương mặt Mục Lăng trầm xuống, Cổ Bình An thông minh ngoài dự tính của hần, hần vốn tưởng rằng cô nhóc này chỉ có chút miệng mồm lanh lợi, tâm tư xoay chuyển nhanh, không ngờ tới lại nhạy cảm như vậy, hơn nữa, lại thông minh như vậy.

Xưa nay hần không hề thích người phụ nữ thông minh chút nào.

“Em nói xem?” Mục Lăng cười lạnh, bóp lấy cằm nhỏ của Cổ Bình An, giọng nói tràn ngập uy hiếp, “Đừng vọng tưởng bản điều kiện với anh, em không đủ tư cách, anh bóp chết em, còn dễ dàng hơn bóp chết một con kiến, hiểu không?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Bảo bối, ngủ ngon

Nói thật, Cổ Bình An không hiểu.

Ở trong thế giới của cô, giết người là phạm pháp, là phải đền mạng, làm gì có chuyện bóp chết cô còn dễ hơn bóp chết một con kiến, đây đơn thuần chỉ là Mục Lăng nói bậy bạ để uy hiếp cô, Cổ Bình An không để ở trong lòng, vắt hết óc cũng không thể nghĩ ra được nhược điểm của Mục Lăng.

Nhược điểm của hắn là cái gì chứ?

Nếu như có thể nắm được nhược điểm của hắn, nói không chừng cô còn có thể có một tia hy vọng sống, cũng có thể bàn điều kiện, nếu không, một chút lợi thế cô cũng không có.

Không lẽ cô thật sự phải nghe theo lời kiến nghị của người phụ nữ kia, làm Mục Lăng yêu cô sao?

Đây hình như là một nhiệm vụ không thể hoàn thành nổi, cô nên làm như thế nào đây?

Cổ Bình An đang suy nghĩ lung tung, Mục Lăng đứng dậy lên lầu, “Em thích chọn phòng nào thì tùy em.”

“.....” Cổ Bình An vốn tưởng rằng, buổi tối nay sẽ rất khó vượt qua, không nghĩ tới, lại đơn giản như vậy, Mục Lăng thế mà lại buông tha cho cô, “Đừng rồi, anh mới nói chuyện điện thoại với Cổ thị trưởng, tối nay em sẽ ở lại đây.”

Trong nháy mắt sắc mặt Cổ Bình An biến hóa đa dạng, ba cô sẽ nghĩ thế nào đây?

Chắc chắn sẽ cảm thấy cô không đứng đắn, dám qua đêm ở nhà đàn ông, không biết ba cô có tức giận hay không nữa.

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Bình An nhìn đồng hồ thấy đã 12 giờ rồi, khá muộn, điện thoại của cô cũng hết pin, nên cô dùng điện thoại trong nhà Mục Lăng, mới vang lên hai tiếng đầu dây bên kia đã nhắc máy, giọng của Cổ Văn truyền tới, “Bình An sao?”

“Ba!” Vừa nghe thấy giọng Cổ Văn, từng giọt từng giọt nước mắt của Cổ Bình An rơi xuống, vô cùng tủ thân, ngày thường 10 giờ Cổ Văn đã ngủ, chưa bao giờ thức đêm, trừ phi là chính phủ có quyết sách quan trọng cần giải quyết, vậy mà hôm nay đã muộn như vậy mà ông vẫn còn canh điện thoại, chắc chắn là đang chờ điện thoại của cô. Cô có thể tưởng tới Cổ Văn đang ngồi ở một bên trên ghế sofa, ngủ gà ngủ gật chờ điện thoại của cô, thế mà cô lại không nghĩ gọi điện thoại về nhà, hôm nay còn phát cáu không muốn về nhà nữa.

“Con gái ngốc, đừng khóc, con không có chuyện gì là tốt rồi.” Cổ Văn thở dài, hai cha con đều trở nên trầm mặc, “Ba xin lỗi con.”

Cổ Bình An cũng không nói gì, nước mắt cứ lăn không có cách nào ngừng chảy, ủy khuất mấy ngày qua lập tức bùng nổ, cô khóc khoảng mười phút, “Ba, con xin lỗi ba.”

Cô biết, nếu không phải hết cách, ba cô cũng sẽ không gả cô cho Mục Lăng, ông ngoại yêu thương cô như vậy, nếu không phải thật sự hết cách, ai nguyện ý gả cô cho ác ma.

Trong lòng cô oán giận, quả thực không xứng phận làm con.

Với tính cách kia của Mục Lăng, chắc chắn là bức đến cực điểm, mọi người trong nhà đều không bảo vệ được cô, pháp luật cũng không bảo vệ được cô, ai cũng không bảo vệ được cô.

Nghĩ như vậy, Cổ Bình An đã thông suốt rất nhiều chuyện.

“Mục Lăng bắt nạt con sao?”

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Bình An đem chuyện hôm nay kể lại một lần, “Anh ta đã cứu con, nhưng mà.... Ba, con không muốn gả cho anh ta.”

“Bình an, thực xin lỗi.”

Cổ Bình An tủi thân khóc lóc, đây là lần cuối cùng cô nói, không muốn gả cho Mục Lăng, cô tủi thân khóc lóc kể lể, ba cô cũng chỉ có thể nói xin lỗi, thật sự là không còn cách nào, cô cũng hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

“Ba, con sẽ không làm ba khó xử nữa.” Cổ Bình An nức nở nói, “Con sẽ gả cho anh ta, sẽ không làm ba và ông ngoại khó xử, ba đừng lo lắng, ngày mai con sẽ về nhà, về sau con sẽ ngoan ngoãn nghe lời.”

Cổ Văn cảm thấy sống mũi cay xè, con gái lớn xưa nay tâm địa trong thiện, nhưng lại hay làm theo ý mình, như là một cơn gió tự do, cuộc hôn nhân này mang đến cho họ hậu quả gì, trong lòng Cổ Văn rất rõ, chỉ là, cho dù hắn không làm thị trưởng nữa, cũng cứu không được Bình An, cũng không đối đầu được với Mục Lăng.

Hoàn toàn hết cách.

“Sáng ngày mai hãy về nhà sớm.”

“Con biết.” Cổ Bình An nói, “Ba, ba đi ngủ đi, ngủ ngon.”

“Bảo bối, ngủ ngon.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Mục đại, ra ngoài nhớ đội nón xanh

Cổ Bình An cúp điện thoại, ôm đầu gối dựa vào sofa khóc thút thít.

Từ nhỏ đến lớn, cô hầu như chưa bao giờ phải chịu ủy khuất, chưa bao giờ ủy khuất khóc lớn như vậy, cô nhớ tới cái tin tức kia, Quan Nhị Đại dụng chết người, trực tiếp nói ba hắn là ai, người dám làm gì hắn sao? Ba hắn uy quyền trải khắp Đại Giang Nam Bắc. Còn cô xây ra chuyện, kêu ba, hữu dụng không? Thành phố S là thành thị phồn hoa nhất cả nước, kinh tế phát triển nhanh chóng, ba cô là thị trưởng, sau kỳ tiền lên trung ương, chức vị cao như vậy, nhưng vẫn không bảo vệ được cô.

Rốt cuộc Mục Lăng có thể lực lớn bao nhiêu, có thể một tay che trời đến mức này?

Mục Lăng dựa vào cửa chính phòng ngủ ở trên lầu, hút thuốc lá, ánh đèn mờ mờ, chiếu lên trên người hắn khiến hắn trông càng thêm cô đơn, lạnh lẽo, cả người hắn bây giờ đều âm tình bất định, chỉ có ánh thuốc lá le lói, đặc biệt... quý dị.

Dưới lầu, Cổ Bình An vẫn khóc nức nở, hắn vẫn đứng ở trên lầu, thờ ơ lạnh nhạt.

Không ai biết hắn đang suy nghĩ cái gì?

Trong biệt thự yên tĩnh, chỉ có Cổ Bình An, tiếng khóc giống như âm hồn, cố gắng kiềm chế tiếng khóc, khiến cho người nghe cảm thấy buồn bực.

Đột nhiên hắn nhớ tới nhiều năm trước, mẹ hắn cũng đã từng khóc như vậy, nhưng lại không có cách nào.

Mục Lăng cười lạnh, xoay người, ‘rầm’ một tiếng, đóng cửa lại.

Cũng đóng lại tất cả âm thanh.

Advertisement / Quảng cáo

Cố Bình An khóc một lát, ở dưới lầu tìm một gian phòng khách, cô có rất nhiều tâm sự, căn bản không ngủ được, cô nằm trên ghế ban công, nhìn hoa anh đào bên ngoài, ban đêm ngắm hoa anh đào thật là phong tình.

Đột nhiên trên lầu có giọng nói, thậm chí mang theo một chút sùng nịch.

Có người khe khẽ nói nhỏ, Cố Bình An lắng nghe, hình như là giọng của Mục Lăng, Cố Bình An chọn đại một phòng, không ngờ tới lại là phòng ở dưới phòng Mục Lăng.

“Bảo bối, ngủ ngon.”

Cố Bình An ngừng thờ, cũng không dám phát ra tiếng. ‘Bảo bối’ trong miệng Mục Lăng nói là ai? Nghe giọng nói này, dường như rất dễ tâm, hẳn chưa từng đối với ai như thế, ngoại trừ lão thái gia đang nằm ở bệnh viện, không lẽ là người phụ nữ của hắn?

Hắn đã có người phụ nữ mà hắn yêu, tại sao còn muốn trêu chọc cô?

Bị thần kinh sao?

Nga, Mục Lăng vốn bị bệnh thần kinh mà.

Giọng nói trên lầu biến mất, khôi phục lại màn đêm yên tĩnh, Cố Bình An mất ngủ, mãi cho đến 5 giờ sáng mới mơ mơ màng màng ngủ, mùa xuân ở thành phố S mang theo một chút hơi lạnh, một đêm gió lạnh thổi qua Cố Bình An khiến đầu cô hơi choáng váng.

Advertisement / Quảng cáo

7 giờ sáng cô đã bị thím Lâm đánh thức.

“Thiếu phu nhân, đến giờ dùng bữa sáng rồi.”

Mặt mũi thím Lâm vô cùng hiền từ, Cố Bình An vừa nhìn đã có hảo cảm, thím Lâm chuẩn bị cho cô một bộ đồ mới, mặc cũng chưa cất, rõ ràng là mới vừa mua, rất vừa người, đôi mắt Cố Bình An sùng lên như hai quả hạch đào, thím Lâm cũng không hỏi nhiều, mỉm cười rồi chuẩn bị bữa sáng.

Mục Lăng cũng vừa lúc từ trên lầu xuống, Cố Bình An cũng không thêm liếc nhìn hắn một cái, ngồi vào nơi cách chủ tọa xa nhất, bữa sáng Trung Quốc và Phương Tây kết hợp, vô cùng phong phú, có thể tùy chọn, Cố Bình An lấy mì xào cùng một ly sữa đậu nành, im lặng ăn bữa sáng.

Mục Lăng cũng không nói gì, hắn ngồi xem tạp chí, chờ bữa sáng, tạp chí xem xong rồi, đột nhiên điện thoại vang lên, bạn tốt gửi một tin nhắn qua WeChat.

‘Hắc, Mục đại, xem báo giải trí buổi sáng hôm nay đi, buổi sáng ra ngoài nhớ đội nón xanh.’

Mục Lăng nhũn mày, “Thím Lâm, báo hôm nay đâu?”

Thím Lâm nói, “Ồ cửa, để tôi đi lấy.”

“Dem mục giải trí đưa cho tôi là được.” Mục Lăng nói, thím Lâm đưa báo giải trí cho hắn, Cố Bình An không quan tâm một chút nào, trong lòng còn điên cuồng nhổ nước bọt, cái tên này thể mà cũng xem báo giải trí?

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Điên cuồng trả thù

Cô vừa mới kết thúc màn nhổ nước bọt xong thì nghe một tiếng ly vỡ vụn nát.

Mục Lăng bóp nát một cái ly, làm Cố Bình An sợ đến suýt chút nữa làm đổ sữa đậu nành.

Thím Lâm cũng thoáng giật mình một cái, nhưng lại đau lòng hơn, cuồng quát lại kiểm tra xem hắn có bị thương hay không, Mục Lăng trầm giọng nói, “Thím Lâm, thím đi ra ngoài trước, tôi có việc muốn nói riêng với Cố Bình An.”

Trong lòng Cố Bình An nhảy dựng một cái, chuyện gì?

Một loại dự cảm không tốt tự nhiên nảy sinh, Cố Bình An suy nghĩ một chút cũng không biết chuyện này có liên quan gì đến cô, thím Lâm lo lắng nhìn Cố Bình An một cái, rồi khỏi phòng ăn, Mục Lăng ném thẳng tờ báo vào người Cố Bình An.

“Tự mình xem đi!”

Cố Bình An cầm lấy báo lên liền nhìn thấy một tấm ảnh vô cùng ám muội, cô và Mục Phàm bị chụp ở cửa khách sạn, đủ loại thân mật kháng khí, như một đôi tình nhân, trong lòng cô lạnh lẽo, một trận chột dạ.

Đáng chết, tại sao lại bị chụp được chứ?

Tieu đề càng làm cho sắc mặt cô trắng bệch hơn, thiên kim Cố thị trưởng và Mục nhị thiếu gia có một đêm xuân, một gái hai chồng?

Advertisement / Quảng cáo

Cái tiêu đề kinh khủng này, một chữ cũng không đề cập tới Mục đại, dù sao Mục đại cũng chưa bao giờ lên báo giải trí, đồng thời thủ đoạn vô cùng tàn ác, người người sợ hãi, không ai dám đưa tin của Mục đại, nhưng lại dám đưa tin Cố Bình An và Mục Phàm.

Cố Bình An và Mục đại sẽ đính hôn, đột nhiên truyền ra một tin tức lớn như vậy, rốt cuộc truyền thông muốn cái gì?

Không lẽ là nhắc nhở Mục Lăng, Cố Bình An là loi ong bướm có quan hệ với cả hai anh em hắn, đây là có ý nhục mạ Mục Lăng sao?

Cố Bình An không rảnh bận tâm nhiều như vậy, vừa thấy tiêu đề và hình ảnh thì đã biết, nội dung khó nghe cỡ nào, quả nhiên như cô đoán, nội dung vô cùng không thể chịu nổi, ảnh Mục Phàm mang theo cô vào bên trong vườn phòng đều bị chụp lại cả, bằng chứng như núi.

Báo chí rất thành thật mà đưa tin một sự thật, cả da đầu Cố Bình An đều tê dại, cô có thể tưởng tượng người khác sẽ nói cô như thế nào.

Là loi ong bướm? Một gái hai chồng?

Vì sao lại biến thành bộ dạng như vậy? Mục Lăng phần nộ là phải, dù sao một người là vợ chưa cưới của hắn, còn một người lại là em trai của hắn, bị người anh em của mình cho đội nón xanh, quả thực chính là cho hắn một cái tát.

Một cái tát vô cùng hung ác, có lẽ Mục đại chưa bao giờ phải chịu nhục nhã như vậy.

Phòng ăn tràn ngập mùi phong ba bão táp, trong lòng Cố Bình An thấp thòm bất an, thật sự sợ Mục Lăng sẽ giận đến giết người diệt khẩu, trực tiếp giết chết cô, đây cũng là chuyện rất có khả năng.

Xem như thanh danh của cô đã bị hủy hoại hết.

Đường đường là thiên kim thị trưởng, có hôn ước, lại cùng em trai của chồng chưa cưới lêu lổng, cô có thể tưởng tượng đến hai giới chính thương đến tột cùng sẽ nhìn cô bằng ánh mắt gì.

Báo giải trí này là một lần sóng gây ra phong ba bão táp.

Mục Lăng nổi giận, ngay tại chỗ gọi điện tìm ông chủ công ty giải trí, ném qua một câu uy hiếp, “Trong vòng 3 ngày, công ty của ông sẽ biến thành lịch sử.”

Phàm là dính đến chuyện truyền thông, đều bị Mục Lăng công kích như vậy.

Trong chốc lát, giới báo trí thành phố S chấn động mạnh, mấy ngày nay một số công ty nhà văn hóa đóng cửa, Mục đại giết gà dọa chim.

Đường Dạ Bạch gọi điện thoại tới: “Hắc, Mục đại, vợ ngoại tình mà thôi, có gì lớn đâu, đừng khiến cho kinh tế rung chuyển chứ. Đứng rồi, Đường gia chúng ta không đưa tin thất đức như vậy đâu, Đường thị rất nhỏ bé, cầu xin buông tha. Tối hôm qua tôi mới nhận được tin tức này, tôi cho rằng cậu đã biết, thế nhưng cậu lại không biết, àiz, Mục đại đội nón xanh có lẽ sẽ biến thành cụm từ phổ biến trong giới kinh doanh trong khoảng thời gian này.”

“Đường Dạ Bạch, cậu cut cho tôi!” Mục Đại mắng một cách thô bạo, “Còn nói nữa tôi sẽ cho cậu đội nón xanh ngay lập tức.”

Ai cũng có thể nghe được, Đường Dạ Bạch vui sướng cỡ nào khi cười trên nỗi đau của người khác!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Con thịnh nộ của Mục Boss

Cố Bình An nhìn Mục Lăng nổi giận ứng phó với Đường tổng cười trên nỗi đau của người khác, rồi lại ứng phó với các công ty lớn, trong lòng ngược lại là một mảnh nhẹ nhõm.

Mục Lăng hẳn là sẽ không đính hôn với cô nữa.

Biến thành người phụ nữ là lời trắng hoa, nếu như có thể làm Mục Lăng hủy bỏ hôn ước, cô cảm thấy rất đáng giá, chẳng sợ bị người đời chỉ trích, chỉ cần không cùng Mục Lăng trôi buộc nhau cả đời, cô cũng cảm thấy đáng giá, cùng lắm thì cô đi du học ở nước ngoài rồi sinh sống ở đó, rồi xa thành phố S phiền não này.

Nghĩ như vậy, cả người cô đều trở nên nhẹ nhõm, cũng rất vui sướng.

“Cố Bình An!” Mục Lăng từng chữ từng chữ như là từ kẽ răng nói ra, tràn ngập lửa giận, Cố Bình An dường như có thể nhìn thấy một cơn lửa giận hừng hực sau lưng Mục Lăng, chuyện quả thực chính là hai chữ, thoải mái.

Chẳng qua, trên mặt Cố Bình An vẫn là bộ dạng vô tội.

“Tôi không biết.” Cố Bình An nói, “Chuyện này không liên quan gì đến tôi, tôi cũng chịu.”

“Bà nội nhà em nói lại lần nữa xem nào, không liên quan gì đến em?” Mục Lăng rít gào, đập mạnh xuống bàn, “Có tin là lão tử làm thịt em ngay bây giờ hay không!”

Cô tin.

Cho nên Cố Bình An cảm miệng, không nói lời nào, dù sao cũng không làm gì sai.

Giả bộ oan ức là được, Lý Hoan Tinh từng nói, nước mắt người phụ nữ là vũ khí sắc bén nhất đối với đàn ông, tuy rằng cô không biết đối với Mục Lăng đến cùng có hiệu quả hay không, người đàn ông này còn đang tức giận trong lòng.

Mục Lăng chỉ vào cô, “Em lập tức cut cho anh, đừng để cho anh thấy mặt em nữa!”

Hắn sợ nếu Cố Bình An còn trong tầm mắt của hắn, hẳn thật sự sẽ làm ra chuyện không thể tha thứ, Cố Bình An cầu mà không được, cơn sáng còn chưa ăn, tạm biệt cũng lười nói, chạy trốn còn nhanh hơn thỏ.

Mục Lăng, “.....”

Hắn là ôn dịch sao? Chạy trốn nhanh như vậy, mẹ nó, Mục Lăng sắp nổi điên.

Thịnh nộ qua đi, hẳn bình tĩnh lại, đến tột cùng là ai có la gan lớn như vậy, dám ở trên đầu hổ bứt lông hổ, rõ ràng là có liên quan đến Mục gia, một đồng lõa già sống dai lòng tham như quỷ, Mục Lăng tức giận vẫn là tức giận nhưng lý trí vẫn còn.

Hắn giận chính là, cô nhóc Cố Bình An này dám cho hắn đội nón xanh.

Biết rõ bọn họ thật sự không có gì phát sinh, Mục Phàm bị đánh đến mẹ cũng không nhận ra, bọn họ trong sạch, nhưng hắn vẫn rất tức giận, lại có người không biết sống chết tới khiêu chiến quyền uy của hắn, làm tốt lắm.

Nếu không phải có những người khác của Mục gia ở sau lưng xúi giục, những nhà báo nhỏ kia dám đưa tin chuyện này sao?

Không có khả năng.

Xem Đường Dạ Bạch thông minh cỡ nào, tin tức lớn như vậy, Đường thị lại không đề cập tới, vài gia chủ dòng truyền thông cũng không đề cập tới, lại có mấy nhà báo nhỏ nháy ra, hiển nhiên sau lưng có người sai khiến.

“Đúng là mấy lão già sống dai!”

Rất hiển nhiên, bọn họ muốn phá hỏng liên hôn giữa hắn và Cố gia, hắn là người sĩ diện cao như vậy, bị đội nón xanh chẳng lẽ lại không một cước đá Cố Bình An ra.

Đúng, hẳn thực sự nên một cước đá Cố Bình An ra.

Dù sao còn có Cố Doanh Doanh.

Nhưng mẹ kiếp!! Cố Doanh Doanh còn chưa thành niên.

Mục Lăng tức giận, như là sư tử hung ác bị người khác chiếm lãnh thổ, đang tìm người khai đao.

Đám pháo hôi, cứ chờ đấy, lão tử sẽ từng bước từng bước giải quyết hết.

Cố Bình An ra khỏi biệt thự, bước chân nhẹ nhõm, nghĩ đến có thể thoát khỏi Mục Lăng, cô cảm thấy danh dự bị hao tổn thật là một chuyện nhỏ.

Phía sau một chiếc xe cũng theo kịp, ngừng ở bên người cô, cửa sổ xe hạ xuống, “Thiếu phu nhân, lên xe đi, tôi đưa cô về nhà.”

Đây là người bên cạnh Mục Lăng – Tiểu Ngộ.

Cố Bình An nhắm mắt, trên người cô lại không có tiền, không cần thiết làm bộ làm tịch, cô nói, “Vây phiền anh rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Mẹ nhẫn tâm

Tại nhà lớn của Cố gia, cách đó không xa là một đồng phòng viên, có lẽ đều là tới muốn phỏng vấn Cố Bình An, cảnh vệ ở xa đang chặn bọn họ ở bên ngoài, không cho phép tới gần biệt thự, còn phải ra hơn mười người cảnh vệ viên, còn có **, để phòng ngừa vạn nhất.

Những phóng viên này cũng biết chừng mực, nhìn cảnh vệ ai ai cũng mặc vũ trang nên cũng không thực sự dám tới gần nhà lớn.

Tiểu Ngô đưa Cố Bình An về nhà, cửa sổ xe được trải qua thiết kế đặc thù, bên ngoài nhìn không thấy bên trong. Cố Bình An có thể nhìn thấy bên ngoài là một loạt phóng viên, trong lòng bình tĩnh, có lẽ cô thật sự biến thành tâm điểm của cái thành phố S đệ nhất này rồi.

Mục gia với cô tuyệt đối là bất tự không hợp.

Tiểu Ngô lái xe đến cách nhà lớn Cố gia còn có mấy chục mét đã bị ngăn cản, Cố Bình An kéo cửa kính xe xuống, cảnh vệ nhận ra cô, lúc này mới cho đi, những phóng viên điên cuồng chụp ảnh, Tiểu Ngô thật vất vả mới có thể đưa được người trở về, Cố Văn tự mình ra nghênh đón, về mặt Lâm Tú Lan đầy phẫn nộ, xông lên cho Cố Bình An một cái tát, “Tiện nhân không biết xấu hổ, mày làm mất hết mặt mũi nhà chúng ta rồi.”

Một màn này cũng bị các phóng viên điên cuồng chụp được.

Advertisement / Quảng cáo

Cố Văn che chở Cố Bình An, “Bà đừng có quá phận.”

“Chính là tại ông cung chiều nó như vậy, nó mới có thể làm ra cái thứ chuyện vô liêm sỉ này.” Lâm Tú Lan nổi giận đùng đùng đi vào trong, Cố Bình An vẫn luôn cúi đầu, nước mắt trong mắt không dám rơi xuống.

Xảy ra chuyện này, mẹ cô một câu an ủi cũng không có, chỉ có trách cứ.

Cố Văn cảm thấy rất có lỗi, khách khí nói với Tiểu Ngô, “Cảm ơn cậu đã đưa Bình An trở về, vào uống ly trà rồi hãy đi.”

“Cố thị trưởng không cần khách khí, đại thiếu gia bảo tôi đưa đại thiếu phu nhân trở về, đây là việc tôi nên làm.” Tiểu Ngô nói lời từ biệt, lái xe rời đi, Cố Văn đau lòng ôm lấy Cố Bình An, “Chúng ta đi về trước, mẹ con còn đang giận dữ, lời của bà ấy con đừng để trong lòng.”

“Chị, chị không sao chứ?” Cố Doanh Doanh mới vừa biết tin tức, từ trên lầu chạy xuống, thấy trên mặt Cố Bình An hồng hồng, mẹ thì tức giận ngồi ở một bên, cô liền biết Cố Bình An bị đánh, Cố Doanh Doanh nói, “Mẹ, sao mẹ lại đánh chị, chị không có việc gì là tốt rồi.”

Advertisement / Quảng cáo

“Tốt cái gì mà tốt, mặt mũi đều mất hết, còn không bằng chết ở bên ngoài luôn đi cho xong, đỡ để người khác nói ta không biết dạy con gái.” Lâm Tú Lan nói không kiêng nể gì, trái tim Cố Bình An như bị dao cửa qua.

“Bà vừa vừa phải phải thôi, con gái bình an trở về, bà bực tức cái gì, tôi tin Bình An, người khác nói lời đàm tiếu quan trọng như vậy sao? Lại nói nếu Mục Lăng không cưới Cố Bình An, đó cũng là một chuyện tốt.”

Bê bối hôm nay, ảnh hưởng tới Cố Văn rất lớn.

Con gái của thị trưởng có tiếng, thị trưởng tự nhiên cũng có tiếng theo, bạn bè của ông đều biết ông yêu thương con gái, vô cùng sủng ái, khi con gái làm ra chuyện này, ánh mắt thương hại của các đồng nghiệp đều khiến ông cảm thấy khó ư.

“Ba, con với Mục Phàm chưa hề phát sinh chuyện gì cả.” Cố Bình An nói, “Con uống nhiều quá, bị hấn mang đi khách sạn, hoàn toàn không biết gì, sau đó Mục Lăng tới, còn đánh cho Mục Phàm một trận, con với hấn là trong sạch, báo chí đều là nói bậy, ba phải tin tưởng con.”

“Không cần giải thích, ba nhìn con trưởng thành, con là người như thế nào, ba đều biết, nếu con nói không có việc gì, vậy chính là không có việc gì, báo chí viết cái gì cũng mặc kệ bọn họ, cũng không cần phải giải thích với bọn họ, chuyện này con là người bị hại, không cần xin lỗi.” Cố Văn nói, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, con gái không bị người làm nhục, ông cũng nhẹ nhõm hẳn, ông cũng đã tính đến tình huống xấu nhất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Nó không phải là con gái của tôi

“Ba nghe nói Mục Phàm đến bệnh viện.” Cố Văn nói, “Những việc này con đừng quan tâm, để Mục Lăng đi xử lý đi, Bình An, ba đặt vé máy bay giúp con, đưa con qua Mỹ, nếu con không muốn gả cho Mục Lăng, vậy thì không cần nữa.”

Cố Bình An mờ to hai mắt, Lâm Tú Lan đột nhiên từ trên sofa đứng lên, “Lão Cố, ông nói cái gì? Tôi không đồng ý.”

“Không cần bà đồng ý, chỉ cần Bình An muốn đi, tôi sẽ cho con bé đi, tôi không quan tâm đến cái chức thị trưởng này nữa, tôi không thể hủy hoại cả đời Bình An được.” Cả đêm Cố Văn không ngủ, ông suy nghĩ rất nhiều, ông ở quan trường chìm nổi cả đời, cuối cùng lại để bị mất hạnh phúc cả đời của con gái báo bối, cái này làm cho ông không đành lòng, không bằng ông nên sớm rời cái nơi quan trường thị phi này.

“Bình An đi rồi, anh của tôi phải làm sao bây giờ? Ba của tôi phải làm sao bây giờ? Gia nghiệp Lâm gia phải làm sao bây giờ?” Lâm Tú Lan phẫn nộ nói, “Thủ đoạn của Mục Lăng, ông không phải không biết, ba tôi đã lớn tuổi, ông ấy không chịu nổi đâu, ông muốn ông ấy phải chết sao hả?”

“Con gái Lâm gia họ Lâm, không phải họ Cố, bà muốn bảo toàn gia nghiệp Lâm gia, bà bảo con gái Lâm gia đi gả, đừng tới tìm con gái tôi.” Cố Văn tức giận nói, ánh mắt hung ác nhìn Lâm Tú Lan, “Đừng tưởng rằng tôi không biết bà suy nghĩ cái gì.”

“Ông cho rằng tôi muốn bán con cầu vịnh sao? Tôi còn không phải là vì sản nghiệp của Lâm gia sao, muốn ba tôi không có nỗi lo nào sau này sao, Viện Viện là con một, nó chạy trốn không thấy bóng dáng thì tôi còn biện pháp gì đây, tôi lại không tìm được người.”

Cố Doanh Doanh nói, “Ba, mẹ, hai người đừng cãi nhau nữa, gần đây trong nhà toàn là chuyện xấu, thật là khó chịu muốn chết.”

Advertisement / Quảng cáo

Cố Bình An lau chùi nước mắt, “Ba, mẹ, hai người đừng cãi nhau nữa, con không đi, con sẽ gả cho Mục Lăng.”

“Bây giờ mày muốn gả cho hấn, hấn chưa chắc đã muốn mày.” Lâm Tú Lan giận dữ quát Cố Bình An, “Nhìn xem bộ dáng của mày giống cái gì? Uống say, cùng người khác qua đêm, bây giờ cả thành phố S ai ai cũng đều biết mày là tàn hoa bại liễu, một con gái rách, thanh danh tồi nát thành cái dạng này, ai còn muốn mày? Nếu cuối cùng mày còn liên lụy đến Doanh Doanh, tao sẽ không bỏ qua cho mày.”

Cố Văn tức giận giáng một cái tát xuống mặt Lâm Tú Lan khiến mọi người trong nhà kinh hoàng.

Tình tình xưa này của ông luôn ôn hòa, Cổ Bình An từ nhỏ đến lớn, trước nay chưa từng thấy Cổ Văn đánh Lâm Tú Lan, hai người vẫn tính là vợ chồng ân ái, Cổ Văn thân là thị trưởng cũng không có phụ nữ hay tin tức xấu bên ngoài, khi không có việc xã giao quan trọng đều ở nhà, tuy rằng Lâm Tú Lan hơi đanh đá, tương đối thiên vị Cổ Doanh Doanh, nhưng đối với cái nhà này cũng là toàn tâm toàn ý.

Nước mắt Lâm Tú Lan trong nháy mắt rơi xuống, Cổ Văn nói, “Có người mẹ nào nói con gái mình như vậy sao? Bà thấy bộ dáng bây giờ của bà giống cái gì hả?”

“Con gái sao? Nó không phải là con gái của tôi.”

Advertisement / Quảng cáo

Lâm Tú Lan hung hăng trừng mắt nhìn Cổ Bình An một cái, xoay người chạy lên lầu, Cổ Doanh Doanh cuống quýt chạy theo an ủi, “Mẹ...ba, ba làm gì vậy a.”

Trong lòng Cổ Bình An ủy khuất, cũng rất khiếp sợ, Lâm Tú Lan nói thật sự quá khó nghe, cô là con gái của bà, vì sao bà có thể nói như vậy với cô?

Ánh mắt bà nhìn cô cũng giống như kẻ thù vậy.

Cổ Văn nói, “Bình An, ở trong lòng mẹ con, Lâm gia quan trọng hơn tất cả, so với ba, so với con còn quan trọng hơn, cho nên bà ấy sẽ nghĩ mọi cách cứu Lâm gia, con cũng đừng để ý những lời khi nóng giận của bà ấy.”

Cổ Bình An biết tính cách của mẹ, một khi nổi nóng sẽ nói một cách không suy nghĩ, cô khổ sở thì khổ sở, nhưng sẽ không để trong lòng.

“Ba, ba yên tâm đi, con biết.” Cổ Bình An hạ quyết tâm, “Ba đi xin lỗi mẹ đi, đừng vì chuyện của con mà hai người cãi nhau, gả cho Mục Lăng là lựa chọn của con, ba cũng không cần cảm thấy có gánh nặng.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Mục Lăng, anh đừng hối hận

Cô cũng không phải đi đến tuyệt cảnh, hôm nay có một con đường ở ngay trước mặt cô, cô không còn lựa chọn, cô chọn gả cho Mục Lăng, đây là quyết định của cô, tương lai nếu thật sự bất hạnh, cô cũng sẽ không oán trách bất cứ ai, cô sẽ chấp nhận lựa chọn của mình.

Mục Lăng, cưới tôi, anh tốt nhất đừng hối hận.

“Bình An...”

“Ba, đừng nói nữa, con mệt rồi, con lên nghỉ ngơi trước đây.” Cổ Bình An nói, ôm Cổ Văn một cái rồi lên lầu đi nghỉ ngơi, bận rộn một ngày, cô thật sự mệt muốn chết rồi.

Điện thoại vừa mới sạc điện vào đã thấy tin nhắn để lại của Lý Hoan Tĩnh, Cổ Bình An vừa cầm điện thoại lên, điện thoại đã vang lên, “Bình An, cậu không sao chứ? Mình gọi cho cậu cả một ngày mà cậu cũng không nghe máy, cậu về nhà chưa?”

“Về rồi.” Trong lòng Cổ Bình An cảm thấy áy náy, “Cậu không cần sốt ruột như vậy, mình và Mục Phàm không xảy ra chuyện gì hết.”

Lý Hoan Tĩnh thờ phào nhẹ nhõm, “Cậu không biết thanh danh của Mục Phàm kém thế nào đâu, quả thực người gặp người hận, những gia đình có con gái trong thành phố S này đều không hy vọng con gái họ dính dáng gì đến Mục Phàm, cậu có thể tránh được một kiếp, thật là cảm tạ trời phật.”

Cổ Bình An kể lại mọi chuyện một lần, Lý Hoan Tĩnh kinh ngạc, “Mục Lăng sao có thể đến đúng lúc như vậy?”

“Mình chạy đến đầu hẻm cũng có thể kịp thời bắt mình lại, chuyện như vậy hẳn làm sao có thể đến trễ được, có lẽ hẳn phải người theo dõi mình a.” Cổ Bình An tưởng tượng đến bản thân làm cái gì cũng bị người khác nhìn chăm chăm, thật là không thoải mái.

Advertisement / Quảng cáo

Nhưng không còn cách nào, người ta là Mục Lăng, cô còn có thể có cách nào được nữa đây?

Cổ Bình An nói, “Hoan Hoan, mình quyết định gả cho Mục Lăng rồi.”

“Thật sự quyết định rồi?”

“Aiz, thật sự.” Cổ Bình An nói, “Mình không muốn trong nhà lúc nào cũng căng thẳng, cũng không muốn ông ngoại lớn tuổi như vậy rồi còn phải nhọc lòng chuyện thương trường, nếu mình gả cho Mục Lăng có thể giải quyết vấn đề, vậy gả cho hẳn đi.”

“Hắn còn muốn cậu sao?”

“Tùy hắn.” Thật ra Cổ Bình An cảm thấy chuyện này không quan trọng, “Không cần thì thôi, mình cũng sẽ không ép hắn.”

Vừa nghĩ tới bộ dáng nói trợn lời đỉnh của Mục Lăng hôm nay, trong lòng Cổ Bình An liền thoải mái, “Cái tính cách này của hắn, gả cho hắn cũng khá tốt, dù sao người hay giận đều đoán mệnh, nói không chừng ngày nào đó hắn giận đến học máu mà chết, mình sẽ sở hữu gả sẵn hàng tỷ, nghĩ lại cũng thật tốt.”

“Bình An, mơ mộng chính là tốt đẹp, nhưng hiện thực lại tàn khốc, mình không đành lòng đã kích cậu, có điều, trí tưởng tượng của cậu đã đi quá xa rồi, cậu đừng có mà nằm mơ nữa.” Lý Hoan Tĩnh cười nhạt, “Mình cũng không giúp được cậu, nếu cậu đã quyết định, thì cứ tùy duyên đi, tốt nhất là khiến Mục Lăng yêu cậu, làm hắn cá dòi đều mê luyến quản lý cậu, đây mới là phương thức trả thù tốt nhất.”

Advertisement / Quảng cáo

“Quân tử nhìn thấy kẻ sách giống nhau.” Cổ Bình An cũng nghĩ thông suốt.

Trong vòng mấy năm cô chỉ có một mục tiêu duy nhất đó chính là nghĩ cách làm Mục Lăng yêu cô.

Sau đó, cô sẽ vứt bỏ Mục Lăng.

Nghĩ đến đã thích rồi.

Lý Hoan Tĩnh giờ ngôn cái lên, “Dù chưa chắc thành công, đồng chí hãy cố gắng nỗ lực, đây chắc chắn là một nhiệm vụ gian khổ nhất, nhưng mà mình tin tưởng cậu.”

Cổ Bình An cũng được coi là một cô gái quyền rũ, trong trường học người theo đuổi cô chỗ nào cũng có, nhưng đều là ngại thân phận của cô nên không dám dây thối, chứ không phải là không có ai theo đuổi, nếu cô là đàn ông, cô cũng sẽ yêu Cổ Bình An.

Mục Boss, tôi coi trọng anh rồi đây.

Lý Hoan Tĩnh nói, “Trong mấy ngày tới, cậu không cần đi học đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Chị và em

“Có phải ở trường học mọi người đều nói những lời rất khó nghe phải không?”

“Cậu nói xem?”

“Vây mình càng muốn đi!” Cổ Bình An nói, ai cũng cảm thấy làm ra loại chuyện bê bối này, cô nên trốn ở trong nhà, chuyện gì cũng không thể làm, nhưng cô lại cố tình muốn đi học, cái gì nên làm thì vẫn phải làm, cô không thẹn với lương tâm của mình là được, mấy lời gièm pha đó thì có là gì? Cô là Cổ Bình An, sợ gì mấy lời đồn đại kia.

Mục Lăng cô cũng không sợ, lời đồn đại kia thì tính là gì?

Cổ Bình An vẫn luôn có thói quen ghi nhật ký, ghi lại tâm tình của mình, còn có những chuyện quan trọng, cô lấy sổ nhật ký ra, ghi lại những chuyện đã xảy ra trong hai ngày nay, hơn nữa còn làm một cái tổng kết.

Cô quyết định gả cho Mục Lăng, nhưng cô vĩnh viễn sẽ không yêu Mục Lăng, cô muốn làm cho hắn yêu cô rồi cô sẽ vứt bỏ hắn, làm hắn cũng ném thứ loại tư vị hối hận không kịp này.

Tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không yêu Mục Lăng.

Cô hận hắn.

Mục Lăng, anh tốt nhất đừng có hối hận!

Advertisement / Quảng cáo

Viết xong nhật ký, Cổ Bình An nằm ở trên giường, nhắm mắt lại nghỉ ngơi, ba mẹ ở cách vách còn đang cãi nhau, nghe không rõ ràng lắm, cô chán nản nhắm mắt lại, Cổ Doanh Doanh gõ nhẹ cửa phòng cô, “Chị, chị ngủ rồi sao?”

“Đang định ngủ, có việc gì sao?” Cổ Bình An nhìn Cổ Doanh Doanh.

Cổ Doanh Doanh nhỏ hơn cô một tuổi, nói thật, cô và Cổ Doanh Doanh cũng không phải đặc biệt thân thiết gì, hai người tuổi tác gần nhau, Cổ Văn đi công tác quá bận, đều là Lâm Tú Lan nuôi lớn các cô, thứ gì Cổ Doanh Doanh có một phần thì cũng có thêm một phần của Cổ Bình An, Lâm Tú Lan bắt công rõ ràng như vậy, Cổ Bình An trời sinh phẫn cốt, trong lòng vẫn luôn hăm mộ ghen ghét em gái. Cũng vẫn luôn đem mình so sánh với Cổ Doanh Doanh, so thành thích học tập, so thư pháp, so dương cầm, so tất cả.

Cho nên, chị em hai người dĩ nhiên sẽ không thật sự thân thiết.

Chỉ là, bình tĩnh mà nhìn lại, tuy Cổ Doanh Doanh tính khí có hơi đại tiểu thư, còn lại thì không đến nỗi nào, tâm địa lương thiện, có thứ gì cũng chia sẻ với cô, chỉ là cô càng lớn, càng kiêu ngạo, càng không muốn thân thiết với em gái, dần dần trở nên xa cách.

Cổ Doanh Doanh ngồi ở mép giường, “Chị, có phải chị rất buồn phải không?”

“Không có.” Cổ Bình An nói, bây giờ cô không buồn một chút nào, bởi vì cô chấp nhận sự thật rồi, cái cô muốn chính là phải làm thế nào để Mục Lăng yêu cô, không phải khổ sở.

“Xin lỗi.”

Advertisement / Quảng cáo

“Em xin lỗi cái gì, chuyện này có liên quan gì đến em sao?”

“Không phải, lúc này mẹ nói chuyện quá khó nghe, em biết chị vẫn luôn không thích em, bởi vì mẹ quá bất công nên chị cũng không muốn thân thiết với em.” Cổ Doanh Doanh có chút buồn bã, “Em vẫn luôn muốn gần gũi với chị, chỉ là... em không biết nên làm thế nào.”

Cổ Bình An trầm mặc, “Em vĩnh viễn đều là em gái của chị.”

“Có những lời này của chị, em đã yên tâm rồi.” Cổ Doanh Doanh nói, máu mủ tình thâm, vĩnh viễn đều sẽ không thay đổi được, điều cô hăm mộ nhất đó chính là mình có một người chị gái, cho dù chị không thích cô, “Mẹ vừa mới cho em xuất ngoại đi du học, em đã đồng ý với mẹ.”

“Khi nào đi?”

“Trong năm nay sẽ đi, làm xong thủ tục, mùa thu sẽ nhập học, em phải đi đến đó trước làm quen với hoàn cảnh.”

“Chuyện này cũng khá tốt.” Trong lòng Cổ Bình An cười lạnh, mẹ thật là bất công, sợ Cổ Doanh Doanh bị cuốn vào chuyện này nên đã cho con bé rời đi, thật là làm khó cô, Cổ Bình An nói, “Đi sớm một chút.”

Rời nơi thị phi này, có thể khiến em gái thanh tịnh an ổn, cô cũng yên tâm, trong nhà có một người không hạnh phúc là đủ, dù sao còn có em gái cô hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phức Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 40: Tổng giám đốc nông cuồng tàn khốc

“Chị chưa từng không thích em.” Chưa bao giờ là không thích con bé.

Chỉ là ghen ghét và hăm mộ.

Ghen ghét nó có mẹ yêu thương, hăm mộ nó có mẹ yêu thương, chỉ như vậy mà thôi.

“Chị.” Đột nhiên Cổ Doanh Doanh ôm lấy cô, “Anh rể tương lai chắc chắn sẽ yêu chị.”

“Chắc chắn!”

Đó là cần thiết a, nếu không phải như vậy, cô làm sao có thể trả thù được hắn đây.

Thật ra, cũng không nhiều thù hận lắm, chỉ là ghen một hơi ở trong lòng, không xả ra được thì khó chịu.

Nhà lớn Mục gia.

Con cái của Mục gia thật sự là nhiều vô cùng, Mục lão thái gia sinh một đũa con trai, ba đứa con gái, ba của Mục Lăng là trưởng tử, Mục Lăng là người thừa kế danh chính ngôn thuận, ba người con gái đều gả ra ngoài, cũng là liên hôn gia tộc. Mục lão thái gia có ba anh em, ba anh em cũng có con gái, tạo thành một gia tộc khổng lồ.

Advertisement / Quảng cáo

Lão thái gia chỉ có một em trai còn sống, Mục Lăng phải gọi là ông chú ba, Mục Phàm là con trai duy nhất của bác cả trong dòng họ, nên rất được quý trọng, chỉ nhỏ hơn Mục Lăng một tuổi, mặt khác dòng bên còn có năm người anh em họ, chị em họ thì càng không ít, mỗi lần gia tộc tụ hội, Mục Lăng đều rất khó chịu, ba mẹ Mục Lăng đã qua đời từ rất sớm, cô ba ở nước ngoài định cư, có hai thi làm việc ở hội nghị hiệp thương chính trị, cô cả gả cho Từ gia, trừ cô ba ra, cô hai và cô cả cũng nhìn chăm chăm vào sản nghiệp trong nhà, mỗi người ai cũng cảm thấy phải lấy một phần, đặc biệt là anh em của lão thái gia, bọn họ cảm thấy mình có nhiều cống hiến đối với Mục gia, từ dụng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, dốc sức làm mấy chục năm, đánh hạ một mảnh giang sơn không lý do liên truyền cho lão đại toàn gia.

Quan hệ bên trong Mục gia tương đối phức tạp, thậm chí Mục Lăng chém đưa xắt rau giã chém một nhóm người, vẫn như cũ là con rết trăm chân chết cũng không ngã xuống, từ trên xuống dưới còn quá nhiều quyền lợi vương mắt, không thể lập tức làm rõ.

Ngoại trừ Mục Lăng ra thì Mục Phàm ở ngoài cũng là một người có chút tài hoa, đã đảm nhiệm chức vị quan trọng ở xí nghiệp Mục thị, bây giờ bị người đánh vào bệnh viện, hơn nữa xương sườn bị gãy một cái, thiếu chút nữa mất mạng, những người khác ở Mục gia sao có thể bỏ qua như vậy.

“Nói đủ chưa?” Mục Lăng ngồi ở trên ghế sofa, nghe một đám cô đi chú bác bảy lười tám miệng quở trách, hần bắt chéo hai chân, thái độ vô cùng ngông cuồng mà nhìn bọn họ, “Cho nên? Người là do tôi đánh, muốn thế nào đây?”

Câu nói kia, đặc biệt muốn ăn đòn.

Ông chủ ba không có những tay vào chuyện này, Mục Phàm cũng coi như là trưởng tôn của ông, nhưng ông chẳng muốn quản, giờ đang ở đảo Tần Hoàng nhân nhả dưỡng lão, những người tới đều là một số chú bác.

Bác cả Mục Nguyên Bằng, bác hai Mục Nguyên Lễ, chú ba Mục Nguyên Phong.

Cô cả Mục Lệ Hoa, cô hai Mục Lệ Ảnh.

Advertisement / Quảng cáo

Còn có một đám anh em họ.

Phòng khách Mục gia có hơn hai mươi người, tất cả đều là người của Mục gia, trong lòng Mục Lăng vô số lần gào thét, vì sao năm đó kế hoạch hóa gia đình không thi hành sớm một chút, đỡ cho hần phải chém từng người từng người một.

Khi hần còn nhỏ, mỗi lần mở hội nghị gia tộc, người khác không để ý.

Hiện giờ lớn, hần vẫn như cũ cảm thấy..... Mục gia sinh quá nhiều người.

Gia tộc khổng lồ, chuyện lật vật cũng nhiều, Mục Lăng cũng rất bực bội.

“Đây là cái thái độ gì hả? Cậu đánh Mục Phàm đến nhập viện? Cậu còn hỏi chúng tôi muốn sao?”

“Các người tìm tôi hỏi tội, tôi hỏi các người muốn thế nào đây, không phải sao?” Mục Lăng buông tay, tư thái nhân nhả, ngạo mạn vô lễ, quả thực chính là một tổng tài đại nhân ngang ngược tàn khốc, “Bác muốn hỏi tôi, vậy được, tôi đánh cậu ta, bác dám đánh lại tôi sao?”

Thứ đồ gì đây, dám đến hỏi tội hần, đúng là chán sống, chỉ cần một quyền của hần là có thể đi gặp ba hần rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Tổng giám đốc ngông cuồng tàn khốc (2)

Mục Lăng cảm thấy, hần chưa đánh chết Mục Phàm là tổ tông Mục gia đã phù hộ hần rồi, hần vẫn tính là nhớ mình với Mục Phàm cùng họ Mục, đôi lại là người khác, hần đã sớm làm cho đoạn từ tuyệt tôn rồi, không được chết từ tế, nào có bỏ qua dễ dàng như vậy, bây giờ già trẻ Mục gia còn dám tới chỉ trích hần, rõ ràng là hần đã quá hạ thủ lưu tình rồi.

“Mục Lăng, trong mắt cậu có còn những trường bối như chúng ta hay không hả?” Mục Nguyên Bằng nổi gân xanh, những lão già bọn họ chịu đựng Mục Lăng không phải ngày một ngày hai, đã sớm nhìn không được nữa rồi, coi như Mục Lăng quá đáng như thế nào cũng được, trước đây lúc đoạt quyền, xác thực cũng làm một ít chuyện vô cùng bạo lực, lúc trước con trai Mục Nguyên Lễ muốn đoạt quyền, cả nhà bọn họ đã chuẩn bị vô cùng đầy đủ, nhưng mà, Mục Lăng về nước, người suýt chút nữa biến thành tàn phế, cả nhà Mục Nguyên Lễ suýt chút nữa bị đưa đến Nam Phi, may mà có cô ba cầu xin, Mục Lăng mới đặc biệt khai ân, tiếp tục cho bọn họ ở lại thành phố S, chỉ cần không giờ trò, vinh hoa phú quý đều đầy đủ.

Bây giờ Mục Nguyên Lễ cũng vô cùng an phận, Mục Phàm ở xí nghiệp Mục thị đảm nhiệm chức tổng giám đốc ba năm, vẫn làm vô cùng tốt, Mục Lăng nắm quyền ở phía sau, thay đổi tổng giám đốc, giáng Mục Phàm xuống làm phó tổng giám đốc, Mục Phàm ghi hận trong lòng, cũng thường cầu nhàu với Mục Nguyên Bằng, hần cố gắng để Mục Phàm an phận một chút không trêu chọc tới Mục Lăng.

Một mạch dòng chính Mục gia như hôm nay là một mạch đơn truyền, chỉ có duy nhất Mục Lăng, chỉ cần Mục Lăng không có đời sau, hần gây thù oán với nhiều người, không biết lúc nào sẽ bị người khác giết chết, có người nói hần và xã hội đen đã có không ít gút mắc, sớm đã có người tuyên bố muốn giết Mục Lăng.

Bọn họ chỉ cần kiên trì chờ là được, không ngờ tới Mục Lăng sắp đính hôn, vợ chưa cưới lại có một đoạn nghiệp duyên với Mục Phàm, Mục Nguyên Bằng tức đến nổi sắc mặt xanh lè, đức hạnh của con trai ra sao hần cũng biết, có thể hư hỏng là do cuộc sống riêng không bị kiểm chế, con trai lúc còn trẻ, ai mà không ngông cuồng, làm ba cũng hiểu được, ai biết lần này lại chọc phải Mục Lăng, suýt chút nữa đã bị đánh chết.

Có thể tưởng tượng được tâm tình của hần gay go cỡ nào.

Advertisement / Quảng cáo

Càng quá đáng hơn đó chính là, Mục Lăng vốn không đặt trường bối ở trong mắt.

Nhìn hần một cái, đây là thái độ gì?

“Trường bối?” Mục Lăng cười lạnh, “Tôi phải cung kính bác sao? Có cần mỗi ngày phải thấp ba nén nhang cho bác hay không? Há?”

“Cậu!” Mục Nguyên Bằng nổi giận.

Mục Lệ Hoa nói, “A Lăng, thu lại những lời vừa nói, ông ấy là bác cả của con, nếu ba con còn sống, đã sớm cho con một cái tát rồi.”

Advertisement / Quảng cáo

“Nếu không phải nhờ có ba tôi, các người cảm thấy, các người có đủ tư cách bước vào nhà lớn Mục gia sao?” Ánh mắt Mục Lăng sâu xa, đảo qua bọn họ, “Đừng cho là tuổi tôi còn nhỏ, năm đó cái gì cũng không biết, tại sao ông nội phải nhập viện, nếu là bị tôi tra được có người tay chân không sạch sẽ, vậy thì có trò hay xem rồi, nói rõ mắt lòng trước được lòng sau, đến lúc đó đừng trách tôi không để các người làm người xem.”

“Cậu đây là có ý gì, ngầm máu phun người?”

“Tôi còn chưa nói gì, vợ và phản bác cái gì?” Mục Lăng giận, “Mục Phàm là tôi đánh, tìm tôi tính sổ? Các người có tư cách tìm tôi tính sổ sao, tôi chưa đem người đánh chết là coi như hần mạng lớn rồi, bác nên cảm ơn trời đất vì tôi còn nhớ hần họ Mục đây.”

“A Lăng, đừng nói nữa.” Mục Lệ Ảnh lắc đầu một cái, không nói thêm gì nữa, sắc mặt người nhà họ Mục càng ngày càng khó coi.

“Có một cậu nói các người nghe rõ cho tôi.” Mục Lăng nói một câu rồi ngừng lại một chút, nói một cách rõ ràng rành. “Chỉ cần tôi còn ở Mục gia một ngày, thì tôi chính là người nắm quyền Mục gia, mọi chuyện của Mục gia, đều do tôi quyết định, người khác nói không có hiệu lực. Các người hãy quản lý thật tốt tay chân của mình đi, đừng đến trêu chọc tôi, bằng không, Mục Phàm chính là vết xe đổ của các người.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Tôi yêu Cố Bình An

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, thủ đoạn của Mục Lăng, bọn họ đều lĩnh giáo qua, vì lẽ đó không ai dám nghi ngờ Mục Lăng, lần này cùng Mục Nguyên Bằng đi trách tội Mục Lăng, quả thực chính là một quyết định sai lầm

Bây giờ Mục Lăng nắm quyền lớn nhất, tất cả chức vụ quan trọng ở Mục thị đều là tâm phúc của ông Mục, hoặc là người mà Mục Lăng an bài, lần trở về kia cương quyết tiến hành cải cách, Mục thị đổi mới hoàn toàn, phong cách xí nghiệp cũng thay đổi hình thức, bây giờ phát triển không ngừng, bọn họ ao ước đồ kị, đều muốn nắm quyền lớn trong Mục gia, nhưng lại không dám công khai đối đầu với Mục Lăng.

“Đừng nói bây giờ ông nội bất tỉnh, cho dù ông tỉnh rồi, Mục gia vẫn là tôi làm chủ.” Ánh mắt Mục Lăng đảo qua bọn họ, nếu là muốn chờ mong ông nội tỉnh lại, để bọn họ có thể xoay mình, vậy thì quá ngây thơ rồi.

Một đám người, giận mà không dám nói gì, Mục Lăng là chủ tàn bạo của Mục gia.

Chỉ trách bọn họ không nhìn rõ.

“A Lăng, bây giờ không nói chuyện Mục Phàm nữa, là do nó làm sai, cũng nhận được bài học rồi, chấm dứt ở đây đi.” Mục Lệ Ảnh nói, “Ngược lại việc kết hôn của con và Cố Bình An, cô thấy hãy xóa bỏ đi, nếu không truyền ra ngoài nhiều cũng sẽ rất khó nghe, con cũng biết bây giờ thanh danh của cô ta khó nghe cỡ nào rồi, Mục gia không thể ném mặt mũi đi được.”

Advertisement / Quảng cáo

Cả nhóm người có người tán thành, có người cười trên nỗi khổ của người khác, lần đầu tiên vợ Mục Lăng ngoại tình, lần đầu tiên ngậm đắng nuốt cay, bọn họ thấy vô cùng thoải mái.

Mục Lăng nói, “Cô cả, cô không cần phải lo lắng, Mục Phàm có sắc tâm có sắc dâm, chỉ tiếc, động tác quá chậm, hai người bọn họ chưa xảy ra chuyện gì cả, à, đúng rồi, cái trán bị thương của Mục Phàm chính là kiệt tác của Cố Bình An đấy, không phải do tôi làm đâu.”

Mục Nguyên Bằng sững sờ, trong lòng càng phần nộ hơn, mắng Mục Lăng một cách xối xả, nếu hai người bọn họ chưa từng xảy ra chuyện gì, sao Mục Lăng còn đánh Mục Phàm thậm hại ra như vậy, nếu thật xảy ra chuyện gì, vậy thì mạng của Mục Phàm có còn hay không?

Chỉ là một người phụ nữ mà thôi.

Mục Lệ Ảnh nói, “Mặc kệ có xảy ra chuyện gì hay không, cô cũng không muốn quản, chúng ta đều biết không xảy ra chuyện gì, nhưng người ngoài thì không biết, bây giờ ai cũng biết chuyện của Mục Phàm và Cố Bình An, truyền đi gây xôn xao, bao nhiêu người chờ xem chuyện cười của chúng ta, chân trời nơi nào không có cỏ thơm, cần gì phải cố chấp với Cố Bình An.”

Mục gia thật sự không chứa nổi người này, con dâu trưởng này còn chưa về nhà chồng đã lăng nhăng với em chồng, chưa về nhà chồng đã làm cho tình cảm giữa Mục Lăng và Mục Phàm bất hòa, sau này còn không biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa đây.

Advertisement / Quảng cáo

Không bằng sớm một chút cắt đứt đoạn tình này đi.

Mặc dù Mục gia không tính là quý tộc lâu năm ở thành phố S, không giống môn quy nghiêm ngặt của Lý gia, nhưng cũng có quy củ của mình, Mục Phàm cũng có sai, nhưng cũng có thể là do Cố Bình An không đứng đắn, nếu để cô ta vào cửa, thực sự là chỗ gà không yên.

“Người ngoài nói gì thì kệ họ, có liên quan gì đến tôi, tôi cưới vợ chứ đâu phải bọn họ cưới vợ.” Mục Lăng đốt một điếu thuốc, cả lo phất phơ ngậm, ngữ khí đặc biệt ngông cuồng nói, “Ai có bản lĩnh, thì cho tôi đội nón xanh thử một lần coi, tôi sẽ gọi hần một tiếng ông nội không thay đổi thế nào?”

Tiểu Ngô suất chút nửa bật cười, đại thiếu gia, anh có biết hay không, có bao nhiêu người nắm nắm đầm muốn đánh anh một quyền, anh thật sự rất muốn ăn đòn mà, đặc biệt ngậm điếu thuốc lá rất giống lưu manh, không dễ ai vào mắt, đáng vẻ không sợ trời không sợ đất, rất muốn ăn đòn.

“A Lăng, trên đời còn rất nhiều người phụ nữ tốt, cần gì phải vì một Cố Bình An, làm cho danh tiếng của mình bị hủy hoại?”

“Tôi yêu Cố Bình An.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 43: Trò giải trí của Mục Lăng

“Tôi yêu Cố Bình An.”

Mục Lăng yêu Cố Bình An?

Này là đang mở chuyện cười gì đây? Bọn họ mới quen hai ba ngày, làm sao có khả năng yêu nhau? Hiển nhiên là người Mục gia không tin, Mục Lệ Ảnh nói, “A Lăng, đừng nói bừa, cô đang nói chuyện nghiêm túc với con.”

“Tôi cũng đang nói chuyện nghiêm túc.” Mục Lăng phun ra một vòng khói, “Tôi yêu Cố Bình An, nếu không phải vậy thì sao cô ấy chưa bị gì mà tôi vẫn suất chút nửa đánh chết Mục Phàm để hả giận.”

“Cô ta là con gái của Cố Văn.”

“Tôi biết, kết hôn vì lợi ích thương gia nhưng cũng có tình cảm, ai dám nói không thể có tình cảm thật lòng?” Mục Lăng nói, “Lễ đính hôn dựa theo kế hoạch mà tiến hành, không gì có thể thay đổi, Cố Bình An, tôi vẫn muốn.”

Ánh mắt Mục Lăng đảo qua Mục Nguyên Bằng, “Bác cả, bác tốt nhất nên nhắc nhở con trai của mình cách xa vợ tôi một chút, nếu không thì, lần sau ăn sủng đừng trách tôi không nghĩ đến tình nghĩa anh em, vậy thì thật khó coi.”

Mọi người, “…………”

Người nhà họ Mục tùm năm tùm ba đi ra khỏi nhà lớn Mục gia, ngoại trừ Mục Lệ Hoa và Mục Lệ Ảnh, những người khác đều ra về, trong lòng mọi người đều không nhìn được bốn chồn, Mục Lăng thật sự yêu Cố Bình An sao? Nghe hình như không giống đang nói đùa, nhưng làm sao bọn họ cũng không tin được, đây là thật.

Advertisement / Quảng cáo

Những người khác của Mục gia đều đi rồi, Mục Lệ Hoa nói, “A Lăng, con thật sự muốn kết hôn với Cố Bình An sao?”

“Đúng.”

“Nếu con muốn cưới Cố Bình An, cô cũng không còn gì để nói, ý của cô và cô hai của con đều như thế, Cố Bình An không thích hợp làm dâu Mục gia, còn chưa về nhà chồng đã gây ra chuyện bê bối như thế, một chút gia giáo cũng không có, người như vậy chơi đùa một chút thì được, nhưng không thể lấy về nhà.”

“Có thích hợp hay không là do tôi quyết định, tôi yêu là được rồi.” Mục Lăng nói, đáng vẻ lâu lỉnh, “Cô cả và cô hai đừng bận tâm hôn nhân đại sự của tôi, chính tôi sẽ tự sắp xếp, các cô không có chuyện gì thì về trước đi, buổi tối tôi còn muốn đi tìm Cố Bình An.”

Lời đồn không rồi Cố Bình An, chẳng lẽ là sự thật?

Mục Lệ Ảnh, “Con thực sự làm cô rất thất vọng, còn cô, con nhớ kỹ, chúng ta đều là con cháu Mục gia, con xảy ra chuyện gì, nghĩ xem ai có thể giúp con, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi ít người, thêm gắm thêm hoa nhiều người, con tự suy nghĩ một chút đi, đừng làm gì cũng nhắm vào các chú bác.”

Mục Lăng cười nhạt, ý tứ rõ ràng là tiền khách, hai người cô Mục gia cũng không nhiều lời nữa, cùng nhau rời khỏi Mục gia.

Nếu như hần xảy ra chuyện thì những người khác ở Mục gia chắc chắn sẽ cười trên nỗi đau của hần, bao gồm cả hai người cô bình thường xem như cũng thân thiết với hần, bọn họ đều sẽ thờ ơ lạnh nhạt, nếu hần còn sống, gia nghiệp Mục gia chỉ truyền cho dòng chính, không truyền cho con gái và dòng thứ, bọn họ nhiều lắm chỉ nắm mấy nơi bất động sản mà thôi, ngoài ra không còn gì khác, chỉ có dòng chính là nắm giữ quyền lớn của Mục gia, bọn họ đều với nhợn đầu muốn hần chết, ông nội lại bất tỉnh, bọn họ thoải mái phân chia Mục gia.

Nghĩ hay lắm!

Advertisement / Quảng cáo

Ai hần cũng không tin, chỉ tin chính mình, phòng người, không phải kẻ địch mà là những người được gọi là người thân.

Đám sau lưng, sẽ chỉ là bọn họ.

“Đại thiếu gia, buổi tối có hẹn với Đường tổng.” Tiểu Ngô nhắc nhở Mục Lăng.

Đường Dạ Bạch vừa mới cười trên nỗi đau của hần, chờ nhìn xem chuyện cười của hần, hần điên rồi mới có thể chủ động đưa tới cửa để Đường Dạ Bạch có chuyện cười.

Buổi tối kiếm chút gì giải trí đây?

Nha, đúng rồi, Cổ Bình An.

Vừa nghĩ tới Cổ Bình An, khóe môi Mục Lăng xẹt qua một ý cười gian xảo.

Trước đây Mục đại chơi có phiếu, chơi xe thể thao, chơi du thuyền, chơi vũ khí, trên căn bản thú vị, kiếm tiền hần đều chơi, bây giờ lại có thêm một người để làm trò giải trí.

Chơi vợ.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Trục tiếp gièm pha

Thời điểm Cổ Bình An bị Mục Lăng đẩy ra ngoài chỉ muốn nói bốn chữ, đầu má. (Đây là 4 chữ ở bên Trung: 日了狗了)

Những chuyện mà hai ngày nay trải qua quá kinh thiên động địa, cô chỉ muốn ở nhà nghỉ ngơi thật tốt, nhưng lại bị Mục Lăng phá hỏng, càng quá đáng hơn đó chính là, Mục Lăng hẹn cô, ngay cả cơ hội từ chối cô cũng không có, cô chỉ muốn qua một thời gian ngắn nữa mới lên kế hoạch làm sao để Mục Lăng yêu cô, cũng không muốn ở chung với Mục Lăng nhanh như vậy, không ngờ tới, hần bám dai như đĩa, chỉ có thể nói bốn chữ.

Bám dai như đĩa.

Cổ Bình An vốn đang suy xét có cần trang điểm một chút hay không, dần ông đều yêu thích phụ nữ gọn gàng xinh đẹp, Mục Lăng cũng không ngoại lệ, cô trang điểm thật đẹp thử xem, nói không chừng sẽ có chút tác dụng, nhưng lúc sau lại nghĩ lại, bỏ đi, thay đổi quá lớn, người ta sẽ cho rằng cô bị bệnh thật kinh mắt.

"Hôm nay không đi học sao?"

"Không đi." Cổ Bình An nói, "Ngày hôm qua ngủ không ngon, ngày hôm nay ngủ bù."

Mục Lăng gật đầu, hết sức hài lòng, xem ra cô bé này ngoan, Tiểu Ngô từng nói, về nhà bị phụ nhân thị trưởng tát một cái, còn ngay cả trước mặt người ngoài, một chút tình cảm cũng không có, xem như là cho cô một bài học.

Cổ Bình An muốn móng vuốt của mình được mài một cách cặn thận.

Váy màu trắng, tóc sợi mì, nhìn thế nào cũng không hợp mắt, quá nhạt nhẽo rồi.

"Chúng ta đi đâu?"

Advertisement / Quảng cáo

"Hẹn hò a."

"Bệnh thần kinh." Một vợ kịch mà thôi, có cần diễn sâu như thế hay không, ngoại trừ nói hần bị bệnh thần kinh, cô không còn gì để nói, còn có thể nói cái gì đây?

"Anh có tiền sử bị bệnh thần kinh, em có muốn xem một chút hay không? Há?"

"Không cần!"

"Quý nhát gan." Cổ Bình An còn cho là Mục Lăng muốn dẫn cô đi đâu, không ngờ tới lại dẫn cô đi xem cuộc đua xe, đua xe Ferrari tổ chức ở vùng ngoại thành, siêu sao hội tụ, mỹ nhân như mây, khán giả đầy sân, đủ loại xe Ferrari đều trưng bày ở bên trong.

Mục Lăng là hội viên Ferrari, lần này thi đấu cũng đặc biệt có khán đài vip, Mục Lăng và Cổ Bình An vừa vào hội trường đã bị đèn flash truy đuổi, hần dắt một tay Cổ Bình An, cũng lười trả lời vấn đề của phóng viên, trực tiếp lên phòng triển lãm ở lầu hai.

"Đó là Cổ Bình An phải không?"

"Hình như vậy, xem ra rất trẻ trung xinh đẹp, ánh mắt Mục đại luôn luôn không tệ, chỉ có điều khác một trời một vực với bạn gái trước đây của hần."

"Nghe nói vì Cổ Bình An, mấy nhà tòa soạn và tạp chí bị hần cưỡng lực chèn ép, không thể thờ nổi, khắp nơi cầu xin tha, tâm địa Mục đại sắt đá, không để ai vào mắt, đoán chừng ngày mai sẽ công khai xin lỗi, bọn họ thực sự là ngu xuẩn, loại tin tức này cũng dám tung ra, quả nhiên đã chọc giận Mục đại."

"Thanh danh của Cổ Bình An đã thành ra như vậy mà hần vẫn muốn sao?"

Advertisement / Quảng cáo

"Xem Cổ Bình An người ta xinh đẹp kìa, lại là hòn ngọc quý trên tay thị trưởng, người đàn ông nào lại không muốn?"

"Hần không chê bản sao? Cổ Bình An với em họ hần...."

"Đừng nói lung tung, câu nói như thế này trong lòng biết là được rồi, đừng nói ra, cặn thận chọc giận Mục đại, xem kết cục của Mục Phàm là biết rồi, em họ cũng không tha, huống chi là người qua đường."

.....

Bọn họ mồm trâm miệng mười tạo luận, có mấy lời truyền tới tai Cổ Bình An, mặt cô cũng không hề có cảm xúc, vẫn để Mục Lăng nắm tay.

Cô nghĩ, cô chắc chắn phải xuất hiện.

Đối mặt với những lời gièm pha này.

Chỉ có trực tiếp đối diện với những lời gièm pha này, người khác mới không thể nói lại, bằng không, bạn càng trốn, người ta sẽ nói càng nhiều hơn, càng quá đáng hơn.

Cho dù cô bị cô lập, cô cũng phải kiêu ngạo mà ngẩng đầu, đối mặt tất cả.

Mục Lăng cũng nghe thấy những lời bàn luận kia, nhưng lại không phản ứng gì, miệng là miệng của người khác, mặc kệ bọn họ nói gì, hơn nữa ai lại dám nói hấn đội nón xanh, cùng lắm là nói Cố Bình An không biết liêm sỉ, đối với hấn mà nói chẳng hề hấn gì.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Bà xã, đây là người phụ nữ anh bao nuôi

Cố Bình An đối với cuộc đua Ferrari một chút hứng thú cũng không có.

Cô vốn tưởng rằng Mục Lăng sẽ dẫn cô ra ngoài ăn cái gì đó, diễn kịch, để người ta chụp hình, rồi đối mặt với tai tiếng mà thôi, không ngờ tới là đến cuộc đua xe, khán đài vip có tầm nhìn rất tốt, đối diện là khán giả đài, người tập nập, Mục Lăng cầm một ly rượu, ngồi ở trên ghế sofa chờ thi đấu bắt đầu, Cố Bình An chơi điện thoại của mình, thỉnh thoảng chụp hình, dường như vừa bị người khác lời ra tiếng vào, một câu cô cũng không thêm đề ý.

Mục Lăng cũng có chút khâm phục cô.

Cô nhóc này rất kiêu ngạo, cho dù bị người khác chỉ vào xương sống mà mắng, cô cũng rất kiêu ngạo, đứng nghiêm, vui buồn không hiện rõ, ngũ quan non nớt có thể nhìn thấy đang ngầm chịu đựng, cũng không bộc phát, thực sự làm người ta say mê.

Không biết có phải là ảo giác của hấn hay không, luôn cảm giác Cố Bình An có một chút thay đổi, nhưng cận thận nhìn lại, vẫn là Cố Bình An.

"Cố Bình An, đừng chơi điện thoại nữa, xem thật kỹ trận đấu đi."

"Tôi không hứng thú."

"Vậy em hứng thú với cái gì?"

"Du lịch."

"Còn không?"

Advertisement / Quảng cáo

"Hết rồi!"

"Thật vô vị."

Cố Bình An cũng không cãi lại, lấy lại điện thoại, kính ở khán đài vip là kính cách không, ở hành lang có thể nhìn thấy rõ tình hình trận đấu, Cố Bình An nghe được có tiếng người gõ lên cửa kính, một người phụ nữ điểm trang bắn ra bốn phía đi tới.

"Mục thiếu, không ngờ tới ở đây lại gặp được anh, thật là có duyên, anh cũng ở đây xem cuộc thi sao?" Mỹ nữ trông rực rỡ, da trắng nõn, thân toàn mùi thơm, vóc người cũng không thể bắt bẻ, gợi cảm hào phóng.

Mục Lăng nói, "Thật là đúng dịp."

"Mục thiếu, đã lâu lắm rồi anh không đến tìm người ta đấy." Mỹ nữ dính ở bên cạnh Mục Lăng, ôm cổ hấn, thân thể đều dựa vào người hấn, cặp môi thơm hôn lên môi Mục Lăng, tay Mục Lăng đặt ở trên eo mỹ nữ xoa xoa, nhào nặn, động tác thô lỗ.

Hai người không coi ai ra gì cùng nhau ôm hôn, xoa xoa, coi Cố Bình An như không tồn tại. Cố Bình An xem như là mờ rộng tầm mắt, trong đầu mui mui ngàn từ *** mẹ mày điên cuồng đi qua, tôi còn ở chỗ này đây, các người có thể kiểm chế việc xằng bậy một chút được không, đi mà tìm phòng khác mà làm a.

Không tiết tháo.

Đàn không không tiết tháo thì thôi đi, theo tập quán của cô, phụ nữ cũng không tiết tháo như thế, ở trước mặt cô bắn ra nhiệt tình bốn phía như vậy, cô vẫn là một cô bé được không?

Advertisement / Quảng cáo

Toàn bộ hành trình người phụ nữ đó giống như không nhìn thấy Cố Bình An, đang lúc ôm hôn, đặc ý nhìn Cố Bình An một chút, bên người Mục thiếu dẫn theo phụ nữ thì thế nào? Loại phụ nữ này không phong tình lại không đặc sắc, một chút uy hiếp cũng không có.

Cố Bình An nghiêng cổ mỉm cười nói, "Xin lỗi, tôi quấy rầy một chút, các người chắc là cần một căn phòng khác, đối diện sân thể dục có một khách sạn, tuy rằng hoàn cảnh kém một chút, nhưng đánh pháo thì dư sức, không ngại suy tính một chút làm sao?"

Người phụ nữ, "....."

Mục Lăng, "....."

Người phụ nữ vô cùng không muốn thả Mục Lăng ra, mặt mày điểm đậm đáng yêu, e thẹn vô hạn, nhìn thấy Cố Bình An muốn giơ thẳng ngón cái lên, gọi quá, về mặt vô cùng đúng chỗ, cô nhìn cũng bị cảm động làm sao bây giờ?

Người phụ nữ đó mới nhìn đến Cố Bình An một chút, "Mục thiếu, vị này chính là?"

Mục Lăng hững hờ cảm ly rượu đó, hơi lắc, chỉ vào Cố Bình An nói, "Cố Bình An vợ chưa cưới của anh, bà xã, đây là người phụ nữ mà anh bao nuôi, Quách Nhược Nhược."

Cố Bình An không nói gì mà nhìn Mục Lăng, anh muốn ăn đòn như thế sao, ba mẹ của anh biết không?

Anh giới thiệu như thế, anh có hỏi qua vợ và người phụ nữ anh bao nuôi sao?

Trọng điểm được không?

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Nhớ mang TT

Trong lòng Cố Bình An điên cuồng nở nước bọt, nhưng trên mặt lại mỉm cười chào hỏi, người phụ nữ này đặc ý sao cô mặc kệ, trong lòng cô không đề ý chút nào, cần gì quan tâm đây? Dưới cái nhìn của cô chẳng qua là một vở kịch mà thôi.

"Quách tiểu thư, chào cô." Cổ Bình An nói, "Da dẻ cô thật tốt, có thể hỏi một chút làm sao bảo dưỡng không? Trắng trẻo non nớt, một lỗ chân lông cũng không nhìn thấy, tôi thật hâm mộ."

Quách Nhượng Nhượng, "....."

Mục Lăng cười to, mặt Cổ Bình An hướng lên trời, da nồn nà, nhỏ hơn Quách Nhượng Nhượng sáu tuổi, tuổi trẻ tướng mạo đẹp, da dẻ cũng được hơn Quách Nhượng Nhượng, xem ra da Quách Nhượng Nhượng trắng nồn là bởi vì bôi một lớp phấn dày đặc, hỏi một câu như vậy cảm giác thật sự là mỉa mai, cô cố ý tỏ ra đáng yêu vô tội.

"Thực ra cũng không có bảo dưỡng đặc biệt gì, uống nhiều nước, ăn nhiều hoa quả là được thôi."

"Nha."

Quách Nhượng Nhượng đã sớm nghe nói Mục Lăng đính hôn, vợ chưa cưới là thiên kim thị trường, cô ta cũng hiểu rõ thân phận của chính mình, sẽ không tranh gì hết, huống hồ, con người như Mục Lăng sẽ không bị đàn bà ràng buộc, ai biết chuyện của Cổ Bình An và Mục Phạm nào động đến dư luận xôn xao, cô ta cũng cảm thấy trời cũng giúp cô ta.

Vốn tưởng rằng Mục Lăng sẽ đã Cổ Bình An một cái bay ra ngoài, làm cho cô trở thành trò cười, không nghĩ tới hôm nay lại mang Cổ Bình An đến xem đua xe.

Advertisement / Quảng cáo

"Các người có cần tiếp tục suy nghĩ không? Cần tiếp tục suy nghĩ đến tiết kiệm tiền muốn phòng thì tôi có thể đi ra ngoài đi bộ một vòng." Cổ Bình An hỏi, vô cùng hiểu ý nói, "Cần không?"

Mặt Quách Nhượng Nhượng e thẹn, nắm chắc phần thắng, "Cổ Bình An, đừng nói như vậy, là tôi quấy rầy."

Cổ Bình An gật gù, "Đúng vậy."

Quách Nhượng Nhượng không ngờ tới Cổ Bình An lại thẳng thắn như vậy, hơi sững sốt một chút, trong lòng vô cùng khó chịu, cô ta chỉ giả bộ nói một câu khách sáo không ngờ tới Cổ Bình An còn tưởng là thật, nếu thực sự quấy rầy, xem về mặt của Mục Lăng, một chút tức giận cũng không có, rõ ràng rất hoan nghênh cô ta ở lại đây.

Mục Lăng có mấy người phụ nữ, thân là một trong số đó, Quách Nhượng Nhượng vẫn luôn an phận thủ thường, cô ta đã từng cùng bạn đi ra ngoài ăn cơm, thì gặp phải Mục Lăng và người phụ nữ khác cùng ăn cơm, vọng tưởng tranh sung, lại bị Mục Lăng xem là một trò hay, cô ta thấy chưa từng làm chuyện ngu xuẩn như vậy.

Cô ta từ một người mẫu xe, lại biến thành một trong ba minh tinh, tất cả đều dựa vào Mục Lăng.

Có Mục Lăng là chỗ dựa, không lo không kiếm được tiền lời.

Advertisement / Quảng cáo

Cô ta đang dùng chính thanh xuân và thân thể của mình để kiếm tiền, vì lẽ đó vẫn luôn rất quý trọng, không muốn bỏ qua Mục Lăng, cũng không muốn chọc giận Mục Lăng. Theo cô ta biết, Mục Lăng còn có năm người tình khác, một người trong số đó đã cùng cô ta ngã đầu không gặp cuối đầu thấy, nếu là ghen, có ăn, Mục Lăng làm sao có khả năng thiếu phụ nữ đây, cũng không thể bị một người phụ nữ đơn độc giữ lấy.

Sau khi tin tức Mục Lăng đính hôn truyền tới, cô ta thực sự rất sợ, sợ Mục Lăng sẽ một chân đá mình ra, không dùng tiền nuôi cô ta nữa, vì thế hôm nay cố ý ở đây trông coi Mục Lăng.

Cô ta biết, loại đua xe quy mô lớn này, Mục Lăng đặc biệt yêu thích, cũng sẽ không bỏ qua, khán đài này là dành riêng cho Mục Lăng.

Không nghĩ tới, đụng phải Cổ Bình An.

May mắn là, cô ta mạo muội đi vào, Mục Lăng dường như không có ý nổi giận, trong khi nghe lời đồn về Cổ Bình An với cô ta tưởng tượng thì ngoài đời đẹp và trẻ trung hơn, lại như một đóa hoa sen, không nhiễm một hạt bụi, có thể Mục Lăng đối với Cổ Bình An, dường như không có chút nào để ý.

Xem thái độ của Mục Lăng, hình như mặc kệ hẳn có kết hôn hay không, cũng sẽ không ảnh hưởng đến tình cảm của cô ta với Mục Lăng.

Cổ Bình An mỉm cười nói, "Nha, nhắc nhở Quách tiểu thư một câu, cùng chồng người khác***, nhớ cho anh ta mang TT nhé."

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Bà xã, em muốn hầu hạ anh sao?

Cổ Bình An mỉm cười nói, "Nha, nhắc nhở Quách tiểu thư một câu, cùng chồng người khác***, nhớ cho anh ta mang TT nhé."

Quách Nhượng Nhượng, "....."

Mục Lăng, "....."

Cổ Bình An đơ mặt nói một câu, "Không phải vậy thì sẽ mang thai, tôi sẽ rất khổ não, xử lý rất phiền phức, ông xã, anh nói đúng không?"

"Rất có đạo lý." Mục Lăng phản ứng vô cùng nhanh, không hề là người từng gặp sóng to gió lớn, tốc độ tinh táo lại rất nhanh, thậm chí còn có tâm tình nói với cô một câu, ánh mắt của hắn hiện lên một tia tán thưởng, cũng có chút thâm ý.

Lần đầu tiên Cổ Bình An gọi ông xã, ừ, cảm giác không tệ. Nếu giọng nói này mềm mại hơn một chút nữa thì tốt.

Quách Nhượng Nhượng bị bỏ qua một bên như thế, vô cùng khó chịu, nhưng nhìn đáng yêu hơn của Mục Lăng, cô ta cũng không dám nói gì, Cổ Bình An đứng dậy, dự định làm một người vợ hiểu ý, để cho ông xã mình đi ga gái, ai biết được vừa mới đứng dậy thì nghe Mục Lăng nói, "Nhượng Nhượng, em đi ra ngoài trước đi, anh có chuyện muốn nói với bà xã."

Rất hiển nhiên, người đi là Quách Nhượng Nhượng, không phải là Cổ Bình An.

Không chỉ có Cổ Bình An, Quách Nhượng Nhượng cũng có chút sững sờ.

Quách Nhượng Nhượng vừa muốn làm nũng lại nghe Mục Lăng nói, "Anh thích phụ nữ nghe lời."

Advertisement / Quảng cáo

Ý tứ của lời này rất rõ ràng, theo Mục Lăng lâu như vậy, Quách Nhượng Nhượng cũng có năng lực nhìn ánh mắt người, không dám nói thêm gì nữa, hung ác trừng Cổ Bình An một cái, ra khán đài, Cổ Bình An bình tĩnh nói, "Tôi có thể rời đi cho các người có không gian riêng, không cần cảm ơn."

Mục Lăng vắt chân, "Bà xã với tình nhân, bà xã là lớn nhất, người đi đương nhiên là cô ấy, sao có thể là em được?"

Cổ Bình An ha ha, chẳng muốn tính toán với hắn, lại ngồi xuống.

Ánh mắt Mục Lăng vẫn rơi vào trên người Cổ Bình An, dù ánh mắt Cổ Bình An vẫn luôn luôn dán vào màn hình điện thoại, ánh mắt của hắn cũng không rời khỏi Cổ Bình An, nhìn tới sống lưng Cổ Bình An tức giận, vô cùng khó chịu, "Anh nhìn cái gì?"

"Ngây hôm nay anh mới phát hiện, thì ra bà xã của anh rất xinh đẹp."

Cổ Bình An cũng không ngẩng đầu lên, từ tốn nói, "Tôi vốn rất đẹp, cảm ơn anh cuối cùng cũng đánh bóng con mắt."

Mục Lăng, "....."

Hắn phát hiện, Cổ Bình An cũng thật là mặt dày.

Tự luyến như vậy, đúng là không biết xấu hổ.

Advertisement / Quảng cáo

"Bà xã, anh muốn hỏi một chuyện, chuyện này vô cùng nghiêm túc." Mục Lăng nói.

Cổ Bình An linh cảm không có lời gì tốt đẹp, cũng không có vấn đề gì hay ho, híp mắt, nhàn nhạt nhìn hắn, toàn thân chuẩn bị chiến, nhất định toàn thân phải chuẩn bị chiến, nếu không thì, một chút cũng không đối phó lại Mục Lăng.

"Anh có bao nuôi năm người phụ nữ." Mục Lăng từ tốn nói, "Mang TT vào bất cứ ngày nào cũng được sao?"

Cổ Bình An, "....."

Từ nhỏ gia giáo của Cổ Bình An vô cùng tốt, tiếp nhận giáo dục cũng đặc biệt cao, vẫn luôn là đại khuê tú văn nhã, thật sự có chút không chịu được lời nói thô tục của Mục Lăng, cô trợn mắt lên giận dữ nhìn Mục Lăng, "Mặc kệ anh, đây là vấn đề của anh, không cần hỏi tôi."

"Em là vợ của anh, anh không hỏi em thì hỏi ai đây?" Mục Lăng bày ra bộ dáng vô cùng thành khẩn.

"Nha, vậy tốt nhất anh nên cắt đứt mọi quan hệ với bọn họ." Cổ Bình An nói xéo.

Cô cũng không tin Mục Lăng sẽ nói cắt đứt quan hệ, nổi trận lôi đình cô đều có thể dự liệu được.

Tính cách này của Mục Lăng, cũng là tự làm theo ý mình, ai nói cũng đều vô dụng, ghét nhất là bị người khác chỉ tay năm ngón.

Chi tiết, cô đã đánh giá thấp độ mặt dày của Mục Lăng rồi, Mục Lăng buồn bực nói, "Cả người lão tử khỏe mạnh, ngay lúc dùng bữa, tình lực dồi dào, một người phụ nữ cũng không cho, bà xã là muốn thỏa mãn anh sao, chỉ cần hầu hạ một ngày ba bữa thêm trà chiều và một bữa ăn khuya là được."

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Tình địch đến khiêu khích

Cổ Bình An không nói gì mà nhìn Mục Lăng, giống như vừa mới nghe được chuyện gì đó rất khó tin, Mục Lăng thương thức sắc mặt của cô, ý đồ vô cùng xấu chế nhạo, "Bà xã, không ngờ da mặt của em lại mỏng như vậy a, đừng khi vừa này đi đâu hết rồi?"

Nói đến mang TT sắc mặt không biến đổi, nhưng hắn vừa mới nói hai câu đã đỏ hết cả mặt, thực sự là quá thú vị.

Mặt đỏ như đũa bẻ gái thực sự hiếm thấy đây.

Cổ Bình An không muốn nói nhiều với hắn, đơn giản không nói nữa, một câu cũng không muốn nói, Mục Lăng nói, "Hắc, bà xã, tại sao không nói chuyện nữa?"

"Tôi không muốn nói chuyện với anh."

"Đàn ông đều thích phát cở màu bên ngoài, cở đỏ trong nhà không ngã, em muốn anh cắt đứt cở màu, ít nhất cũng phải cho anh ăn no chứ, nếu không em làm sao kiểm soát được anh không ra ngoài tìm cở màu đây?" Mục Lăng cười hí hì hỏi. Hắn phát hiện một chuyện, vợ của hắn chơi rất vui, rất dễ trêu ghẹo.

"Nói hay lắm xem anh có thể quản tốt tiểu huynh đệ của anh hay không." Cổ Bình An vốn không tin.

"Tin anh, anh chắc chắn quản được, nếu không quản được, thì em có thể cắt của anh, chỉ cần em đồng ý thỏa mãn anh, bất cứ lúc nào cũng có thể quản, dù sao tướng mạo của bà xã đẹp như vậy lại trẻ trung nữa, anh nghĩ anh không ngờ đến nỗi đi tìm những người phụ nữ khác đâu. Ngũ quan của bà xã tự nhiên thanh khiết, còn có thể động, so với... mặt qua phẫu thuật thẩm mỹ kia thì đẹp hơn nhiều."

Cổ Bình An ngoài cười nhưng trong không cười nói, "Cảm ơn đã khen ngợi."

Advertisement / Quảng cáo

"Không cần cảm ơn, khen bà xã là điều đương nhiên."

Cổ Bình An, "....."

Da mặt người đàn ông này thật dày.

Tình độ dày đến nỗi cái gì cũng nói được.

"Tùy ý anh tìm phụ nữ, không có quan hệ gì với tôi." Cổ Bình An nói, "Những lời Mục Lăng anh nói, một chút tôi cũng sẽ không tin."

Mục Lăng giận, "Lão tử như vậy mà khiến người ta một chút cũng không thể tin tưởng sao?"

"Đúng vậy, đặc biệt làm người khác không thể tin tưởng." Cổ Bình An nói, tin hắn là người ngu, cô thông minh vẫn tính là bình thường, sẽ không phạm ngu xuẩn.

"Sớm muộn gì cũng có một ngày lão tử làm thịt em!"

Advertisement / Quảng cáo

"Câu này tôi tin." Cổ Bình An thờ ơ nói, "Tùy ý anh."

Bỗng chốc Mục Lăng bị Cổ Bình An làm nghẹn lời, nhất thời kích động đến muốn chửi bậy, này quả thực là muốn ăn đòn đây mà, rất muốn cho một cái tát.

Đúng lúc, đưa xe bắt đầu.

Sự chú ý của Mục Lăng cũng bị dời đi, cùng vợ đấu võ mồm, không bằng xem đưa xe còn hứng thú hơn, Cổ Bình An vẫn luôn nhìn trận thi đấu, nhưng một chút hứng thú cũng không có, nhìn một nửa, thấy Mục Lăng nhìn rất chăm chú, cô lấy cớ đi phòng rửa tay, sẵn tiện hóng mát một chút.

Cô cảm thấy chờ ở cùng một phòng với Mục Lăng, rất buồn chán, đặc biệt có loại cảm giác hít thở không thông.

Cô đi một chuyến tới phòng rửa tay, không nghĩ tới gặp được Quách Nhược Nhược, thực sự là oan gia ngõ hẹp mà, Quách Nhược Nhược đang trang điểm lại, Cổ Bình An không nói gì, Quách Nhược Nhược mở miệng trước, "Cổ Bình An, cô rất đắc ý sao?"

Cổ Bình An cười nhạt, "Tôi đắc ý cái gì?"

Gần đây cô chắc là người xui xẻo nhất, buồn nhất thành phố S này, cảm giác giống như cảm giác uống nước cũng sẽ bị nghẹn chết, làm gì có cái gì để đắc ý, chẳng lẽ Quách Nhược Nhược bị tai diếc mất mù, không biết tin tức gần

đây sao?

"Nhìn đáng về đặc ý của cô, nếu không phải cô là thiên kim thị trường thì Mục Lăng đã sớm đá cô, đừng tự cho rằng anh ấy sẽ thực sự yêu cô." Quách Nhược Nhược nói, "Loại người không phong tình như cô dù có sắc đẹp hay không, Mục Lăng cũng không để ý."

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Dẫn gì tôi cũng là thiên kim thị trường

Cố Bình An gật đầu, Mục Lăng có nhìn cô hay không, cô cũng không quan tâm chút nào, "Quách tiểu thư, cô theo Mục Lăng đã bao lâu."

"Một năm" Quách Nhược Nhược kiêu ngạo mà nói, "Tôi là người ở bên cạnh Mục Lăng lâu nhất, Mục Lăng sẽ không tùy tiện để một người phụ nữ ở bên cạnh mình lâu như vậy, cô hiểu ý tôi không?"

Cố Bình An cười nhạt, "Một năm à, tôi còn tưởng bao lâu."

Chỉ có một năm mà cũng dám kiêu khích cô?

Cô lẽ, cô ta thực sự nên cảm thấy kiêu ngạo, như cô ta nói, người phụ nữ bên cạnh Mục Lăng tới tới đi đi, không quá một tháng, nhanh nhất là một ngày, có thể vượt qua một năm, chắc chắn là cô ta có chỗ thích hợp, chẳng hạn như, nghe lời?

Mục Lăng rất thích phụ nữ ngoan ngoãn nghe lời, điểm này không thể nghi ngờ.

Quách Nhược Nhược giống như bị kiêu khích vậy, cười gằn nói, "Cố Bình An cô cho rằng một năm này rất ngắn hay sao? Nói không chừng chưa tới một tháng, anh ấy đã đá cô rồi."

"Quách tiểu thư, cô có gọi cảm, có sắc đẹp, lại kiêu ngạo ở bên cạnh anh ta đợi một năm, như vậy, tại sao vợ của anh ta không phải là cô?" Cố Bình An cười, ánh mặt trời sáng rực rỡ như một thanh đao đâm vào trái tim Quách Nhược Nhược.

Sắc mặt Quách Nhược Nhược trở nên rất khó coi, "Cô cho rằng cô có thể có bản lĩnh gì? Cô cùng lắm là dựa vào mình có một gia thế tốt, có thể trợ giúp Mục Lăng, nếu không, một chút giá trị lợi dụng cô cũng không có, anh ấy sẽ không nhìn cô thêm một chút nào."

Advertisement / Quảng cáo

Cố Bình An nói, "Cô cho rằng tôi bận tâm đến cái nhìn của Mục Lăng sao?"

Thực sự ngứa thớ, Cố Bình An cô có gia thế, có tài hoa, không cần đến Mục Lăng chăm sóc.

Nói thật, cô không chịu đựng nổi.

"Được lợi còn ra về."

"Cô đã ký với gia thế, xuất thân của tôi cũng vô dụng, không bằng kiếp sau đầu thai, cảnh giác cao độ một chút." Cố Bình An không khách khí châm biếm, từ nhỏ đến lớn, có rất nhiều người châm biếm xuất thân tốt của cô.

Bởi vì Cố Bình An chưa bao giờ được xem là một học sinh chăm ngoan học giỏi, lúc còn trung học cùng với đàn em đi gây sự, mỗi ngày đều đánh nhau ầu ẩu chuyện gì cũng từng làm, sau đó chức vị Cố Văn ngày càng cao, vì lo lắng cho hình tượng của ba, nên cô bắt phải tung lại một chút.

Vốn là học xong cấp ba sẽ được sắp xếp đi du học ở nước ngoài, nhưng bản thân cô chết cũng không muốn, chỉ muốn ở lại trong nước học cùng Lý Hoan Tinh, cũng có một số người nói sau lưng cô là dựa vào ba để bước vào đại học.

Vậy thì thế nào, có bản lĩnh thì các người cũng đến làm con gái Cố Văn đi.

Advertisement / Quảng cáo

Châm biếm xuất thân của cô, xưa nay chưa từng tạo ra tổn thương cho cô, bởi vì thói quen.

Huống chi, từ nhỏ Cố Bình An đã mồm miệng lanh lợi, chưa bao giờ phải chịu thiệt.

Khi còn bé Lý Hoan Tinh cùng với những đứa bé gái khác đã bày ra một câu chuyện cười nói.

Xem ai đấu võ mồm mạnh hơn, ra ngoài đấu với Bình An ở sát vách.

Người khác tới kiêu khích, cô chưa bao giờ khách sáo, Quách Nhược Nhược là cái thá gì chứ, tôi đối nghịch với cô, không phải là muốn chết sao?

"Cô!"

Cố Bình An nhìn cô ta một cái rồi ra khỏi phòng rửa tay, Quách Nhược Nhược tức không nhịn nổi, cầm lấy cái túi xách ném Cố Bình An, túi xách đó cũng thật trùng đích, đập vào lưng Cố Bình An, cô lao đảo vài bước, siết chút nữa té ngã, Cố Bình An xoay người lại, cô kiểm chế tính khí, "Trước giờ tôi nhớ có một câu nói, phụ nữ tội gì phải làm khó phụ nữ, vì lẽ đó lần này tôi không làm khó để gì cô, nhưng nếu còn lần sau, đừng tưởng rằng cô là một trong ba mình tính tôi không thể làm gì cô, tôi đâu gì, cũng là một thiên kim thị trường."

Cố Bình An chưa bao giờ cậy quyền ép người, Cố Doanh Doanh cũng biết việc này, xưa giờ cô chưa từng làm, đây là lần thứ hai cô đem thân phận của mình ra, lần thứ nhất chính là lúc bị Mục Phàm bắt nạt.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Đến lúc đó hãy đi nhặt lại người đàn ông mà tôi không muốn

Quách Nhược Nhược bị Cố Bình An hăm dọa, Cố Bình An ăn mặc rất đơn giản, cũng không hung dữ, thoát nhìn rất dễ bắt nạt, cô ta không nhịn được nói nhiều một câu, không ngờ tới Cố Bình An sẽ phản bác lại, hơn nữa lại hung hăng như vậy.

Hơn nữa lúc cô hung hăng lên, đặc biệt có khí thế, làm cô ta bị chấn động.

Sau khi Cố Bình An đi hai bước, lại khôi phục lại tinh thần, lạnh giọng nói, "Đúng rồi, đã quên nói một chuyện, cô xem Mục Lăng là bảo vật, tôi xem Mục Lăng là cây cỏ, tương lai tôi sẽ vứt bỏ anh ta, không phải là anh ta vứt bỏ tôi, đến lúc đó cô hãy đi nhặt lại người đàn ông mà tôi không muốn, không cần cảm ơn."

Quách Nhược Nhược, "....."

Cô ta khiếp sợ nhìn Cố Bình An, Cố Bình An cảm thấy hơi kỳ lạ, ánh mắt này như là thấy quỷ, không phải đáng sợ đến như vậy chứ, cô vừa mới xoay người liền nhìn thấy Mục Lăng đứng ở ngoài cách cô một mét, khuôn mặt lạnh lùng, ánh mắt nguy hiểm, như là một con thú hoang bị chọc giận, chính đang nhìn con mồi của hắn một cái kỳ dị.

Trong lòng Cố Bình An nhìn không được mắng một câu, thực sự là đau má.

Lời nói xấu Mục Lăng, cũng có thể đã bị Mục Lăng nghe được, gần đây cô thật sự là xui xẻo mà, cũng không phải năm con giáp của mình, xui xẻo như vậy đến năm con giáp của mình thì phải làm sao bây giờ? Cô quả thực chính là không nghĩ ra.

Cô nhớ lại một hồi vừa nãy rốt cuộc đã nói cái gì.

Advertisement / Quảng cáo

Nha, Mục Lăng quả thực nên tức giận, cô cũng cảm thấy tức giận là phải.

"Bà xã, không ngờ em lại miệng mồm lạnh lợi như vậy."

"Tôi vẫn luôn miệng mồm lạnh lợi như vậy, anh cảm thấy tôi phản ứng chậm chạp sao, đó là anh nhìn lầm rồi." Cổ Bình An thấy chuyện đã hóng rồi thì nặc kệ luôn, cái gì mà phong độ, cái gì mà làm Mục Lăng yêu cô, cô thực sự là không quản được nữa rồi.

Cô làm như thế, quả thực chính là một mạch đem người đẩy đi xa hơn, làm cho Mục Lăng càng thêm ghét cô, nhưng giờ thì còn cách nào khác đây? Cô chính là miệng thối, miệng thối, nhất định phải và miệng, có thể nói ra lời này, Mục Lăng sẽ ăn quả đắng, nhưng cô lại cảm thấy sáng khoái làm sao bây giờ?

"Anh thực sự đã nhìn lầm." Mặt mày Mục Lăng chìm xuống, mưa gió nổi lên, "Nhược Nhược em đi trước, anh có chuyện muốn nói với bà xã."

Mở miệng ra là gọi bà xã, Cổ Bình An sút chút nữa cho rằng mình thực sự là vợ của hắn rồi.

Quách Nhược Nhược ước gì đi nhanh nhanh một chút, ai cũng biết lúc Mục Lăng nổi giận sẽ đáng sợ cỡ nào, không ai muốn làm bia đỡ đạn cả, Quách Nhược Nhược ngay cả túi sách trên mặt đất của mình cũng không kịp nhặt lên, như một làn khói bỏ chạy mất dạng.

Advertisement / Quảng cáo

Một tay Mục Lăng kéo Cổ Bình An lại, lôi vào phòng rửa tay, tiện tay đóng cửa phòng lại, ánh mắt nghiêm nghị nhìn cô, lúc đó Cổ Bình An bị hắn vẩy ở vách tường và lồng ngực, không cách nào chạy trốn, bị nhốt đến gắt gao.

Cổ Bình An nghiêng đầu đều có thể nhìn thấy tay Mục Lăng nổi hết cả gân xanh, khí tức phần nộ, nhuộm đậm cả phòng.

Cô chỉ nghe được nhịp tim đập nhanh của hắn.

Hoàn toàn nổi giận đến cực điểm, Mục Lăng lớn như vậy, đoán chừng đây là lần đầu tiên bị người khác đánh vào mặt như vậy, đánh cho vang bành bạch.

"Anh đối với em mà nói, là một cây cỏ sao?"

"Đúng." Cổ Bình An dừng cảm nhìn hắn, hắn còn tưởng rằng hắn là bảo vật sao? Ngay thơ như thế cô thực sự rất muốn cười.

"Cổ Bình An! Có tin lỗi từ một cái bốp chết em hay không!"

"Có bản lĩnh thì anh bốp đi." Cổ Bình An trừng mắt hắn, "Anh ép tôi gả cho anh, còn bắt tôi xem anh là một bảo vật, anh tính là bảo vật gì đây? Tôi đã có người mà mình thích, anh bắt tôi gả cho anh, còn muốn tôi coi anh là chồng, xem là vật quý, đầu óc của anh đúng là không bình thường, hay là trình độ tự luyện của anh rất cao? Tôi cũng không hiểu nổi, đầu óc của anh bị hỏng hay sao mà không cảm thấy tôi sẽ xem anh là cây cỏ chứ? Anh ở trong mắt tôi chẳng đáng là gì cả, à là kẻ mà tôi ghét nhất, đáp án này, anh hài lòng chứ? Anh cũng không phải là nhân dân tệ mà ai ai cũng thích, trên đời còn có người không thích nhân dân tệ đấy, anh phải không? Anh phải không?"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trưưư Ra Lệnh Truy Bắt: Phức Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Thế giới quan của bạo quân

Cổ Bình An khiếu khích Mục Lăng, dĩ nhiên không phải là lần đầu tiên, nhưng không có lần nào khiến Mục Lăng nổi giận như lần này.

Cổ Bình An nói, hắn là một cọng cỏ, tương lai là cỏ vút bỏ hắn, không phải là hắn vút bỏ cỏ, dĩ nhiên khiếu khích như vậy, nhường giấy rách cho người phụ nữ khác, cô đến cùng là lấy đúng khi từ đâu?

Con mắt Mục Lăng tràn đầy lửa giận, rồi lại không phát tác, nhìn chăm chăm Cổ Bình An, dường như muốn nhìn xem một chút Cổ Bình An đến cùng lấy đúng khi ở đâu mà dám kiên trì khiến cho một đầu lâu hồ tức giận, nhưng mà, Cổ Bình An không chú ý chút nào, cũng rất có dũng khí, từ đầu đến cuối đều không có thỏa hiệp qua.

"Cổ Bình An, em nhớ kỹ cho anh lời nói ngày hôm nay, trái lại anh muốn nhìn xem một chút, cuối cùng ai sẽ yêu ai, ai sẽ vút bỏ ai." Mục Lăng lạnh giọng, hắn nhìn cô Cổ Bình An, thiếu một chút nữa là kích động vận gãy cổ Cổ Bình An rồi, cô bé này có khí phách như vậy, hắn thật muốn nhìn xem, cô đến cùng là có mấy phần kiên trì.

Mục Lăng hắn muốn một người phụ nữ yêu mình, dễ như ăn cháo.

Hắn nhất định sẽ làm cho Cổ Bình An yêu hắn, nếu không, hắn sẽ theo Cổ Bình An lấy họ Cổ!

Trong lòng Cổ Bình An thật ra có chút sợ sệt, cũng không phải là lần đầu tiên thấy Mục Lăng nổi giận, nhưng lại là lần đầu tiên thấy đáng vẻ của hắn u ám đến như thế, cô có thể phán đoán từ trong hơi thở của Mục Lăng đến tới cũng là muốn đánh cô cỡ nào.

Advertisement / Quảng cáo

Một câu nói này của cô, thực sự cũng có một chút muốn ăn đòn, cô thừa nhận, chỉ là, cơn giận này không ra không vui.

Nếu Mục Lăng cũng nghe được, vậy thì không cần gì phải che giấu.

"Mục Lăng, không lẽ anh lại ngây thơ cho rằng tôi sẽ yêu anh hả?"

"Tôi thấy anh có cuộc sống quá tốt nên đã trở nên quá ngốc quá ngây thơ rồi."

Mục Lăng bốp cổ cô một cách tàn nhẫn, giọng như ma quỷ, "Cổ Bình An, anh đảm bảo với em, em chắc chắn sẽ yêu anh."

"Tự luyện." Cổ Bình An quát cường nhìn hắn, cô yêu Dương Sâm, tuy rằng Dương Sâm tổn thương lòng cô, nói lời hơi khó nghe một chút, nhưng cô vẫn như cũ rất yêu Dương Sâm, ngay từ lần đầu tiên cô nhìn thấy Dương Sâm thì đã biết mình thích hắn, vẫn luôn theo đuổi hắn, dù cho hắn vẫn không trả lời, cuối cùng cũng vô cùng âm ỉ khó coi.

Advertisement / Quảng cáo

Cô thích cũng là loại đàn ông dịu dàng giống như Dương Sâm, chắc chắn sẽ không phải là một bạo quân như Mục Lăng.

"Nếu như anh không phải là Mục Lăng, không có gia thế hiển hách, anh nghĩ anh có thể giữ lại được mấy người phụ nữ? Anh là Trương Quốc Vinh hay là Kim Thành Vũ mà muốn người phụ nữ nào cũng yêu anh, nếu không phải xuất thân của anh, phụ nữ bên cạnh anh đã sớm một cước đá anh, ngoại trừ tiền, anh không có thứ gì cả, nói thật, tôi cảm thấy anh rất đáng thương." Cổ Bình An cảm thấy hôm nay là tháng ngày liều mạng của cô, cho nên cô luôn luôn khiếu khích Mục Lăng.

"Cổ Bình An, em cảm miệng cho anh!" Mục Lăng nổi giận hét lên một tiếng, nắm đầm tàn nhẫn mà đầm vào bên cạnh tai Cổ Bình An, cô vốn cho rằng, hắn sẽ một quyền đánh cô, không nghĩ tới đánh vào bên cạnh tai, bởi vậy, Cổ Bình An càng không sợ, anh đúng là thực sự đánh a, "Mục tiên sinh, anh đừng thẹn quá thành giận a, khó coi lắm, như vậy sẽ không đẹp trai, đáng vẻ nổi giận như vậy, xấu quá."

Mục Lăng giận, dương tay sượt chút nữa tát cho Cố Bình An một cái, nhưng mà nhìn thấy Cố Bình An dương cằm lên, kiêu ngạo mà nhìn hắn, một cái tát này không đánh nữa, cảm giác bị ánh mắt tinh khiết của Cố Bình An nhìn, hắn lại không xuống tay được.

Ni nữa!! Này không khoa học.

Ở trong thế giới của Mục Lăng, không có phân chia nam nữ, cái gì mà đàn ông không đánh đàn bà, ưu tiên phụ nữ, ở trong thế giới Mục Lăng, đây là không tồn tại, hắn đánh một người, chỉ là vì người đó muốn ăn đòn, cũng sẽ không bởi vì người đó là phụ nữ mà không đánh.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 52: Bạo quân ôn nhu

Hôm nay Cố Bình An ăn gan hùm mật gấu sao, lại dám đối chọi với hắn, có một loại hồng thi cho hồng luôn, lần đầu tiên trong đời Mục Lăng bị một người phụ nữ trêu tức đến nổi nổi trận lôi đình như vậy, càng đáng sợ hơn là, hắn lại không thể làm gì, người phụ nữ này hắn vẫn chưa thể đánh, cũng không phải hắn không dám đánh, ngược lại là không xuống tay được, nếu như hắn cho một cái tát giáng xuống, người phụ nữ này chắc chắn sẽ bị hắn tát một cái bay ra ngoài.

Thân hình mảnh mai như vậy, lấy ở đâu ra dũng khí đối nghịch với hắn đây?

Cố Bình An cũng không chắc là hắn có đánh xuống hay không, nhưng vẫn không thể làm gì khác, không sợ hãi mà nhìn hắn, cô vẫn như cũ rất sợ Mục Lăng, hắn là một ác ma, cô vẫn luôn biết, có thể sợ thì sợ nhưng phản kháng thì vẫn phải phản kháng, nếu không, cô sẽ thật sự bị Mục Lăng trị đến chết mất.

"Cố Bình An, em nhìn anh." Mục Lăng nâng cằm Cố Bình An lên, ép tầm mắt Cố Bình An đối diện với hắn, Cố Bình An trong mắt hắn, da dẻ trắng nõn, vẻ mặt quật cường, như một đóa hoa hàn mai nở ở đầu cành.

Cố Bình An cũng từ trong mắt đen như mực của Mục Lăng, thấy được sự bình tĩnh của chính mình.

Con mắt của hắn rất đen cũng rất sáng.

Advertisement / Quảng cáo

Cô vẫn cảm thấy ánh mắt Mục Lăng như là sói, đặc biệt cổ chấp và một lòng, thật giống theo dõi một con mồi, vẫn luôn nhìn xuống chăm chú, người khác không có chỗ để trốn, không cách nào tránh thoát.

"Một ngày nào đó, em sẽ yêu anh, anh xin thề."

Hắn chắc chắn sẽ làm cho Cố Bình An yêu hắn, đồng thời không cách nào tự kiểm chế, người phụ nữ này cũng thật là tự tin, lời nói có thể kiêu ngạo đến như thế, hắn sẽ làm cho Cố Bình An tự và vào miệng, sau đó không cách nào rời khỏi hắn, Cố Bình An nhìn hắn, từng chữ từng chữ, "Không thể!"

Kết cục yêu Mục Lăng, cô so với ai khác đều hiểu rõ, giống như cô muốn Mục Lăng yêu cô vậy, sau đó tàn nhẫn mà đá Mục Lăng một cái, Mục Lăng làm cho cô yêu hắn, cũng là muốn đá cô một cái, đến lúc đó, cô thương tích khắp người, đời này cũng sẽ bị phá hủy.

Cô vẫn không hiểu nổi, trong sách nói những câu chuyện tình yêu, sao lại buồn phiền miên như vậy, sao lại vì một người khác, phần đầu quên mình, có người thậm chí ngay cả mạng mình cũng không cần, cô từ đầu đến cuối đều cảm thấy, ngoại trừ người nhà và bản thân mình ra, cô sẽ không vì một người ngoài mà trả giá lớn, quá không thực tế, Mục Lăng lại vọng tưởng cô sẽ yêu hắn, quả thực là quá ngây thơ.

"Bà xã, đừng nói chắc chắn như vậy." Mục Lăng giận dữ cười, Cố Bình An chống cự hắn như vậy, hắn từ trong mắt cô thấy được sự căm ghét của cô, cô bài xích, muốn được cô yêu, xác thực phải hao phí một chút công sức, nhưng cũng không có nghĩa là không thể.

Advertisement / Quảng cáo

"Con người của anh không có sở trường gì ngoài thích khiêu chiến những chuyện có độ khó cao, độ khó càng cao, anh càng hưng phấn, càng cổ chấp." Ngón tay thon dài của Mục Lăng lướt qua trên mặt Cố Bình An, mang theo âm mũi, mang theo mềm mại, như là tình nhân dịu dàng sờ nhau, giống như cô là một báu vật hiếm có trên đời, hắn cứ như vậy nâng ở trong lòng bàn tay.

Cố Bình An nhắm mắt lại, Mục Lăng cười, "Bà xã, chúng ta hãy đợi xem."

Đây vốn là một việc có cũng được không có cũng được, hắn sắp đặt cuộc hôn nhân tốt, người tốt, mọi việc tốt, thậm chí hắn sẽ không cưới Cố Bình An, chỉ cần đạt đến mục đích, làm tốt việc mà hắn muốn làm, Cố Bình An đối với hắn ngay cả một chút tác dụng cũng không có, hắn có thể đá mất cái bay ra ngoài.

Người phụ nữ này, hắn chưa bao giờ để ở trong lòng.

Nhưng mà, mãi cho đến ngày hôm nay, hắn cảm thấy sắp đặt tốt mọi việc, hóa ra cũng có thể có chuyện khác xen vào, xảy ra biến cố, thậm chí có chút mong đợi cuộc sống hôn nhân sau này của hắn với Cố Bình An.

Thực sự là rất có tính khiêu chiến đây.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full** . Net.

Chương 53: Dương Sâm tuyệt tình

Đang trong thời gian diễn ra cuộc đua xe, Cố Bình An dĩ nhiên không còn tâm tình mà xem cuộc đua xe nữa, một mình đi xuống lầu, xảy ra những chuyện vừa nãy, cô không muốn đối mặt với Mục Lăng chút nào, nhìn thấy hắn, là cô lại cảm thấy buồn phiền, cô cũng không biết Mục Lăng lấy sự tự tin ở đâu ra mà dám cảm thấy cô sẽ yêu hắn.

Ga ra dưới lầu, có đầy đủ các loại xe thể thao, triển lãm vô cùng xa hoa, có rất nhiều hội viên Ferrari quỳn xe mà mình yêu thích, tham gia cuộc triển lãm này sau đua xe, thật ra cũng được coi là marketing.

Vẻ đẹp của chiếc xe, đàn ông rất thích, Cố Bình An nhìn những người đàn ông tụm năm tụm ba xem đua xe, thảo luận sôi nổi, càng thấy vô vị, đó cũng không phải là thế giới của cô, đột nhiên, cô tròn tròn cặp mắt, "Sr huynh?"

Bóng người Dương Sâm cũng xen lẫn trong những người này, cô vốn cho rằng là Dương Sâm tới làm công, gia cảnh học trường dường như cũng không phải là quá tốt, nghĩ hè cũng sẽ đi làm thuê, bình thường cũng sẽ kiếm chút tiền tiêu vặt, cô đều là ở trong một tiệm bánh ngọt gặp sư huynh, lại sự tôn trọng lòng tự tôn của hắn, nên cứ trốn ở một bên không dám ra, chỉ dám len lén nhìn hắn. Nhưng mà, rõ ràng cô đã nhìn lầm, cách ăn mặc của Dương Sâm, cũng không giống là đến làm công.

Quần áo đơn giản, tóc chải chuốt cận thận tỉ mỉ, người nhìn cũng vô cùng có tinh thần, đeo một chiếc đồng hồ nổi tiếng, cả người tự tin, phong độ, ảm áp, so với những cô gái xinh đẹp kia thì thích hợp làm người mẫu xe hơn.

Một cô gái ăn mặc lộng lẫy bước tới ôm lấy tay Dương Sâm, vui tươi mỉm cười, vẻ mặt thân mật, Dương Sâm nhìn cô ta nở nụ cười, hai người nhìn trông rất xứng đôi, Dương Sâm không nhìn thấy Cố Bình An đứng cách đó năm mét, có thể là do tầm mắt của Cố Bình An quá mãnh liệt, cũng quá cổ chấp, làm cho cô gái xinh đẹp kia chú ý, cô ta nói, "Anh Dương, anh quen cô gái kia sao? Nãy giờ cô ấy vẫn luôn nhìn anh."

Advertisement / Quảng cáo

Dương Sâm theo tầm mắt nhìn sang, Cố Bình An nhất thời không tránh thoát, chỉ có thể cứng ngắt nở nụ cười, vừa muốn chào hỏi thì nghe Dương Sâm lạnh lùng nói, "Không quen."

Cố Bình An chỉ cảm thấy không khí xung quanh trong nháy mắt giảm đến vài độ, người cũng trở nên ngăn ngor, Dương Sâm nói, không quen?

Hắn nói, không quen mình.

Dương Sâm cúi đầu nói với cô gái kia, "Đi thôi, chúng ta đi xem cuộc đua."

Cô gái kia tò mò nhìn Cố Bình An một cái, bỗng nhiên hiểu ra, "Em nhớ ra rồi, cô ấy không phải là thiên kim thị trường sao? Hình như học cùng trường với anh."

Advertisement / Quảng cáo

"Ừ. Chưa từng thấy."

Giọng của Dương Sâm, càng ngày càng xa, tay chân Cố Bình An càng ngày càng lạnh lẽo, một chút nhiệt độ cũng không có, bản thân cô cũng không thể ngờ, Dương Sâm lại tuyệt tình như vậy, nhưng mà, trước giờ hắn chưa bao giờ có tình cảm với cô.

Vẫn luôn là cô theo đuôi phía sau hắn, lúc hắn vui vẻ, quay đầu lại liếc nhìn cô một cái, cô cũng có thể vui vẻ mất mấy ngày, xưa nay hắn chưa từng yêu cô, là cô tự tạo nghiệp.

Lời nói của hắn vẫn luôn không êm tai, hắn nói cô buồn nôn, chuyện của cô và Mục Phàm truyền ra, hắn chắc chắn cũng từng nghe qua, Lý Hoan Tinh đã nói, trong trường học khắp nơi đều bàn tán xôn xao, tất cả mọi người đều nói rất khó nghe, cô theo đuôi Dương Sâm, khắp nơi đều biết, cũng rất xôn xao, nhưng chuyện này truyền ra, không thể nghĩ ngờ là đã tát cho Dương Sâm một cái thật đau, Dương Sâm chắc chắn là hận chết cô.

Chắc chắn là hận chết cô.

Nhưng mà, có một số việc, cô cũng thân bất do kỷ, nếu như có thể lựa chọn, cô vẫn như cũ đồng ý làm một Cố Bình An không buồn không lo, cái gì cũng không hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Em thật sự rất thích anh

Nhưng mà, có một số việc, cô cũng thân bất do kỷ, nếu như có thể lựa chọn, cô vẫn như cũ đồng ý làm một Cố Bình An không buồn không lo, cái gì cũng không hiểu, chỉ lo đuổi theo Dương Sâm, mỗi ngày đều vui vẻ, dù có người chế nhạo cô vẫn theo đuôi Dương Sâm, không thêm đề bụng.

Nhưng mà, cuộc sống không phải là cô có thể lựa chọn được.

Cô chỉ có thể bị động tiếp nhận một số chuyện không công bằng.

Cố Bình An nhận ra được đôi mắt của mình đang ướt át, không khỏi cười khổ, này thì có gì phải khóc đây? Chỉ có chút thất bại này mà không thể chịu được, Cố Bình An, sau này còn có nơi để mày khóc, cô không khóc, này không có gì ghê gớm, dù sao cô cũng không chờ đợi tình yêu gì nữa.

Chờ đợi tình yêu, thực sự là ngu không thể chịu được.

Cố Bình An càng lúc càng cảm thấy phiền muộn, cô đi ra ngoài sân, cuộc đua xe này cô không muốn xem một chút nào, tùy tiện tìm một bậc thang ngồi xuống, sưởi nắng, nhìn phong cảnh còn tốt hơn xem đua xe rất nhiều, dù sao cô cũng không hiểu, Mục Lăng không yêu cầu gì quá đáng với cô cả.

Nhưng mà đi theo bên cạnh Mục Lăng, sẽ nhận được si nhục.

Advertisement / Quảng cáo

Cố Bình An ngồi một lúc, đột nhiên nghe được tiếng bước chân, cô quay đầu lại, không ngờ lại là Dương Sâm, cô lúng túng đứng lên, không biết nói gì cho phải, cứng ngắt nở nụ cười, "Sur huynh, thật trùng hợp."

Ngoại trừ nói trùng hợp ra, cô còn có thể nói cái gì đây?

Dương Sâm cười gằn, "Anh mới nhìn thấy Mục Lăng, em đi cùng hắn sao?"

"...Đúng vậy." Cố Bình An lúng túng thừa nhận.

Dương Sâm hừ lạnh, "Cố Bình An, cái yêu của em thật là rẻ mạt, luôn miệng nói yêu anh, nhưng mà chưa được mấy ngày, lại cùng người đàn ông khác tình tứ, em làm như vậy có lòng tự trọng không đây?"

Hắn nhìn thấy cô và Mục Lăng tình tứ ở nơi nào, cô trốn Mục Lăng còn không kịp, làm sao có khả năng tình tứ với Mục Lăng, sur huynh, anh đã hiểu lầm rồi, nhưng một chữ giải thích cô cũng không có, cách nhìn của Dương Sâm đối với cô, đã được hình thành, mặc kệ cô giải thích ra sao, ở trong mắt hắn, đều là giả dối, không bằng im lặng.

Advertisement / Quảng cáo

"Thế nào, không còn lời gì để nói chứ gì?" Dương Sâm chăm chăm nhìn cô, hắn không ngờ rằng trong trận đua xe lại gặp được Cố Bình An, thật sự là oan gia ngõ hẹp, vốn không muốn để ý tới cô, nhưng mà, cô đã ở cùng người đàn ông khác rồi, sao lại còn dùng ánh mắt oan ức cùng bị thương nhìn hắn?

Cố Bình An, em giải thích đi, sao một câu cũng không nói.

"Em sắp đính hôn với Mục Lăng rồi." Cố Bình An nói, "Không có gì để nói, đã là sự thật, không bao lâu nữa em sẽ đính hôn với anh ta, mặc kệ em có giải thích hay không, em cũng phải gả cho hắn, hay là anh cảm thấy ba em là thị trường, có thể một tay che trời, nhưng thật ra người có thể một tay che trời ở thành phố S là Mục Lăng chứ không phải là ba em, vì sự bình an của bọn họ, em phải gả cho Mục Lăng."

"Em thật sự rất yêu anh." Cố Bình An cảm giác nước mắt mình sắp rơi xuống, chỉ có thể cúi đầu, trong đôi mắt chứa đầy nước mắt, nhưng cố nén lại không cho nước mắt rơi xuống, "Nhưng mà, dù em yêu cũng vô dụng, là hôn nhân của mình nhưng lại không có cách nào làm chủ. Sur huynh, nếu như là bởi vì em mang đến cho anh nhiều phiền phức thì xin anh hãy tha thứ cho em, vì đã vô tình khuấy rối cuộc sống yên tĩnh của anh."

Cô chỉ là rất yêu một người, chỉ muốn theo đuổi một người, cũng không muốn biến thành bộ dạng như hôm nay, ai cũng rất lúng túng, ai cũng rất bất đắc dĩ.

Có lẽ, bọn họ là hữu duyên vô phận.

Bây giờ, cô vui mừng khi Dương Sâm không đáp lại sự theo đuổi của cô, cô cũng không có càng lún càng sâu, chỉ ít, cô chỉ là mang lại chút phiền phức cho Dương Sâm, không có mang đến tổn thương cho hắn, nếu không, cô càng không có cách nào tha thứ cho chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Dương Sâm cũng thích cô?

"Cố Bình An, em còn mặt mũi nào yêu anh sao?" Dương Sâm giận dữ, "Nếu như đây là em nói yêu, thứ cho anh không thể nào hiểu được, sau này, đừng nói em yêu anh nữa, anh nghe xong sẽ cảm thấy buồn nôn, em đã cùng mấy người đàn ông không rõ ràng, còn dám nói yêu anh, Cố Bình An, em..."

Dường như Dương Sâm đã phản nộ, nói không biết lời lui, nước mắt của Cố Bình An, trong nháy mắt rơi xuống, cô cắn răng, ngẩng đầu lên nhìn Dương Sâm, "Sur huynh, xin lỗi, sau này em sẽ không bao giờ yêu anh nữa. Có một số việc, em không có cách nào lựa chọn, chuyện yêu anh này, em cũng chỉ có thể giấu ở trong lòng cả đời, em rất vui vì trước giờ anh chưa từng đáp trả em, nên em cũng chưa từng mang đến tổn thương cho anh, xin lỗi."

Cố Bình An lướt qua Dương Sâm mà đi, Dương Sâm gặng, "Làm sao em biết chưa từng mang đến tổn thương cho anh?"

Cố Bình An đột nhiên dừng bước lại, hai người quay lưng lại với nhau, yên lặng một hồi, trái tim của cô đập mãnh liệt, ý của sư huynh là gì? Nói nhiều lời khó nghe như vậy, rồi lại nói cô mang đến cho hắn tổn thương?

Là sao?

Có phải ý như cô nghĩ không?

Không không không, chắc chắn là cô nghĩ quá nhiều rồi, nhưng Cố Bình An vẫn chưa từ bỏ ý định, xoay người lại nhìn bóng lưng Dương Sâm, "Sư huynh, anh có ý gì?"

Advertisement / Quảng cáo

Dương Sâm đột nhiên quay người, ôm lấy Cố Bình An, hai tay ôm thật chặt cô, thật giống muốn đem cô hòa vào trong mình, giống như là nếu buông lỏng tay, sẽ không được gặp lại Cố Bình An nữa, Cố Bình An sẽ thuộc về người khác, những tình cảm cô gắng kiềm chế, tức nuôi, tâm tình hồi hận cùng nhau tiến lên, lấp đầy Dương Sâm, Cố Bình An ngăn cản cả người, tìm đập nhanh, tiếp theo là mừng như điên, hắn cũng thích cô sao? Cô theo đuổi Dương Sâm lâu như vậy, một chút biểu hiện hắn cũng không có, không từ chối cũng không tiếp nhận, nhưng mà, những người theo đuổi Dương Sâm, rất nhiều, rất nhiều, nhưng Dương Sâm lại từ chối hết.

Lúc trước, cô và Lý Hoan Tinh từng nghe qua một tin đồn, quản lý khoa Huệ Hoa tỏ tình với Dương Sâm, muốn theo đuổi Dương Sâm, nhưng Dương Sâm lại từ chối, Huệ Hoa vô cùng không cam lòng, thừa dịp bọn họ tụ họp dùng sắc để dụ dỗ Dương Sâm, nhưng vẫn thất bại.

Người khác đều thất bại, chỉ có cô, vẫn đuổi theo phía sau Dương Sâm, Dương Sâm cũng không từ chối.

Hắn cũng thích cô sao?

Những lời khó nghe kia là vì cảm thấy bị tổn thương, vì thế nên không biết lựa lời sao? Đột nhiên cô có một loại cảm giác hi vọng, ngay cả Mục Lăng là người đáng sợ như vậy, cô cũng lãng quên, "Sư huynh?"

Đột nhiên Dương Sâm đẩy Cố Bình An ra, cũng không quay đầu lại bởi rồi bỏ chạy, sức của hắn vô cùng lớn, Cố Bình An sứt chút nữa là bị hắn đẩy cho ngã, chỉ có thể sưng sờ mà nhìn bóng người Dương Sâm càng ngày càng xa.

Advertisement / Quảng cáo

Bối rối như vậy, lại vội vã như vậy.

Dương Sâm cũng thích cô thật sao?

Lòng Cố Bình An nhảy nhót, nhưng mà, vừa nghĩ tới Mục Lăng, lại vừa nghĩ tới cô sắp phải đính hôn, thật giống một chậu nước lạnh, vô tình đổ xuống, dội đến lạnh thấu tim, coi như Dương Sâm thật sự thích cô, cả hai đều yêu nhau, nhưng cô có thể chống lại Mục Lăng sao?

Đáp án là không thể, huống chi, bên cạnh Dương Sâm không phải còn có một cô gái sao? Tại sao lại muốn trêu chọc cô? Vào lúc sắp phải đính hôn, biết Dương Sâm cũng thích cô, đối với Cố Bình An mà nói, chỉ có tiếc nuối và xót xa.

Cố Bình An không biết là, cách đó không xa, Mục Lăng ở trên khán đài đã nhìn thấy hết cảnh này, ngay từ lúc Cố Bình An xuất hiện tại bậc thang, Mục Lăng đã nhìn thấy cô, ánh mắt của hắn trở nên đặc biệt... Sáng.

Cố Bình An!

Trong khán đài còn có một người đàn ông, hắn mỉm cười nói, "Xem ra vợ chưa cưới của cậu thật sự rất có giá, cậu phải cùng nhiều người tranh giành như vậy, thật sự là khó khăn cho cậu."

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Đường tổng độc ác

Người đàn ông này tên là Đường Dạ Bạch là đối tác làm ăn của Mục Lăng, lần này cũng tới đây xem đua xe, đúng lúc gặp mặt nên cùng nhau uống một ly, không nghĩ tới tầm nhìn tốt như vậy, có thể trùng hợp nhìn thấy Cố Bình An và Dương Sâm

Đường Dạ Bạch và Cố Văn không có giao tình gì, thị trường mấy năm đối một lần, ai làm thị trường hắn cũng không lo, dù sao quan hệ của hắn cũng rất vững chắc, cho dù là thị trường cũng không dám trêu chọc vào hắn, tuy rằng ông nội nhà hắn rất đáng ghét, hắn cũng không tính là có toàn quyền ở Đường gia, nhưng trong lòng hắn vẫn luôn cảm thấy, hắn hạnh phúc hơn Mục Lăng rất nhiều.

Người thân cận với Mục Lăng nhất chính là cha mẹ và ông nội của hắn, ông nội ở trong bệnh viện sống đời sống thực vật, có thể tỉnh lại hay không vẫn là ẩn số, cha mẹ chết sớm, có người nói, chuyện của Mục lão thái gia là có người cố ý sắp đặt, nói chung cũng không phải là chuyện gì tốt đẹp.

Hai người em trai của hắn, một người rất phiền phức, còn một người thì rất nghe lời lại rất hiểu chuyện, làm cho hắn bớt lo không ít.

"Không ngờ cậu cũng chú ý tới vợ chưa cưới của tôi." Mục Lăng hừ lạnh một tiếng, dường tưởng rằng hắn không biết trong lòng Đường Dạ Bạch đang suy nghĩ cái gì, chờ xem chuyện cười của hắn, nhưng hắn sẽ không để cho Đường Dạ Bạch chế giễu, hắn sẽ đính hôn với Cố Bình An.

"Một vụ bê bối lớn như vậy, không muốn chú ý cũng khó." Đường Dạ Bạch một bên uống rượu một bên tầm tắc nói, "Bình thường lão từ cũng không đọc tạp chí giải trí, ai biết được vừa đọc lại xảy ra một chuyện thú vị như vậy, còn chưa vào của đã khiến anh em trong nhà cãi nhau, dĩ nhiên là tôi muốn xem một chút coi là dạng tiền nê họ phạm gì, có thể làm cho Mục đại và thiếu gia Mục gia để tâm như vậy, quả nhiên không làm tôi thất vọng, là người đẹp, chỉ có điều không quá phù hợp với khẩu vị của cậu a, có ăn nổi không?"

Advertisement / Quảng cáo

"Cút!" Mục Lăng gặng, "Đường Dạ Bạch, cậu đừng có cười trên nỗi đau của người khác, này cũng lắm là một chuyện trùng hợp, bọn họ cũng không phát sinh chuyện gì, cậu cảm miệng của cậu lại đi."

"Tôi ngậm miệng lại cũng không thành vấn đề, nhưng thành phố S nhiều miệng như vậy cậu có thể khiến cho tất cả mọi người ngậm miệng lại được sao?" Đường Dạ Bạch khẽ mỉm cười, "À, cũng đúng nha, mấy ngày nay cậu cứ đá kích mấy tòa tạp chí, thật sự là mưa gió lênh đênh, xem ra không tới hai ngày sẽ trở thành lịch sử, người ta phát triển cũng không dễ dàng gì, vì một người vợ chưa cưới không có tình cảm, gây chiến lớn đến như vậy có đáng hay không? Nói cho cùng, không phải vì mặt mũi của cậu."

"Phí lời!" Mục Lăng gặng, "Cố Bình An tính là cái gì chứ, đáng giá để tôi làm lớn chuyện như vậy sao, tôi ăn no rảnh rồi không chuyện gì làm dùng số tiền lớn như thế để đi đánh đổ mấy tòa tạp chí đó hả, cậu nói chuyện phiếm đủ chưa? Cút!"

"Tình khí dường nóng như vậy mà!" Đường Dạ Bạch nháy mắt một cái, cười híp mắt về mặt mang theo vài phần giao hoạt, Mục Lăng đối với Đường Dạ Bạch này, xưa nay không quá thích, nếu không phải là người cùng thuyền trong chuyện làm ăn, thì đã sớm đá Đường Dạ Bạch một cái bay ra ngoài rồi.

Hắn luôn cảm thấy Đường Dạ Bạch cười lên, ý đồ vô cùng xấu, người này cũng đặc biệt có rất nhiều ý đồ xấu.

Advertisement / Quảng cáo

Xem trò vui, càng là bản lĩnh sơ trưởng của hắn.

"Tôi có một bí mật muốn chia sẻ với cậu, có quan hệ với vợ chưa cưới của cậu, có nghe hay không?"

Mục Lăng nghe là biết không có chuyện gì tốt, "Từ trong miệng của cậu thì có thể nghe được chuyện gì tốt?"

“Phí lời! Chuyện tốt của vợ chưa cưới của cậu tôi sẽ nói cho cậu biết sao?” Đường Dạ Bạch đương nhiên mà nói, “Dĩ nhiên càng là chuyện khiến cho cậu bẽ tắc, càng phải cho cậu biết a, mới gần đây thôi, vợ chưa cưới của cậu gây ra chuyện bẽ bối khiến cậu không biết giấu đi đâu, đường đường là Mục đại, cưới một người tai tiếng đầy trời, còn cùng em trai mình sử dụng chung một người phụ nữ, ài, nếu đổi thành tôi, tôi đã sớm nhảy xuống sông rồi, không còn mặt mũi đối với liệt tổ liệt tông nữa?”

Ai muốn biết thêm về Đường Dạ Bạch thì hãy đọc truyện "Mẹ 17 tuổi: Con trai thiên tài cha phúc hắc" nhé, bộ đó Đường Dạ Bạch là nam chính.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Bối cảnh của Dương Sâm

Mục Lăng giận, “Cậu có tin một quyền của lão tử có thể đánh cậu nằm bò xuống đất hay không?”

“Nói thật dù cậu có đánh tôi cũng thế thôi.” Đường Dạ Bạch khịt mũi khinh bỉ, “Năm đó lão tử là triết quyền thủ ở chợ đêm, xuất thân Judo chín đoạn, đánh người được gọi là sắc bén, cậu có thể đánh lại sao?”

Hắn không tin!

Mục Lăng cười gằn, vén tay áo lên, “Đường Dạ Bạch, cậu đứng lên cho tôi, bây giờ thử xem tôi có thể đánh cậu quỵ xuống hay không, lão tử nhìn cậu đã lâu rồi.”

Đường Dạ Bạch thoáng suy tư một chút, lấy vóc người của Mục Lăng, chắc chắn là thường xuyên huấn luyện, đồng thời bối cảnh thoát có chút thần bí, nói không chắc thực sự là lão luyện đây, hơn nữa, dáng người của Mục Lăng lớn hơn so với hắn, đàn ông đánh nhau mà, dáng người lớn cũng sẽ chiếm ưu thế hơn, đặc biệt là đàn ông vừa có dáng người lớn lại vừa nhanh nhẹn nữa, không chừng thực sự sẽ đánh không lại, nếu thua thì sẽ mất thể diện lắm, Đường tổng trải qua một phen suy nghĩ, nhanh chóng quyết đoán nói, “Tôi cảm thấy hai ông lớn đánh nhau quá khó coi, cũng không phải là cậu cướp vợ tôi, tôi cướp cậu, đánh nhau rất khó coi, người không biết nhìn thấy, quay lại video, hai người đàn ông độc thân hoàng kim của thành phố S lại ở trận đua xe đánh nhau, vợ chưa cưới của cậu vẫn còn, sẽ có một tin nữa, Đường tổng và Mục đại tức giận vì hồng nhan, lão tử cũng không phạm tội, tội danh này tuyệt đối không gánh nổi, cậu nói thử xem?”

Mục Lăng không nói gì mà nhìn Đường Dạ Bạch, người đàn ông này có thể mặt dày đến trình độ như thế này, hẳn là say rồi sao?

Advertisement / Quảng cáo

Thật lòng mà nói một câu, Đường Dạ Bạch là một tên không biết xấu hổ nhất mà hắn từng gặp, biết ứng phó với mọi hoàn cảnh, nếu không phải vậy thì hẳn làm sao có thể ở bên cạnh Đường lão gia lãnh khốc ngông cuồng đây, hơn nữa so với Đường lão gia hắn còn lãnh khốc ngông cuồng hơn, không muốn đánh vì đánh không lại thì nói thẳng đi, cần gì phải biện nhiều lý do như vậy.

Càng quá đáng hơn chính là, hắn cũng cảm thấy Đường Dạ Bạch nói rất có lý, phải làm sao bây giờ?

Nếu như có người quay lại, phát lên mạng, Đường thị và Mục thị đang hợp tác nhiều hạng mục và đầu tư nhiều hạng mục như vậy, chắc chắn sẽ làm cho thị trường chứng khoán rung chuyển, ngấm lại hay là thôi đi, muốn đánh Đường Dạ Bạch là một chuyện, thiệt hại tiền là một chuyện.

“Chúng ta tới đến bí mật đi.” Đường tổng cũng là người khá thức thời, trầm ngâm nói, “Người vừa mới ở cùng vợ chưa cưới của cậu cậu biết là ai không?”

“Không phải là một sinh viên sao.”

“Sai rồi.” Đường tổng gờ ngón trỏ lên, hơi lắc lắc, “Con riêng của Dương gia.”

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng ngớ ra, theo bản năng mà hỏi, “Dương gia nào?”

“Phí lời, thành phố S này có mấy Dương gia có thể đề tới nhắc đến.” Đường Dạ Bạch dùng vẻ mặt đại ca cậu rất là ngu xuẩn mà nhìn Mục Lăng, “Thật lo cho chỉ số thông minh của cậu a, đừng tới việc của vợ cậu, chỉ số thông minh của cậu lại giảm đến đáng lo, sẽ làm người khác hiểu lầm ơ.”

Ơ em gái cậu ơ, một ông lớn, nói chuyện lại mang ngữ khí từ từ.

Dương gia cũng là quý tộc ở phía Nam của thành phố S, giao thiệp rất rộng, hai quý tộc lâu năm ở thành phố S, qua ba thời đại, một chính là Lý gia, hai chính là Dương gia, Lý gia từ từ sa sút, nhưng sức ảnh hưởng của Dương gia là không thể tưởng tượng được, vì lẽ đó vẫn có riêng một ngọn cờ, cho dù là Đường Dạ Bạch cũng luôn muốn lôi kéo Dương gia đối đầu với ông nội của mình, Dương gia từ trước tới nay vẫn luôn chỉ có một người thừa kế là đàn ông, hẳn đối với đàn ông không có hứng thú, hẳn không muốn đá vị hôn thê của mình để đi chơi gay với đàn ông đầu.

So với Mục gia, loại nhân tài Đường gia này mới xuất hiện, bọn họ ở thành phố S, thậm chí đã cắm rễ rất sâu ở trong khắp cả nước.

“Dương Lập Công lại dám có con riêng, đến cùng là nhện không được a.” Mục Lăng nhện không được nhỏ nước bọt, “Vợ của hắn quân nghiêm như vậy, vẫn tính sai.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Đường tổng muốn ăn đòn

Hiện giờ Dương Lập Công là người nắm quyền Dương gia, vợ quân rất nghiêm khắc, trong giới kinh doanh không ai là không biết.

Mục Lăng và Đường Dạ Bạch xem như là hậu bối, không biết đã lên lút cười nhạo bao nhiêu lần, vợ Dương Lập Công là tổng giám đốc ngân hàng quốc gia, thể lực thì không cần nói, Dương Lập Công cũng là chủ một đại xí nghiệp quốc gia, hai người dường dục một đứa con trai. Kế hoạch hóa gia đình đối với những người làm việc ngành chính phủ là vô cùng khắc khe, dù cho bọn họ muốn sinh nhiều thêm mấy đứa cũng không có cách nào, gần đây nhất nghe con trai của bọn họ ở quán bar uống say rồi đánh nhau với người khác, đầu bị va chạm, đầu óc trở nên ngốc nghếch, nuôi một đứa con trai như thế, người đã phế bỏ, bọn họ có thể không sốt ruột sao?

Ngay sau đó, Dương Lập Công liền thẳng thắn thừa nhận mình có một đứa con riêng, đồng thời nuôi dưỡng ở bên ngoài nhiều năm, việc này đã gây ra sóng gió lớn ở Dương gia, cũng may tình nhân mất sớm, con riêng vẫn theo Dương Lập Công cùng nhau lớn lên, đối với Dương Lập Công còn rất có tình cảm, cũng cảm thấy mẹ của mình chen chân vào tình cảm của người khác rất quá đáng, cũng khá là căm ghét, rồi lại không thể lựa chọn, một lòng muốn sau khi lớn lên tự dựa vào năng lực của chính mình để thoát ly khỏi Dương gia.

Ai biết, Dương gia đem hắn mang về, đồng thời nhận tồ quy tông.

Sở dĩ vợ Dương Lập Công đồng ý để Dương Sâm về là bởi vì con trai của mình đã phế bỏ, gia nghiệp to lớn mà rơi vào tay người khác, quá không có lời, huống chi Dương Sâm tốt xấu gì cũng là anh em ruột với con trai bà, nhiều năm sau còn có thể chăm sóc con trai của bà, hơn nữa, tiểu tam đã sớm chết rồi, không có chút chuyện tình rắc rối nào, bà mới miễn cưỡng để Dương Sâm trở về.

“Chuyện nhà người ta, chúng ta mặc kệ, chỉ có điều Dương gia và Lý gia vẫn luôn tồn tại rất là đặc biệt, cậu xem Lý gia như mặt trời sắp lặn, chỉ có một lão thái thái chống đỡ, nhưng mà cậu xem, toàn bộ thành phố S này, ai dám nói một câu khó chịu với Lý gia? Ủ, cậu dám, tôi dám, nhưng mà người khác dám sao? Coi như cậu và tôi nói một câu khó nghe, đoán chừng ngày mai sẽ có người dưới ngáng chân. Nghe đến đó có phải là chỉ muốn nói một câu, ** Gà, này quần lão bất tử.”

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng “…………”

Vãi, nói cũng đã bị cậu nói mất rồi, cậu để tôi nói cái gì đây?

Mục Lăng nói, “Cậu từ đâu mà lấy được tin tức này?”

“Tôi có con đường của tôi, chuyện này bọn họ sẽ làm rất đẹp, nói thẳng là con chính thống nhà bọn họ, thực sự là như thế nào, trong lòng ai cũng hiểu rõ, Dương gia lớn như vậy, chỉ bên so với họ còn lợi hại hơn, dĩ nhiên sẽ có người khó chịu, sẽ có người dờ chiều trờ.” Đường Dạ Bạch nói lời ý vị sâu xa, “Vi lẽ đó tôi nói a, Mục đại, làm người phải có niềm vui, đừng có cả ngày chỉ biết kiếm tiền kiếm tiền, đánh đánh giết giết, cũng phải có chút niềm vui cuộc sống chứ, không có chuyện gì thì mời người khác đi uống vài ly, nghe một chút chuyện, chơi đùa đàn bà một chút, sung sướng cỡ nào, tiền là kiếm không hết, người cũng giết không hết mà.”

Mục Lăng, “Đường Dạ Bạch, tôi đánh cược cậu sau này không có vợ.”

“Cậu quan tâm tôi có vợ hay không làm gì, không lẽ cậu muốn chơi gay với tôi sao?” Đường Dạ Bạch liếc mắt nhìn hai bên Mục Lăng, “Dáng người này của cậu thảo lên không đủ nghiền a, tôi từ chối.”

Advertisement / Quảng cáo

“Tên quý này cắt cho lão tử!” Mục Lăng giận.

Đường tổng nói thêm một câu, “Nam thẳng ung thư thời kỳ cuối.”

“Có ý gì?”

“Xem thêm nhiều từ thịnh hành trên mạng đi, bạn nấp.” Đường tổng than thở, “Chúng ta là bạn cùng lứa tuổi đúng không, tại sao lại khác nhau đến vậy chứ, không hiểu nổi.”

“Cậu cắt ngay.” Mục Lăng cảm thấy, hẳn đã chịu đựng đủ Đường Dạ Bạch lắm rồi.

Nếu như được phụ nữ coi trọng, chắc chắn là coi trọng tiền của hắn, không phải là coi trọng con người của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Cái tát vô tình

Vị ôn thần Đường Dạ Bạch này cuối cùng cũng đã đi rồi, Mục Lăng nheo mắt lại, đột nhiên cảm thấy không còn tâm tình xem trận đấu nữa.

Cố Bình An còn đứng tại chỗ cảm điện thoại di động không biết là đang suy nghĩ cái gì, cả người đều cảm thấy vô cùng rối rắm, đến cùng cô có muốn gọi điện thoại cho Dương Sâm hay không, cô muốn tìm chút chứng cứ xem rốt cuộc đây là có ý gì? Nhưng mà, coi như tìm được chứng cứ, cô có thể làm cái gì đây? Cô theo đuổi Dương Sâm lâu như vậy, cuối cùng cũng coi như không nhanh mà kết thúc, coi như không có kết quả, cô cũng đã tiếp nhận rồi, chỉ là có chút tiếc nuối mà thôi.

Một lòng thầm mến không có kết quả so với hai bên tình nguyện yêu nhau đến cuối cùng sẽ nhiều tiếc nuối hơn, bây giờ đột nhiên rơi xuống một câu nói, hắc, không phải là em thầm mến, anh cũng thích em, Cố Bình An nhảy nhót, đột nhiên cảm thấy đoạn thầm mến trẻ con này, không còn bất cứ tiếc nuối nào.

Nhưng mà, coi như không còn tiếc nuối, vậy thì thế nào?

Cô cũng không biết nên làm cái gì đây.

Cú điện thoại này, mặc kệ bấm như thế nào, cũng bấm không nổi, điều này làm cho Cố Bình An vô cùng rối rắm, cũng vô cùng bất đắc dĩ, không biết nên làm gì mới tốt đây, đột nhiên nghe được tiếng bước chân, Cố Bình An vui mừng quay lại, nhưng ngoài ý muốn thấy được Mục Lăng.

Niềm vui từ trên mặt từ từ rút đi, sau biến thành bình tĩnh.

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng nhìn cô chằm chằm, “Nhìn thấy anh cảm thấy thất vọng sao? Em nghĩ nhìn thấy ai? Hừm?”

Vấn đề liên tiếp xảy ra, lại chằm chằm như vậy, Cố Bình An vốn không thích Mục Lăng chút nào, giờ lại càng thêm chán ghét, nếu không phải hắn, giờ cô vẫn còn theo đuổi học trưởng, khi học trưởng tốt nghiệp, có khả năng sẽ đáp lại cô, bọn cô có thể ở cùng nhau rồi.

“Tôi không chờ ai cả.” Cố Bình An nói, đang không muốn dây dưa với hắn, cô đi tìm một chỗ yên lặng một chút cũng không có hay sao?

Đột nhiên Mục Lăng đưa tay ra, nắm lấy cổ tay Cố Bình An, âm thanh như đao, giờ lên trên mặt Cố Bình An, đau rát, “Cố Bình An, anh nhắc nhở em, chuyện của em và Mục Phạm, anh còn lần đầu tiên, người không biết vô tội, cũng là trùng hợp, anh không tìm em tình số, nhưng em hãy nhớ kỹ, định hôn, em chính là vị hôn thê của anh, nếu như em dám không rõ ràng với người đàn ông khác, có chuyện gì phiền phức, anh sẽ chặt một chân của em.”

Câu nói cuối cùng kia, hắn nói vô cùng nghiêm túc, một chút ý tứ đùa giỡn cũng không có, trong lòng Cố Bình An ngưng lại một chút, cười gằn nói, “Tùy anh, anh cho rằng ai ai cũng giống anh sao?”

“Nha, anh làm sao?” Mục Lăng hỏi ngược lại.

Advertisement / Quảng cáo

“Anh yêu cầu tôi chung thủy, được đó, không thành vấn đề, xin hỏi, anh quản lý được nửa thân dưới của anh sao?” Cố Bình An thẳng thắn thổ lộ hỏi, thân là một người gia giáo nghiêm khắc, cô vốn cũng không muốn nói chuyện thô tục như vậy với Mục Lăng, nhưng mà, có vài người, bạn chính là không có cách nào nói từ văn minh với hắn, bạn muốn nói văn minh với hắn, nhưng hắn lại muốn nói lưu manh, bạn nói lưu manh với hắn, hắn có thể càng lưu manh hơn bạn.

Bạn có thể có biện pháp gì đây?

“Em ở đây là đang yêu cầu anh chung thủy?”

“Không phải là anh yêu cầu tôi chung thủy sao? Lẽ nào tôi không thể yêu cầu anh?” Cố Bình An nhìn hắn, “Một cuộc hôn nhân lợi dụng lẫn nhau, anh còn muốn chung thủy, anh lại tìm hoa hòe liễu, tôi biết tôi không có tư cách yêu cầu anh, không có quyền lợi nói điều kiện với anh, chỉ có điều, tôi yêu thế nào thì thế đó, có bản lĩnh thì anh chặt một chân của tôi thử xem, tôi chính là yêu Dương Sâm đấy!”

Mục Lăng càng ngăn cản cô, cô sẽ càng đối chọi.

Mục Lăng nâng tay lên, dùng một cái tát, đánh vào trên mặt Cố Bình An, tóc dài bay theo gió, che đi mắt Cố Bình An.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Lão tử đánh chính là anh

Mục Lăng cũng không phải là chưa từng đánh qua phụ nữ, hắn ở hắc đạo lẫn lộn nhiều năm như vậy, đánh phụ nữ nhiều vô số kể, kẻ địch phải phụ nữ tới ít nhất cũng mấy chục người, hắn ứng phó từng cái từng cái, muốn chơi cái gì

cũng có thể, đánh so với ai cũng tàn nhẫn hơn, chưa bao giờ cảm thấy đánh phụ nữ là một việc không phong độ, không thần sĩ. Với Mục Lăng mà nói, phong độ là cái gì? Thần sĩ là cái gì? Có ăn được không?

Mục Lăng luôn thẳng thắn như vậy, thô lỗ, thô bạo.

Nhưng mà, một cái tát này tiếp tục đánh, trong nháy mắt đó, có chút hối hận, lòng bàn tay tiếp xúc với da dẻ trắng nõn của Cố Bình An, trong nháy mắt trở nên nóng bỏng, hần cũng có chút tia hối hận, đương nhiên, một tia hối hận này, cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt, trong chớp mắt, cũng không còn rồi.

Không phải là tát Cố Bình An một cái thôi sao? Có gì đặc biệt, là do cô muốn ăn đòn.

Cũng sắp trở thành vị hôn thê của hần rồi, vậy mà còn dám nói yêu Dương Sâm, chính là yêu Dương Sâm, đây không phải là muốn ăn đòn sao?

Cái tát này của Mục Lăng đánh cho gò má của Cố Bình An đỏ rất hết lên, lửa giận bốc sao kim, trong nháy mắt hốc mắt của cô tràn ngập nước, loại cảm giác đau đớn đến tê dại kia, còn có cảm giác bị nhục nhã nữa, lần đầu tiên cảm nhận rõ ràng cảm giác đó như vậy, từ nhỏ tới lớn không có ai dám động đến đầu ngón tay của cô, dù mẹ cô tức giận cũng chỉ là mắng cô, sẽ không đánh cô, lần đầu tiên bị người ngoài đánh.

Hon nữa, vô cùng tàn nhẫn, lửa giận bốc sao kim.

“Cố Bình An, đây là anh dạy dỗ em, đừng cho là anh không đánh phụ nữ, anh đánh so với ai đều tàn nhẫn hơn.” Mục Lăng nói, “Em yêu Dương Sâm đúng không? Đây chính là cái giá phải trả cho cái yêu của em, em là vợ của người khác, không còn tư cách để yêu bất kỳ người nào nữa.”

Cố Bình An cúi đầu không nói lời nào, con choáng váng vẫn chưa đi qua, cô cảm giác nếu mình di chuyển một bước sẽ bị té ngã, cô không muốn yếu đuối ở trước mặt Mục Lăng, không chút nào nghĩ, nếu yếu đuối, cảm giác mình sẽ bị thua ngay.

Advertisement / Quảng cáo

Tuyệt đối không chịu thua!

Mục Lăng nói, một chữ cô cũng không nghe rõ, nhưng trong lòng bởi vì oan ức, làm một quyết định quan trọng.

“Đi, theo anh về nhà!”

Mục Lăng nắm lấy tay Cố Bình An đi về phía trước, vừa mới đi được hai bước Cố Bình An đã hất tay ra, hần vừa mới quay đầu lại, trước mặt chính là một bạt tai, nặng nề tát vào mặt Mục Lăng.

Mục Lăng ngây ngẩn cả người.

Chính xác là ngây ngẩn cả người, nếu như Cố Bình An lại cho hần một bạt tai, hần chắc chắn không kịp phản ứng. Cố Bình An thấy hần ngây ngẩn cả người, lại quyết đoán vung tay tát cho hần một bạt tai nữa, hai lần đều tát vào mặt chỗ, mặt Mục Lăng cũng phồng lên, Cố Bình An phần nộ, sức lực cũng vô cùng lớn.

Trong nháy mắt Mục Lăng nổi trận lôi đình, một tay tàn nhẫn bóp lấy cổ Cố Bình An, bóp đến nỗi Cố Bình An không thở nổi, “Cố Bình An, em muốn chết sao!”

Không phải muốn chết là cái gì?

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng hần từ nhỏ đến lớn, ai dám cho hần bạt tai? Xưa nay đều là hần đánh người khác, làm gì có chuyện người khác đánh hần.

Đánh Mục Lăng?

Đùa gì thế.

Người khác suy nghĩ một chút đã cảm thấy, bạn không muốn sống nữa sao? Lại dám đánh Mục Lăng, hần cũng không dự liệu được, Cố Bình An sẽ có lá gan tát hần một cái, nha, không, là hai cái, thực sự là được!

Ai cho em lá gan, em điên rồi sao?

Dám động một sợi tóc trên người hần, sớm đã bị hần phanh thây, ai cho Cố Bình An em lá gan này.

“Một cái tát là trả lại anh, một cái tát là lãi!” Cố Bình An bị hần bóp khó thở, cũng không quên nói thêm một câu, cô bản lĩnh thì bóp chết cô đi, dựa vào cái gì hần có thể tùy tiện đánh người, còn cô thì không thể động hần?

Lão tử đánh chính là anh!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Dương thiếu gia, hoan nghênh cậu đến tham gia lễ đính

Lực tay Mục Lăng không có nặng nhẹ, lại hơi dùng sức, sắc mặt Cố Bình An trắng bệch, tròng mắt lên sứt chút nữa tắt thở, đột nhiên Mục Lăng buông lỏng tay, Cố Bình An ngã tại trên bậc thang, nằm trên mặt đất nhất thời không dậy nổi, cả người choáng váng, trước mặt một màu đen kịt, cô như vậy trong nháy mắt, cảm giác đau rất trên cổ giống như đang nhắc nhở cô, cô sứt chút nữa đã bị Mục Lăng bóp gãy cổ, thiếu một chút nữa là không còn mạng sống.

Mắt tới năm phút đồng hồ, Cố Bình An mới có thể trở lại bình thường, cô có thể nghe được tiếng hít thở tức giận của Mục Lăng, không cần ngừng đầu cũng cảm giác được lồng ngực hần đang đập phồng, quả nhiên đánh người thật là thoải mái, hành động này cô đã muốn làm từ rất lâu rồi, nhưng vẫn không tìm được cơ hội.

Nếu Mục Lăng thực sự cảm thấy cô là một tiểu bạch thỏ, rất dễ bắt nạt, vậy thì hoàn toàn sai rồi.

“Cố Bình An.” Mục Lăng hung ác mà nghiền răng, nếu đổi thành người khác, hần đã sớm một súng bắn chết rồi, nhưng mà lại là Cố Bình An, mỗi một giây trước hần xin hề hần sẽ làm cho Cố Bình An yêu hần, một giây sau Cố Bình An cho hần một cái tát, hần lại giết chết Cố Bình An, dường như rất là mất mặt. Chỉ có điều, coi như là mất mặt, hần cũng muốn đánh chết Cố Bình An, “Em phải cảm ơn mẹ em đã sinh em gái em trẻ một năm, cô ấy vẫn chưa thành niên, nếu không, anh đã sớm một phát súng bắn chết em, rồi cho em gái em thay thế.”

Cố Bình An nắm chặt nắm đấm, đứng vậy, Doanh Doanh.

Advertisement / Quảng cáo

Nha, không liên quan, Doanh Doanh sắp xuất ngoại rồi, hần bá đạo như thế nào đi nữa cũng không sao, Doanh Doanh cũng sẽ ở nước ngoài sinh sống thật tốt, sẽ không dính dáng đến những chuyện dơ bẩn ở trong nước này nữa, đây đúng là một chuyện tốt.

Cố Bình An cười lạnh nhìn hần, “Ngoại trừ uy hiếp, đánh người, anh còn có bản lĩnh gì nữa?”

Mục Lăng giận dữ, đột nhiên nắm lấy cổ áo Cố Bình An rồi nhắc cô lên, lạnh lùng nghiền răng, “Anh cần phải có bản lĩnh gì? Em tới nói cho anh biết, hừm?”

Cố Bình An trầm mặc, đứng vậy a, hần không cần có bản lĩnh gì cả, chỉ cần nói ra tên của hần, tôi là Mục Lăng đã là lợi hại rồi, còn cần bản lĩnh gì nữa, tên và thân phận của hần chính là giấy thông hành ở quốc gia này.

Ngoài ra, cô cũng thật sự không nghĩ ra Mục Lăng cần phải có bản lĩnh gì, nếu như hần không phải là Mục Lăng, hần mới cần nhiều bản lĩnh, nhưng không có từ nếu như này, ngày hôm nay cô cũng học được điều tốt, không cần thiết phải quật cường với Mục Lăng, người cô cũng đã đánh thoải mái rồi, hần tát cô một cái, cô tát hần hai cái, trả lại là cô được lợi.

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng bỏ qua cho cô, quay đầu lại lôi kéo cô đi ra ngoài, vừa mới đi ngang qua khu khách liền nhìn thấy Dương Sâm và một cô gái không biết đang nói gì, bọn họ vừa quay đầu lại thì đã thấy hấn và Cổ Bình An, Dương Sâm hơi nheo mắt lại, ánh mắt rơi vào thân trên Cổ Bình An, Cổ Bình An bỗng nhiên cúi đầu, đột nhiên không đất dụng thân, sức lực của cô đối với Mục Lăng mà nói, chỉ như gãi ngứa, đánh hai bạt tai cũng không có ảnh hưởng gì, da dẻ cũng không bị sao, chỉ là hơi hơi đỏ một chút, nhưng cũng chẳng có gì.

Mục Lăng tát có một cái, đó là một chút nương tay cũng không có, vốn cũng là không có tình cảm gì, da dẻ cô mỏng, lại trắng nõn, đỏ đến mức vô cùng rõ ràng, còn sưng lên, hai con mắt cũng ướt át như thế, vừa nhìn đã biết là bị người khác đánh.

Ngoài Mục Lăng ra, còn ai dám đánh cô?

Lừa gạt của Dương Sâm, trong nháy mắt bốc lên tận trời, rồi lại liều mạng mà áp chế, vẫn là cô gái thấy Mục Lăng, mỉm cười chào hỏi, “Mục đại thiếu gia, xin chào.”

“Chào Dương tiểu thư.” Mục Lăng gật đầu xem như là chào hỏi, rồi cúi đầu nhìn Cổ Bình An một chút, nắm chặt tay Cổ Bình An, nhìn Dương Sâm nói, “Tân Dương thiếu gia đúng không, ngày mai tôi và bà xã tổ chức lễ đính hôn, hoan nghênh cậu tới tham dự.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Đánh phụ nữ thì làm sao?

Dương Sâm trầm mặc, ánh mắt nhìn chằm chằm Cổ Bình An, đáng tiếc Cổ Bình An vẫn cúi đầu, không cách nào ngẩng đầu nhìn thẳng hấn.

Mục Lăng đánh cô?

Đáp án hết sức rõ ràng, Mục Lăng nhìn Dương Sâm mà châm biếm, “Dương thiếu gia, xem ra cậu rất có hứng thú với vợ chưa cưới của tôi, nhìn chằm chằm như thế, không tránh nghi ngờ sao? Trên đời còn nhiều phụ nữ như vậy, cũng Mục Lăng tôi tranh giành một người phụ nữ, sẽ không có kết cục gì tốt đẹp.”

“Mục đại nặng lời rồi.” Dương Sâm từ tốn nói, “Tôi đối với cô ấy một chút hứng thú cũng không có, chẳng qua là bạn học một thời. Tôi nhìn cô ấy vì cảm thấy, có người thật không đáng mặt đàn ông, dĩ nhiên lại ra tay đánh phụ nữ, cái thứ đồ gì đấy.”

Đây coi như là lời nói trọng tâm nhất của Dương Sâm, chỉ ít ở Cổ Bình An xem ra là đúng vậy.

Mục Lăng cười ha ha, “Phụ nữ của tôi, tôi muốn đánh thì đánh, cậu có ý kiến sao?”

“Không có ý kiến, chỉ là đơn thuần cảm thấy, làm người phụ nữ của anh thật là không dễ dàng.” Dương Sâm mĩa mai nói, “Đàn ông đánh phụ nữ, căn bản cũng không phải là loại gì tốt.”

“Mơ tưởng phụ nữ của người khác, càng không phải là loại gì tốt.” Mục Lăng đối chọi gay gắt.

Dương Sâm trầm mặt, trước khi Mục Lăng lôi kéo Cổ Bình An rời đi, thuận tiện để lại một câu nói.

Advertisement / Quảng cáo

“Hoan nghênh cậu ngày mai đến tham dự.”

Cổ Bình An xấu hổ đến nỗi hần không thể tìm một cái động chui vào, Dương Dung nhìn Dương Sâm, không nhịn được hỏi, “Anh, anh yêu Cổ Bình An sao? Sao cứ luôn nhìn cô ấy vậy, em nghe lời đồn về cô ấy không tốt lắm, cô ấy với Mục Phàm từng có quan hệ, danh tiếng rất khó nghe, em cũng không biết tại sao Mục Lăng lại không hủy hôn nữa, danh tiếng đã xấu đến như vậy, nhưng vẫn muốn cô ấy, thật sự là không thể tưởng được.”

“Đây không phải là cô ấy tự nguyện.” Cổ Bình An đã nói, đây không phải là mong muốn của cô, nhưng cho tới bây giờ hấn vẫn không biết nguyên nhân là gì.

“Anh, anh thích cô ấy hả?”

Dương Sâm bác bỏ, “Không, chỉ là bạn học một thời, nhìn cô ấy bị đánh, có chút tức giận, em không thấy trên mặt cô ấy bị thương sao?”

“Thấy a.” Dương Dung nói, “Tình của Mục Lăng nóng như vậy, chịu đòn là chuyện rất bình thường, nghe đồn hấn rất bạo lực, cũng rất máu lạnh, đánh một cái tát xem như là nhẹ rồi, chắc chắn là Cổ Bình An đã làm chuyện gì đó khiến hấn tức giận. Chỉ có điều, Cổ Bình An tốt xấu gì cũng là thiên kim của Cổ thị trưởng, đánh như vậy đúng là không khách khí chút nào, đánh phụ nữ không phải là quân tử, có thể Mục Lăng chưa bao giờ đánh đáng gì tới quân tử.”

Đúng vậy a, ai nói Mục Lăng là quân tử đấy?

Rõ ràng hấn chính là một bạo quân.

Advertisement / Quảng cáo

Dọc theo đường đi Cổ Bình An không hề nói chuyện, Mục Lăng cũng không nói, cơn giận còn sót lại chưa tan, ngày hôm nay hấn đã bị Cổ Bình An cho hai cái bạt tai, tâm tình vốn đang khó chịu, không nghĩ tới lại gặp Dương Sâm, quả thực chính là bầm dập như đĩa.

Cổ Bình An lại vẫn muốn trốn tránh người khác, thế nào, rất mất mặt sao?

Bị Dương Sâm chi vào mặt mắng không đáng mặt đàn ông, tính là cái thứ gì đấy, hấn vô cùng căm tức, cậu ta thì làm gì có tư cách mắng lão tử chứ, là một kẻ hèn nhất mà thôi, lại dám mắng lão tử, quả thực chính là không muốn sống nữa mà.

Mục Lăng nổi giận đùng đùng, trừng mắt nhìn Cổ Bình An, “Em bị cảm sao, sao lại không nói chuyện?”

Cổ Bình An làm sao có khả năng muốn để ý tới hấn, Mục Lăng tự nổi giận đúng là vô vị, lại quên mất Cổ Bình An, nhưng mà bởi vậy, Cổ Bình An sẽ càng cảm thấy hấn không phải người, huh!”

Phụ nữ, thực sự là phiền phức.

“Cút đi!” Xe dừng lại ở trước cổng lớn Cổ gia, vốn là muốn nói đưa cô vào trong, kết quả khi lên tiếng lại biến thành cút đi.

Cổ Bình An xuống xe rồi đi, đầu cũng không quay lại, Mục Lăng giận, “Phụ nữ vô tình, tốt xấu gì cũng nên nói một tiếng cảm ơn chứ.”

Hấn càng nghĩ càng không cam lòng, gọi điện thoại hỏi Đường Dạ Bạch, “Tôi hỏi cậu, đánh phụ nữ đến tột cùng có tính là không đáng mặt đàn ông hay không, rất quá đáng sao?”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Bình An, mẹ rất hối hận

Cổ Bình An cúi đầu bước vào trong nhà, cô vốn tưởng rằng không có ai ở nhà không ngờ tới ngoài ba ra, toàn bộ đều ở nhà, đầu đụng phải Lâm Tú Lan, Cổ Bình An hơi sững sờ, “Ai đánh con?”

“Không có gì, là tụi con không cận thận té ngã.” Cổ Bình An nói, cũng không dám nói là Mục Lăng, nói rồi ba mẹ cũng không thể làm gì, dù sao đường cũng là do mình chọn, hậu quả ra sao, cô phải tự gánh chịu.

“Con làm sao té thành như vậy?” Lâm Tú Lan giận, “Con nghĩ mẹ ngọc sao? Có phải là Mục Lăng đánh không?”

“Mẹ, đừng hỏi nữa.” Cổ Bình An đẩy bà ra, chạy lên lầu, Lâm Tú Lan gọi đều không gọi được, trong lòng cũng vô cùng tức giận, thế nào Cổ Bình An cũng là đứa con do một tay bà nuôi lớn, nằm trong lòng bàn tay, tuy rằng bà có yêu thương con gái út hơn, nhưng chưa bao giờ ngược đãi con gái lớn quá mức. Tuy rằng mấy ngày nay nói chuyện không êm tai, cũng là vì nhà mình mà suy nghĩ, kết quả con gái còn chưa đính hôn đã xảy ra sự cố, hơn nữa danh tiếng còn bị hỏng hết, bà cũng tức giận đến nỗi phôi, nói một chút lời khó nghe, bà cũng rất hối hận, đang muốn xin lỗi Cổ Bình An, ai biết được khi con gái vừa mới trở về đã bị sưng hết nửa khuôn mặt, rõ ràng cho thấy là bị người đánh, lại còn không dám nói cho bà biết nữa.

Cô phải là Bình An cảm thấy bà không thương nó một chút nào không, ngay cả khi bị đánh, cũng xem như là bà không nhìn thấy, trong lòng Lâm Tú Lan vô cùng khó chịu, cũng không nhận được oán giận Lâm Viện Viện, nếu không phải Lâm Viện Viện chạy trốn, cần thiết hay không?

Lúc đó bà chắc chắn là bị ma quỷ ám nên mới dám đề nghị để Cổ Bình An thế thân, Mục Lăng vậy mà lại đáp ứng, quả thực là khó tin nổi, nếu Cổ Bình An không thế thân, nhà bọn họ cũng không còn người nào có thể thế thân, nhà bọn họ chỉ có hai đứa con gái, nhưng đứa con gái nhỏ lại chưa đến 20 tuổi.

Advertisement / Quảng cáo

“Chị làm sao vậy?” Cổ Doanh Doanh hỏi.

Lòng Lâm Tú Lan bực bội, “Không có chuyện gì, con rảnh rồi thì hãy dành nhiều thời gian hơn cho chị con đi, mẹ đi thăm ông ngoại.”

Cổ Bình An vừa cảm giác ngủ thảnh đến tối, Cổ Văn xã giao không về, Lâm Tú Lan về nhà sớm, đã làm xong bữa tối, còn cố ý làm những món Cổ Bình An thích ăn, vô cùng phong phú, “Đi gọi chị con xuống ăn cơm đi.”

“Chị ngủ đã lâu, cũng không cho con làm phiền.”

“Không sao, đi gọi đi.”

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Doanh Doanh đi lên lầu gọi Cổ Bình An, Cổ Bình An vừa mới tỉnh ngủ, rửa mặt, nhìn lại khuôn mặt của mình, may mà đã bớt sưng, không nghiêm trọng lắm, nhưng vẫn còn một chút đỏ đỏ, tóc xả ra cũng che đi khá nhiều.

“Bình An, mẹ nói có họ quá đáng, con đừng để trong lòng nhé.” Lâm Tú Lan nói, xưa nay Cổ Bình An luôn ngoan ngoãn hơn Cổ Doanh Doanh, bà cũng không cần nhọc lòng, chỉ là không ngờ tới chỉ vì vấn đề hôn nhân, hai mẹ con bà lại có nhiều mâu thuẫn như vậy.

“Mẹ, con không để trong lòng.” Mẹ con làm gì có chuyện thù dai, nói thật, cô chưa từng nghĩ tới Lâm Tú Lan sẽ nói lời xin lỗi, ở trong ấn tượng của cô mẹ là một người rất hung dữ, tâm tình Cổ Bình An cũng trở nên không phiền muộn nữa.

“Bình An, mẹ rất hối hận.” Lâm Tú Lan nói, “Từ trước tới giờ chưa từng hối hận như vậy, nếu không phải hết cách rồi, mẹ cũng không đồng ý, đặc biệt ngày hôm nay nhìn thấy con... Mẹ càng hối hận, xin con hãy tha thứ cho mẹ.”

Mục Lăng hiển nhiên lại đánh Bình An, bà tức giận nhưng vẫn không nỡ đụng một ngón tay của nó, lòng bà Mục Lăng độc ác như vậy, đánh Bình An, cuộc sống sau này, phải làm sao bây giờ?

Bà nói xong, viền mắt lại đỏ, tràn ngập nước mắt, cũng không phải là bà kích động, thật ra là lòng hối hận rồi, cảm giác có lỗi với con gái do chính mình nuôi lớn, giống như là coi nó trở thành lễ vật mà đưa đi vậy, vô cùng không tôn nghiêm, ai mà lại không thích đem con gái mình nâng niu ở trong lòng bàn tay, yêu thương như ngọc châu chứ.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Ba vậy mà đã già rồi

Cổ Bình An kinh ngạc nhìn mẹ mình, trong lòng vô cùng khiếp sợ, tay chân cũng luống cuống, vội vã bước tới, cô cũng rất khó chịu. "Mẹ, mẹ đừng khóc nữa, con thực sự không trách mẹ, thật mà."

Thật ra cũng có một chút oán giận, nhưng bây giờ đã mất hết rồi, vì mẹ cũng đã nói xin lỗi, như bà từng nói, bà cũng là không còn cách nào nên mới nghĩ ra cách tồi tệ như vậy, chỉ là bỏ quên ý nguyện của cô, hay là trong ấn tượng của trường bồi, Mục Lăng cũng coi như là món đồ đổi với cô, vì thế mới gả cô cho Mục Lăng, dù danh tiếng của Mục Lăng không tốt, người lại tàn nhẫn, nói êm tai một chút, Mục Lăng là con rể của tôi a, chỉ ít cô cũng cảm thấy như vậy.

Mẹ nói xin lỗi, cô không kịp phản ứng.

"Là mẹ sai, con oán giận mẹ cũng là phải." Lâm Tú Lan nói, "Là mẹ quá ích kỷ, Viện Viện chạy trốn không thấy tăm hơi, ai cũng không liên lạc, thật sự là không còn cách nào, ông ngoại lớn tuổi, cậu lại vô dụng, sự nghiệp của ba con lại đang thăng tiến, muốn vào trung ương, nếu Mục Lăng trở thành chướng ngại vật, tất cả đều sẽ uống phỉ, vì thế mẹ mới ích kỷ một lần."

"Mẹ, con không trách mẹ, mẹ đừng khóc, mẹ mà khóc, con cũng muốn khóc theo."

"Thật sự không trách mẹ sao?"

"Không, không trách." Cổ Bình An nói, việc đã đến nước này, không trách ai được, "Ngày hôm nay hấn đánh con, cũng là do con phạm ngu xuẩn, chọc giận hấn, hơn nữa, con cũng đánh hấn, hoà nhau rồi, không có gì phải oán ức."

Advertisement / Quảng cáo

"Con đánh hấn?"

"Đúng vậy a, mẹ xem con có đáng khen hay không đáng khen, từ từ nhỏ mẹ đã dạy, không thể chịu thiệt thòi." Cổ Bình An giả bộ sung sướng mỉm cười nói.

Lúc cô còn rất nhỏ, ở nhà trẻ, khi đó Cổ Văn vẫn là một viên chức nhỏ bé không có nhiều kinh nghiệm, cô rất ngang ngược, thường xuyên đánh nhau với bạn ở nhà trẻ, cô phải mời Cổ Văn lên họp, không dám tìm Lâm Tú Lan. Mỗi lần Cổ Văn đều dạy cô, phải sống hòa thuận, có một lần không tìm được Cổ Văn, nên đã tìm Lâm Tú Lan, Lâm Tú Lan rất tức giận, nhưng nói cho cô biết, có người đánh con, con phải đánh trả lại, đánh không thắng mẹ giúp con đánh, không được vô duyên vô cớ bị bạn đánh.

Cô vẫn luôn nhớ tới bây giờ.

"Con a." Lâm Tú Lan càng hối hận và đau lòng hơn, bà thật khốn nạn mới nói ra những lời không trí lý như vậy, chẳng trách Cổ Văn vẫn luôn mắng bà, con gái lớn tốt như vậy, bản thân bà lại chỉ lo cung chiều con gái út, nếu đổi thành Cổ Doanh Doanh, gặp chuyện này đã sớm tìm cái chết rồi.

Người một nhà vui vẻ ăn cơm xong, Cổ Bình An lên lầu nghỉ ngơi, Lâm Tú Lan dặn cô đi ngủ sớm một chút, ngày mai sẽ rất bận rộn, thân là cô dâu tương lai, Cổ Bình An cũng không biết rõ những chi tiết ngày mai, vì sẽ có người xử lý tốt tất cả.

Lúc Cổ Văn trở lại, Cổ Bình An còn chưa ngủ, vừa mới mười giờ, ông uống một chút rượu, Cổ Bình An đưa canh giải rượu cho ông, Cổ Văn hỏi, "Tại sao còn chưa đi ngủ?"

Advertisement / Quảng cáo

"Chờ ba trở về a."

"Chờ ba làm gì, đi ngủ đi, ngày mai sẽ mệt lắm."

"Ba, ba uống rượu sao?"

"Không có chuyện gì, gặp lại bạn già, uống nhiều một chút." Cổ Văn ho khan, Cổ Bình An vỗ về sống lưng ông, ngạc nhiên phát hiện Cổ Văn cũng có tóc bạc, Cổ Bình An có chút**, hoảng hốt nhớ tới, ba mẹ cũng già rồi.

Năm tháng làm người già đi, cô cũng đã đến tuổi kết hôn, ba mẹ làm sao còn có khả năng không già đây.

Có một số việc cũng là bất đắc dĩ, ba cũng không thể làm gì không phải sao?

Cô cũng đã trưởng thành rồi, là lúc nên chia sẻ một chút áp lực cho ba, để ba được như ước nguyện, tiến vào trung ương vẫn luôn là ước mơ của ba

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Cổ Bình An, đi theo anh đi

Cổ Văn ho khan cả năm phút đồng hồ, Cổ Bình An đi lên lầu gọi Lâm Tú Lan, hai mẹ con chờ người lên phòng ngủ chính, Cổ Văn ngã đầu đã ngủ, Lâm Tú Lan vẫn nói lại nhai, Cổ Bình An rất hâm mộ, tình cảm của ba mẹ vẫn luôn rất tốt, ba khá ít khuyết điểm, cũng rất nghe lời mẹ, tuy rằng mẹ hung dữ, nhưng cũng có lúc rất nghe lời ba, tình cảm vợ chồng của hai người vẫn luôn rất tốt, ngày đó Cổ Văn đánh Lâm Tú Lan, cô nhìn thấy trong lòng cũng không thoải mái chút nào.

Cuối cùng cũng tốt.

"Ba con chắc chắn là vì chuyện của con mà bận tâm, đã lâu ông ấy không uống say rồi." Lâm Tú Lan nói, gần đây trong nhà toàn gặp cảnh bi thương, bà làm sao mà không biết được, nhưng có thể có biện pháp gì đây?

Cổ Bình An nói, "Mẹ, mẹ hãy khuyên ba đi, hai người không thể theo con đến hết cuộc đời được, chính là quyết định của con, thì mặc kệ sau này có như thế nào, con đều sẽ tự gánh vác hết, hai người cũng đừng tự trách khứ mình, nếu hai người vẫn luôn sầu não uất ức như thế, con cũng sẽ không hạnh phúc, nói không chừng tương lai con sẽ hạnh phúc đấy, ai biết được."

Lâm Tú Lan nói, "Con có thể nghĩ như vậy là tốt, ai có thể đoán trước được tương lai chứ, Bình An của chúng ta tốt như vậy, chắc chắn sẽ được rất nhiều người yêu thích."

"Cái này là tất nhiên." Cổ Bình An giả vờ vui vẻ, "Mẹ, mẹ chăm sóc tốt cho ba đi, con đi về trước."

"Ngủ ngon."

Cổ Bình An đi tới cửa, quay đầu lại nhìn ba mẹ một chút, thực ra bọn họ không tỉnh là già chút nào, nhưng mà đầu ba lại có tóc bạc, dù sao cũng không còn trẻ nữa, hoài bão của chính mình không thực hiện được, lại càng không nên vì vấn đề của con gái mà khổ não.

Cô trở về phòng, trong lòng có hơi suy sụp, rồi lại nhận được điện thoại của Dương Sâm.

Advertisement / Quảng cáo

Đây là lần đầu tiên cô nhận được điện thoại của Dương Sâm, Cổ Bình An cũng có chút**, cũng có chút không biết làm sao, là hán gọi nhầm ư? Số điện thoại này cô phải xin Dương Sâm rất lâu, mặt dày mày dạn, Dương Sâm mới đồng ý cho cô, cô vẫn thường nhắn tin cho Dương Sâm, nhưng Dương Sâm ít khi nhắn lại, lâu lâu mới cùng cô nói đôi lời, cô cũng từng gọi cho hán mấy lần, nhưng đều là gọi vào chuông, có một lần còn ở thư viện, Cổ Bình An vẫn luôn sợ quấy rầy hán, vì thế không dám gọi nữa, sau đó cũng không gọi qua, trong ấn tượng, Dương Sâm chưa bao giờ gọi điện thoại cho cô, cũng không chủ động gửi qua một tin nhắn nào cả, chủ yếu đều là cô hỏi, Dương Sâm trả lời.

Chuông điện thoại vang lên đến mười mấy lần, Cổ Bình An mới khôi phục lại tinh thần, xác định là Dương Sâm đang tìm cô, cuống quýt nhấc máy, nhưng bên kia lại trầm mặc không nói gì, Cổ Bình An có hơi hồi hộp, buổi chiều thực sự là quá khó xử.

Cô đang nghĩ không biết sau này Dương Sâm có càng xem thường cô hay không, không nghĩ tới buổi tối, Dương Sâm lại gọi điện thoại cho cô.

Cổ Bình An không biết nên nói cái gì.

Tại sao hán gọi tới rồi lại không nói lời nào đây.

"Sư huynh, là anh sao?" Cổ Bình An dè dặt hỏi.

"Ừ."

"Có chuyện gì sao?"

Advertisement / Quảng cáo

"Cổ Bình An, em thực sự đồng ý ở lại bên cạnh một người đàn ông đánh em sao? Tại sao lại bị coi thường như vậy?" Dương Sâm hỏi, ngữ khí vô cùng bình tĩnh.

Cổ Bình An một trận thất vọng, cô nhện không được cười khổ, cô lại đang chờ mong cái gì đây?

Cổ Bình An, mày có bị ngu không đây?

"Sư huynh, Mục Lăng là hạng người gì, không cần mọi người nói cho em biết, em đều biết, thực sự, em vẫn luôn biết, hán rất xấu, không phải là một người tốt, em đều biết, xin anh, không cần..."

"Đi theo anh đi." Dương Sâm đột nhiên lên tiếng, cắt đứt lời nói của Cổ Bình An.

Cả người Cổ Bình An đều cứng sờ.

Cô nghe nhầm rồi sao?

Dương Sâm vừa nói cái gì?

Để chứng thực cô không nghe nhầm, Dương Sâm lặp lại một lần nữa, "Cổ Bình An, em đi theo anh đi."

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Không kịp yêu người mình yêu

Cổ Bình An rất chắc chắn mình đã nghe được Dương Sâm nói cái gì, tâm tình thật lâu không thể khôi phục lại, trong lòng một cô cảm xúc mãnh liệt đang thiêu đốt, rồi lại tuyệt vọng, đã đến thời điểm không cách nào cứu vãn được nữa rồi, Dương Sâm mới nói, đi theo anh đi.

Đi nơi nào?

Bọn họ có thể đi chỗ nào, tại sao phải đi theo hán?

“Tại sao?” Cổ Bình An nghe được giọng khàn khàn của chính mình.

Dương Sâm nói, “Em không muốn gả cho Mục Lăng, tại sao phải gả cho hắn, đi theo anh không được sao?”

Nước mắt Cổ Bình An rơi xuống, “Em là một cô gái vẫn luôn theo đuổi anh, bị người ta nói không biết xấu hổ, không tự lượng sức mình, kẻo mạch nha, nhưng em đều nhìn không nói gì, bởi vì em yêu anh, em cũng thực sự đã làm một số chuyện khiến anh chán ghét. Anh nói những lời khó nghe kia với em, em cũng không chú ý, bởi vì em thực sự quá lơ là, chuyển đến nước này, ngay cả một câu nói thích em, anh cũng cảm thấy khó khăn đến vậy sao? Chắc có lẽ, anh chỉ là tội nghiệp em, vậy thì không cần thiết.”

Sư huynh, mở miệng nói một câu yêu thực sự khó khăn như vậy sao?

Nếu như chỉ là tội nghiệp, vậy thì không cần thiết, gả bộ làm đáng về thích cô, việc này chỉ càng làm cho cô thương tâm và đau khổ hơn mà thôi.

Advertisement / Quảng cáo

“Cổ Bình An...” Dương Sâm ảm đạm cắn răng, “Đến cùng là em có đi theo anh hay không, chuyện lúc trước, cũng không quan trọng, anh mang em rời khỏi thành phố S, anh đã tốt nghiệp, có đầy đủ năng lực nuôi sống em, chăm sóc em rồi.”

“Nhưng em vẫn chưa tốt nghiệp, em còn có người nhà.” Cổ Bình An nói, “Em không gả thì em gái em sẽ bị gả.”

Nếu như nói sớm một chút thì tốt rồi.

Tại sao lại là đêm nay nói? Cô vừa quyết định gả cho Mục Lăng, để bà mẹ yên tâm, để em gái bình an đi du học, ít nhất một trong hai chị em Cổ gia, vẫn có một người có cuộc sống tự do theo ý muốn của mình, sống hạnh phúc, vậy là đủ rồi.

Nếu như cô đi theo Dương Sâm rồi, cô có thể xác định, cô sẽ không hạnh phúc, em gái ở lại thành phố S, bị Mục Lăng bắt nạt, cũng sẽ không hạnh phúc, cả nhà bọn họ cũng đều sẽ không hạnh phúc, cô rất thương bản thân mình, nhưng sẽ không ích kỷ như vậy.

“Ý của em là nói, em không muốn đi theo anh, thật sao?”

“Không còn kịp.”

Cô vừa muốn giải thích, nhưng Dương Sâm đã cúp điện thoại, cô kinh ngạc mà nghe âm thanh khó nghe trong điện thoại, không nhìn được cười khổ, ngay cả một câu giải thích của cô cũng không muốn nghe, Dương Sâm chắc chắn cho rằng cô không thể chờ đợi được nữa muốn gả cho Mục Lăng, dù sao ở bên trong quan niệm của Dương Sâm, cô chính là một người phụ nữ như vậy, đã như vậy, cô cũng không hiểu nổi, tại sao hắn lại còn muốn gọi cuộc điện thoại này đây? Làm điều thừa.

Advertisement / Quảng cáo

Nếu như thích cô, tại sao lại nói nhiều lời khó nghe với cô đến như vậy, tổn thương lòng cô, gọi điện thoại, nhưng đừng khi nói một câu thích cũng không có, cần gì phải như vậy?

Cô lại ngu xuẩn mong đợi cái gì đây?

Chuyện này thì không nên chờ mong bất cứ điều gì, bản thân cô ngu xuẩn, nhìn không hiểu, chỉ đến thế mà thôi.

Dương Sâm có ý gì, không quan trọng, dù sao cũng không liên quan đến cô, hắn thích cô cũng được, không thích cũng được, kết thúc đoạn thâm niên không cảm hận này, để nó trở thành bí mật vùi sâu trong lòng cô, cô cũng không biết, cô cần thời gian bao lâu mới có thể quên được Dương Sâm nữa, nhưng thời gian là thuốc chữa tình cảm hay nhất, một ngày nào đó, cô sẽ quên, cô có thể quên.

Trong lòng không ngừng an ủi mình, nhưng vẫn đau khổ, Cổ Bình An ôm hai chân mình lại, cúi đầu khóc lớn.

Cận thận mà khóc một hồi.

Tế cô không kịp yêu người mình yêu.

Tế cô rồi xa sung sướng.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 67: Lễ đính hôn

Ngày mai.

Ánh nắng tươi sáng, khí trời sáng sủa.

Cổ Bình An thoáng có chút đau buồn, đây coi là cái gì đây? Có thể rơi xuống chút mưa để hợp với tình hình được không? Tốt xấu gì cũng tồn lên được tâm tình không tốt của cô, phim truyền hình đều là diễn như thế a, chỉ tiếc, khí trời tốt lắm Cổ Bình An rất ư rừ.

Tài xế trong nhà đã sớm chuẩn bị xong, đưa bọn họ đến khách sạn Shangri-La ở trung tâm thành phố, Mục Lăng lựa chọn tổ chức lễ đính hôn tại khách sạn, mời 50 bàn tiệc, cũng mời mười nẩy đài truyền hình và bạn bè.

Cổ Bình An vừa đến đã được Tiểu Ngõ mời đến phòng trang điểm, thay lễ phục.

Lễ phục của cô đầu trang lại màu nude, không chói mắt như mạng che mặt, màu sắc rất hài hòa, may cũng rất khéo, vô cùng vừa vặn, giống như là trực tiếp đo thân thể của Cổ Bình An vậy, không tìm ra được một chút gì để bắt bẻ, mặc lễ phục vào, đáng người cô trở nên thon thả, đẹp đến nỗi khó mà tin được, đang đưa thướt tha, tâm tình Cổ Bình An cũng coi như là có một chút chuyển biến tốt.

Nhìn chính mình xinh đẹp, tâm tình chắc chắn sẽ trở nên cực kỳ tốt.

Chuyên gia trang điểm Anna đối với cô rất thân thiện, giúp cô nhắc làn váy lên, bắt đầu giúp cô trang điểm, làm tóc, Cổ Bình An không nói một lời, cái gì cũng không muốn nói, Anna hỏi cô cái gì, cô cũng trả lời vô cùng nhỏ, để Anna nhìn làm là được, Anna cũng có thể nhận ra được tâm trạng của Cổ Bình An không tốt lắm, cũng không nhiều lời nữa, một tiếng đồng hồ, trang điểm xong, tóc cũng làm xong, da để Cổ Bình An rất đẹp, trang điểm cô vẽ rất đơn giản, thậm chí Anna còn cảm thấy lớp trang điểm xinh đẹp đã làm hồng khí chất của Cổ Bình An, nên cố ý trang điểm hết sức trang nhã.

Advertisement / Quảng cáo

Vừa tinh tế, lại cao quý.

Tóc búi lên, làm nền cho khuôn mặt nhỏ tròn của cô, thậm chí có thể so được với ánh ngọc long lanh, Cổ Bình An nhìn mình trong gương lặng lẽ quyết định, sau này bắt đầu trang điểm đi, thật xinh đẹp.

Giống yêu tinh vậy.

“Rất đẹp.” Cổ Bình An cười, “Cảm ơn cô.”

“Cố tiểu thư thích là tốt rồi.” Đồ trang sức còn chưa đưa tới, vì thế tạm thời chưa cho Cổ Bình An đeo được, Cổ Bình An vốn cho rằng người mình nhìn thấy đầu tiên sẽ là Mục Lăng, không ngờ tới là Lý Hoan Tinh và Tàn Mục.

Lý Hoan Tinh và Tàn Mục đại diện cho Lý gia và Mục gia đến tham gia hôn lễ lần này, hai người từ nhỏ đã lớn lên cùng nhau, thanh mai trúc mã, cô chưa từng gặp một đôi nào xứng đôi vừa lứa như vậy, Tàn Mục là người cao gầy, vóc dáng thon dài, ngũ quan thanh tú, cười lên rất ôn nhu, là người như gió xuân ấm áp, đi đến chỗ nào cũng là quý công tử phong độ nhẹ nhàng, còn Lý Hoan Tinh vừa có tri thức lại xinh đẹp, hai người đứng chung một chỗ rất

giống thần tiên quyền lữ, theo quan niệm của Cố Bình An, thanh mai trúc mã, thần tiên quyền lữ đẹp như vậy tốt như vậy chỉ để hình dung Lý Hoan Tinh và Tần Mục, quả thực là do thân đặt làm

“Hắc, bảo bối đính hôn vui vẻ.” Lý Hoan Tinh cười híp mắt nói, ôm cô rồi hôn một cái lên gò má.

Advertisement / Quảng cáo

Mặt Cố Bình An không hề có cảm xúc, “Đâm vào chỗ đau của mình.”

“Lễ phục này cậu mặt thật đẹp.” Lý Hoan Tinh mỉm cười nói, “Thay đổi một kiểu tóc, một bộ đồ mới, cả người cũng khác hẳn, cảm giác khí chất cũng bị thay đổi theo, Bình An nhà chúng ta cũng có tiềm chất làm yêu tinh a, có lẽ mình nhìn nhầm rồi.”

“Có phải đã mê mẩn mình không?”

“Có chút.”

Cố Bình An tự luyến chốc lát, cô cũng cảm thấy xinh đẹp, “Mình cũng suýt chút nữa đã yêu mình rồi.”

Tần Mục khẽ mỉm cười, hai cô gái này ở với nhau lâu nên cũng đã lấy bệnh tự luyến cho nhau.

“K thiết kế lễ phục, làm gì có sai sót, cái này là sản phẩm hot nhất mùa này, cả thành phố S chỉ có một cái, hẳn đối với cậu cũng coi như là đồ tâm.”

“Có thể không nói đến Mục Lăng hay không?” Cố Bình An giận!

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 68: Thiếu niên nhà ai đủ phong lưu

Lý Hoan Tinh nở nụ cười, “Mọi người mặc lễ phục, trang điểm, cậu còn chờ mong bạch mã hoàng tử từ trên trời giáng xuống đưa cậu đi sao? Cô gái à, thực tế một chút, tiếp nhận hiện thực đi.”

“Hoan Hoan.” Tần Mục ôn nhu lên tiếng, “Đừng kích thích Bình An nữa.”

“Vẫn là anh Tần Mục tốt nhất.” Cố Bình An cười nói.

“Cậu chắc chắn là đang ghen tỵ với mình.” Lý Hoan Tinh nháy mắt.

“Cố Bình An cẩn rắng, “Mình rất muốn chửi rủa cậu.”

Nếu không phải Tần Mục ở đây, cô rất muốn chửi rủa phải làm sao bây giờ?

“Mục Lăng đâu?”

“Mình làm sao biết.”

Lý Hoan Tinh thờ dãi, “Được rồi, không chọc cậu nữa, chứng minh chỉ là sợ cậu buồn, nhất thời học theo cái gì mà cô đầu đào hôn trong phim truyền hình, nhấc làn váy lên trốn qua khỏi cửa sổ, vì thế nên ghé thăm cậu một chút.”

“Nói lời hay một chút đi.”

“Cậu thật xinh đẹp.” Lý Hoan Tinh quyết đoán đổi giọng, “Ngoại trừ mình, cậu là người phụ nữ xinh đẹp nhất mình từng gặp.”

Advertisement / Quảng cáo

“Này còn tạm được.”

Tần Mục bật cười, Cố Bình An thật đáng yêu, cũng rất đơn thuần, lời này rõ ràng cho thấy Lý Hoan Tinh đang khen chính mình mà, cô nhất thời cũng không phản ứng lại, Lý Hoan Tinh cũng vui vẻ như không có gì, mấy người nói chuyện phiếm một hồi, Cố Doanh Doanh và Lâm Tú Lan đến.

“Oa, chị, chị thật xinh đẹp.” Cố Doanh Doanh bước đến bên cạnh Cố Bình An, cầm điện thoại chụp một tấm.

Tần Mục lễ phép chào hỏi Lâm Tú Lan, rồi kéo Lý Hoan Tinh rời đi trước, cho người nhà bọn họ một không gian riêng, Lý Hoan Tinh kéo cánh tay của hần hỏi, “Ài, em thực sự rất đau lòng cho Bình An.”

“Anh biết.” Tần Mục nở nụ cười dịu dàng.

“Nhưng em đau lòng cho Bình An, em cũng không thay đổi được gì, coi như Lý gia không phải là mặt trời sắp lặn, đoán chừng em cũng không có năng lực chống lại Mục Lăng, làm sao cũng không thể bảo vệ được Bình An, Bình An cũng không thể rời đi, kết cục đều giống nhau, không bằng làm cho cậu ấy vui vẻ tiếp nhận.” Trong lòng Lý Hoan Tinh hơi cô đơn.

Tần Mục nói, “Anh dẫn em xuống hoa viên dưới lầu giải sầu.”

“Được.”

Tiệc ở lầu hai, từ cửa sổ sát đất có thể nhìn thấy phong cảnh đẹp đẽ ở dưới lầu, lúc này mùa hoa nở rất đẹp, hoa viên một vùng mỹ cảnh, Tần Mục nắm tay Lý Hoan Tinh xuống lầu, dẫn cô vào hoa viên ngắm hoa.

“Hoan Hoan, chuyện của Lý gia, em không cần lo, một ngày còn có anh ở đây, chắc chắn sẽ giữ được.” Đây là cam kết của Tần Mục đối với cô, chưa bao giờ phụ lòng, cũng không cần nói thêm gì, Lý Hoan Tinh hiểu hần.

Dù cho sau lưng có bị chê trách, hần vẫn muốn bảo vệ vợ mình, thì chắc chắn sẽ bảo vệ được.

Advertisement / Quảng cáo

Mặc cho thời gian như con ngựa trắng quá khích, hần vẫn chờ Lý Hoan Tinh, trước sau như một.

Giữa bọn họ không có sóng to gió lớn gì, thanh mai trúc mã, ở cùng nhau một cách rất tự nhiên, hần vẫn còn nhớ lần đầu tiên viết thư tình cho Lý Hoan Tinh là vào lớp 11, một mình trốn ở hành lang hoa tường vi, vắt hết óc, viết một bức thư tình.

Hần là nhân vật nổi tiếng ở trong trường học, có rất nhiều nữ sinh yêu thích, có nữ sinh ngẫu nhiên gặp, tỏ tình với hần, Tần Mục nói, tôi đã yêu một cô gái rất nhiều năm, đang muốn viết thư tình, cô biết viết thư tình như thế nào không?

Nữ sinh kia cũng rất thú vị, cho hần rất nhiều ý kiến, hần nói cảm ơn, rồi lại không thể nào hạ bút, cuối cùng đưa cho Lý Hoan Tinh một bức thư tình trống không.

Lý Hoan Tinh không hiểu gì hỏi hần, đây là ý gì?

Hần nghiêm trang mà nói, thư tình a.

Lý Hoan Tinh hỏi, tại sao thư tình không có chữ.

Hắn nói, thư tình này, chúng ta cùng viết đi.

Hắn còn nhớ khi đó Lý Hoan Tinh cười rất đẹp, ánh mặt trời chiếu vào trên người cô, như là một tầng kim phấn di động, lay động con mắt của hắn, đẹp đến hơi choáng váng.

Hắn thử đi dắt tay Lý Hoan Tinh, Lý Hoan Tinh thẹn thùng bỏ qua hắn, một đường chạy về phòng học.

Sau đó, cứ một cách tự nhiên như vậy mà ở cùng nhau.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Mục Vân Sinh xuất hiện

Bọn họ ở cùng nhau nhiều năm như vậy, xưa nay chưa từng hối hận qua.

Tình cảm giữa bọn họ, giống như là đầu cành cây hoa ngọc lan vậy, trắng nõn, tỏa ra mùi hương thoang thoang, không nồng nặc rồi lại thom ngát.

Sở thích của bọn họ rất giống nhau, đề tài tán gẫu trời nam đất bắc, từ chính trị, quân sự, lịch sử và hiện đại, kỳ lạ, không có cái gì là không nói, hắn không bao giờ tìm được người nào có thể hiểu hắn hơn cả Lý Hoan Tinh.

Giữa bọn họ, cũng không có tiểu tam.

Lý Hoan Tinh tốt như vậy, có rất nhiều người theo đuổi, hắn cũng có rất nhiều người theo đuổi, nhưng chưa bao giờ dính thị phi.

Ai cũng biết, bọn họ là một đôi, tương lai sẽ kết hôn.

“Anh, nếu có một ngày em gặp phải chuyện giống Bình An, thì sẽ như thế nào?” Lý Hoan Tinh nghiêng đầu hỏi hắn, “Có một ác, đột nhiên xuất hiện, đoạt em đi mất, thì anh sẽ làm gì?”

“Ai có thể cướp em chứ?” Tần Mục nở nụ cười, không đề ở trong lòng.

Thành phố S ai có thể cướp người phụ nữ của hắn chứ?

Mục Lăng, hắn sẽ không!

Mục Lăng là dạng đàn ông xếp tính mạng người thân lên hàng đầu, nếu không là phải máu thuẫn gì phải chết, hắn sẽ không vì một người phụ nữ mà đối nghịch với Tần gia và những người khác, cái giá thiết này không thể thành lập.

Advertisement / Quảng cáo

“Chỉ là một ví dụ thôi a.” Lý Hoan Tinh nói, “Chúng ta cũng không biết ngày mai sẽ xảy ra chuyện gì, đúng không?”

Lý Hoan Tinh vừa nghĩ tới có loại khả năng này, trong lòng cũng có chút không thoải mái, cô biết mình nghĩ quá nhiều rồi, nhưng lại không nhịn được nghĩ như vậy, Tần Mục nói, “Được rồi, nếu như có chuyện như vậy, anh sẽ nghĩ tất cả biện pháp đoạt em lại.”

“Thật sự?”

“Đương nhiên.”

Lý Hoan Tinh suy nghĩ một chút, “Anh là bạch mã hoàng tử của em, không phải là kỵ sĩ của em, anh muốn làm sao để đoạt lại em đây?”

“Anh vừa là vương tử vừa là kỵ sĩ của em” Tần Mục nói, rồi trêu ghẹo, “Ai nói vương tử và kỵ sĩ không thể là một đây?”

“Nói cũng có lý.” Lý Hoan Tinh quấy nhiễu nói, “Em chắc chắn là bị chuyện của Bình An làm cho tinh thần có chút**, thậm chí có điểm bị hồ đồ rồi, thành phố S này làm gì có ai không có mắt đến đối nghịch với hai nhà chúng ta chứ. Coi như là Mục Lăng, Đường Dạ Bạch, cũng không thể, còn ai có bản lĩnh thông thiên đây.”

“Hoan Hoan.” Giọng của Tần Mục đột nhiên trở nên nghiêm túc, lấy ra một hộp nhung, quý một gói xuống sân cỏ, dọa Lý Hoan Tinh giật mình một cái, Tần Mục nói, “Quen biết rất nhiều năm, đã ở cùng nhau rất nhiều năm, đời này, ngoại trừ tốt với em, yêu em, anh sẽ không bao giờ phản bội em. Vì thế, Lý Hoan Tinh tiêu thư, em đồng ý gả cho anh không?”

Câu hôn?

Lý Hoan Tinh lấy lại lý trí, có một chút sững sờ.

Advertisement / Quảng cáo

“Không muốn?”

“Đồng ý.” Đường như là sợ Tần Mục hối hận, Lý Hoan Tinh vội vàng nói đồng ý, cầm lấy nhẫn đeo vào tay mình.

Tần Mục, “....Đây là chuyện của anh làm mà.”

“Vậy em ra lệnh cho anh hôn môi cô dâu tương lai.”

Tần Mục nở nụ cười, nhẹ nhàng ôm cô, dịu dàng hôn lên môi của cô.

Lầu hai.

Mục Lăng cùng một người đàn ông thân hình cao lớn đứng ở bên cạnh cửa sổ nói chuyện, không giống với Mục Lăng cuồng ngao, người đàn ông này có khuôn mặt anh tuấn, sống nội tâm, vừa nhìn đã biết là người đàn ông vô cùng trầm ổn, đeo một cặp kính vô cực, sau thấu kính là một đôi mắt đen kịt mà ác liệt. Rõ ràng một thân quân áo thường, lại rất trầm ổn, nhưng trên người lại có một luồng sát khí ngang ngược, khí tràng vô cùng mạnh mẽ.

“A Sinh, cậu đang ở đây nhìn cái gì vậy?” Mục Lăng theo ánh mắt của người đàn ông nhìn xuống, “Nha, cậu biết Tần Mục sao? Sao cứ nhìn hắn vậy, theo lý thuyết, ác chủ bài và Tần gia không thể nào có liên quan.”

Tay người đàn ông đặt trên lan can, hơi nắm chặt, gân xanh trên mu bàn tay hiện lên, bàn tay còn lại đẩy mắt kính.

“Không quen, chưa từng gặp.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Kẻ thù của tôi

Mục Lăng cảm thấy kỳ lạ, anh em bọn họ đang nói chuyện đàm luận rất tốt, bầu không khí cũng rất hòa hợp, ai biết Mục Vân Sinh bất ngờ nhìn ra ngoài cửa sổ, rõ ràng mất tập trung rồi. Hắn còn tưởng làm sao, thì ra là chuyện của Tần Mục và Lý Hoan Tinh, hắn không để ý lắm, lại tiếp tục cùng Mục Vân Sinh nói chuyện, ai biết được Mục Vân Sinh dường như không nghe, vậy thì có chút ngoài ý muốn, chuyện gì có thể làm cho Mục Vân Sinh mất tập trung

đây?

Mục Văn Sinh với hẳn là anh em họ, quan hệ so với các anh em khác ở Mục gia thân thiết hơn nhiều, mặc kệ về tình cảm hay huyết thống, ba của Mục Văn Sinh và ba của Mục Lăng là anh em ruột, chỉ tiếc ba Mục Văn Sinh từ nhỏ quá phản nghịch, cả ngày trà trộn với***, Mục lão gia cảm thấy quá mất mặt nên đuổi người ra khỏi nhà, lúc đó ẩm ỉ một trận, rất nghiêm trọng, ba của Mục Văn Sinh liền đi vào con đường xã hội đen một đi không trở về, sau này, trà trộn vào hắc đạo của ba, bởi vì oán hận cá nhân mà bị người ta chém chết, mẹ Mục Văn Sinh một mình nuôi dưỡng hẳn, cũng kiên quyết không muốn trở về Mục gia, sau đó, mẹ Mục Văn Sinh cũng đã chết, không tìm được tin tức của Mục Văn Sinh, qua mười năm, Mục Lăng và Mục Văn Sinh trong một vụ lâm án gặp được nhau, thấy hẳn lớn lên giống chủ của mình, hai người mới quen biết nhau.

Mục Văn Sinh đã sớm biết mình cũng là dòng chính Mục gia, thời điểm sinh sống khó khăn nhất,... Lúc tuyệt vọng nhất, xưa nay cũng chưa từng nghĩ tới sẽ về Mục gia, bây giờ đã biến thành một người ai cũng không chọc nổi...
Phản tử không bố.

“Tôi đính hôn, chính là giả, không bao lâu nữa sẽ đá cô ta, cậu còn cố ý chạy về đây làm gì?” Mục Lăng thẳng thắn nói, “Cũng không phải là lẽ đính hôn thật của tôi.”

“Cậu nghĩ hơi nhiều.” Mục Văn Sinh nhàn nhạt nói, “Tôi không phải là trở về vì cậu.”

Ánh mắt của hẳn trước sau rơi ngoài cửa sổ.

Mục Lăng vỗ tay một cái, “Tôi biết mà, dọa tôi một trận, vậy tại sao cậu lại trở về?”

Mục Văn Sinh không trả lời, Mục Lăng nhìn hẳn một cách kỳ quái, lại phát hiện trong ánh mắt của Mục Văn Sinh có một tia...Sát khí?

Nói thật, hẳn và Mục Văn Sinh quen biết nhiều năm, nhưng chưa bao giờ nhìn thấy vẻ mặt biến hóa của hẳn qua, cũng đang trên mặt hẳn nhìn thấy sát khí, nhưng bây giờ nhìn kỹ, lại không có.

Advertisement / Quảng cáo

“Vậy tại sao cậu lại trở về?”

Mục Văn Sinh trầm mặc, Mục Lăng giận, “Này!”

“Tôi nghe được.”

“Tại sao?”

“Không thể trả lời.”

Mục Lăng giận, đại gia người. Hẳn giận thì giận, nhưng vẫn đúng là hết cách, bởi vì hẳn đánh không lại Mục Văn Sinh.

“Cậu thật sự không quen biết Tần Mục sao?”

“Hắn là ai?”

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng xác định hẳn thực sự không quen biết Tần Mục, Mục Lăng đem bối cảnh Tần Mục giới thiệu một lần, “Cô gái bên cạnh là người yêu của hẳn, đoán chừng vừa mới nói lời cầu hôn, sẽ nhanh chóng kết hôn thôi, cô gái kia cũng rất có bối cảnh, Tần Mục là loại người si tình a.”

Loại người si tình?

“A Sinh, về mặt này của cậu... có hơi đáng sợ a.” Mặc dù vẫn là về mặt đó không có gì, nhưng vì cái gì hẳn lại cảm thấy sống lưng có hơi lạnh?

Mục Lăng cũng vô tình chú ý tới cảm xúc của Mục Văn Sinh có chút không tốt, cảm giác lan can sắp bị hẳn bóp nát, này thật sự có điểm... đáng sợ a.

“Tần Mục là kẻ thù của cậu sao?” Chắc sẽ không có khả năng Lý Hoan Tinh là kẻ thù của hẳn chứ?

“Kẻ thù!” Như đinh đóng cột.

Mục Lăng dừng một chút, “Tôi kiến nghị cậu nên hòa giải đi, bối cảnh Tần gia rất hùng hậu, át chủ bài muốn cầm rữ ở thành phố S, e sợ không thể đắc tội bọn họ được.”

Mục Văn Sinh vuốt ve mắt kính, sau thấu kính, ánh mắt bình tĩnh, “Át chủ bài không cần ở thành phố S phát triển, Tần gia, tôi cũng không để ở trong mắt, kẻ thù...”

“Không cách nào hòa giải!”

Bạn đang đọc truyện *Chống Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Bà xã, em bị quỷ ám sao?

Người nhà Cổ gia nói chuyện với Cổ Bình An hơn nửa tiếng, Mục Lăng ung dung đi vào, cầm trong tay một cái hộp nhưng rất lớn, Cổ Vân và Lâm Tú Lan cùng nhau đứng dậy, dẫn nhau đi ra ngoài, trà không gian riêng tư cho đôi vợ chồng trẻ. Lâm Tú Lan đối với Mục Lăng vẫn tính là hài lòng, trong khi nghe đồn chưa có người nào từng thấy Mục Lăng, vậy mà lại dám đồn đại khó nghe đến như vậy, thậm chí còn có người nói một bên mặt của Mục Lăng đã bị hủy, khuôn mặt tàn tạ, giống như ác ma.

Vừa xấu tính khí lại tàn bạo.

Ai biết, vào lần đầu tiên gặp mặt, bọn họ mới phát hiện Mục Lăng là một người đàn ông khôi ngô tuấn tú, tuy rằng nhìn là biết không phải là người gì tốt, hơi thờ trên người cũng toa ra một loại mùi ta là người xấu mau chạy đi, có lẽ chỉ được cái vẻ đẹp trai, lúc đó bà còn khờ dại cảm thấy, Cổ Bình An với hẳn vẫn tính là xứng đôi, con gái của bà cũng rất xinh đẹp, có thể nói là duyên trời tác hợp.

Ai biết, tác phong xử sự của người này đúng như lời đồn, con gái bọn họ chưa kết hôn, mới đính hôn đã bị nhục nhã, giống tổ khắp nơi, bây giờ danh tiếng đã bị hủy, bà đi ra ngoài đều bị người chỉ chỉ chỏ chỏ, lúc đầu rất tức giận, cũng oán trách Cổ Bình An rất nhiều, bây giờ, bà cảm thấy tất cả đều là lỗi của Mục Lăng, với gia thế của Cổ gia và Lâm gia, bọn họ không cần dựa vào Mục Lăng cũng có thể vinh hoa phú quý cả đời, không lo ăn mặc.

Cuộc hôn nhân này, không biết là tốt hay xấu đây, đưa Cổ Doanh Doanh ra nước ngoài du học sớm một chút, rời xa thành phố S thị phi này mới là điều mà bây giờ bà cần phải suy tính.

Mục Lăng đối với váy cưới cô dâu mà hẳn chọn rất hài lòng, đây coi như là một lễ phục mà hẳn đã chọn, lúc đó thư ký đưa tới một đồng ảnh, hỏi hẳn thích cái nào nhất, đây cũng không phải là người phụ nữ mà hẳn yêu, hẳn cũng lướt bần tâm, tùy ý tìm vài mẫu hàng hiệu, chụp vài tấm cho hẳn nhìn là được, hẳn nhìn ba tấm, nhìn thấy lễ phục này liền chọn, lúc đó hẳn cảm thấy Cổ Bình An mặc vào, chắc chắn sẽ rất đẹp, cũng rất phù hợp với khí chất của cô, không quá điểm lệ, nhưng cũng không quá tầm thường, sắc thái đều vừa vặn, trải qua trang điểm, vẻ đẹp của vị hôn thê hẳn lại lên một bậc, xinh đẹp khó mà tin nổi.

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Bình An tán gẫu với người nhà rất vui vẻ, sau khi thấy Mục Lăng đến, tâm tình liền không vui.

Hẳn vừa xuất hiện, bầu không khí vui vẻ xung quanh cô đều biến mất.

Điều này làm cho cô làm sao yêu thích hẳn đây.

“Bà xã, hôm nay em thật là xinh đẹp.” Mục Lăng không tiếc lời ca ngợi, giọng tràn đầy tán thưởng, phụ nữ xinh đẹp cũng làm cho đàn ông yêu thích, mặc kệ người đàn ông đó có bao nhiêu thành kiến với cô.

“Cảm ơn.” Cổ Bình An khẽ mỉm cười, chỉ ít đỉnh hôn với Mục Lăng, cô đã học được một điều, đó chính là mang theo mặt nạ mỉm cười, mặc kệ là Mục Lăng nói cái gì, cho dù là lời khó nghe ra sao, cô cũng có thể mỉm cười đối mặt, chứ đừng nói là Mục Lăng khen cô.

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng ngồi ở trên bàn trang điểm, thân thể che hơn nữa mặt kính, tư thái cả lo phất phơ, như là thiếu niên 18 tuổi đang đùa giỡn thần nữ của mình, “Chồng em khen em một tiếng, em chỉ nói lời cảm ơn vậy thôi sao?”

Cổ Bình An khiêm tốn xin chỉ bảo, “Vậy tôi nên nói gì nữa đây?”

“Ít nhất cũng thẹn thùng nói một tiếng, ông xã, buổi tối em sẽ hầu hạ anh thật tốt.” Mục Lăng mong chờ nói.

Cổ Bình An rất biết nghe lời, “Ông xã, buổi tối em sẽ hầu hạ anh thật tốt.”

Mục Lăng, “………….”

Vốn là chỉ muốn đùa giỡn Cổ Bình An một chút, không nghĩ tới Cổ Bình An lại nói như vậy thật, Mục Lăng nhất thời cảm thấy. Cô bị quý ám sao?

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Truyền gia chi bảo

Cổ Bình An ngồi ở trên ghế, ngẩng đầu nhìn Mục Lăng, hần mặc một bộ lễ phục màu đen, đàn ông mặc lễ phục dưới cái nhìn của cô đều là một dáng vẻ, không có biến hóa gì đặc biệt, khoảng thời gian trước thường thấy Mục Lăng mặc đồ thường ngày là nhiều, rất ít khi mặc âu phục, đột nhiên vừa nhìn, cảm giác xem như cũng không tệ. Rất giống, người khác mặc vào đều là hảo hoa phong nhã, còn hần mặc vào lại thành phong cách tinh anh.

Lông mày rậm, đôi mắt thâm thúy, sống mũi thẳng tắp, ngũ quan tách biệt tốt, tổng hợp lại chính là một thần anh tuấn nhưng mặt khác lại là kẻ bạc tình. Nếu có người hỏi Cổ Bình An, kẻ bạc tình như thế nào, Cổ Bình An sẽ không chút do dự mà chỉ thẳng Mục Lăng nói, đó, hình dáng như thế.

“Không phải anh đưa đồ trang sức tới sao?” Cổ Bình An nhìn hộp, nhàn nhạt nói, “Thật ra không cần đưa, tự tôi cũng có, coi như không mang đồ trang sức cũng không sao.”

Cũng không phải là kết hôn, cần gì phải chú ý nhiều như vậy.

Thật ra, lễ tiết ở thành phố S, cô cũng không hiểu nhiều.

Đính hôn a, kết hôn a, đều là nhà trai chuẩn bị đồ trang sức cho nhà gái, nhà gái đeo càng xinh đẹp, càng có giá trị, cũng có thể chứng minh độ yêu thương mà nhà trai dành cho nhà gái, cái này cũng không biết là tập tục gì nữa.

Mục Lăng vát chéo chân, liếc mắt nhìn hộp nhưng, tùy ý ném cho Cổ Bình An, “Bà xã nhìn có hài lòng không, này tất cả đều là trân bảo trong tủ bảo hiểm của anh.”

Advertisement / Quảng cáo

“Nhận không nổi.” Cổ Bình An vừa nói vừa mở hộp ra, cảm giác như là mở một chiếc hộp Pandora, đẹp đẽ, nhưng lại mang theo lời nguyên rủa độc ác.

Trong hộp có một sợi dây chuyền và một đôi bông tai bảo thạch màu xanh lam, còn có một cặp vòng ngọc, một cặp đồng hồ, dù Cổ Bình An không biết gì về phương diện này, cũng không biết giám định và thương thức, nhưng cô có thể nhìn ra được đây không phải là vật quý giá bình thường. Đồ trang sức mà cô quý nhất chính là vào 18 tuổi, Cổ Vân đi công tác ở Pháp mua cho cô một sợi dây chuyền kim cương, tuy rằng chỉ có hơn ba vạn, nhưng vẫn là đồ trang sức mà Cổ Bình An quý nhất.

Sợi dây chuyền bảo thạch xanh lam này, xung quanh nạm rất nhiều kim cương, rất đẹp, bảo thạch còn lớn hơn ngón tay cái của cô, màu xanh lam đến mức rất tinh khiết, rất trong suốt, làm choi cả mắt Cổ Bình An, Cổ Bình An cảm thấy đây là sợi dây chuyền đẹp mà cô từng gặp qua, sợi dây chuyền này ở ngoài đời còn đẹp hơn so với trong quảng cáo rất nhiều.

Với đôi bông tai kia là nguyên bộ, thiết kế cũng không khác là mấy, đều rất đẹp.

Cổ Bình An nhìn hần, “Quá quý giá, anh tùy tiện mua một bộ là được rồi.”

“Sao em biết nó quý giá?” Mục Lăng nhủ mảy, đích thực rất quý giá, bảo thạch này có ít nhất mấy trăm năm lịch sử, thiên nhiên điều khắc, cũng là truyền gia chi bảo của Mục gia, bảo vật vô giá, có một lần triển lãm, Mục Lăng chấp nhận lời mời của bạn, lấy ra triển lãm, một màn kinh diễm. Đây được coi là đồ trang sức mà nhà bọn họ quý trọng nhất, với khuyên tai là một bộ, giá trị không cao như sợi dây chuyền, nhưng cũng không thấp.

Advertisement / Quảng cáo

“Vừa nhìn đã biết rất đắt.” Cổ Bình An nhàn nhạt nói, “Tôi không nhận nổi.”

Tùy tiện mua một bộ trang sức cho cô là được rồi.

“Em cảm thấy anh cho em thật sao?” Mục Lăng nhủ mảy, “Cho em đeo thì đeo đi, em chính là mặt mũi của Mục gia, lão tử đính hôn, chung quy phải lấy ra đồ vật gì đó để lấy chút thể diện, cũng làm cho đám người kia biết, em là vợ chưa cưới của anh, đứng ở phía sau khuê môn múa mấp.”

Cổ Bình An nhìn bộ trang sức, “Lỡ như tôi làm mất, tôi sẽ không đền nổi.”

“Không cần lo, ai dám đến lấy chứ?”

Đây là địa bàn của Mục Lăng hần, ai mà lại không có mắt, dám đến lấy đồ của hần.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Bí mật nhỏ của cổ bình an

Cổ Bình An không từ chối được, không muốn đeo một chút nào, nào hiện ra một số hình ảnh, có người trộm sợi dây chuyền này, một đao chém đầu cô, hình ảnh quá bạo lực máu me, quá thực quá... Khủng bố rồi.

“Tôi cảm thấy lễ phục này đã rất đẹp rồi, không cần thêm trang sức để tôn lên nữa đâu.” Cổ Bình An nói, “Không, phải nói, trời sinh tôi quyến rũ, không cần đến đồ trang sức.”

“Em thật nhiều chuyện, bảo em đeo thì đeo đi.”

Cổ Bình An đeo vòng ngọc vào, bắt ngờ lại phù hợp với cô, Mục Lăng nhìn thấy cũng thật hài lòng, thật ra vòng tay này là tùy ý chọn, vốn là muốn chọn một cái lắc tay kim cương, nhưng lại phối không hợp, nên chọn vòng ngọc, da dê Cổ Bình An trắng, xương cũng khéo léo, đeo rất ưa nhìn, tôn lên được vẻ đẹp.

Lễ phục trễ ngực, trước mặt là một cảnh xuân như ẩn như hiện, Cổ Bình An đã cố ý nhắc áo lên cao, nhưng Mục Lăng ở phía trên nhìn xuống, vẫn thấy rất rõ ràng, Cổ Bình An còn nhỏ, nhưng vóc dáng lại vô cùng tốt, thường kiểu ngạo vẻ bản thân, quá nhiên diễm phúc của hần không cạn.

“Chờ chút, để anh giúp.” Mục Lăng lên tiếng cắt ngang động tác của Cổ Bình An, cầm lấy dây chuyền, vòng tới phía sau cô, bảo thạch lạnh lẽo kẻ sát trước ngực, người đàn ông cao to đứng ở đằng sau cô, hết sức chăm chú vì cô

đeo dây chuyền, da thô ráp của hắn chạm vào da dẻ sau gáy cô, mang theo một tia ẩm áp, da dẻ Cổ Bình An hiện lên một tầng mụn nhọt nhỏ nhỏ, sống lưng đều tề, cảm giác rất kì quái, một mực lại không nói ra được, chỉ muốn kết thúc nhanh một chút.

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng đeo được sợi dây chuyền rồi rất hài lòng.

Hắn đưa tay cầm lấy khuyên tai, Cổ Bình An cuộn quít, “Tự tôi đeo được.”

“Em sợ cái gì?” Giọng nói này nghe giống như run rẩy, sợ cái gì? Mục Lăng nhìn mặt Cổ Bình An, mặt đã đỏ hết lên, có cần như vậy hay không? Hắn phát hiện Cổ Bình An rất dễ đỏ mặt, động một chút là đỏ mặt, thiếu nữ không rành thế sự, quả nhiên dễ đỏ mặt.

“Tôi tự đeo được.”

“Anh muốn đeo cho em.” Mục Lăng nói, “Anh đeo đồ trang sức cho bà xã, không phải là chuyện bình thường sao?”

Advertisement / Quảng cáo

Mục Lăng cầm khuyên tai, vừa mới đụng tới lỗ tai Cổ Bình An, lỗ tai của cô đã đỏ hết lên, cả người giống như là xù lông, Cổ Bình An xoa xoa lỗ tai, thò lỗ nói, “Anh muốn đeo thì nhanh một chút đi.”

Mục Lăng cảm thấy vô cùng thú vị, lỗ tai Cổ Bình An đỏ tươi như máu, thực sự là quá nhạy cảm, giống như lỗ tai con mèo, đụng vào là muốn nổ, hắn không nhịn được xoa đi xoa lại, lòng bàn tay thô ráp xoa xoa lỗ tai cô, Cổ Bình An một trận run rẩy, cuống quýt che lỗ tai lại, trốn không thoát đơn giản đứng dậy, Cổ Bình An tức giận trừng mắt, kẻ này rõ ràng là cố ý.

“Lưu manh!” Cổ Bình An giận, đôi mắt ươn ướt.

Cô chính là không chịu được có người sờ lỗ tai cô, lúc trước đi nắm lỗ tai, cô suýt chút nữa là khóc, lúc nào cũng không nhịn được muốn trốn đi, may mà không né tránh, nếu không là đã bắt trật, bây giờ Mục Lăng phát hiện, lại còn muốn đùa bỡn lỗ tai cô.

“Ha ha ha ha ha ha, Cổ Bình An, em thật đáng yêu.” Mục Lăng cười to, khí chất cả người hắn đều là hắc ám, trầm thấp, nờ nự cười này lên, bất ngờ sang sáng, trong lòng Cổ Bình An lời mủi tám đời tổ tông của hắn ra chăm sóc một lần.

Mục Lăng vui mừng khôn xiết, chỉ sờ lỗ tai một chút mà thôi, mặt đỏ, lỗ tai đỏ, người cũng đỏ, hắn đang nghĩ, nếu như đích thân làm, Cổ Bình An sẽ có phản ứng gì, Mục Lăng đột nhiên ôm lấy Cổ Bình An, đầu nghiêng sang một bên, môi ẩm áp rơi vào trên lỗ tai Cổ Bình An.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trưê Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Mục Lăng uy hiếp

“A...” Cổ Bình An là lên một tiếng, không ngừng giãy dụa trong lòng ngực hắn, giãy dụa đến mức rất lợi hại, toàn thân đều đỏ như một con tôm luộc, Mục Lăng ngấm lỗ tai cô, đầu lười ở trên lỗ tai liếm liếm, Cổ Bình An cảm giác giống như nước mắt sắp rơi xuống, người đang ở trong lòng ngực Mục Lăng run rẩy, khoảng chừng trái phải đều không né tránh được, cuối cùng Mục Lăng cũng coi như có lòng tốt buông cô ra, Cổ Bình An như đã sắp khóc.

“Chà chà sách, quả trứng nhỏ đáng thương.” Mục Lăng nói, Cổ Bình An tức giận đến muốn đánh Mục Lăng. “Không biết xấu hổ, lưu manh.”

Mục Lăng cười ha ha, đối với hắn mà nói, hơi hột.

“Dừng lại dừng, đừng giãy dụa nữa, giãy dụa nữa, tóc sẽ rơi hết đấy.”

“Đều tại anh.”

“Tại anh, tại anh.” Trong lòng Mục Lăng hiện đang rất tốt, đột nhiên cảm thấy Cổ Bình An cực kỳ dễ thương, siêu cấp đáng yêu, đáng yêu đến nỗi làm cho hắn muốn nắm lấy.

“Anh đi ra ngoài đi.” Cổ Bình An thực sự là tức giận và xấu hổ chết đi được.

Thật oan ức, rất muốn khóc.

“Này, em sẽ không thật sự muốn khóc lên chứ?” Mục Lăng nói, “Quả nhiên là bé gái.”

Advertisement / Quảng cáo

“Cút.”

“Nói anh cút? Em là cộng hành nào?” Mục Lăng tuyệt đối là trời sinh phản cốt, người ta muốn hắn làm gì thì hắn sẽ làm ngược lại, hắn muốn làm cái gì thì làm cái đó, hiện tại đang rất muốn trêu ghẹo Cổ Bình An, nhìn đáng vẻ giận dữ và xấu hổ của cô, hắn cảm thấy chuyện có đánh hắn hai bạt tai, hắn có thể hơi hơi không tính toán món nợ này.

“Anh chưa cần nhắc đến vấn đề phối hợp, nếu như lễ phục này màu xanh lam thì sẽ càng đẹp mắt hơn.” Có thể lễ đính hôn, mặc trang phục màu xanh lam thì có chút quái dị, có điều cách phối hợp này thì cũng không tính là quá mức quái dị và cũng có một chút phong tình.

Cổ Bình An không nói lời nào, giữ im lặng, già chết.

Mục Lăng nói, “Có phải là rất không muốn gả cho anh đúng không?”

“Đừng.” Cổ Bình An liếc mắt nhìn hắn, “Rất bất mãn.”

Hắn là người mà cô ghét nhất.

“Thuận tiện nói cho em biết một tiếng, những tạp chí nói xấu kia, đã trở thành lịch sử, chồng em có gọi hay không?” Mục Lăng hỏi hột hột, trong lòng Cổ Bình An như bị sét đánh, cái gì gọi là thành lịch sử? Thật sự là toàn bộ trở thành lịch sử rồi sao? Có đương nhiên biết danh tiếng của mình trở nên đặc biệt khó nghe vì những tòa tạp chí nhỏ này tùy tiện viết scandal, cô cùng Mục Phàm không có gì, kết quả lại biến thành gian tình.

Những tòa tạp chí này, cảm giác cũng rất lợi mạng, dĩ nhiên nói không có sẽ không có, thời gian mấy ngày ngắn ngủi, Mục Lăng làm thế nào mà làm được? Đến tận cùng là thế lực của hắn có bao nhiêu lớn mạnh có thể một tay che trời đến trình độ này đây?

Advertisement / Quảng cáo

Chuyện này quả thực là đáng sợ.

Nếu như đắc tội Mục Lăng rồi, ông ngoại và cậu của cô còn con đường nào thoát đây?

“Làm sao? Em không vui? Không định khen anh một tiếng sao?” Mục Lăng không hài lòng.

Cổ Bình An nói, “Bọn họ cũng là vì một miếng cơm ăn, không cần thiết.”

“Thật thánh mẫu.” Mục Lăng không nhịn được châm biếm, “Chỉ có điều, ai bảo anh khó chịu, anh quyết không để ai ung dung thoải mái, nếu bọn họ chọc anh, thì phải trả giá thật lớn, bà xã, em tốt nhất cũng đừng chọc anh.”

Bởi vì cái giá phải trả em không trả nổi.

Cố Bình An đã sớm biết Mục Lăng không dễ trêu, không cần Mục Lăng đặc biệt nhắc nhở, chỉ là cảm giác rất quái dị, Mục Lăng đến tốt cùng là muốn nói cái gì?

“Em còn không rõ ý của anh?”

Cố Bình An lắc đầu, Mục Lăng cười lạnh, “Ý tứ rất đơn giản, anh có thể làm cho công ty của bọn họ trở thành lịch sử, thời gian ngắn ngủi không tới ba ngày, anh đã làm xong, thậm chí bọn họ còn không dám có một lời oán trách, anh cũng có thể làm cho vị trí thị trường của ba em không cách nào lên chức, cho tới nhà ông ngoại em, vậy thì càng đơn giản, gây khó xử rất dễ dàng. Cố Bình An, em đánh anh, anh niệm tình em tuổi trẻ không hiểu chuyện, lần sau không được làm như vậy nữa, bằng không, anh có thể không đánh em, nhưng không phải đại diện cho anh sẽ không động đến người Cố gia, người em đề ý.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Lý Hoan Tình và Mục Vân Sinh

Cố Bình An lắc đầu, Mục Lăng cười lạnh, “Ý tứ rất đơn giản, anh có thể làm cho công ty của bọn họ trở thành lịch sử, thời gian ngắn ngủi không tới ba ngày, anh đã làm xong, thậm chí bọn họ có có một lời oán trách, anh cũng có thể làm cho vị trí thị trường của ba em không cách nào lên chức, cho tới nhà ông ngoại em, vậy thì càng đơn giản, gây khó xử rất dễ dàng. Cố Bình An, em đánh anh, anh niệm tình em tuổi trẻ không hiểu chuyện, lần sau không được làm như vậy nữa, bằng không, anh có thể không đánh em, nhưng không phải đại diện cho anh sẽ không động đến người Cố gia, người em đề ý.”

Mục Lăng dừng một chút, lại nhàn nhạt nói một câu, “Đương nhiên, nếu như em nghe lời, những chuyện này cũng có thể tránh khỏi.”

Trong lòng Cố Bình An ngượng lạnh, cô so với ai khác đều hiểu, trong tay cô không có bao nhiêu vốn liếng có thể cùng Mục Lăng đối kháng.

“Cái gì gọi là nghe lời?”

Mục Lăng búng một cái lên đầu Cố Bình An, “Ý tứ nghe lời rất đơn giản, anh bảo em khóc thì em không thể cười, anh bảo em cười thì em không thể khóc, anh bảo em còi quần áo nằm ở trên giường đợi anh thì em không được ở trên sofa, hiểu ý anh không?”

Cố Bình An, “…………”

Lưu manh.

Ngoại trừ chửi một câu lưu manh ra, cô không biết còn có thể chửi câu gì hơn, Mục Lăng, anh không biết xấu hổ một chút nào sao? Anh có thể biết vô liêm sỉ một chút được không?

Mục Lăng nhìn sắc mặt tái nhợt của Cố Bình An, sờ sờ khuôn mặt cô, “Bà xã, em đừng sợ đến như vậy, người ngoài đồn về anh đều là sai sự thật, thực ra con của người anh, dịu dàng, rất dịu dàng.”

Advertisement / Quảng cáo

“Vô sỉ.” Cố Bình An nghiêng rằng nói ra hai từ này.

Mục Lăng cười ha ha, nghiêng ngàng rồi đi, rất hung hăng càn quấy, nếu ánh mắt có thể giết người, Mục Lăng đại khái đã bị Cố Bình An lăng trì rồi.

Cố Bình An ngồi xuống, đột nhiên cảm thấy làm cái gì cũng không được.

“Ca đời mình phải nghe Mục Lăng thao túng sao?”

Không ai có thể nghe được lời của cô, cũng không ai có thể trả lời cô, đáp án này, chỉ có từ bên trong trận đấu trí của cô và Mục Lăng mới có thể có đáp án mà thôi.

Tần Mục đi đến phòng rửa tay, Lý Hoan Tình nhìn chiếc nhẫn trên tay, trong lòng vô cùng thỏa mãn.

Tuy rằng không phải là chiếc nhẫn đáng giá gì, nhưng cũng rất tao nhã, đẹp đẽ, cô rất thích.

Đêm nay về nhà, cô muốn nói chuyện này với bà nội, chuẩn bị lễ cưới của cô và Tần Mục, tuy rằng kết hôn hơi sớm, nhưng cô vẫn đồng ý, dù sao sớm muộn gì cô cũng là vợ của Tần Mục, gả cho hần sớm một chút, cũng không có gì không thể.

Bà nội chắc chắn sẽ đồng ý, Tần Mục là cháu rể mà bà bỏ nhiệm mà.

Advertisement / Quảng cáo

Điện thoại di động vang lên, Tần Mục điện thoại tới, “Hoan Hoan, lễ đính hôn sẽ nhanh chóng bắt đầu, anh trực tiếp đi lên luôn, em cũng trực tiếp đi lên đây đi.”

“Được.” Vừa mới đính hôn, tâm tình vui vẻ, bước chân của Lý Hoan Tình bước đi cũng trở nên rất nhẹ nhàng, nhưng lạnh chanh không chú ý, ngay chỗ rẽ đụng trúng người, đúng lúc là nơi có bậc thang, Lý Hoan Tình đứng không vững, người sẽ té xuống mặt đất mất.

“A……”

Thảm, hôm nay mang cao gót, té xuống như thế, chắc chắn rất chật vật, nhưng mà, dự liệu về đau đớn và chật vật không đến, cô chỉ cảm thấy trước mắt có một cơn gió thổi qua, người đã bị ôm vào một lồng ngực ấm áp, mang theo mùi thuốc lá nhàn nhạt.

Tay của người đàn ông, ôm chặt lấy eo của cô, đem cô vững vàng mà bảo hộ ở trong lồng ngực.

Lý Hoan Tình sợ hãi không thôi, hoảng hốt vội nói cảm ơn, ngừng đầu, nhưng mà bất ngờ ngán ra, tát vào miệng một cái, có chút không xác định chớp mắt một lần, trong nháy mắt có chút kinh ngạc vui mừng, “A Sinh?”

“Ừ.” Người đàn ông nhàn nhạt nói, “Là tôi.”

Lý Hoan Tình vui mừng nhìn hần, “Anh về khi nào vậy, sao không nói cho tôi biết một tiếng, tôi mời anh ăn cơm, lần trước anh đi vội vàng như vậy, ngay cả số điện thoại của anh tôi cũng không xin được.”

Mục Vân Sinh im lặng, vô cùng im lặng, im lặng đến Lý Hoan Tình có chút lúng túng, thật giống sau khi gặp lại, chỉ có một mình cô vui mừng như thế, còn Mục Vân Sinh vẫn rất lạnh nhạt, rất lạnh nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Mục vân sinh và lý hoan tình

Lúc Lý Hoan Tình còn nhỏ đã quen biết Mục Vân Sinh.

Chỉ là, ký ức có chút mờ nhạt, chuyện lúc nhỏ, cô cũng không nhớ rõ lắm, chỉ nhớ mang máng, Mục Vân Sinh và mẹ của hần từng sống ở nhà cô một thời gian rất dài, mẹ hần là người hầu của nhà cô. Sau đó, sau khi mẹ của hần qua đời, Mục Vân Sinh đã rời khỏi Lý gia, lúc đó vì nguyên do gì, cô nhớ rất rõ ràng, chị họ của cô rất thích chơi với Mục Vân Sinh, bà nội rất không thích.

Bà nội cô quan niệm về giai cấp rất nặng, rất không thích con cháu trong nhà chơi với Mục Văn Sinh, chị họ so với bọn cô lớn hơn một chút, mỗi ngày đều đi theo phía sau Mục Văn Sinh chơi, chọc đến bà nội vô cùng khó chịu, bà nội nói với chị họ vài câu, chị họ không vui cãi vã với bà nội. Khi đó, mọi người đều còn nhỏ, con nít cùng nhau chơi đùa, thực ra cũng không có vấn đề gì, tại sao bà nội lại không thích. Vào thời điểm mẹ Mục Văn Sinh bị bệnh nặng, bà nội từng tìm qua mẹ hẳn bàn luận về vấn đề này, nghĩ rất khó nghe, bảo mẹ hẳn trông coi Mục Văn Sinh, không nên cùng cháu gái của bà đi quá gần, lời nói đến mức rất khó nghe.

Lúc đó Mục Văn Sinh ở một bên nghe trộm được, vô cùng tức giận, đặc biệt từ đó về sau, thân thể của mẹ hẳn càng ngày càng không ổn, Mục Văn Sinh cũng đối với bà nội của cô tràn đầy oán hận, Lý Hoan Tinh bị quản rất nghiêm khắc, cũng sẽ không cùng Mục Văn Sinh xảy ra quá nhiều tiếp xúc.

Sau đó, mẹ Mục Văn Sinh qua đời, bà nội vốn là muốn nuôi nấng Mục Văn Sinh, lại bị hẳn từ chối, trước khi đi, hình như Mục Văn Sinh đã nói gì đó với bà nội, bà nội vẫn luôn rất tức giận, vẫn luôn nhớ hẳn.

Advertisement / Quảng cáo

Khi đó, Mục Văn Sinh mới 9 tuổi, cô cũng lơ lơ mờ mờ, cái gì cũng không biết.

Tính cách của bà nội rất gần bùng nổ.

Lý Hoan Tinh cũng rất rõ, dù sao bà nội cũng là bà nội của cô, lại rất cưng chiều cô, Lý Hoan Tinh cũng không tiện nói gì, tuy rằng Cố Bình An cũng từng nhỏ nước bọt qua, bà nội cô nói khó nghe chỉ vì ghét hẳn yêu phù. Từ nhỏ đến lớn, chuyện giao du bạn bè của Lý Hoan Tinh, không ai là không môn đăng hộ đối, trên cần bản đều là không giàu thì tài cũng cao quý, tất cả đều là bà đòi gì đó gì đó, Lý Hoan Tinh cũng hết cách rồi, chỉ có thể nói bà nội quan niệm về dòng dõi quá sâu.

Chuyện của Mục Văn Sinh, ở Lý gia cũng không tính là sóng to gió lớn gì, dù sao lúc đó tuổi cũng còn nhỏ mà.

Advertisement / Quảng cáo

Lại một lần nữa nhìn thấy Mục Văn Sinh, đã là 7 năm sau, Mục Văn Sinh đã trở thành một thiếu niên.

Năm đó, Mục Văn Sinh trở về tào mộ, nói thật, Lý Hoan Tinh không nhớ tới hẳn một chút nào, lúc đó Lý Hoan Tinh còn nhỏ tuổi, ngược lại chị họ đối với Mục Văn Sinh nhớ mãi không quên, vẫn luôn là bạn chơi khi còn bé của chị ấy, được ca tụng là đôi uyên ương, đối với bà nội vẫn luôn rất bất mãn.

Chị họ ngẫu nhiên gặp lại Mục Văn Sinh, đồng thời đối với Mục Văn Sinh nhất kiến chung tình, Mục Văn Sinh 16 tuổi, vóc người thon dài, phong độ nhanh nhẹn, anh tuấn đến cực điểm, dùng chị họ cô mà nói, đó chính là, trời ạ, chị sắp bị anh ấy giết chết rồi.

Chị họ thích một người, là huyền nào khắp nơi đều biết, bà nội cũng biết, sau đó để chị họ dẫn người về, lúc đó Lý Hoan Tinh cảm thấy sự việc có chút không đúng lắm, chị họ lại không nói hai người đang yêu nhau, bà nội gặp Mục Văn Sinh làm gì, hơn nữa bà nội lại không thích Mục Văn Sinh, này không khỏi có chút kỳ quái. Cô khuyên chị họ đừng dẫn người đến, chuyện này hãy quên đi, ai biết chị họ bị tình yêu làm choáng váng đầu óc, một mực muốn dẫn người đến.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Ân nhân cứu mạng lấy thân báo đáp(7

Chị họ cũng cảm thấy bà nội coi thường người khác, chỉ vì không thích bối cảnh xuất thân của Mục Văn Sinh mà thôi, bà thấy Mục Văn Sinh, chắc chắn sẽ yêu thích Mục Văn Sinh và sẽ để cho bọn họ yêu đương, chị ấy một mực cho rằng đây nguyên nhân chủ yếu mà bà nội không cho bọn họ yêu đương.

Lý Hoan Tinh cũng vì lần đó, chân chính nảy sinh ấn tượng sâu sắc đối với Mục Văn Sinh, mà không lại là một dấu hiệu, trước đây cô đối Mục Văn Sinh ấn tượng chính là bà nội không thích hẳn, bà nội luôn nói, Mục Văn Sinh là bạch nhãn lang (*), lại muốn ăn thịt thiên nga, khi đó, cô đều là rất bất đắc dĩ, chỉ là bọn họ cùng nhau chơi đùa mà thôi, bà nội nghĩ quá nhiều, nhưng lại một mực chắc chắn, Mục Văn Sinh là bạch nhãn lang, đặc biệt dạn dò Lý Hoan Tinh cách xa Mục Văn Sinh một chút.

(*) Bạch nhãn lang: là một danh từ riêng chỉ loại vong ân bội nghĩa, tâm địa hung tàn.

Sau khi trưởng thành, lần đầu tiên cô nhìn thấy Mục Văn Sinh.

Ngày đó cô đứng trên gác xếp, nhìn chị họ dẫn người về, vóc người Mục Văn Sinh gầy yếu, khuôn mặt anh tuấn, mặc một bộ áo sơ mi trắng, một cái quần bò, trang phục rất chỉnh tề, cũng rất sạch sẽ gọn gàng, tóc cắt đến mức rất ngắn, anh khí bùng bùng. Lý Hoan Tinh cảm thấy, Mục Văn Sinh so với những chàng trai cô từng gặp đều anh tuấn hơn nhiều, từng cứ chỉ tay chân, tràn đầy khí khái nam tử.

Ngày đó là giữa hè, nhiệt liệt sáng rõ trên người thiếu niên che kín một tầng lớp ánh mỏng manh, Lý Hoan Tinh cảm thấy, hẳn thật sự rất anh tuấn.

Đột nhiên, Mục Văn Sinh vừa ngừng đầu, thấy được cô ở trên ban công, một khắc đó, cơ thể Lý Hoan Tinh như có một đạo dòng điện xuyên qua.

Advertisement / Quảng cáo

Đó là một đôi mắt rất đẹp.

Đó là lần đầu tiên cô cảm thấy hóa ra một người, thật sự có một ánh mắt sắc bén như vậy, thật giống một chút liền nhìn xuyên, cô đang suy nghĩ gì, cô đang len lén nhìn hẳn, Lý Hoan Tinh còn cười phát phát tay, ai biết mặt Mục Văn Sinh không hề cảm xúc, mở ra một ánh mắt khác, không hề để ý cô một chút nào.

Cực giỏi!

Đây là cái nhìn bên trong của thiếu nữ Lý Hoan Tinh đối với Mục Văn Sinh.

Cô vốn không muốn quản chuyện này của chị họ, nhưng thấy Mục Văn Sinh, cô lại có hứng thú, hào hứng bước xuống lầu, lại nghe được bà nội rất vô lễ mắng Mục Văn Sinh, chửi đến rất khó nghe, cô hỏi em họ mới biết, thì ra bà nội đề ra nghi vấn sau khi Mục Văn Sinh rời khỏi Lý gia đã làm cái gì, học ở nơi nào.

Mục Văn Sinh nói, không học, đang đánh nhau.

Advertisement / Quảng cáo

Bà nội rất tức, cho rằng một người không học lực cũng không công việc đáng hoàng, cũng dám vọng tưởng cùng cháu gái của bà yêu đương, này chỉ là mơ tưởng, đồng thời nhắc đến mẹ Mục Văn Sinh, nói Mục Văn Sinh bạch nhãn lang, xuất thân dễ tiện.

Lý Hoan Tinh vẫn luôn không thích bà nội cay nghiệt, cô cảm thấy một người già đối với một thiếu niên cay nghiệt như vậy, thật sự hơi quá đáng, cô lên tiếng ngăn bà nội lại.

Cô cho rằng Mục Văn Sinh chịu nhục nhà, chắc chắn sẽ rất tức giận, nổi trận lôi đình, ai biết được Mục Văn Sinh rất bình tĩnh, dường như bà nội nhục nhà, đối với hẳn một chút ảnh hưởng cũng không có, lúc hẳn rời đi, chỉ vào bà nội nói.

Một ngày nào đó, tôi sẽ khiến cho bà đem cháu gái Lý gia xếp hàng một loạt, cười nói với tôi, mặc cho cậu chọn.

Khi đó, tôi sẽ nói cho bà biết, cháu gái Lý gia, không xứng với tôi.

Hắn làm bà nội huyết áp tăng vọt, người đã đi, chị họ khóc lóc đuổi theo, cũng không thấy hình bóng của hẳn đâu, chị họ tức giận đến nỗi rời nhà trốn đi, Lý Hoan Tinh cũng mới biết, Mục Văn Sinh không tới vì chuyện yêu đương với chị họ, hẳn đến Lý gia, chỉ vì một lời này.

Cô vốn tưởng rằng, bọn họ có thấy cũng không gặp nhau, không nghĩ tới, cái đêm mưa kia, cô ở trong ngõ tối, nhặt được Mục Văn Sinh đang thổi thóp, đạn bắn trúng bụng của hẳn, máu vẫn chảy, Mục Văn Sinh lại hôn mê bất tỉnh, bốn phía mơ hồ có thể nghe được tiếng súng, Lý Hoan Tinh cũng coi như bình tĩnh, thân thể gầy yếu công lấy Mục Văn Sinh, ấn núp nấp tiếng, cuối cùng cũng coi như an toàn, Mục Văn Sinh đã tỉnh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Cao lạnh chi hoa

Cô muốn báo cảnh sát, nhưng lại bị Mục Văn Sinh ngăn lại, lúc đó hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là đưa hân đến biệt thự bỏ trống của ba mẹ.

Không có gãy mẻ, không có bác sỹ, Mục Văn Sinh tự mình lấy viên đạn ngay bụng ra, rồi tự khâu vết thương, cũng hù dọa Lý Hoan Tinh, sau khi làm tốt mọi việc, Mục Văn Sinh giống như bị vết thương làm phát sốt, thời điểm Lý Hoan Tinh chăm sóc hân, luôn cảm giác Mục Văn Sinh sắp chết, nhiều lần muốn báo cảnh sát, nếu không báo cảnh sát, hân có chết thật rồi, cô có miệng cũng không nói được, nhưng mỗi lần cô định báo cảnh sát, quay đầu lại nhìn sắc mặt tái nhợt của Mục Văn Sinh, cô lại nện được.

Lúc đó cô nghĩ, chắc cuộc sống của Mục Văn Sinh rất khó khăn, chắc chắn là do Lý gia tạo thành, nếu không phải bà nội coi thường người khác, hân ở lại Lý gia, có lẽ tháng ngày trải qua sẽ không cực khổ như vậy. Bởi vì quá áy náy, hay bởi vì có một chút thiện cảm, Lý Hoan Tinh vẫn chăm sóc hân, đồng thời đến tiệm thuốc gần đó mua thuốc kháng sinh cho hân dùng, sau ba ngày, Mục Văn Sinh từ hôn mê tỉnh dậy.

Lý Hoan Tinh đối với Mục Văn Sinh, kỳ thực rất có thiện cảm, cô cảm thấy Mục Văn Sinh giống như nhân vật tiểu anh hùng trong phim điện ảnh vậy, cô đã ở bên trong 2 giờ liền, cũng không quản không để ý, cũng không cảm thấy Mục Văn Sinh nguy hiểm cỡ nào.

Mục Văn Sinh hiển nhiên nhận ra cô, cũng không nói gì, gọi một cú điện thoại, có người tới đón hân, hân cứ như vậy một câu nói cũng không lưu lại, một câu cảm ơn cũng không có, quay đầu bước đi, đại khái qua một tháng, Lý Hoan Tinh ở trong phòng của mình nhìn thấy Mục Văn Sinh, sợ đến suýt chút nữa không còn nữa cái mạng.

Hân là đến nói cảm ơn.

Cô vốn tưởng rằng, cô là con cháu Lý gia, Mục Văn Sinh sẽ bài xích đối với cô, bởi vì Mục Văn Sinh đối với người vẫn luôn rất lạnh nhạt, cũng không có tâm tình gì, cô chưa kịp nhìn kỹ, Mục Văn Sinh đã không cùng cô nói thêm cái gì nữa, tới tới lui lui, chỉ nói có ba câu.

Advertisement / Quảng cáo

Lại một lần nữa nhìn thấy Mục Văn Sinh, đã là chuyện của một năm sau, hân thật giống lại bị thương.

Sau đó, tìm đến Lý Hoan Tinh giúp đỡ.

Năm đó, Lý Hoan Tinh biết lái xe, cô quản lý Tần Mục dạy cô làm sao lái xe, vị thành niên không giấy phép lái xe, cũng không biết điều khiển làm sao, nhưng mà, cô là con gái nhà quyền quý, hậu duệ quý tộc, theo Mục Văn Sinh đập phá cửa sổ người ta, trộm xe người ta, hơn nửa đêm ở trên đường cái điên cuồng chạy trốn, đồng thời bỏ qua những người đang đuổi theo ở phía sau, cô nghe được tiếng súng, cô nhìn thấy nổ tung, năm đó, cô cùng Mục Văn Sinh đã trải qua vài bước ngoặt sinh tử.

Những việc này, cô đều không dám nói cho Tần Mục.

Nếu nói cho Tần Mục, hân chắc chắn sẽ cảm thấy cô là điên rồi, nhưng khi đó, cô cảm thấy tương đối kích thích.

Đoạn thời gian đó, mỗi ngày của cô đều tràn đầy mới mẻ, thẳng đến sau khi Mục Văn Sinh rời đi, cô đã quên hỏi phương thức liên lạc, mỗi lần hân đều là xuất quỷ nhập thần, tới lặng lẽ, đi lặng lẽ, không mang đi một áng mây.

Hân đi rồi, tình cảm của Lý Hoan Tinh và Tần Mục cũng bắt đầu âm lên, sau biến thành người yêu.

Advertisement / Quảng cáo

Thoảng một cái đã bốn năm trôi qua, cô lại gặp lại Mục Văn Sinh.

Bỏ đi thời niên thiếu non nớt, bây giờ Mục Văn Sinh như đã biến thành người khác.

Thiếu niên trầm mặc ít nói giết chóc quả quyết, lắc mình biến hóa thành thanh niên hào hoa phong nhã tầm nhìn lạnh lùng.

Duy nhất không thay đổi, chính là ánh mắt lợi hại này của hân, tư thái lạnh nhạt.

Thật giống một đóa hoa mai lạnh đầu cành cây.

Dùng lời Cố Bình An nói, chính là cao lạnh chi hoa.

Lạnh lùng cùng xa cách của hân, luôn làm người khác cảm thấy cao cao không thể với tới, nhưng Lý Hoan Tinh vẫn cảm thấy Mục Văn Sinh đối với cô, vẫn tính là đặc biệt, có lẽ là bởi vì cô đã từng cứu hân, cho nên, hân đối với cô hơi hơi có một chút ân tình như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Chuyện rất quan trọng

“Lần này anh trở về là có chuyện cần phải làm sao?” Lý Hoan Tinh hỏi, cô biết, thời gian cô ở cùng Mục Văn Sinh, đều là cô chủ động gọi ra để tài, Mục Văn Sinh đều là trầm mặc ít nói, nhưng đi cùng với hân, chưa bao giờ sẽ cảm thấy tẻ nhạt, cũng sẽ không bao giờ cảm thấy nặng nề.

Mỗi lần nhìn thấy hân, đều là rất kích thích, đều là trải qua giống như phim điện ảnh vậy, rất mới mẻ.

“Mục Lăng và tôi là anh em họ.” Mục Văn Sinh từ tốn nói, ánh mắt vẫn rơi vào trên mặt Lý Hoan Tinh, con người bình tĩnh sau thấu kính, ai cũng không nhìn ra hân đang suy nghĩ cái gì.

“Ồ, xưa nay chưa từng thấy anh nhắc đến.”

“Không có gì hay đề nhắc.” Mục Văn Sinh nói, mặc kệ nhắc đến, hay không nhắc đến, cũng không có ảnh hưởng gì, một người đã có thành kiến với người khác, thì cũng sẽ không vì thân thế của người đó mà thay đổi.

Lý Hoan Tinh có chút tiếc nuối, nếu như biết sớm hơn, có lẽ bà nội sẽ không cay nghiệt với hân như vậy.

Nhưng cô cảm thấy, thực ra Mục Văn Sinh không có chút nào quan tâm đến bà nội thấy hân như nào.

Hoặc nói là, thứ mà hân thực sự quan tâm rất là ít.

“Lẽ dĩ nhiên sắp bắt đầu rồi, anh không đi lên sao?” Lý Hoan Tinh hỏi hân.

Mục Văn Sinh nói, “Cô đi lên trước đi.”

Lý Hoan Tinh có chút do dự, “A Sinh, anh không vui sao?”

Advertisement / Quảng cáo

Tuy rằng hần tức giận hay không tức giận, cô nhìn không ra, nhưng có lẽ trực giác của phụ nữ rất nhạy cảm, cô luôn cảm thấy Mục Văn Sinh luôn đề nén tức giận, rất ngọt ngào, cô lại không biết tại sao, tại sao lại tức giận chứ?

Ai chọc hần?

Cô không biết gì về Mục Văn Sinh cả, nhưng biết, Mục Văn Sinh không dễ trêu, ai chọc hần, chắc chắn không có kết quả tốt, cô tận mắt thấy Mục Văn Sinh đánh người qua, động tác kia có vẻ quyết tâm, quả thực muốn đánh tan xương đối phương.

“Tôi làm sao không vui được?”

“Tôi có cảm giác a.” Lý Hoan Tinh nở nụ cười, “Quên đi, không đề cập đến nữa, hiếm khi anh trở về một lần, tìm thời gian, tôi mời anh ăn cơm được không? Mang anh đi chơi một chút, thành phố S có rất nhiều nơi để chơi, tôi lúc nào cũng muốn dẫn anh đi chơi, nhưng vẫn luôn không có cơ hội.”

Mục Văn Sinh trầm mặc, Lý Hoan Tinh nghĩ đi nghĩ lại, hỏi như vậy có phải là mạo muội, hần có rảnh hay không?

Mỗi lần hần đều là tôi đi vội vã, ngay cả phương thức liên lạc với Mục Văn Sinh cô cũng không có.

“Được.” Mục Văn Sinh nói, “Đây đúng lúc là kỳ nghỉ của tôi.”

“Cứ quyết định như vậy đi, anh cho tôi số điện thoại, tôi sẽ liên hệ với anh sau.”

Mục Văn Sinh đọc một dãy số điện thoại, Lý Hoan Tinh nhập vào, “Cứ quyết định như vậy đi, tôi đi lên trước, anh cũng đi lên nhanh một chút đi.”

Advertisement / Quảng cáo

“Được.”

Mục Văn Sinh nhìn bóng lưng Lý Hoan Tinh, nắm đấm lỏng ra lại chặt, nắm chặt rồi lại thả ra, cuối cùng chậm rãi buông ra, hần nhắm mắt lại, sắc mặt hiện lên một loại trắng trong suốt, vẻ mặt đen tối khó hiểu.

Một lát sau, Mục Văn Sinh lấy điện thoại ra, gọi một cú điện thoại.

“Tiểu Dao, cậu cùng Lục Trần về trước đi, tôi muốn ở lại thành phố S vài ngày.”

An Tiểu Dao nhủ mảy, “Chuyện ở thành phố S kết thúc, hôm nay anh em của cậu đính hôn, chúng ta phá lệ ở lại một ngày, New York có rất nhiều việc cần chúng ta đi làm, hơn nữa, cậu ở lại thành phố S, quá nguy hiểm. Michael một lòng muốn bắt mấy người chúng ta, biết cậu một mình ở lại thành phố S, vừa không có những người khác bảo vệ, tôi sợ cậu có chuyện, cậu cùng chúng tôi đồng thời trở về đi.”

“Tôi muốn ở lại một khoảng thời gian.” Mục Văn Sinh kiên trì.

An Tiểu Dao nói, “Được, đã như vậy, cậu cẩn thận một chút. Cậu có việc gì quan trọng cần phải xử lý sao?”

“Ừ, rất quan trọng.” Chuyện quan trọng nhất đời này.

“Cần hỗ trợ không?”

“Không cần.”

“Được, tôi hiểu rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Lễ đính hôn gió nổi mây vần

Cố Bình An cảm thấy, nghi lễ đính hôn thật sự rất nhàm chán.

Hai người dưới sự chứng kiến của Mục lão thái gia, trao đổi nhẫn, cắt bánh ga tô, mở Champagne, tiếp nhận lời chúc của mọi người, hội trường rất lớn, cũng rất xa hoa, Mục Lăng làm việc cũng rất bền chắc, chỉ ít song phương thân hữu đều cảm thấy có mặt mũi. Cố Bình An theo Mục Lăng chào hỏi, thế mới biết Mục gia đến tốt cùng lớn cỡ nào, hôm nay thân thích Mục gia tới, chỉ là một phần năm mà thôi, lúc kết hôn, Cố Bình An nham hiểm nghĩ, người Mục gia có thể mở 100 bàn đi. Tiền lì xì có lẽ cũng không thể thiếu, dù sao có tiền như vậy, đều là cường hào.

“Bà xã, cười một cái, em nghiêm mặt như thế, thật giống như anh ép buộc em.” Mục Lăng đối với vẻ mặt của Cố Bình An rất bất mãn, bày ra bộ mặt kháng cự như vậy để làm gì?

Cố Bình An mặt không thay đổi nhìn hần, “Nói được lắm làm như tôi là cam tâm tình nguyện như vậy.”

Anh đang mở chuyện cười gì thế, nếu không phải bị ép buộc, cô cần gì phải ở chỗ này?

Mục Lăng nói, “Anh muốn chính là em cam tâm tình nguyện, cửa lớn ở đây, đi thông thả không tiễn, tùy ý em.”

Vấn đề đến rồi, em dám đi sao?

Cố Bình An trợn lên giận dữ nhìn Mục Lăng, Mục Lăng ở trên eo cô sờ một cái, “Hắc, bà xã, cười một cái, em xem phóng viên đều đang chụp ảnh, chúng ta cũng nên có dáng vẻ một xui đi.”

Advertisement / Quảng cáo

“Xin lỗi, ngoại hình của hai chúng ta không ăn khớp, giả vờ làm vợ chồng ăn ái không được.”

“Nói hươu nói vượn, anh cảm thấy ngoại hình của hai chúng ta rất ăn khớp.”

Cố Bình An không nói gì mà nhìn hần, mặc kệ da mặt dày của hần, hai người có của Mục gia lại đây chào hỏi, Cố Bình An dựa theo nghi lễ chúc rượu, Mục Lê Ảnh nói, “Làm con dâu trưởng của Mục gia chúng tôi thì phải có dáng vẻ của con dâu trưởng, biết kiểm chế những hành vi của chính mình, đừng gây ra chuyện gì mất mặt.”

Mục Lê Ảnh không lớn không nhỏ, ở ngay trước mặt nhiều người như vậy, không nề nang chút nào, Cố Bình An cũng không phải là kẻ tầm thường, ngữ khí rất bình thản trả lời một câu, “Nếu như cảm thấy hành vi của tôi không ngay thẳng, Mục Lăng có thể hủy bỏ hôn ước, tôi không ngại.”

Mục Lê Ảnh, “Cố....”

Bà giận không nhịn nổi, bà là cô ruột của Mục Lăng, lúc giới thiệu, Cố Bình An cũng không phải không biết, vốn tưởng rằng tới đây để ra oai, cho Cố Bình An nhìn một chút sắc mặt, cô sẽ ngoan một chút, đừng tưởng vợ Mục gia dễ làm, không ngờ Cố Bình An vậy mà lại tuyệt tình đáp trả lại.

Đồng thời lại chuyển vấn đề sang cho Mục Lăng.

Bà có thể nói gì với Mục Lăng đây? Mục Lăng muốn kết hôn với Cố Bình An, bà cũng không phải chưa từng phản đối qua.

Advertisement / Quảng cáo

Ý tứ, Mục Lăng không phải tôi không cưới, bà trách Mục Lăng đi, bà tìm Mục Lăng đi, bà cần gì phải tôi tìm tôi đây.

“Cô, nhiều người như vậy, cần gì phải tìm cô ấy gây phiền phức, lại nói, tôi cảm thấy vợ của tôi rất đáng yêu.” Mục Lăng nói, dùng sức sờ một cái trên eo Cổ Bình An giống như đang nhắc nhở, Cổ Bình An giận, suýt chút nữa dội rượu vào mặt hắn.

Mục Lệ Hoa nói, “Lão nhị, đừng tìm cháu dâu mới gây phiền phức, phòng viên đều đang nhìn kia.”

Mục Lệ Ảnh tức giận bắt bình rời khỏi, Cổ Bình An nhìn không được cùng Mục Lăng nhỏ nức bọt, “Họ Mục, quả nhiên rất đáng ghét.”

“Sau này con trai con gái của em cũng họ Mục.” Nói ra câu nói này, Mục Lăng hơi hơi dùng một chút, lời nói này không đúng, hắn lại không dự định kết hôn với Cổ Bình An, con trai con gái của cô họ gì, hắn vẫn đúng là khó nói.

“Hừ.” Cổ Bình An hừ lạnh, không quá đồng ý thừa nhận điểm này, phối hợp với Mục Lăng đi chúc rượu, các ký giả quá thực là toàn bộ bốn phía không một góc chết một mực chụp ảnh, điều này làm cho Cổ Bình An khá là khó chịu.

Cô không thể không phối hợp với Mục Lăng mỉm cười xã giao.

Mãi cho đến, cô nhìn thấy Dương Sâm.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Chúc hai người bách niên hảo hợp

Ngày đó ở trận đấu đầu xe, Mục Lăng ôm cô, mời Dương Sâm, cô chính tai nghe được, cô không có chút nào coi là thật, bằng thân phận của Dương Sâm, làm sao có khả năng xuất hiện tại lễ đính hôn của cô và Mục Lăng, vì lẽ đó nên không để ý, cô chưa bao giờ nghĩ đến Dương Sâm sẽ đến. Đặc biệt sau cuộc điện thoại tối hôm qua, Dương Sâm có thể tới, đây tuyệt đối là kỳ tích, cũng không định đến, hắn thực sự đến rồi, bên người còn một cô gái mỹ lệ, vóc người thon thả.

Thân thể Cổ Bình An cứng ngắc, ánh mắt**, này thực sự cho cô một sự kinh hãi quá to lớn, nhất thời không biết nên phản ứng gì, khỏe mới Mục Lăng hiện lên một nụ cười châm biếm, cánh tay dài ôm Cổ Bình An vào trong ngực, cười lạnh nói, “Người tình trong mộng của em đến rồi, không đi chào hỏi sao?”

Đúng vậy a, người tình trong mộng của cô.

Xuất hiện tại lễ đính hôn của cô, đây là một chuyện trào phúng cỡ nào.

“Anh có ý?” Cổ Bình An nhỏ giọng, cô biết ngày hôn nay có rất nhiều phóng viên tới chụp ảnh, gọi thẳng trực tiếp lễ đính hôn này, cô cũng biết, bây giờ thanh danh của cô thật sự quá kém, hơi hơi có một chút không chú ý, truyền thông sẽ nói ngoa, nếu như Mục Lăng quan tâm mặt mũi của chính mình, có lẽ truyền thông sẽ không dám nói gì, nếu như không quan tâm, truyền thông sẽ điên cuồng đưa tin này.

Cô không thêm đề ý người bên ngoài thấy thế nào, nhưng lại đề ý Dương Sâm và người nhà làm sao nhìn cô.

“Làm sao vậy, em không hy vọng nhìn thấy hắn sao?” Mục Lăng nói, “Anh mời hắn, hắn tới hay không là quyền tự do của hắn, hắn có thể không đến, đến rồi thì trách anh sao?”

Cổ Bình An trợn lên giận dữ nhìn hắn, Mục Lăng cười to, ở người ngoài nhìn thấy, không biết hắn cùng vợ chưa cưới của mình nói cái gì, ngữ khí vui vẻ sáng khoái, chỉ ít thoát nhìn là rất vui vẻ, “Bà xã, coi như em với hắn liếc mắt đưa tình, đêm nay cũng không có người nào dám nói cái gì.”

Advertisement / Quảng cáo

Đúng vậy a, ai dám ở lễ đính hôn của Mục Lăng nói Mục Lăng, vợ của hắn liếc mắt đưa tình với người khác, mấy nhà truyền thông biến mất này, chính là bài học của bọn họ.

“Khốn nạn!”

“Đi, bà xã, theo khốn nạn sang bên kia chào hỏi người tình trong mộng của em.” Mục Lăng nói, ôm Cổ Bình An, hướng về phía Dương Sâm đi tới, mặc kệ Cổ Bình An không muốn, cô cũng phải lấy tư thái như vậy đi gặp mặt Dương Sâm.

Cô rất không muốn để Dương Sâm nhìn thấy cô vì người khác phủ thêm áo cưới.

Một mực, không thể nào lựa chọn.

“Dương thiếu gia, Lý tiểu thư, thực sự là rồ đến nhà tôm a, hoan nghênh hoan nghênh.” Mục Lăng cười chào hỏi, muốn có bao nhiêu đối trá thì có bấy nhiêu đối trá, quả thực chính là nham hiểm, thời điểm hắn tàn nhẫn, lập địa thành ma, thời điểm ôn hòa, như gió xuân ấm áp, người đàn ông như vậy, thực sự rất đáng sợ.

“Chúc mừng Mục thiếu và Cổ tiểu thư.”

Advertisement / Quảng cáo

Cổ Bình An nghe được giọng nói lạnh lùng của Dương Sâm, hoàn toàn không nghĩ ra được, người này ngày hôm qua vẫn cùng cô nói chuyện điện thoại, còn ôn nhu như vậy, đau lòng như vậy.

“Đúng vậy a, vợ của tôi đối với cậu nhớ mãi không quên, luôn nhắc tới cậu, tôi nghĩ a, nếu cậu có thể đến, tâm tình của cô ấy sẽ rất tốt, tôi lấy tất cả niềm vui của bà xã làm chủ, cậu nói, tôi có đạt tiêu chuẩn là một vị hôn phu hay không.” Mục Lăng nói.

“Anh đủ rồi.” Cổ Bình An cau mày, càng nói, càng quá đáng.

Cái gì gọi là nhớ mãi không quên, nhiều người như vậy, hắn nói cho ai nghe?

“Đây là sự huynh của em, cậu ấy tới em không vui sao? Tốt xấu gì cũng học chung trường, sau đó bà xã nhờ của tôi còn làm phiền Dương thiếu gia đây chăm sóc nhiều.” Mục Lăng nói.

Dương Sâm không nhìn ra tâm tình, “Không vấn đề.”

“Vậy thì cảm ơn.”

Cô gái bên cạnh Dương Sâm lộ rõ mà nhìn bọn họ, cô có thể miễn cảm mà nhận ra được giữa hai người đàn ông này đang xảy ra sóng ngầm, rồi lại không quá xác định, chỉ có thể ca ngợi Cổ Bình An, “Trăm nghe không bằng một thấy, Cổ tiểu thư quả là xinh đẹp toàn diện, hôm nay là ngày vui, chúng tôi chúc hai người bách niên hảo hợp.”

Bạn đang đọc truyện *Chồng Trước Ra Lệnh Truy Bắt: Phúc Hắc Boss Ngốc Mạnh Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.